

נִצָּא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרַעוֹ

בעזרת השם יתברך

ספר
מקוה ישראל ה'
כרך א'

בו יבואר חיוב לימוד הלכות קדושת המקוואות,
ומעלת חשיבות הטהרה במקוה,
עם סיפורי צדיקים וסגולתיה, והשכר הגדול לעוסק ומעורר
ומזהיר את הרבים לזה.
והוא ליקוט מתוך ח"י חלקים של ספר מקוה ישראל השלם

יצא לאור בשנת תשס"ג

על ידי חברה מעורר ישנים, ונדפס מחדש

250,000 עותקים

בנשיאות הגה"צ רבי שלום יהודה גראס,

כ"ק מרח אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ונדפס מחדש בשנת תשע"ו,

כ"א אדר ב' - יומא דהילולא של הרה"ק בעל נועם אלימך זיעוב"א

על ידי מפעל הזוהר העולמי סניף בית ים 0527-651911

זוהר המקוה והמשיח

מכרם של נועם באילן סניף

יצא אורן "מפעל הזוהר העולמי"

יצא לאור על ידי
מפעל הזוהר העולמי בית ים
ראש חודש אדר ב' תשע"ו

בית עקד ספרים מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א

תרמו אל מפעל הזוהר העולמי והיו שותפים לחלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים בחינם

טל: 052-7651911 - www.ha-zohar.info

להצלחת הבנות...
 שירי בת אסתר, דנה דבורה בת אסתר,
 מיכל בת אסתר
 ברכה והצלחה. שיזכו למצוות /
 תשובה שלמה וזווג הגון

לעילוי נשמות:
 יוסף בן ויטלי
 זאב בן אריה

בעזהש"ת

ספר

מקוה ישראל הי

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

בו יבואר גדול ענין חיוב הלימוד של עניני קדושת המקוואות, ומעלת וחשיבות טהרת המקוה וסגולתה שגדולה מאוד.
גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק בזה ומעורר את הרבים על זהירות טהרת וקדושת המקוה.

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאיך אדם יכול לשער עד כמה שיסבול על זה בזה ובבא, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו הנזנחים בזה, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ובדקדוקיהם כדי שלא יכשל באיסור כרת ר"ל, כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו הבעל שם טוב הקי ששמע ממתיתבא דרקיע "בזע"ם תצעד ארץ", שהוא ראשי תיבות "זיביחה עירובין מ'קוואות", וזה יסוד האמונה שמרומז בתיבת "שמ"ע ישראל", שיחיתה מ'קוה עירוב".

והנהגה בהם יתברך בבנים תלמידי חכמים טהורים וקדושים ואריכת ימים, ולא כהטועים שחושבים שאין צריך לדעת ענינים אלו וזה רק נוגע לרב ומורה צדק, ח"ו לחשוב כן, שהלא ידוע לרבים שכהיום הפירצה מרובה על העומד וישנם רבנים קלי הדעת שנותנים הכשרים על מקוואות פסולות ומכשילים הרבים באיסורי כרת רח"ל, ושאנו נמצאים בזמן האחרון שלפני גאולה העתידה ועתה הוא הבירור הגדול והנורא, ונשאר לנו בעוה"ר רק רבנים אמיתיים יחידים ממש בדור הזה אשר אין נמכרים עבור בצע כסף ואינם משוחדים להעזי פנים שבדור וכ"ו, כי אנו חיים בזמן קשה של עיקבתא דמשיחא שכבר העידו לנו בשי"ס ובזוהר והאר"י הקי והבעל שם טוב זי"ע שרוב הרבנים יהיו מהערב רב רח"ל, ואי אפשר לסמוך עליהם כלל וכלל.

יוצא לאור שנת תשס"ג לפ"ק

הספר נדפס לזכות הרבים,
ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים
מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה
ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם
ולעזור לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

שם המחבר לא נזכר, כי לא הבאנו בו
אומר הבא מן החדש רק דברים בשם
אומרם, וקבל האמת ממי שאמרו.

בסייעתא דשמיא

ספר

מקוה ישראל הי'

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד של עניני קדושת המקוואות, ומעלת
וחשיבות טהרת המקוה וסגולתה שגדולה מאוד.
גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק בזה ומעורר את הרבים
על זהירות טהרת וקדושת המקוה.

כל זה מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים,
זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר
מגדולי האחרונים זלה"ה, ודבריהם הקדושים חוצבים
מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא. דברים
העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו
הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה
יהי יד הכל ממשמשין בהן ויזכרו לשמור ולקיים.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים
ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.
גם כל בני אדם ימצאו בו הדרכה נפלאה איך להדריך את
ביתם על טהרת וקדושת המקוואות.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות
בלתי גבול להתאמת ולהתחזק לקיים מצות הבורא יתברך שמו על
די שידע כל עניני טהרה וקדושת המקוואות.

בעזרת השם יתברך

ספר

מקוה ישראל ה'

בשער

החשיבות של חיזוק הדת

הלואי אותי עזבו ואת תורתי שמרו

(ירושלמי חגיגה פרק א')

כדי להבין את המשמעות האמיתית והחשיבות של חיזוק הדת, עלינו להבין תחילה מהי בכלל יהדות, מה הם הגורמים והמטרה שהננו אוחזים בה.

היהודי הדתי יודע, שעל קיום תרי"ג מצוות הוא **יקבל שכר, ועל העבירות, חלילה, הוא ייענש**. אמנם ברור לכל בר שכל ששכר ועונש אינם יכולים להיות המטרה הראשית של המצוות, שאם היה זה כך למה מגיע לבעל עבירה להיענש? האם משום שמאן - דהוא אינו רוצה בטובת עצמו ואינו רוצה להיות בגן - עדן מגיע לו עונש על כך?

המצוות הם פקודות המלך לאנשי ממלכתו, ולכן אי אפשר לאדם לומר שהוא מוותר על השכר בחשבו שבה לא יצטרך לקיים את מעשה המצוה

מכאן משמע שבאמת יש למצוות מטרה אחרת מאשר השכר ועונש. עליהן ועלינו להחשיב את המצוות כפקודות של

מלך לאנשי ממלכתו, שכל פקודה צריכה להתבצע על ידם לא מפני שמקבלים על כך שכר, אלא משום שזהו למען מטרה ממלכתית. מסוימת, והשכר לשמיעה בקול המלך הוא ענין צדדי וטפל. לכן לא יכולים הממונים לומר שהם מוותרים על השכר ואינם רוצים למלא אחר פקודת המלך, משום שהפקודות לא באו כדי לתת לממונים הזדמנות לקבל שכר, אלא שהממונים נקבעו בתור שכאלה כדי למלא את פקודות המלך.

כעת הבה נתאר לעצמנו שממשלה מסוימת הוציאה צו שכל אזרח ישלם מס מסוים, האם יכולים ממוני המס לצאת ידי חובתם בזה שהם עצמם ישלמו את חלקם ושלא יהיה איכפת להם מה שעושים האזרחים הפשוטים בעניין אותו מס? כל אחד מבין בבירור שהמשימה העיקרית של ממוני המס אינה החלק שלהם עצמם במס, אלא לפקח שכל האזרחים ישמרו לשלם אותו מס.

על העומדים במעלה גבוה יותר, לראות את עצמם כממונים שעליהם להשגיח שהעם יקיים את התורה

ליהדות יש מס כבוד לשלם. מן השמים כפו עלינו תורה עם ציוויים רבים: מצוות עשה ומצוות לא תעשה. אין נפקא - מינה איך שהדבר קרה, אם היה עלינו לקבל את התורה מרצון או מאונס, וכפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים: "כפה עליהם הר כגיגית".

העובדה היא שהננו יהודים, ומוטל עלינו החוב הקדוש לבצע את ציוויי המלך. ובכן, חייבים עסקני הכלל שלנו, פרנסי הדור, תלמידי החכמים ויתר היהודים העומדים במעלה יותר גבוהה מההמונים לראות את עצמם כממונים שעליהם להשגיח שכל העם ישלם כיאות את המס.

לכן אמרו חכמינו זכרונם לברכה (בבא בתרא דף ט עמוד א'): "גדול

המעשה יותר מן העושה - שזה המביא את הזולת לעשיה, הינו יותר גדול מהעושה עצמו, היות שהוא הינו ה"ממונה" האלוקי ועל הממונה מוטלת אחריות יותר גדולה. הוא מקבל שכר יותר גדול, אך עבור אי - קיום חובתו כנדרש הוא מקבל עונש יותר גדול.

"הלוואי אותי עזבו ואת תורתי שמרו!"
"ועת לעשות לה' הפרו תורתך!"

כל בן ישראל שהשם יתברך הגביהו קמעא, אם באופן רוחני או באופן חומרי והעניק לו דעה מסוימת והשפעה על יהודים אחרים, הרי בזה הוא "ממונה" ומוטל עליו להשגיח שהם ישלמו את המס - שהמוני בית ישראל ישמרו את התורה. כאשר הימים הינם כתיקונם, ועם ישראל מתנהגים כיאות: לומדים, מתפללים, שומרים שבת ומחנכים את ילדיהם כיהודים, יכולים פרנסי הדור להרשות לעצמם את ה"לוקסוס" לשבת וללמוד בעצמם, או להיות חסיד בתפילה כדי שיזכו בחלק גדול יותר בעולם הבא. אך כאשר באה שעת משבר חס ושלוש, כאשר יהדות מתחילה לשקוע, כשהתורה נדחפת לקרן זווית וגדל דור של עמי - הארצות וכופרים, רחמנא ליצלן, אזי צועק הקדוש ברוך הוא:

"הלוואי אותי עזבו ואת תורתי שמרו!" ו"עת לעשות לה' הפרו תורתך!" אז אין הוא תובע שה"ממונים" שלו, פרנסי ומנהיגי הדור ישתדלו להאריך בתפילה ולהתעמק בלימוד, או לצום תעניות, אלא רצונו הוא, שיצאו לרחוב להציל את התורה, שהם יעוררו, יזעקו, יזהירו ויעשו רעש, שיחזקו את הדת, שיקראו לאחרים לתפילה ולימוד, יצילו מחילול שבת, יצילו מאכילת טריפות, יצילו את חינוך הילדים, יצילו את טהרת המשפחה, את הצניעות היהודית, יצילו ילדי ישראל מהתבוללות ויגרשו את ההפקרות מהרחוב היהודי.

כל ישראל הם "ממלכת כהנים"

במובן נעלה יותר הרי כל העם היהודי הינו "ממלכת כהנים", כולנו הננו "ממונים" אלוקיים והכהנים הרוחניים לאנושות כולה. ההמונים שלנו צריכים להיות דוגמה לעולם בהתנהגותם, והמנהיגים שלנו ועסקני הכלל צריכים להיות דוגמה להמונים שלנו.

על כולנו יחד מוטל החוב הגדול להביא את התורה האלוקית לידי מעשה ולהכירה לכל העולם. כולנו יחד הננו צוות "ממונים", גבוהים או נמוכים, שהאחד אחראי לשני. ביחד הננו מתעלים וביחד הננו נופלים, חלילה, לכן מוכרחים הממונים הגבוהים יותר לחזק את ידי הממונים הקטנים יותר, ואלה אינם יוצאים ידי חובתם במילוי חובתם הפרטית כאשר ההמונים שלנו מזניחים כמעט הכל.

אגב, זוהי עובדה שבלי חיים יהודיים בסביבה, לא יכול גם היהודי הבודד לחיות כיאות, ואם הוא עצמו מוצא עצה איך להישאר יהודי, הרי בניו לא יוכלו.

התורה ניתנה לעם ישראל כולו

תורת ישראל לא ניתנה לכל יהודי בנפרד, אלא לעם ישראל כולו, וכולנו ביחד צעקנו במשותף: **"נעשה ונשמע!"** **כולנו אחראים האחד על הכלל, והכלל על כל אחד** - **"כל ישראל ערבים זה בזה"**. הננו דומים לנוסעים באניה שאם האחד רוצה לקדוח חור תחתיו, הרי הוא מעמיד את כל הנוסעים בסכנה, ועל כולנו יחד להשגיח שלא ימצא אחד שיקדח תחת הספינה היהודית.

אין כאן שאלה איך הגענו לאניה ואם הנסיעה משתלמת לנו, עלינו להתחשב בעובדה שישנו עם ישראל בעולם הנושא עליו חוב היסטורי, וכאשר הוא מסרב למלא את חובתו, הרי הוא מקבל תמיד "עצמות שבורות" וכולנו: אני,

אתם וכל יהודי נולדנו לא כנוצרים, לא כמוסלמים ולא כבודהיסטים, אלא בתור יהודים. מוכרחים אנו, איפוא, לשאת עלינו את התפקיד - אם מרצון ואם לא - ועלינו להשגיח שגם יהודים אחרים יעשו כך.

עלינו לראות שהתורה תקויים, ופרנסי הדור מוכרחים לדעת שאין זה הזמן להסתגר בד' אמות פרטיות, אלא להוציא את התורה לרחובה של עיר

לא מאמר זה הוא המקום להראות שיש לנו את כל הסיבות להיות שמחים ביהדותינו ובתפקידנו בעולם בין אומות אחרות. זהו ענין בפני עצמו. אך העובדה היא שאפילו אם זה לא ישתלם לנו, אין אנו יכולים לעזור לעצמינו. לא אנו בראנו את עם ישראל ולא אנו בראנו את עצמנו בתור יהודים. רק מצאנו את עצמנו בתור שכאלה ואנו יודעים מהנסיון שהננו חייבים להחזיק את התורה, או למתוח עלינו את מידת הדין חלילה. הננו מוכרחים, איפוא, לראות שהתורה תקויים.

מוכרחים אנו לחזק את הדת גם אצל יהודים אחרים. פרנסי הדור ועסקני הכלל מוכרחים לדעת שאין זה הזמן לאסוף עולם הבא לעצמם בלבד ולהסתגר בד' אמות פרטיות של שמירת הדת, אלא כעת צריכים להוציא את התורה לרחובה של עיר, להכניסה לבתי ישראל, לבבות ומוחות. כעת הוא הזמן להטיף את אמונתנו באמצעות - מלים, כתב ומעש למען יהודים אחרים ולא להתחבר אתה בחדרי חדרים.

כאשר השונא ממוטט את המבצר, אין זמן זה מוכשר לעסוק במלאכת השלטון הרגילה, רק כל אחד מוכרח לעזור לחזק את הקורות ההרוסים, והממונים היותר גבוהים צריכים להיות הדוגמה לאחרים, או שיש להעמידם למשפט כבוגדים, רחמנא ליצלן.

חיזוק הדת הינו כעת הדבר היחיד שבו צריך לעסוק הדבר היהודי, ואותם המזניחים זאת חוטאים נגד ה' וחוטאים לעצמם, כי חומת הדת יכולה ליפול, חלילה, ואז נסבול כולנו.

תקנו החומות ההרוסות כל זמן שניתן לעשות זאת

"עת לעשות לה'" - הזמן שצריכים להתמסר עם עבודה ממשית למען השם יתברך, הוא בשעת "הפרו תורתך", כאשר רואים שהתורה מופרת, והפרה של התורה כמו בארצות אלו בזמן שלנו מעולם לא היה!

**על ידי חיזוק הדת - מונעים פורענות,
רחמנא ליצלן, מעם ישראל**

המשמעות האמיתית של חיזוק הדת היא - למנוע פורענות, רחמנא ליצלן, מעם ישראל, ומוטל חוב על היהודים הטובים יותר, מכל המינים, להשיג את האמת ההיסטורית בזמן ולפעול בהתאם לכך.

תקנו את החומות ההרוסות כל זמן שניתן לעשות זאת! הציגו להמונים שלנו את המצב האמיתי ואת הדרך האמיתית. והם ישמעו בקולכם, כי את האמת מכירים, ולעם ישראל יש חוש מיוחד להכיר את האמת!

קדושת וטהרת ה"מקוה"

אחד מהמבצרים החזקים ביותר שאנו היהודים חייבים להודות לו הן על קיומנו במשך ארבעת אלפים שנה והן על מעלותינו הרוחניות המעולות - הינה המצוה של הטבילה במקוה.

הטבילה במקוה הוא אמצעי נפלא לאריכות ימים ולדורות שהולכים בדרך ה'

ראשית, זוהי חובה דתית מהסוג הגבוה ביותר, דין תורה שעל אי - קיומו חייבים "כרת", כמו אכילת חמץ בפסח או על חילול שבת. אמנם כפי שלימדוני חכמינו זכרונם לברכה, בתקופה יותר מאוחרת, וכשם שהנסיון הוכיח ואושר, אין זה סתם דין קשות, אלא אמצעי נפלא לאריכות ימים אישית ולאומית ולהבאת דורות בעלי שאר - רוח. זהו גם האמצעי היחיד והטוב ביותר בעולם לחיי משפחה מאושרים.

כידוע, היהודים הינם עם נפש חזקה, עם ראשים טובים, ובאופן יחסי הענקנו לעולם גאוניים בכל נושא יותר מכל אומה אחרת. ליהודים יש כוח עמידה חזק יותר וההיסטוריה מאשרת זאת בצורה "סיטונאית" ו"קמעונאית": כאומה בילינו אומות גדולות וחזקות יותר, ובתור יחידים שיעור התמותה אצלנו קטן בהרבה מאשר אצל האומות שבתוכן אנו חיים, הגם שאנו חיים תמיד בתנאים הרבה יותר גרועים מהן, ויש לנו פחות הזדמנויות לפתח את כוחנו הפיסי, לחיות באוויר החופשי של הכופר וכדומה.

היהודי יכול להתעלות אפילו כשהוא במצב השפל ביותר

בכלל, מוצלחים חיי היהודים יותר מגזעים אחרים וגם בכשרון הרוח. אנו יכולים להתאקלם טוב יותר בכל

מקום, אנו יכולים יותר מהר להתאים עצמינו לסביבה חדשה. אנו יכולים להתעלות גם במצבי השפלה גרועים ביותר. וברור הוא, שעם אחר במקומנו היה כבר מזמן שוקע ונעלם.

ועל כך יש לנו להודות על חלקה הגדול של טהרת המשפחה אצלנו, הדין של הטבילה במקוה, כאמור, שהינו נפלא הן מבחינה דתית והן מבחינה מדעית-רפואית.

התרופה היחידה שיהיו הילדים בריאים ושלימים, הוא החוק היהודי בחיי הנישואין

רופאים צרפתיים מפורסמים אשר חקרו את התרבות התמותה בין תינוקות רבים ומהעובדה שנולדים כה הרבה ילדים חלשים בגוף ובנפש, שלכן אינם יכולים לחיות יותר משנתים עד חמש שנים, מאשרים כעת שהתרופה היחידה לכך שמירת החוק היהודי הדתי בחיי הנישואין. באופן נסיוני הם גילו אשר בתקופה שהאישה אסורה, על פי דין תורה, לבעלה, איננה מסוגלת להביא לעולם ילד בריא מושלם, והם עושים תעמולה לתגליתם זו באוניברסיטאות שלהם וכתבי עת רפואיים בצרפת ובקנדה.

רק להורים שאוהבים זה את זה, נולדים בנים בריאים וכשרוניים

אמיתות רפואית שניה היא העובדה שרק במשפחה בה קיימת אהבה חזקה בין איש ואשתו יכולים להיוולד ילדים בריאים וכשרוניים. זה הוכח בכך שהאנשים המוכשרים ביותר בעולם הם או הבן הראשון אצל ההורים או האחרון שבילדים. בשתי התקופות הללו האהבה והמסירות בין איש ואשתו היא החזקה ביותר. כידוע שכאשר זוג חי על פי דין ישראל מוכרח לשלוט ביניהם אהבה כל חייהם. האישה יקרה מאוד אצל בעלה, כי לעולם אינה יכול להיות מאוסה

אצלו, כמו שזה מצוי במקרים שבהם הבעל והאישה קרובים תמיד.

טהרת המשפחה גורמת לעם ישראל להיות מוכשרים יותר מאומות אחרות

הפרידה התקופתית מהאישה מווסתת גם את בריאות הבעל ועושה אותו מסוגל להוליד דורות יותר בריאים וכשרוניים. לכן יש לטהרת המשפחה שלנו חלק כה גדול בעובדה ההיסטורית שעם ישראל הוא מוכשר יותר מאומות אחרות.

רוח הטומאה עובר מגוף האדם רק על ידי טבילת כל הגוף במים

אולם מבחינת הדין אין די בניקיון האישה והתרחקות התקופתית, אלא היא מוכרחה לקבל את טהרתה על ידי טבילה בנהר או במקווה כפי הדין דווקא. כלל ברזל אצלנו שאם יעברו כל מימי הימים והנהרות על גוף איש או אישה בלתי טהורים עד קצה הראש או קצה האצבע, נשארים הם במצבם הבלתי טהור, כמו מקודם. חכמינו זיכרונם לברכה מסבירים, שחוסר טהרה, היינו רוח טומאה, עובר מגוף האדם רק על ידי טבילה מוחלטת של כל הגוף במים, ואם אפילו משהו, חלק קטן ביותר, לא נטבל נשארת רוח הטומאה ומתפשטת על כל הגוף, וכאשר גוף זה בא במגע עם גוף אחר - עוברת רוח הטומאה גם על הגוף השני.

ההסתכלות של אישה לא-טהורה גורמת כתמים

עובדה ידועה היא, שכאשר אישה שאינה טהורה נוגעת בפרחים רעננים הם קמלים מהר, גם הוכח שסוג מסוים של תקליטים מבריקים וחזקים מאוד, הנה כאשר מסתכלת עליהם אישה לא-טהורה מתהווים עליהם כתמים רבים, וזה מוכיח בבירור שאי - טהרה מהוה כוח אשר משפיע,

אלא שעדיין לא נקבע עד כמה זה משפיע, ובאיזה אמצעים אפשר לבטל השפעה זו. יתכן, איפוא, שעם הזמן אפשר יהיה למדוד את ההשפעה ההרסנית ולהגדירה, ואז אולי גם יוכח עובדתית שרק באמצעות המקווה והטבילה אפשר לגרש את רוח הטומאה.

בלי טהרת המשפחה לא יוכל הולד לקבל נשמה גבוה, ולא יוכל להיות גאון, אלא חלוש רוח ולפעמים מושחת חס ושלום

לכן מטעמים חכמינו זיכרונם לברכה שמחיים משותפים לא טהורים - הולדים הם "טריפה", שבלעדי טהרת המשפחה לא יכול הולד לקבל לעצמו נשמה גבוהה, וילדים כאלה אינם יכולים לגדול לגאוניים או אמנם גדולים, אלא הם תמיד חלושי רוח, לעתים קרובות מושחתים מאוד, ולרוב הם חשופים למחלות שונות. והיות שבעם ישראל שררה תמיד טהרת המשפחה קפדנית, לכן העמדנו הרבה אנשים גדולים. לעומת זאת אצל האומות האחרות קורה רק לעתים רחוקות - ולרוב בדרך מקרה - שיהיה ילד כשר בעל כשרון רוח.

במקומות שביטלו את הטבילה במקוה, נעלמה הקהלה לאחר זמן

ההיסטוריה הוכיחה שבאותם מקומות שחוסלו אצל היהודים את המקווה והטבילה, הרי יותר מאוחר שקעה הקהילה ונעלמה, כן זה קרה במספר מקומות במערב אירופה, בצרפת, גרמניה, דנמרק, איטליה וכדומה. גם ידוע שבספרד ובפורטוגל בהם נשארו אלפי אנוסים ומשומדים, הפסידו את הכשרונות היהודיים ולאותן שתי מדינות אין את הרווחים הכלכליים מהמשומדים כמו שהיה להן מאותו מספר של יהודים אמיתיים.

"אתה בחרתנו" הוא על תנאי ששומרים ישראל את התורה

זוהי תוצאה מכך שרוח ה"אתה בחרתנו" שלנו הוא על תנאי - אם אנו שומרים על טהרת המשפחה, מילה, שבת, כשרות תפילין ציצית וכדומה, אך מיד שאנו מפסיקים עם זאת - נגמרת סגולת הבחירה שלנו, ובעיקר הננו מפסיקים להיות מיוחסים רוחניים. מיד כשהננו מסלקים את המקוואות ומביאים ילדים לא כשרים לעולם, ילדים כאלה הם לעתים קרובות עוכרי ישראל גרועים ביותר, המשומדים נערי - ההפקר, מחללי שבת ויום כיפור וכיוצא באלו המחפשים לכלות אותנו חס ושלום.

הן האיש והן האישה יכולים להיטהר מטומאתם רק על ידי מקווה או נהר ורק על ידי טבילה כדין, וכן אלה אשר שרשם הוא בטהרת המשפחה הינם היהודים האמיתיים עם נשמות יהודיות אמיתיות. הורים יהודים שאינם רוצים לשמור טהרת המשפחה ואינם מחזיקים ממקוה וטבילה כהלכה, הרי פרט למה שהם חוטאים לד' ורוכשים לעצמם "כרת", חוטאים הם גם לעם ישראל כולו ולילדיהם עצמם, כי הם מביאים לעולם בעלי מומים רוחניים או פיסיים.

אם התורה היתה יכולה, לפני 3500 שנים לתת חוק דתי כזה אודות האישה מה שפרופסורים מודרניים רואים אותו כנחוץ וחשוב, הנה הוא נאמנה שגם דיני הטבילה נכונים וחשובים, ובכן, האדם הבלתי - מאמין מסתכן מאוד בזה שאינו מנהל חיי משפחה כשרים. גורל ילדיו יקר לו עד כדי שימנע עצמו מ"מסחר" אתם, אלא ישמור את המצווה של מקווה וטבילה באופן הקפדני ביותר, שהרי בודאי שזה לא יקלקל, לעומת זאת הטובה שבכך אין להעריך!

ובאשר למאמינים השומרים כיאות את טהרת המשפחה שלהם - אשריהם ואשרי הדור שישאירו אחריהם!

בעזרה ש"ת

ספר

מקוה ישראל הי

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד של עניני קדושת המקוואות, ומעלת
וחשיבות טהרת המקוה וסגולתה שגדולה מאוד.
גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק בזה ומעורר את הרבים
על זהירות טהרת וקדושת המקוה.

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא,
ושאין אדם יכול לשער עד כמה שיסבול על זה בזה ובבא, והפגם הגדול
הנעשה על ידי אלו הנזנחים בזה, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש
להיות בקי בהם בפרטותיהם ובדקדוקיהם כדי שלא יכשל באיסור
כרת ר"ל, כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת
משיח בן דוד, כמו שגילה לנו הבעל שם טוב הק' ששמע ממתבתא
דרקיע "בזע"ם תצעד ארץ", שהוא ראשי תיבות "ז'ביחה ע'ירובין
מ'קוואות", וזה יסוד האמונה שמרומזו בתיבת "שמ"ע ישראל",
שיחיתה מ'קוה ע'ירוב".

והנוהר בהם יתברך בבנים תלמידי חכמים טהורים וקדושים ואריכות
ימים, ולא כהטועים שחושבים שאין צריך לדעת ענינים אלו וזה רק
נוגע לרב ומורה צדק, ח"ו לחשוב כן, שהלא ידוע לרבים שכהיום
הפירצה מרובה על העומד וישנם רבנים קלי הדעת שנותנים הכשרים
על מקוואות פסולות ומכשילים הרבים באיסורי כרת רח"ל, ושאונו
נמצאים בזמן האחרון שלפני גאולה העתידה ועתה הוא הברור הגדול
והנורא, ונשאר לנו בעוה"ר רק רבנים אמיתיים יחידים ממש בדור
הזה אשר אין נמכרים עבור בצע כסף ואינם משוחדים להעזי פנים
שבדור וכו', כי אנו חיים בזמן קשה של עיקבתא דמשיחא שכבר העידו
לנו בש"ס ובזוהר והאר"י הק' והבעל שם טוב זי"ע שרוב הרבנים יהיו
מהערב רב רח"ל, ואי אפשר לסמוך עליהם כלל וכלל.

יוצא לאור שנת תשס"ג לפ"ק

הספר נדפס לזכות הרבים,
ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דודש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס טעמים
מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה
ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם
ולעודד לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

שם המחבר לא נזכר, כי לא הבאנו בו
אומר הבא מן החדש רק דברים בשם
אומרם, וקבל האמת ממי שאמרנו.

בסיעתא דשמיא

ספר

מקוה ישראל הי

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד של עניני קדושת המקוואות, ומעלת
וחשיבות טהרת המקוה וסגולתה שגדולה מאוד.
גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק בזה ומעורר את הרבים
על זהירות טהרת וקדושת המקוה.

כל זה מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים,
זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר
מגדולי האחרונים זלה"ה, ודבריהם הקדושים חוצבים
מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא. דברים
העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו
הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה
יהי יד הכל ממשמשין בהן ויזכרו לשמור ולקיים.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים
ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.
גם כל בני אדם ימצאו בו הדרכה נפלאה איך להדריך את
ביתם על טהרת וקדושת המקוואות.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות
בלתי גבול להתאמת ולהתחזק לקיים מצות הבורא יתברך שמו על
ידי שידע כל עניני טהרה וקדושת המקוואות.

בעזרת השם יתברך

ספר

מקוה ישראל ה'

הקדמה

יסוד קדושת ישראל וטהרתן תלויה בשמירה וזהירות בקדושת המקוואות

י'שכילו ה'יראים ו'יתבוננו ה'תלמידים, י'תברך ה'בורא ו'יתהלל ה'מטהר אותנו מכל העמים ומטומאת התאוות וטומאת הנדה והנגעים הנמשכים ממנה מטומאת עריות והזהרנו בתורתו הקדושה כמה פעמים על הטומאה כמו שכתוב "אל תטמאו בכל אלה" וביותר על טומאת הנדה כמו שכתוב (וירא ט"ו ל"א) "והזהרתם את בני ישראל מטומאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם" וסמוך ליה "זאת תורת הזב" וכו', והדוה בנדתה" ואמרו חכמינו זכרונם לברכה בנדה (דף ס"ג) מכאן אמר רבי ירמ"י אזהרה לבני ישראל וכו'.

ויסוד קדושת ישראל וטהרתן תלויי בשמירה והזהירות בקדושת המקוואות כמפורש בתורתנו הקדושה, וכלשונו הזהב של רבינו הנשר הגדול הרמב"ם בספרו (יד החזקה - סוף הלכות מקוואות פרק יא) וזה לשונו :

דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירות הכתוב הן ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעתו והרי הן מכלל החוקים וכן הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים הוא שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים אלא גזירת הכתוב היא והדבר תלוי בכוונת הלב ולפיכך אמרו חכמים טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל ואף על פי כן רמז יש בדבר כשם שהמכוין לבו לטהר כיון שטבל טהור ואף על פי שלא נתחדש בגופו דבר כך המכוין לבו לטהר נפשו מטומאות הנפשות שהן מחשבות האון ודעות הרעות כיון שהסכים בלבו

מחשבות האון ודעות הרעות כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת טהור הרי הוא אומר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם" השם ברחמיו הרבים מכל חטא עון ואשמה יטהרנו אמן, עד כאן לשונו הקדוש.

מקור המקוה ויסודותי' ומנהג אבותינו עוד מימות אדם הראשון והאבות הקדושים ואבותינו במצרים אשר מסרו נפשם בטבילת המקווה.

פוק חזי מה דאיתא בפרקי דרבי אליעזר דעמוד הענן היי סובב את מחנה ישראל כעיר מוקפת חומה ולא היי יכול צר ואויב ליגע בהם, וכל מי שהיי צריך טבילה היי הענן מפליטו חוץ ממחנה ישראל שהיי קדוש שנאמר "והיה מחניך קדוש" עיין שם.

סוד המקוה הוא סוד יהו"ה, שהמקוה בו מ' סאה, וכן יהו"ה בו ארבע אותיות, כל אות כוללת עשר, והיינו סוד מקוה ישראל יהו"ה

ואיתא בשל"ה הקדוש - (שער האותיות - אות ט' טהרה יא): וזה לשון ראשית חכמה בשער האהבה בסוד המקוה, כבר נודע מה שפירש הרשב"י עליו השלום בזוהר ובתיקונים שהיא בסוד עילאה ט' נקודין לכל סטר כו' עיין שם. **וסוד המקוה הוא סוד יהו"ה, שהמקוה בו מ' סאה, וכן יהו"ה בו ארבע אותיות, כל אות כוללת עשר, והיינו סוד מקוה ישראל יהו"ה, והבן בזה מה שאמרו (יומא פה, עמוד ב') מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל, דהיינו טהרת נשמותיהן הדבקים בשמו, נמצא הטובל הוא דבק ביהו"ה ממש לטהר גופו ונפשו, גופו במים, ונפשו ברוחניות השם השורה שם, עכ"ל.**

מן קרא דקריאת שמע נפקו שיעורי המקוה
בכלל ובפרט שתיבת שמע ישראל מרמז למקוה

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ. הנה
איתא בזוהר הקדוש בפרשת וירא (דף ק"ב ע"א) וזה לשונו:

כל מה שאכל אברהם בטהרה אכל

תא חז"ל^א כל מה דאכיל אברהם אבינו בטהרה איהו קא אכיל
וכו' דאפילו בר נש דאיהו מסאב לא יכיל לקרבה
לביתיה, כדין ידע אברהם דהא מסאב איהו ועביד ליה טבילה
וכו' עיין שם הלשון.

מקוה מעיין של אברהם אבינו עליו השלום

ובזוהר הקדוש פרשת וירא (דף ק"ב ע"ב) וזה לשונו: ועיינא^ב
דמייא הוה תחות ההוא אילנא, ומאן דצריך טבילה
מיד מיין סלקין לגביה, ואילנא אסתלקין ענפוי, כדין ידע
אברהם דאיהו מסאבא, ובעי טבילה מיד וכו'.

תא חז"ל^ג דאפילו בשעתא דאזמין לון למלאכים אמר לון
והשענו תחת העץ בגין למחמי ולמבדק בהו וכו'.

(א) בוא וראה, כל מה שאכל אברהם בטהרה הוא אוכל,
ומשום כך הגיש לפנייהם ואכלו, ושמר אברהם בביתו טהרה
וטומאה, שאפילו בן אדם שהוא טמא (לא יכול להתקרב לביתו, או ידע
אברהם שהרי טמא הוא ועשה) לא היה משמש בביתו, עד שעשה לו
טבילה, וכולהו.

(ב) ומעין מים היה תחת אותו אילן, ומי שצריך טבילה מיד
מים עולים אצלו, והאילן עלו ענפיו, אז ידע אברהם שהוא טמא,
וצריך טבילה מיד, וכולהו.

(ג) בוא וראה שאפילו בשעה שהזמין את המלאכים אמר להם
"והשענו תחת העץ" כדי לראות ולבדוק אותם, וכולהו.

הגם שכל דברי הזוהר הקדוש הם סתומים ומכוסים מכל רעיון בכל מקום, אף על פי כן הדברים האלו שבמאמר הזה הם סתומים ומכוסים לגמרי, והם דברי נביאות לגמרי, על כן הנני מבקש מהשם למחול לי לרמוז איזה רמז להבין מעט מזעיר דבריו הקדושים שמרומז כל המאמר בפסוק הנ"ל.

שמע ישראל מרמז למקוה

איתא בספר גליא רזיא (דף ח' עמוד ב') שפסוק **שמע ישראל** הוא **מרמז למקוה**¹ וזה לשונו: והנה מה שנראה

(ד) ראה בספר ברכת אברהם על הפסוק (במדבר כג, ח) "מה אקב לא קבה א-ל מה אזעום לא זעם ה'", דתיבת אזעום ראשי תיבות א' אלופו של עולם, ו', רמז ליסוד קדושת ישראל, ומובא מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק "בזעם תצעד ארץ", זע"ם ראשי תיבות ז' ביחה ע' ירובין מ' קוואות, וגם ראשי תיבות ז' עם ת' צעד א' רץ (כי הו' הוא רק אות השימוש ואינה מגוף התיבה) עולה כמנין ת"ט, רומז לגזירות ת"ח ות"ט שהיו אז גזירות כלי' חס ושלום על אחנו בני ישראל במדינת פולין וליטא.

וזה לשון ספר "אגרות לחם שלמה" (מהגאון משאמלויא זצוק"ל, דף מ"ד ע"א שם אות יוד) משמיה דהבעל שם טוב זי"ע שאמר על הפסוק (חבקוק ג') "בזעם תצעד ארץ", זע"ם נוטריקון ז' ביחה ע' ירובין מ' קוה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד שצריכין לישראל דהיינו שחיטה כשרה משוחט ובודק ירא שמים, ושיהיה עירובין בעיר, ומקוה כשרה, ועל ידי זה יצעד ויקומם הארץ.

ולעניית דעתי יש לרמוז זה במה שכתוב בחידת שמשון (שופטים י"ד) ומע"ז יצא מתוק, מ' קוה ע' ירובין ז' ביחה, על ידי אלו נשפע שפע לישראל. ויש לפרש בפרשת שופטים "ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם "שמע ישראל" כו', וכתב רש"י ז"ל אפילו אין בכך זכות אלא קריאת שמע בלבד כדאי אתם שיושיע אתכם, (עיי' בסוטה מ"ב ע"א לשון חז"ל בשם רבי שמעון בן יוחאי), ורש"י שינה בלשון אחר.

ויש לומר דנרמז בלשונו הקדוש אפילו אין בכך אלא קריאת שמ"ע, נוטריקון ש' חיטה מ' קוה ע' ירובין, כדאי אתם שיושיע אתכם. ונראה לפרש ב"זעם תצעד ארץ", על פי מה

לפרש לעניות דעתי תחלת דברי איך מן קרא דקריאת שמע נפקו שיעורי המקוה בכלל ובפרט שתיבת **"שמע ישראל"** חשובים **"תתק"ס לוגי מיא"** [רצה לומר עם האותיות והכולל], ושם בספר הקדוש הנ"ל מרמוז איך בפסוק היחוד הנ"ל מרומז כל שיעור המקוה, ויוצא לנו מזה כי בפסוק **"שמע ישראל"** מרמוז איך שיטהר אדם עצמו בקריאת שמע במקוה עילאה. מי שאומר הקריאת שמע כתקונו בדחילא ורחימא ואך צריך על כל פנים לטהר עצמו קודם במקוה תתאה בארבעים סאה מים, איך יוכל לקבל טהרה ממקוה עילאה, אם לא טיהר עצמו במקוה תתאה, וזהו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה בעל קרי אסור לקרות קריאת שמע דוקא כנ"ל, כי בפסוק הזה מרומז המקוה עילאה כנ"ל וקל להבין.

שני התיבות "תחת העץ" עולים בגימטריא "שמע ישראל"

וזהו מרומז בפסוק הנ"ל **"יקח נא מעט מים"**, תיבות **"נ"א מע"ט מ"י"ס"** גימטריא **ר"ס מנין עשרה הויו"ת"** רצה

שכתוב בספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת בראשית) בשם האריז"ל דמה שכתוב בפרשת בחקותי **"והארץ אזכור"**, רצה לומר, דהשם יתברך יזכור מה שהארץ חטאה ושינתה מאמרו של הקדוש ברוך הוא שאמר שתוצא הארץ עץ פרי עושה פרי והארץ שינתה ותוצא עץ עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו חס ושלום כיון שנברא מדבר שחטא, אם כן אין חידוש שיחטא האדם עד כאן דבריו עיין שם. **וזה בזעם, כשיש זעם מהקדוש ברוך הוא חס ושלום, אז תצעד ארץ, ללמד זכות עלינו והבן.**]

ה) ראה ספר הקדוש עץ חיים (שער ה פרק ה'), שם, עץ חיים (כללי מוהרח"ו ז"ל), ובספר נהר שלום (דף טו עמוד ב') וזה לשונו: ע"י טלית קטן יכוין להמשיך מוחין פנימים ומקיפים דעיבור ויניקה וגדלות דפרצוף ו"ק שהם חח"ן בג"ה דת"י דחו"ג דנה"י וחג"ת וכח"ב דנה"י וחג"ת דחג"ת דישו"ת ובתוכם מלובשים הג' צלמים דנרנח"י דנפש ודנרנח"י דרוח ודנרנח"י דנח"י דנ"ר רוח דנשמה דמ"ה ודב"ן ובתוכם מלובשים המוחין דעיבור יניקה ומוחין והם ד'

לומר, שיקחו לעצמם הקדושה משיעור קומה עילאה דהיינו כל יי קדושות שהם יי הויות ועל ידי זה ירחצו עצמם הגשמיות הגוף שמרמו לרגלים. **"והשענו תחת העץ"** תיבות **תחת העץ** מרמו שאלו השני תיבות עולים בגימטריא **שמע ישראל** שגימטריא תתק"ס כנ"ל המרמו לתתק"ס לוגי מיא של מקוה ויי"ג יותר המרמו לתיבת אחד שבקריאת שמע, וכל זה היה

שמות אלהים דיודיין ודההיין ודאלפין בעיור (ע"ב) וי"ד באמא וכנגדם באבא ובתוכם הנרנח"י שהם יי הויות בניקוד הידוע בנרנח"י דנפש ובנרנח"י דרוח ובנרנח"י דנח"י ומתפשטים הנר"ן דצלמים הנז' בחח"ן בג"ה דת"י דכלי היצון הנק' נה"י ודכלי אמצעי הנק' חג"ת ודכלי הפנימי הנק' כח"ב דפרצוף נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א והחיה דצלמים הנזכר דעיבור יניק' ומוחין נמשכת ומתפשטת בכל עשר ספירות דפרצופים הנז' דז"א וחוזרת לצאת בדרך אור חוזר דרך השערות ומתפשטת מעילא לתתא בכל עשר ספירות דפרצופים הנז' דז"א והנפש דחיה דמוחין דעיבור שהם השערות הנק' בשם קוצים המתפשטים עד החזה והם הציצית טלית הנז'. ויכוין להמשיכם לאור מקיף לרחל והנפש דחיה דמוחין דיניקה והם השערות הנק' בשם נימין המתפשטים עד הגרון דז"א יכוין להמשיכם לאור מקיף לנוק' העליונה הנק' לאה והנפש דחיה דמוחין דגדלות הנק' בשם שערות המתפשטים עד רישא דקרקפתא דז"א יכוין להמשיכם לאור מקיף לז"א וכולם הם בחינת אור מקיף הקטן הב' הנק' מקיף החוזר המקיף לאותו פרצוף בלבד והיחידה דצלמים הנזכרים שהם בחינת עשר שמות מ"ה שהם מספר טלית יכוין להמשיכם לאור מקיף לכל העשר ספירות דפרצוף הנזכר דז"א והם בחינת אור מקיף הגדול הישר והם בחינת הטלית.

ראה עוד ספר הקדוש פרי עץ חיים (שער ר"ח חנוכה ופורים פרק ו') וזה לשונו: עוד **המן העץ**, גימטרי' יי הויות ס"ר, אכן ס"ר המות, שכולם מסכימין במפלת המן ובניו, והיינו **"המן מן התורה מנין"** וכו', אכן ס"ר מר המות, שכולם נתלו בבזיון, לכן מיתתו היתה בסייף. [ראה עוד כתבי הרמ"ע מפאנו (מאמר הנפש חלק ז' פרק י"ז), מה שכתב בזה].

מרמז להם אברהם אבינו בפסוק הזה שיטבלו עצמם במקוה עילאה המרומז בפסוק שמע ישראל.

וזהו הרמז בזוהר הקדוש (פרשת וירא דף ק"ב עמוד ב') וזה לשונו ועיינא דמייא הוה תחות ההוא אילנא [ומעין מים היה תחת אותו האילן, דוגמת עץ החיים של מעלה שכל מימי בראשית מתחלקים תחתיו], כנ"ל, שמרומזו בתיבת אלו שיעור מקוה עילאה, ובהן הוה בדק למלאכין [ובהן היה בודק למלאכים] ואמר להון [ואמר להם] "השענו תחת העץ" שגימטריא עולה "שמ"ע ישראל אח"ד" כנ"ל, זהו רמז "תתק"ס לוגי מיא" כנ"ל.

(עד כאן תוכן דברי מאור ושמש פרשת וירא)

**הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקייע
ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת
שהעולם עומד עליהם**

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השוי"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (תגיגה דף י' עמוד א') והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם

כן במתיבתא דרקייע¹ איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר.

ו) תשובה מן השמים על גודל ענין הטבילה: ובתשובות שהשיבו מן השמים לקדוש אחד מרבנן קמאי הרב החסיד רבינו יעקב הלוי ממרויש ומקרבל זללה"ה אשר שאל על ידי התבודדות ותפלה והזכרת שמות הקדושים על ענין טבילת בעל קרי, והשיבו לו מן השמים בזה הלשון: "ועברתם את ה' אלקיכם" הוי אומר זו תפלה, אפשר טמא ומקריב קרבן, ואם תאמר שארי טומאות, אינו דומה טומאה היוצא מאונס לטומאה היוצאת מדעת, אינה דומה טומאה הבאה מחוץ, לטומאה היוצאת מגופו, ועזרא כשתקן, ברוח הקודש ראה ותקן.

הדבר הזה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר היה נשמע תפלתם זה ימים רבים

ועל הירושלמי: דע אילו הי' עמהם בבית המדרש לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, הדבר זה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר הי' נשמע תפלתם זה ימים רבים, אך סבלות הגלות ולימוד התורה ומעשים טובים הם העומדים לישראל.

אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל

ואחר זה השיבו לו עוד בזה הלשון: שמענו מאחורי הפרגוד לטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל, ובכל מקום מוגש לשמי ומנחה טהורה אבא אליך וברכתך.

אחרי ראותי כל אלה שאלתי ליל ג' י"ט כסלו אם התשובה הנזכר לעיל באו אל פי מאת ה' והדברים נאצלו מרוח הקודש ויש בהם תועלת או טוב להסתירם ולהעלימם. ועל זה השיבו לו: תדע כי באמת המה דברי ה' ודברים עתיקים ועתיק יומן אמרן והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, ואחר שעה השיבו לו עוד בזה הלשון: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עזרא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, עד כאן לשון התשובה. (שאלות ותשובות מן השמים, סימן ה', הובא ברדב"ז סוף ח"ה).

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') **בזע"ם** תצעד ארץ ראשי
 תיבות "זביחה"^ה,
 "עירובין"^ט,

(ז) (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) **בְּזַעַם תִּצְעֵד אֶרֶץ בְּאֵף תְּדוּשׁ גּוֹיִם.**
 ראה רש"י חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "**בזעם תצעד ארץ**" -
 לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירושו: **תצעד ארץ** -
 רמסת יושבי הארץ.

(ח) ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא,
 ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת
 ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע"ג),
 והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ"ך מ"ם, ואין לו זמן
 לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי
 מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום
 מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך
 מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל
 מקום מסיטרא דילי ועל ידי זה הכל ברשתו, רח"ל.

וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה
 העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך
 ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים
 בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות
 לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירם על הדת
 ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (וי"ד חלק א' סי' ז')
 כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו
 בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי'ן שם באריכות).

(ט) ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: **בראשית יר"א**
שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תורה, יר"א ברי"ת, כמה
 דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגוונא דא צריך
 בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות
 הרבים, רשות היחיד איהי שכינתא, רחבו ד' ואינון יקו"ק, וגבהו
 עשרה יו"ד ק"א וא"ו ק"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל
 אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה,

ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוב איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד אות שבת, (דא ברית) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר ויברך אלקי"ם את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרוייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה. עד כאן לשונו.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): **וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ז"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיין שם בפסוק ויהי כאשר התעו אותי אלוקים, ושם הוי"ה ברוך הוא הוא לשון יחיד, (וחוץ מזה שם הוי"ה הוא רשות היחיד רחבו ד' אותיות גבוה עשרה במילוי יו"ד אותיות, עיין במעשה רוקח מסכת שבת), וכשעושיין עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלוקים להוי"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונוכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמין.** (דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע').

ובספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: ולזה תיקן שלמה המע"ה נטילת ידים לכל דבר שבקדושה לאכילה שהוא במקום קרבן בעת הזאת, ולשארי דברים שבקדושה ובפרט בלילה בעת השינה אז הוא עיקר זמן אחיזה להם רחמנא ליצן בהידים שהם התפשטות הכוחות. אמנם כשנותנים על הידים מים שהם בחי' חסדים בזה מסירים אחיותן. גם מי"ם הוא מספר ט' יודיין משמות הק' ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן. ועל ידי המים מחזירים

ומדביקים הכוחות לשורשן הרמה בקודש. וזהו שאו ידיכם קודש (תחלים קלד, ב) היינו להעלותן לבחי' קודש וכנ"ל. וזהו גם כן סוד רום ידיהו נשא (תנחומים ג, י) כי רי"ם הוא גם כן בחי' חכמה קדישא.

ובזה נתבאר סוד נטילת ידיים והוא נקרא בבחינת אבידה מדעת. כי בריאת העולמות היה על דעת זה למען יתעצם איש הישראלי כל ימיו בעבודת ה' ולעבוד אותו באמת בעודו בחיים חיותו ולהעלות אלו הכוחות ויקבל שכר נצחי על זה מהאל הטוב והמטיב בחסדו. והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. כי נשמתו של אדם הראשון נחצבה מאתר עילאה וזיהרא קדישא, וכאשר בא לידו אותו מעשה האכילה מעץ הדעת טוב ורע אז כל הנשמות נתערבו בטוב ורע כי באדם הראשון היו כלולים נשמות ישראל כולם. וכן כשהאדם הולך אחר תאוות לבו ותוקף תשוקת חומרו ובא לידי חטאים רחמנא ליצן אז על ידי זה מערב גם כן טוב ברע חס ושלום. וזהו בבחינת אבידה שלא מדעת ע"ד (סוטה ג) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. גם כי לא על דעת כן ברא הבורא ברוך הוא וברוך שמו את העולם כי אם לעבדו ולבחור רק בטוב סלה ולבל יהיה שום אחיזה להחיצונים על ידי מעשה בני אדם רחמנא ליצן כי מפשעיהם לכל חטאתם רצה לומר על ידי המחשבות רעות רצה לומר שמביאם לזה יש אחיזה להחיצונים רחמנא ליצן בהכוחות שבאו מעולם המחשבה וצריך להעלותן למקורן ולשורשן לעולם המחשבה שהוא בסוד שם ע"ב הק' הוא הוי"ה במילוי יודי"ן.

ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט"א רחמנא ליצן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך קודש לבר ואז אינו מעורב טוב ברע כלל כי עיקר אחיזתן נמשך מבחי' יד השמאלי בחי' גבורה שהוא מספר רי"ו. וסוד עירו"ב הוא ע"ב רי"ו. ועי"ז נכלל השמאל בהימין כי שם הק' ע"ב הוי"ה במילוי יודי"ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי"ו אותיות ישנו בהשם הקדוש והנורא שם ע"ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות יד, יט כא) "ויסע ויבא ויט" והבן זה.

"מקוה", כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

ואז בימי שלמה המלך עליו השלום נשאר כולו טוב וחסד מזוכך על ידי חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיהרא קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דח"י ב' ט, כ) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. ועל ידי התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קוד"ש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכנס"י לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה.

ובספר אוהב ישראל (לחג השבועות): וזה לשון קדשו: יש לומר, כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין עילאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הוי"ה אדנ"י. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצן. ולזה עיר של רבים צריכה שיור. כדי שלא תשתכח תורת רה"ר. כדפירש"י. והיינו כי רה"ר הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים רחמנא ליצן. וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצן. אמנם עם כל זה צריך לישראל מקום בחוץ לעירוב לאחיותם. ולזה צריכים שיור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דיורין א"צ שיור. כי הנה כל רצועה שבא"י מרמות לארץ חפץ החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק'. וכמו שיש בעלמא דבינה סוד ה' עילאה בסוד ה' אותיות מנצפ"ך. וכ"א כלול מעשר והם חמשים שערי בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שער הנו"ן כידוע ליודעי חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק' סוד ה' תתאה. וצריך לייחדם ולקשרם יואגדו אלה באלה. אלו הנו"ן. באלו הנו"ן. לבל יהיה אחיות החיצונים רחמנא ליצן בהמלוכה הק' חס ושלום רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נו"ן דיורין. כדי שיהיה מקום להשראת הק' של נ' שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה, עד כאן לשונו. (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה).

(י) ראה בספר הקדוש באר מים חיים פרשת בהעלותך (פרק ח):

צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם

(ספר ברכות אברחם פ' ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב עה"ת פ' יתרו)

על ידי מקוה ניצל מששים רבוא מזיקין

וכן בטבילה במקוה יקבל עליו מסירת נפש על קידוש השם, כמו שכתב (באוצר הסיפורים חלק ב' סימן ז') מסדר המערכת מסירת נפש במקוה מידי יום ביומו של כבוד קדושת רבינו הגדול והקדוש או"ר החיים מצאנז זכרונו צדיק וקדוש לברכה, ראה שם וקדש עצמך במים הקדושים ויסיר ויובדל

בערב שבת קודש בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור להתבייש במר נפש ממעשה החול ולבוא לבחינת תשב כנזכר. בא הרחיצה במים חמין להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב. ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חכמינו זכרונו לברכה בגפ"ת. ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י ז"ל. שהם המים המטהרים מכל טומאה לטהר את הגוף מכל מיני טומאות במים שהנדה טובלת בהן. והכל רמז על טבילת הלב במי הדעת שהוא העיקר כמו שאיתא ברמב"ם ז"ל (בסוף הלכות מקואות) כאשר הארכנו בזה בחיבורנו סידורו של שבת (שורש הראשון ענף ג'). אבל טבילת החמין הוא חיוב יותר כי כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר כנאמר. ובזה הנער בא אל המלך מלכו של עולם לקבל אור קדושת ה' ועולה לבחינת קדם קדמתה למעלה מכל בחינות עולם הזה למקום התשובה הנקרא עולם הבא והוא שבת קודש הרומז ליום שכולו שבת בחינת עולם הבא. ואז הקדם מכפר ומכסה על האחור וזדונות נעשין זכויות. (באר מים חיים פרשת בהעלותך - פרק ח).

ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב')

ממך מי החטאות והאשמות וסר עונך וחטאתך תכופר, ותנצל משיתין ריבוא מזיקין דתחות ידא דיצר הרע כמובא בהקדמת תיקוני הזוהר (דף י"א ע"א), עיין שם.

(אור זרוע לצדיק)

על ידי המקוה ינצל מהמצערים אותו בקבר

על כן יראה האדם לטהר כתמי הנשמה בעודו בחייו טרם צאתה מהעולם הזה, על כן יזהר אדם ביום שאירע לו מקרה בלתי טהור שראה קרי בלילה, יטהר עצמו בטהרה ראויה לכל מקרה בלתי טהור, וכל הנזהר בה ינצל מכתמי נגעי בני אדם שהם חופפים סביב הקבר ומצערים אותו בקבר וכי, הרי הוא מוסר(ק) בניו לחיצונים והוא אוכל בשר זרעו ויצטרך לתת דין וחשבון על זה.

(אור הישר, עמוד גמ"ח פ"ט)

אשרי מי שמרגיל בטהרת המקוה תמיד ויועיל לכל הטומאות

ומצאו כאן רבותינו גדולי האריות אנשי הדעת מקור מוסמך להיות נזהר ורגיל בטבילה מדי יום ביומו להוסיף קדושה וטהרה ולבטל מחשבות האון ודעות הרעות, ולקנות דעת דקדושה, אף דאין בו עכשיו שום צד טומאה. וכדהביא גם השל"ה הקדוש זכרונו לברכה (שער האותיות אות ט), וזה לשון קדשו "אשרי מי שמרגיל בטהרת המקוה תמיד ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות ויבוא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב" עד כאן לשונו הקדוש.

סגולה לטהרת הנשמה

מתבאר מהזוהר הקדוש כי סגולת הטבילה היא להחזיר הנשמה למקומה, כי מי שהוא טמא אין לו נשמה ובפרט הפוגם בברית, נשמתו מסתלקת.

(שלי"ה הקדוש, שער האותיות אות ק')

ועל ידי הטבילה מפשיט מעליו רוח הטומאה ומתלבש בו סוד הנשמה שנסתלקה, והטבילה לה הוא סיוע גדול לקניית הנשמה כי טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ.

(ראשית חכמה, שער האהבה פרק יא)

המקוה מכניע הקליפות

שיעור מי מקוה מי' סאה ראשי תיבות מ"ס, להכניע את הקליפות של הס"מ.

(דברי חסידים, מובא בספר מעין גנים)

וזה לשון הרב מפורטוגאל, ואל תקל בטהרת גוייתך כי היא תעזור על טהרת נשמתך.

(דרך חיים, דף צ"א עמוד ב')

בטבילה מקיימים מצות עשה של קדושים תהיו

הרי לך גודל מעלת המקוה שמועיל מאוד להנשמה ולהמוח שעל ידה יבוא לידי שלימות האמיתי, ועל זה מסרו נפשם רבותינו מאורי הדורות אור ישראל רבינו הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו זיע"א בזהירות טבילת המקוה אף במים קרים, כדי ללמוד ולהתפלל בטהרת הלב והנפש, וכאשר ימצא הקורא בספריהם הקדושים המפליגין הרבה בשבח מעלת המקוה שעל ידה יכולין לזכות למדריגות גבוהים ורמים, ודבר הזה מסרו אבינו הרועים בציווי לדורי דורות ההולכים בעקבותיהם הטהורים להיות נזהר בטבילה בכל מקום ובכל זמן, לטהר עצמו להוספת קדושה וטהרה.

אמנם זהירותא יתירתא צריכין לאשמעינן במי שמטהר עצמו מטומאתו בטבילה שתיקן עזרא שידע ויבין שבטבילה זו הוא מקיים מצות עשה של קדושים תהיו לפי שיטת כמה גדולי הפוסקים ומצוה צריכות כונה, וכדכתב

הגריעבי"ץ זכרונו לברכה בהנהגת הבוקר (סדר בעל קרי אות א) והא
לך לשונו:

**דבר תורה חייב אדם ליטהר מטומאת קרי בכל מקום ובכל
זמן ואסור לשהות בטומאתו אפילו שעה קלה, כמו
שכתוב קדושים תהיו וכו', עד כאן לשונו.**

וכן הביא בספר משמרת שלום (סימן ב' סעיף קטן א') על הגמרא
ברכות (דף י"ח:) דבניהו בן יהוידא דתבר גזיזא דברדא ונחת
וטבל, ורש"י זכרונו לברכה פירש, שטבל לקריו לעסוק בתורה,
אם כי בתרגום רבינו יהונתן לא כתב כן, מכל מקום דברי
רש"י הם דברי אלקים חיים, ומסתמא קיבל כן מרבותיו
זכרונם לברכה הקדושים, אלא וודאי היו נוהגים כן מקדם
קדמיתא מצד מצות עשה של קדושים תהיו, אלא שעזרא בא
ותיקן שיהי' אסור לקרות בתורה, עד כאן לשונו.

וכדאי להעתיק דברי הראשית חכמה (שער הקדושה פרק א')
בביאור מצות 'קדושים תהיו' שכתב באותו דיבור
וזה לשונו: ענין הקדושה נצטוונו עלי' בתורה כמה פעמים,
האחד בסוף פרשת שמיני (ויקרא יא) נזכר פעמים, אי' בריש
הפרשה קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם, ובסוף הפרשה
(כ, כ"ו) "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן
העמים להיות לי", ובפרשת ציצית (במדבר טו, מ) "למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלקיכם" וגו', וכיון
שבאו בתורה מאמר זה של קדושים תהיו כל כך פעמים אף על
פי שאינה מעיקר רמ"ח מצות, מכל מקום היא שורש לעשות
כל מצות לשם המצווה אותם, כי כיון שיהי' האדם קדוש
ומופרש מעניני אהבת עולם הזה ישתדל לעשות רצון קונו
באמיתות ויתקשר באהבתו יתברך לעשות מצותיו בחשק
ואהבה וכו', ולכן הוכפל בתורה כל כך פעמים מרוב התועלת
שנמשך מזה לנשמה, עד כאן לשונו.

**מצות עשה שיטבול כל טמא שבעולם בארבעים
מיה מים שנאמר ורחץ במים את כל בשרו**

ועיין עוד בספר הקדוש אוצר החיים להרב הקדוש
מקאמארנא זללה"ה (פרשת מצורע מצות עשה קע"ז) וזה לשונו
הקדוש: **מצות עשה שיטבול כל טמא שבעולם בארבעים סאה
מים שנאמר ורחץ במים את כל בשרו וגו', וכל הטובל במקוה
מטומאתו אף בזמן הזה מקיים מצות עשה מרמ"ח מצות
ונפשו מזדככת כדברי רבינו הקדוש בעל החינוך וכו' עד כאן
לשונו.**

הטובל לקריו מקיים מצות עשה כמו הנחת תפילין

ועוד שם (מצוה קפ"א) **מצות עשה** שאם יראה קרי הן בתשמיש
המטה הן באונס שיתנהג עצמו על פי דיני התורה וכו'
**ורחץ במים את כל בשרו וגו' ונוהג גם בזמן הזה, והטובל
לקריו מקיים מצות עשה כמו הנחת תפילין. עד כאן לשונו
הקדוש.**

ונוראים הם דברי הספר שאלות ותשובות מן השמים (סימן ה'
לחד מבעלי התוספות זללה"ה) שהשיבו לו מן השמים בענין
טבילת עזרא בזה הלשון **"והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
שמוע אל הכהן** (רצה לומר, עזרא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש
ההוא" עד כאן.

על כן לקטנו בסייעתא דשמיא בקוצר אמרים הלכות
מיוחדות בגודל הזהירות בטבילת עזרא:

- א. גודל הנחיצות לטבול במקוה – לעת הצורך.
- ב. היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום.
- ג. היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר. בו יבואר שאין
קרוצי חומר בודאי מן הדין שיהא נזהרין בטבילת המקוה בכל
יום בהכנה דרבה, ולשוב בתשובה, כדברי הרמב"ם זכרונו

לברכה לטהר נפשו מטומאת הנפשות, ולא יהא מן הכלל
 "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי" וגו'.

ד. פרטים הנחוצים לדעת לכל טובל במקוה, כמו חציצה.

ה. מנהג לטבול בכל יום – וערב שבת קודש – ושבת קודש –
 ערב יום טוב, ויום טוב.

ו. בזמנים שאסור לטבול כמו יום הכפורים ותשעה באב –
 כיצד נוהגים.

גודל השכר של העוסקים בתיקון המקוואות, וסגולת
 המצוה, וענינים שונים איך שהצדיקים הקדושים
 קדושי עליון מסרו נפשם בזהירות יתירה ובדקדוקים נפלאים
 בזהירות שיהיה מקוה בכל עיר ועיר, ושתהיה המקוה כשירה
 כהלכתה, וזהירות שונות בטבילת המקוה, ומהם ילמדו וכך
 יעשו שכל אחד ידקדק מאוד בעניני המקוואות כי הם יסוד
 קדושת ישראל, ושהמקוה צריכה להיות כשרה למהדרין מן
 המהדרין, וכל אחד צריך לברר מי הוא הרב המכשיר על
 המקוה ואם הוא ירא שמים ויודע הלכות מקוואות ושאר
 הלכות ביורה דעה חלק ב' שהם יסוד קדושת ישראל.

הצדיקים הקדושים מוסרים נפשם על קדושת ותיקון המקוואות

בספר הקדוש דברי יחזקאל, (ליקוטים) וזה לשונו: שמעתי
 בעיירה ידועה נתהווה מחלוקת בענין מקוה טהרה,
 החסידים שבאותה עיירה רצו לבנות מקוה, ברם הי'
 מחוסרים אמצעים, והעשירים טענו שאין להם צורך במקוה
 לכן לא רצו להשתתף במטרה זו והגאון הקדוש משינאווע
 זכותו יגן עלינו בא לעירם, וקרא את העשירים ואמר להם הנה
 אמרו חכמינו זכרונם לברכה (שבת לג:) על הפסוק "ויחן את פני
 העיר" אמר רב מטבע תקן להם, ור' יוחנן אמר מרחצאות תקן
 להם, ונראה לי לומר שאין חילוקי דעות בין רב ור' יוחנן, רק
אם באין לתקן העיר צריכין בראש וראשון לתקן מקוה,

באין לתקן העיר צריכין בראש וראשון לתקן מקוה, אמנם עם זה גם מטבע כי בלי מטבעות אי אפשר לבנות מקוואות.

הרב הקדוש בעל העטרת צבי מכר למאה אנשים ויותר העולם הבא שלו למען יבנו מקוה כשרה

הגאון הקדוש בעל העטרת צבי על הזוהר הקדוש מכר למאה אנשים ויותר העולם הבא שלו למען יבנו מקוה כשרה בסאנטאב ועודנו עומדת, כך סיפר לי בארוכה אב בית דין סאנטאב.

(אלף כתב, אות תתנ"ד)

הצדיק הרב הקדוש רבי נחום זצ"ל מטשערנאביל זיע"א בא פעם לעיר אחת קטנה שלא היה שם מקוה, ומכר חלק עולם הבא שלו בעד ג' מאות

בספר מעין גנים (מביא בשם ספר מפעלות הצדיקים), הצדיק הרב הקדוש מוריניו הרב רבי נחום זצ"ל מטשערנאביל זיע"א בא פעם לעיר אחת קטנה שלא היה שם מקוה, ומכר חלק עולם הבא שלו בעד ג' מאות רוי"כ, ונתן אותם לאנשי העיר לעשות מקוה, עד כאן לשונו.

אם אין טהרה אין דעת, ואם אין דעת הבדלה מנין

ידוע שהרמב"ם זכרונו לברכה כתב על מי המקוה שהם מי דעת, וכוון בזה לדברי חכמי האמת, ועל פי פשוטו הוא כמו שמבואר בגמרא דעת זה טהרות, ואם כן אם אין טהרות אין דעת, והמקוה הוא יסוד הטהרות והוי מימיו מי הדעת, ונוגע מה שאמרו בירושלמי על מה שתקנו הבדלה בחונן הדעת, שאם אין דעת הבדלה מנין, ולכן אם אין מקוואות אין טהרה ואין דעת, ומנין ידעו להבדיל בין קודש לחול ובין הטמא לטהור, שלא להתחבר לטומאת הרשעים, וכשיתרבו המקוואות יתרבו הדעת.

(שאלות ותשובות דברי יואל, סימן נ"ט אות ח')

ונסיים בדברי התנא אלקי רבי עקיבא, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים ואומר מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל.

בזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח.

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם - אביכם שבשמים (סוף יומא), ובזכות זה יתקיים במהרה ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על הפסוק "רוח אלוקים מרחפת על פני המים (בראשית א' ב'), זו רוחו של מלך המשיח, היינו שבזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח, עד כאן. (הרב הקדוש החוזה מלובלין זצ"ל, ספר מעין גנים).

בעזרת השם יתברך

ספר

מקוה ישראל ה'

פרק א'

בו יבואר שטהרת המקוה שמטהר את הטמאים הוא יסוד קדושת ישראל וטהרתו, גם יבואו בו דברי התעוררות לבאר גודל הפגם המגיע לנפש וגוף האדם הנכשל בהם חס ושלום, והתועלת בזה ובבא למי שנזהר ונשמר בטהרת המקוה כהלכתה.

גם יבואר בו שביום השני כשברא הקדוש ברוך הוא את הרקיע שיהיה מבדיל בין מים למים, התנה הקב"ה עם המים שיהיו מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, להטהר על ידם, ולכן המקוה נקראת "מקוה ישראל ה'".

גם יבואר בו איך שאבות הקדושים וכן כל הצדיקים מסרו נפשם על קדושת וטהרת המקוה

מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי וירושלמי, זוהר הקדוש תיקונים, וספרי הראשונים, ספרי קבלה, וספרי בעש"ט הקדוש ותלמודיו. תקוותינו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבבות בני ישראל, וזה יהיה פרי עמלינו להסיר המכשלה הזאת מבתי ישראל בכל מקום שהם

הקדוש ברוך הוא נקרא מקוה

... ולפי שמן דבר קדשו יצאו מים, כל טהרה במקוה מים, הקדוש ברוך הוא נקרא מקוה שלש פעמים, שני פעמים

"מקוה ישראל ה'" (ירמ"י יד, ח. יז, יג) ואחד ו"מקוה אבותיהם ה'" (ירמ"י ג, ז) לכך מקוה ברום שלוש אמות, מקוה גימטריא ארבעים סאים, (רזיאל המלאך).

(א) ראה (ירמיה פרק יז) **"מקוה ישראל ה'** **כָּל עֲזֹבֶיךָ יִבְשׁוּ יְסוּרֵי** [יְסוּרֵי] **בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ בִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת ה'** (ספר ירמיה פרק יז פסוק י"ג). **ופירוש רש"י שם, "מקוה ישראל - ה' יושב עליו, לפיכך כל עזוביך יבשו. וסורי בארץ יכתבו - אותם שסרים מדברי שאינם שומעים שליחותי בקברות תחתיות ארץ יכתבו.**

וברש"י ז"ל בירמיה (פרק יד פסוק ח) **מבאר: מקוה - תוחלת. ובמצודות ציון שם, פירוש, מקוה - מל' תקוה. וכאורח - הולך דרך. וברד"ק שם, פירוש, מקוה ישראל - כי אף על פי שסרו מדרכיך לך הם מקוים, ובכל דור ודור אתה מקוה ישראל ואתה מושיעו בעת צרה, אף על פי שהצרה תבא להם בעונם, אתה תושיעם ותרחם עליהם, גם כן עתה בזמן הזה הושיעם ורחם עליהם ולא יכלו ברעב. ובמלבי"ם שם פירוש, מקוה ישראל ה' - שישאל מקוים תמיד אליך ואתה מושיע - תמיד בעת צרה - זה הוא שמך, ואם כן הושיעני גם עתה.**

(ב) ראה ירמיה (פרק נ) **"כָּל מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרִיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאֱשַׁם תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לָהּ נְוָה צָדֵק "ומקוה אבותיהם ה'"**. (ירמיה פרק נ' פסוק ז). **פירוש רש"י, ומקוה אבותיהם - וסבור אבהתהון.**

ובמלבי"ם על ירמיה (פרק נ' פסוק ז) **פירוש, כָּל - ועל ידי זה נעשו הפקר עד אשר כָּל מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם - להנאתן, וְצָרִיהֶם - שהם השחיתו אותם מפני שנאה שלא להנאתם כלל, אָמְרוּ לֹא נֶאֱשַׁם - בעבור זאת, כי ראויים לכליה תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לָהּ - שבזה חטאו בשתים, א] שהוא היה נְוָה צָדֵק - הנוה מיוחד אל הצאן ובנוה ה' שם כן הצדק, ב] ושם שכן ה' - שהוא מְקוֹה אֲבוֹתֵיהֶם - רצה לומר שעזבו הצדק בין אדם לחבירו, ואת ה' אלהי אבותיהם בענינים שבין אדם למקום.**

סגולה להזכרת זכות אבות: מזכירין זכות אבות על ידי טבילה במקוה כדכתיב (ירמ"י ג, ח) **" ומקוה אבותיהם ה'"** פירוש על ידי מקוה זוכים להזכרת אבות לפני ה'. (ספר המדות).

מקוה הוא כמו בית המקדש

"ויהי בחודש הראשון בשנה השנית באחד לחודש "הוקם המשכן" (שמות יז, מ), "הוק"ם" אותיות "מקו"ה", אפשר לרמוז מה שכתוב במסכת ברכות (דף ט"ו) למה נסמכו אהלים לנחלים שמעלין לטהרה, וזה הרמז "שבית המקדש הוא כמו מקוה", ואידי ואידי מטו אהדדי "מקו"ה המשכן". (נחל קדומים, פרשת פקודי).

מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל

אמר רבי עקיבא^א אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים^ב שנאמר (יחזקאל ל"ו) "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם" ואומר (ירמיה י"ד) **מְקוֹה יִשְׂרָאֵל**, מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל. (משנה מסכת יומא פרק ח משנה ט).

מְקוֹה יִשְׂרָאֵל ה'

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם^ג - אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו)

וכן בספר ירמיה, "מְקוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ" בַּעֲת צָרָה לְמָה תִּהְיֶה בְּגַר בְּאֶרֶץ וּבְאֶרֶץ נְטֵה לְלוֹן. (ירמיה פרק י"ד פסוק ח').

ג) לפני מאמר רבי עקיבא המשנה מתחלת: האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה אחטא ויום הכפורים מכפר אין יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה חברו את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה (ויקרא ט"ז) מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו.

ד) ראה להלן מה שהבאנו מספר מעין גנים.

ה) ראה ילקוט שמעוני יחזקאל (רמז שע"ד).

"וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם", ואומר (ירמיהו יז) **"מקוה ישְׁרָאֵל ה' "**, מה מקוה מטהר את הטמאים - אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל. (תלמוד בבלי מסכת יומא דף פה עמוד ב).

ו) סגולה להזכרת זכות אבות: מזכירין זכות אבות על ידי טבילה במקוה כדכתיב (ירמ' ג, ח) **" ומקוה אֲבוֹתֵיהֶם ה' "** פירוש על ידי מקוה זוכים להזכרת אבות לפני ה'. (ספר המדות).

הבעל שם טוב צעק מְקוֹה יִשְׂרָאֵל ה', ונעשה מקוה: כתב בספר מדרש פינחס החדש (אות כ"ו) וזה לשונו: הבעל שם טוב התבודד עם ר"צ ביער ללמדו כוונת המקוה, ור' זאב קיציס הטמין את עצמו ביער, ושמע שצעק הבעל שם טוב **מְקוֹה יִשְׂרָאֵל ה' "**, ונעשה מקוה, והלכו שניהם למקוה, והרגיש הבעל שם טוב מרבי זאב והקפיד, ושלחו משם. (בעל שם טוב על התורה פרשת יתרו, בהגהות מקור מים חיים אות ט"ז).

בעת צרה יכוין במקוה שיתהפך מצרה לרצה: מי שנמצא בצרה יכוין בהיותו במים בפסוק **"מְקוֹה יִשְׂרָאֵל ה' מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה"**, ויש סמך לזה מדברי התיקונים, ויכוין באותיות **צָרָה שיהפך לְרַצְיָה**. (כף החיים פלאג'י, סימן כ"ז).

מקוה מסוגל להנצל מכל צרה: בשם הרב הקדוש ר' יחזקאל מקוזמיר זכרונו צדיק לברכה, בעת צרה חס ושלום סגולה להיות בטהרה ולטבול במקוה. (מעין גנים).

בזכות המקוה יושיע הקדוש ברוך הוא לישראל: והענין מזה הוא כך, שעל ידי זכות המקוה שהאדם טובל את עצמו, מושיע הקדוש ברוך הוא לישראל בכל צרכיהם לפרנסה ולחשוכי בנים רחמנא לצלן, כדכתיב (ירמ' יד, ח) **"מקוה ישראל ה' מוֹשִׁיעוֹ"**, שבזכות המקוה יושיע הקדוש ברוך הוא לישראל, ובלבד שתהיה כוונתו בטבילתו לטהר את נפשו ולא יהי' לו כמצות אנשים מלומדה, שבאמת כעת בימים ההם כל אחד טובל את עצמו רק שהוא מצות אנשים מלומדה שאין כוונתו לטהר את נפשו. (מגן אברהם תנינא, ברמזי אחרון של פסח).

כשישראל טובלים במקוה, ה' מוֹשִׁיע בְּעַת צָרָה: וידוע מצדיקים בכלל, ובפרט ממרן אור עולם הגאון הקדוש מורנו הרב

אמר רבי עקיבה אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרין ומי מטוהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר (יחזקאל לו)

יצחק אייזיק מקאמארנא זכותו יגן עלינו, בעת בא לפניו איש אשר הי' נצרך לישועת ה' בכלל, ובפרט ממקשה לילד הי' מצווה להחם המקוה וירד וטבל ועלה ואמר מזל טוב, וכן הי' כי בעת טבילתו מכוון כרגע ילדה והמליטה בן או בת, ונפקד האיש בדבר ישועה ורחמים ומצאתי לזה רמז (ירמ"י יד, ח) "מקוה ישראל, ירצה כשישראל טובלים במקוה, ה' מושיע בעת צרה". (שלחן מלכים, בפי טעם הצבי אות ג).

ישראל המה המקוה של ה': לא פעם אחת בערב שבת קודש בשעת הסעודה שעשה הרב הצדיק רבי מענדל מקאסוב זלה"ה ריקודין בשמחה עם החסידים והצדיק רקד באמצע העיגול וחסידיו רקדו סביביו, אזי בעת הרקידה כפף ראשו בתוך העיגול, ופתח ואמר השתא טבלתי במקוה של השם יתברך כי כן כתיב מקוה ישראל ה', רצה לומר שישראל המה המקוה של ה', עד כאן דבריו, (תורת חסד, פרשת ויקהל).

ז) ראה ספר שערי תשובה לרבינו יונה ז"ל (שער ב' אות י"ד) וזה לשונו: ומצות עשה מן התורה להעיר אדם את רוחו לחזור בתשובה ביום הכיפורים שנאמר "מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו", על כן הזהירנו הכתוב שנטהר לפני ה' בתשובתנו והוא רחום יכפר עלינו ביום הזה לטהר אותנו עכ"ל.

ראה שאלות ותשובות יחוה דעת (חלק ה סימן מד) שמציין לדברי הגאון רבי שאול, אב"ד אמסטרדם, בספר בנין אריאל (בקונטרס בית מועד דרוש ליום הכפורים דף קטז ע"ד) כתב, וכבר כתבו כמה גדולים, ומהם הרי"ף שבעין יעקב, שאם לא תיקן האדם עבירות שבינו לבין חבירו, אין יום הכפורים מכפר אפילו על עבירות שבינו לבין המקום, ויש טעם נכון לכך. ע"כ. הגאון רבי חיים פלאגי בספר ברכת מועדיך לחיים (דרוש טו לתשובה, דף קמג ע"ד), ספר צוואה מחיים (דף י"ב ע"ב), הביא דברי הרי"ף שבעין יעקב הנ"ל, שכל עוד שאינו מרצה את חבירו גם עבירות שבינו לבין המקום אין יום הכפורים מכפר, והטעם לזה שמכיון שהוא מקשה ערפו שלא לפייס את חבירו, נגד מצות התורה שחייבתו בכך, הרי הוא כבועט

"וזרקתי עליכם מים טהורים" וגו', ואומר (ירמיה י"ז) "מקוה ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל", (ירושלמי יומא, פרק ח דף מד טור ג, מ"ז).

בתורת ה', ומה תשובה היא זו לשוב דוקא מעבירות שבינו לבין המקום וכו'. ע"ש. וכן כתב הגאון רבי חיים ביז'ה בספר חיים עד העולם (בדרוש ה' לשבת תשובה דף יט ע"ב, ודף כ' סוף ע"ג), שנמצינו למדים מדברי הרי"ף, שאם אינו מפייס את חברו, שזה נמשך ממדת הגאווה, שאינו רוצה לכוף כאגמון ראשו לבקש מחילה מחברו, גם עבירות שבין אדם למקום אין יום הכפורים מכפר וכו'. ע"ש. ומציין לדברי מרן החיד"א בספר ברכי יוסף (סימן תרו סק"א), ועיין בספר דברים אחדים (דף ה' ע"ב), ובפתח עינים (ראש השנה יח), ובמראית העין (שם), הגאון יעב"ץ בתשובה, והיא לו נדפסה בשאלות ותשובות שתי הלחם (סימן לא דף לט ע"א), ראה בדברי הגאון רבי ישמעאל הכהן בשאלות ותשובות זרע אמת (בחידושי הש"ס, סימן מז).

(ח) **אמירת תפלה כשיוצא מן המקוה:** כתב בלקוטי צבי החדש, כשיוצא מן המים יאמר, (ישעיה פרק ד' פסוק ג') **וְהָיָה הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ כָּל הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם.**

(ושם פסוק ד'): **אם רחץ אֶדְנִי אֶת צֵאת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת דְּמֵי יְרוּשָׁלַם יְדִיחַ מִקְרָבָה בְּרוּחַ מְשֻׁפֵּט וּבְרוּחַ בָּעַר.** אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם, ואומר **מְקוֹה יִשְׂרָאֵל** ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל. (תוכן דברי ליקוטי מאיר, סימן י"ב).

(ט) **תפלה קודם ולאחר המקוה - לשם יחוד:** קודם התפלה הלך למקוה ואמר בזה הלשון: **הרינו רוצה לטהר גופי ונפשי ורוחי ונשמתי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו וגו'.** (הנהגות קדושות מבעל אמרי יוסף זצוקללה"ח).

תפלה קדושה: כשנכנס למקוה יאמר זה הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של וידוי ומצות עשה של תשובה כמו שכתוב **"דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעול מעל בה' ואשמה הנפש ההיא והתוודו את חטאתם אשר**

חייב אדם לטהר את עצמו ברגל

ואמר רבי יצחק: חייב אדם להקביל פני רבו ברגל, שנאמר (מלכים ב ד) **"מדוע את הולכת אליו היום לא חדש ולא שבת"** - מכלל דבחדש ושבת איבעי לה למיזל.

ואמר רבי יצחק: חייב אדם לטהר את עצמו ברגל, שנאמר (ויקרא יא) **"ובנבלתם לא תגעו"**, [וברגל משתעי קרא כדמפרש

עשו", (ויאמר מעומק הלב) אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ה' בחטאים ועונות ופשעים הרבה מאד, גדל עוני מנשוא, עצמו פשעי מספר בושתי וגם נכלמתי (ויפרש חטאתו באיזה יום באיזה שעה באיזה מקום חטא ויאמר) הרי נכלמתי ובושתי ממעשי הרעים, ולעולם אין אני חוזר לעשות כדבר הזה, והריני כגר שנתגייר וכקטן שנולד, אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא, ככתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, ואומר "מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל", ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. (סידור כתר נהורא, בארדיטשוב).

(י) ראה רש"י ביצה (דף יז עמוד ב) במשנה: מטבילין את הכל - כל הצריך טבילה בין אדם בין כלים. מלפני השבת - דקיימא לך בראש השנה (ט"ז, ב:). חייב אדם לטהר את עצמו ברגל, דכתיב "ובנבלתם לא תגעו" (ויקרא יא), ומוקים לה ברגל, הלכך יטביל מערב שבת, דאסור להטביל בשבת וביום טוב. ראה ראבי"ה ח"ב - מסכת ראש השנה (תקכט - תקמו סימן תקכט ד"ה תניא רב), ראה עוד טור אורח חיים (סימן תר"ג). ראה שערי תשובה (אורח חיים סימן תקכ"ט סעיף קטן ד'), שמצייין לספר שאגת ארי' (מסימן ס"ה עד סימן ס"ט), מגן אברהם (סימן תקמ"ו ס"ק ד'), ועיין בשאלות ותשובות יד אליהו (סימן ס"ח), רמב"ם (פ"ו מהי ט"א), שאלות ותשובות נודע ביהודה (מ"ת סימן צ"ד). ראה שאלות ותשובות אבני נזר (חלק א"ח סימן שכא ד"ה ג) ובטורי אבן ראש השנה (דף ט"ז ע"ב) חייב אדם לטהר את עצמו ברגל דכתיב בנבלתם לא תגעו, עיין שם.

ואזיל לקמיה בברייתא]. תניא נמי הכי: "ובנבלתם לא תגעו", יכול יהו ישראל מוזהרין על מגע נבילה - תלמוד לומר (ויקרא כא) "אמר אל הכהנים בני אהרן", בני אהרן מוזהרין, בני ישראל - אין מוזהרין. והלא דברים קל וחומר: ומה טומאה חמורה - כהנים מוזהרין, ישראלים אינן מוזהרין, טומאה קלה - לא כל שכן! אלא, מה תלמוד לומר ובנבלתם לא תגעו - ברגל.

(תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד ב).

בששת ימי בראשית ברא הקדוש ברוך הוא מקוה לישראל

ביומא תניינא ברא רקיעא, [ביום השני ברא הקדוש ברוך הוא את הרקיע] דיהא מפריש בין מיא למיא, [שיהיה מפריש בין מים למים] כדכתיב (בראשית א ה) ויאמר אלהי"ם יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל בין מים למים, ואתני עמהון קודשא בריך הוא, דמיא יהון מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, לאתדכאה בהו, וכך הוה. [והתנה הקדוש ברוך הוא עם המים שיהיו מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה להטהר על ידם, וכן, היה, והגם שהמים הם למטה במקום טמא, עם כל זה הטביע בהם הקדוש ברוך הוא הפך טבעם שיעבירו את הטומאה הדקה מן הנפשות העליונות ומגופים הגסים].

(זוהר חלק ב דף קצ"ח עמוד ב')

בחול יש רוח אחרת בעולם

כד עאל שבתא, אצטריכו אינון עמא קדישא לאסתחאה גרמייהו משמושא דחול, [קודם כניסת השבת צריכים עם הקדוש לרחוץ ולטבול עצמם כדי להטהר מהחיצוניים המשמשים ושולטים בחול, ומפרש], מאי טעמא, [מהו הטעם, ואמר] בגין דבחול רוחא אתרא אזלא ושטיא ושרא על עמא, [לפי שבחול רוח אתר של החיצוניים הולך ומשוטט ושורה על בני ישראל, שהנשמות מתלבשות בהם בימות החול], וכד בעי בר נש לנפקא מן ההוא רוחא, ולאעלא ברוחא אתרא קדישא עלאה, [וכשהאדם רוצה לצאת מן אותו רוח החול וליכנס ברוח אחר קדוש עליון של שבת, כלומר שרוצה לקבל תוספות נשמה יתירה של שבת] בעי לאסתחאה גרמיה, למשרי עליה

ההוא רוחא עלאה קדישא. [הוא צריך לרחוץ ולטבול עצמו כדי שישרה עליו אותו רוח העליון הקדוש שהוא תוספות נשמה יתירה שמקבלים ישראל בשבת¹⁰]. (זוהר חלק ב, דף רד עמוד א').

יא) בערב שבת צריך לטבול ב' טבילות: ראה מה שכתב האריז"ל בשער הכוונות (דף ס"ב עמוד א'), שבערב שבת צריך לטבול ב' טבילות, אחד להסיר ממנו קליפין דחול שהם בגדי החול של נפש האדם, והב' לכבוד שבת לקבל תוספות נשמה היתרה, ועיין שם הכוונות שצריך לכוין בעת הטבילה.

יטבול ג' פעמים: ובספר חסידים כתב, שראוי לטבול ג' פעמים כנגד חטא עון ופשע. (ראשית חכמה, שער האהבה פרק י"א)
יטבול ד' פעמים: וטוב שיטבול שלש טבילות לטהר עצמו מטומאת ק', ועוד יטבול טבילה אחת להעביר זוהמת הנחש. (כף החיים פלאגיי, סימן כ"ז)

רוב העולם נוהגין לטבול ד' טבילות: ויטבול על כל פנים לא פחות משלש טבילות (האריז"ל) ורוב העולם נוהגין לטבול ד' טבילות כנגד ד' אותיות הוי"ה ברוך הוא ונכון הוא.

וגם ראיתי נוהגין שטובלין י"ד טבילות ואשרי חלקם כי כל המרבה בטבילה הרי זה משובח, שבכל טבילה שאדם טובל את עצמו יותר ממשיך עליו קדושה ביותר הן בחול והן בשבת, ואדם מקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה יותר ויותר. (יסוד ושורש העבודה, שער ח' פרק א')

יטבול י"ד פעמים לשם תשובה: הרי בכל ערב שבת שלש טבילות, ומי שטובל לשם תשובה באיזה יום מהימים צריך י"ד טבילות וטעמם מבוארים בכתבי קודש של האריז"ל זכרוננו לברכה מפוזרים בכמה מקומות. (שלי"ה הקדוש, שער האותיות אות ק').

בעל תשובה יטבול י"ד טבילות להמתיק הי"ד עתים, ועוד יכוון בטבילה ראשונה להסיר הזוהמא, ובי"ג להמשיך עליו הארת די"ג מדות הרחמים. (מעבר יבק, שפת אמת פרק י"ג)

ירגיל עצמו בטבילה תמיד, וחיוב בעת הטומאה וחס ושלום ובערב שבת ובערב יום טוב ובשבת ויום טוב גם כן החיוב לטבול, ובעת התענית על עבירות יטבול בפעם אחד י"ד טבילות על

פרק ב

בו יבואר גודל שענין טהרת המקוה הוא מנהג אבותינו בידינו מאדם הראשון, נח, אברהם, יצחק, ויעקב, וחיוב הגדול שמוטל על כל אחד ואחד שיעשו בעירם מקוה טהרה כבר הי' לעולמים בכמה קהלות קדושות שהשתדלו בזה וגם הצליחו ועשו פרי טוב, ואשרי חלקם כי זכות הרבים תלוי בהם ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

מנהג אבותינו בידינו עד אדם הראשון

אדם הראשון הי' מתנהג בקדושה ובטהרה², ובנו שת בן עשר שנים חנכו על פי דרכו, וכל יום הי' רץ אל הרהטים

עבירות חמורות, ועל עבירות קלות ד' טבילות, ולטהרה סגי בשני טבילות. (הנהגות טובות מהרב הקדוש ר' שמעלקא מניקולשבורג זכרונו צדיק לברכה, אות מ"ה, מובא בספר דברי שמואל).

יטבול שני פעמים: ביום התענית ילך למקוה ויטבול לא פחות משני פעמים, פעם אחד בכדי להעביר את הטומאה ופעם שני להמשיך עליו את הקדושה. (הנהגות הרב הקדוש ר' אהרן הגדול מקארלין זכרונו צדיק לברכה, אות ג')

מספר הטבילות בערב שבת: ועיין בפרי עץ חיים לטבול עצמו בערב שבת ב' טבילות, אחד להפשיט בגדי חול והשני להמשיך עליו קדושת תוספת שבת, ומי שהוא בעל קרי צריך ג' טבילות, אחת להסיר הטומאה תחלה, ואחר כך הב' טבילות הנזכרים לעיל. והכנפי יונה ובסידור ר' שבת כתבו שלעולם יטבול עצמו ג' טבילות, אחת לאעברא זוהמא דחול ופעם שני לקבל הארת שבת ופעם ג' לקבל נשמה יתירה וכו'.

ובסידור נהורא השלם כתב לטבול ד' טבילות כנגד ד' אותיות הוי', ושיש שטובלין עצמן י"ד טבילות והוא מדברי הספר יסוד ושורש העבודה, עיין שם. (ליקוטי מהרי"ח, סדר ערב שבת קודש)

יב) אמרו במדרש מאה ושלושים שנה הי' אדם הראשון יושב במים עד חטמו להתכפר לו על שחטא בעץ הדעת שנגזר גזירה על כל הדורות. (ספר חסידים).

ורוחץ בטהרה פעם שחרית ופעם ערבית, ואחר ארבעה דורות עמד חנוך בן ירד והשכיל ביראת אלקים⁹, והנהיג עצמו בטהרה והי' רותץ ומתקדש במים חיים, ואחר כך בא נח¹⁰ וגם הוא התנהג בקדושה ובטהרה, וגם שם בנו החזיק כך אחריו בקדושתו, ושם מסרו לאברהם, עד כל הדורות זה אחר זה.

(רזיאל המלאך)

אברהם אבינו מטהר את הטמאים בטבילה

וגודל מעלת הטהרה מילתא אגב אורחא קא משמע לן ומגודל השתדלות אברהם אבינו עליו השלום לטהר טמאים בטבילה וכו' כמבואר בזוהר הקדוש פרשת וירא¹¹ (דף ק"ב עמוד א').

יג (ראה תהלים (פרק כ"ה פסוק י"ב) "מי זה האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר", בגימטריה "מקוה ישראל הוי"ה", להורות בא כי הירא שמים דואג תמיד לתקן עניני מקוה, [כי רבים הם אשר נותנים הכשרים על המקוה ואינם יודעים בין ימינם לשמאל רח"ל], וזהו הביאור מקוה ישראל הוי"ה כנ"ל, כי הוא יסוד קדושת ישראל, כמבואר ברמב"ם בספרו יד החזקה (סוף הלכות מקואות פרק יא), (דברי אשר דף ע"ב).

יד) **צדיק תמים הי' בדורותיו היא מקוה**: "אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הי' בדורותיו", פירוש: אלה תולדות נח שהי' רגיל לטבול עצמו במקוה מים ארבעים סאה, נח איש צדיק תמים הי' בדורותיו פירוש אפילו על הרהור טבל, שסופי תיבות **צדיק תמים הי' בדורותיו היא סופי תיבות מקוה**, והנה הוה לי' למימר הי' בדורו וכתב בדורותיו יתיר 'תיו' גימטריא הרהור, רצה לומר אפילו על הרהור טבל במקוה. (תוכן דברי אמרי קודש, אות ע"ז) **מקוה אותיות קומה**: מקוה הוא סגולה גדולה לקומה (קומת אדם) על כן אותיות דדין כאותיות דדין. (שליה הקדוש, שער האותיות אות ק').

טו) בוא וראה, כל מה שאכל אברהם בטהרה הוא אוכל, ומשום כך הגיש לפניהם ואכלו, ושמר אברהם בביתו טהרה וטומאה, שאפילו בן אדם שהוא טמא (לא יכול להתקרב לביתו, אז ידע

חיוב על כל אחד שיעשו בכל עיר ועיר מקוה טהרה

והנה אנחנו זרע אברהם אוהב נעמן ליתברך שמו ויתעלה, ממנו יראו וכן יעשו בכל עיר ועיר לקיים עליהם להיות עושים עוצם ההשתדלות היותר, **שיהי' בעירם מקוה טהרה של פושרין בכדי שכל אדם אפילו הוא חלוש יכול להיות מוחזק בטהרה מי מקוה בתמידות** ואל תאמר ראה זה חדש הוא, כבר הי' לעולמים בכמה קהלות קדושות שהשתדלו בזה וגם הצליחו ועשו פרי טוב **ואשרי חלקם כי זכות הרבים תלוי בהם ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.**

(יסוד ושורש העבודה, שער הכולל פרק ט')

יצחק אבינו טובל בבאר

ויצחק בא מבוא מבאר וגו' ויצא יצחק^{טו} לשוח בשדה לפנות ערב, ובמסורה **"והי' לפנות ערב ירחץ במים"** (דברים כ"ג, י"ב). כי יצחק תיקן תפלת המנחה וקודם התפלה טבל

אברהם שהרי טמא הוא ועשה) לא היה משמש בביתו, עד שעשה לו טבילה, וכולהו. ומעין מים היה תחת אותו אילן, ומי שצריך טבילה מיד מים עולים אצלו, והאילן עלו ענפיו, אז ידע אברהם שהוא טמא, וצריך טבילה מיד, וכולהו.

טז) ראה רמב"ם (נד החזקה - הלכות בית הבחירה פרק ב'), המזבח מקומו מכוון ביותר ואין משנין אותו ממקומו לעולם שנאמר זה מזבח לעולה לישראל, ובמקדש נעקד יצחק אבינו שנאמר "ולך לך אל ארץ המוריה", ונאמר בדברי הימים "ויחל שלמה לבנות את בית ה' בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי. ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבנה בו אברהם המזבח ועקד עליו יצחק והוא המקום שבנה בו נח כשיצא מן התיבה והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל ובו הקריב אדם הראשון קרבן כשנברא ומשם נברא אמרו חכמים אדם ממקום כפרתו נברא.

אפילו לדברי תורה, או אפשר לומר כמו שכתוב (במגילה דף ג')
שכחם וחזרו ויסדום לכן על שמים יקראו, וכן בזה אולי
בימיו נשכח זאת, ובא הוא ותקנה לחזק טהרת וטבילת
ישראל, וכמו שכתוב במסכת סוכה (דף כ"י) כשנשתכחה תורה
מישראל עלה עזרא ויסדה, לכן על שמו יקרא זאת.

(משמרת שלום, בפתיחה)

על ידי מקוה זוכה לנבואה

איתא בספרים דאף על פי שאין נבואה בחוץ לארץ אבל
במקוה מים יכול להיות, דהראיה מיחזקאל שנתייחד
לו הדיבור על נהר אף על פי שהי' בחוץ לארץ.

(בית אהרן, ליקוטים)

גדולה הטבילה יותר מבנה מזבח והקריב קרבן

בגמרא ברכות (דף ט"ו עמוד א') אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי
יוחנן כל המפנה ונוטל ידיו ומניח תפילין וקורא
קריאת שמע ומתפלל, מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח
והקריב עליו קרבן דכתיב וכו', אמר ל"י רבא ולא סבר לה מר
כאילו טבל וכו', הרי דטבילה גדולה אצלו יותר מבנה מזבח
והקריב עליו קרבן מדמתמה רבא ואמר לו, לא סבר לה מר
כאילו טבל והי' לך לומר זה, שזה גדול יותר וכו' דענין
הטבילה הוא ענין גדול מאד, והבאים בסוד ה' יבינו זה.

(משמרת שלום, סימן ב' סק"ב)

מקוה הוא ההתחלה לתשובה

והיה לפנות ערב, פירוש לפנות ממנו הערב והחושך, ירחץ

יט) ראה מסכת תמורה (דף ט"ו עמוד ב'), והאמר רב יהודה אמר
שמואל שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה, ראה
עוד מרדכי ריש פרק חולין.

במים, פירוש במקוה שהוא תחלת כל תשובה.

(דברי אמת, פרשת תצא)

יועיל לטהר מה שנתעצל במצות עשה

והעברה על מצות עשה הוא שיתעצל לקיים המצוות כענין מצה בפסח וכיוצא דהיינו ביטול המצוה מצד שישב ולא עשה, ותקנתו הוא הזריזות מכאן ואילך לקיים מה שביכלתו, והמים דהיינו מימי הכפרה העליונה יושפעו וירחצו הפגם ההוא שבנשמה שגם ביטול המצוה יעשה פגם בנפש אלא שאינו כל כך כעברת על לא תעשה, והטהרה במקוה מים יועיל לטהר מה שנתעצל במצוה.

(ראשית חכמה - שער האהבה - פרק י"א)

פרק ג'

בו יבואר גודל מעלת קדושת המקוה המובא בכתבי האריז"ל ותלמידיו הקדושים

מקוה מועיל להשגה

אמר לי מורי זלה"ה (האריז"י הקדוש) מי שרוצה להשיג בזאת החכמה אינו מועיל לו דבר בעולם כמו הטבילה שלא יעבור זמנו ויהי בכל עת בטהרה וקדושה כדי שלא יסתלק ממנו השגתו ומכח הטבילה יתגדל בו השגה גדולה.

(עץ חיים, בהקדמה)

גם אמר לי הר"י סאגיס זכרונו לברכה בשם מורי זכרונו לברכה (האריז"י הקדוש) ששמע ממנו כי אין דבר יותר מוכרח וצריך אל האדם לענין ההשגה כמו הטבילה, שצריך שיהי האדם טהור בכל עת.

(שער רוח הקודש, דף י"א ע"ב)

אינו ניזק על ידי מים

מי שזהיר במקוה לא יזיק לו שום מים.

(סידור ר' שבתאי, סגולת התענית אות ל"ד)

ויתבונן האדם מה שהובא בברייתא דמעשה מרכבה שאותן המלאכים הנשלחים בעולם הזה להכריז מה שגזר על העולם, כשטסין בעולם באוירא אינם יכולים לומר שירה אחר כך שעולין עד שיטבלו בנהר דינור שלש מאות ששים וחמש טבילות ואחר כך טובלין עוד שבע פעמים באש לבנה, וכל זה צריכין לטבול באשר היו בשכונתן של בני אדם, ואם כן אם העליונים צריכים טהרה להתקדש לומר שירה לפני

הקדוש ברוך הוא מכל שכן צריך האדם טהרה להיותו מתקדש בתפלה.

(קב הישר, פרק י"א)

לתקן הכעס ירגיל בטבילה

כתב בשער היחודים וזה לשונו: תיקון לבטל הכעס יטבול ויכוין כי **מקו"ה** גימטריא **קנ"א** כשם אהי במילוי ההי"ן, וגימטריא גם כן **כע"ס עם הכולל**, ועל ידי טבילה בכונה הנזכר לעיל יתבטל ממנו הכעס אם לא יהי על צד בחירתו.

ויטבול ב' פעמים בשבוע ביום ג' וביום ו' עד כאן לשונו.

ובספר פתגמין קדישין (אות י"ג) כתב וזה לשונו: שמעתי מספרים בשם רבי ר' זושא זכרונו לברכה שהוכיח את אדם אחד על **שכעס בענין מצוה, וצוהו לילך למקוה**, וקור גדול הי' עד כאן לשונו.

ובספר תולדות אהרן (פרשת וירא) כתב וזה לשונו: ואם חס ושלום כועס ירוץ תיכף ויחזור בתשובה וכו'.

ובספרי אזור הצבי (פרשת נח): נתבאר דנח הי' רגיל בטבילת המקוה כדי לבטל הכעס, ונראה כמעט בחוש שמועיל, לכן כל מי שקשה לו לתקן מדה זו יהי רגיל בטבילה תמיד.

(ארך אפים, סימן ט')

מעשה באחד מגדולי תלמידי האריז"ל שפעם אחת בא לכלל **כעס**, וצוהו האריז"ל לילך למקוה.

(פתגמין קדישין)

תיקון לבטל הכעס, יטבול ויכוין כי **מקו"ה** בגימטריא **קנ"א** והוא גם כן **כע"ס**, ועל ידי טבילות אלו בכונה הנזכר לעיל יתבטל ממנו הכעס.

(הוספות מהרצ"א, על ספר סור מרע ועשה טוב)

מי שכוּעס כדי להמשיך הנשמה שנסתלקה ממנו כדפירשו בזוהר הקדוש, טוב שיטבול גם כן כדי להברית ממנו רוח הטומאה ולהמשיך הנשמה, כי מסוד המקוה הנשמה נמשכת כנודע.

(תוצאות חיים)

מי שחטא בכעס יחשוב בעת הטבילה כי **כע"ס** עם המלה עולה **מקו"ה** וכשמודה ועוזב וטהר.

(של"ה הקדוש, שער האותיות אות ק')

כוונה במקוה לבטל הכעס

יום שלישי, אשרי מי שזוכה לטבול שלוש טבילות, לתיקון הכעס שהוא בחינות **נפש היום**, ויכוין בטבילה ראשונה, בשם אהי"ה במילואו כזה אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה שעולה גימטריא **קנ"א**, שהוא חשבון **מקוה** לבטל הכעס, כי **כעס** עם הכולל גימטריא **קנ"א**.

בטבילה שניי יכוין בשם אהי"ה כזה, דהיינו א' – פעם אחת הרי אחד, ה' – חמש פעמים ה', הרי עשרים וחמש, יו"ד – עשר פעמים יו"ד, הרי מאה, ה' – חמש פעמים ה' הרי עשרים וחמש, סך הכל גימטריא **קנ"א**.

בטבילה שלישית יכוין בשמות **אדנ"י אלקי"ם** גימטריא **קנ"א**, שהוא גימטריא **כע"ס** עם הכולל.

(כף החיים פלאג"י, סימן כ"ז)

מקוה אותיות קומה

מקוה הוא סגולה גדולה לקומה (קומת אדם) על כן אותיות דדין כאותיות דדין.

(של"ה הקדוש, שער האותיות אות ק')

הלכות טבילה מספר הקדוש בן איש חי

מצוה לרחוץ פניו ורגליו במים חמין בכל ערב שבת ויכוין בזה לדחות הקליפה מידי ורגליו שהם קצוות יסוד של הגוף ומצוה לרחוץ בבורית גם כן ויכוין לעשות בזה התיקון של הסיכה שהיתה נוהגת אצל הראשונים שהיו סכין תמיד והרחיצה יעשה אחר קציצת הצפרניים וכתב בספר כ"מ שלא ירחץ רגליו באותם המים שרחץ בהם פניו וידיו אלא ישפכם ויביא מי חדשים גם יזהר לנגב פניו וידיו בבת אחת קודם רחיצת רגליו ואחר שירחץ רגליו גם כן יזהר לנגבם תחלה במטפחת ואחר כך ילבוש מנעליו ולא ילבוש מנעליו בעודם לחים ולא ינגבם בבגדו או בחלוקו.

מה טוב ומה נעים על פי הסוד לטבול בערב שבת כדי לקבל תוספת נפש רוח נשמה דליל שבת על ידי טבילה.

וטבילה ראשונה: לטהרה מכל טומאה ושניה לתקן עון הכעס.

ושלישית: להפשיט בגדי חול מעל הנפש.

ורביעית: להסיר ולהפשיט מעליו הרוח שהיה שורה עליו בימי החול, כדי שישרה עליו עתה רוח מבריאה, וזה יהיה על ידי אהי"ה במלוי ההי"ן כזה אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ויכוין בו בטבילה זו.

וחמישית היא: לכבוד השבת לקבל תוספת והארה של קדושת השבת.

ויש נוהגין לטבול שלשה טבילות כנגד נפש רוח נשמה ויש נוהגין חמשה כנגד נפש רוח נשמה יחידה חיה.

וגם ביום שבת בבוקר קודם תפלת שחרית טוב ויפה מאד לטבול כדי לקבל תוספת נפש רוח נשמה דיום שבת כי תוספת נר"ן של היום הם גדולים יותר משל לילה שהם בחינת

דוכרא, ואם שמש מטתו בליל שבת, יטבול בבוקר שתיים, אי להעביר רוח טומאה, והבי', לקבל תוספת שבת של היום, ונראה לי, אף על פי שלא שימש גם כן נכון לטבול שתיים, כי אוי נטמא בטיפה קטנה בהשתנה ולאן אדעתיה.

והרב הגאון מהר"א מני נר"ו כתב לי, מנהג החסידים בעה"ק תובב"א לטבול בשחרית של שבת שתיים, האי להעביר רוח טומאה, והבי' לקבל תוספת שבת כפשט דברי רז"ל.

ויש נוהגין לטבול בקבלת תוספת שבת חמשה נגד פרטי נפש רוח נשמה חיה יחידה, ויש מוסיפין עוד שתיים כנגד חיה ויחידה דכללות עד כאן דבריו נר"ו.

לפי דברי רבינו האר"י ז"ל **בשער הכונות**, צריך לזהר שלא ינגב עצמו במטפחת כשיעלה מהטבילה, כי מימי שבת צריך שהגוף ישאב אותם. מיהו נראה לי כיון שדבר זה אינו מעכב בעיקר המצוה והתיקון של הטבילה, הנה כל אדם אשר יקשה עליו דבר הזה לעשותו מצד מזגו, אינו צריך להזהר בכך, דלא מבעיא בימות החורף אשר המה מוכרחים לנגב מחמת בקרירות, אלא אפילו בימות הקיץ יש בני אדם שאין יכולים להישאר בלי ניגוב. על כן נראה לי, מי שדבר זה קשה עליו, ינגב כל גופו, ורק ישאיר מקום אחד בגופו בלא ניגוב, וטוב שישאיר זרועותיו.

(בן איש חי - הלכות שנה שניה - פרשת לך לך)

טוב שיכינו מקוה ממים חמין

טוב ונכון שבכל מקום ומקום יכינו להם מקוה מים חמין כדי שיכול כל אדם לטבול בו לקריו, ועל ידי זה יהיו כולם טהורים ותעלה תורתם ותפלתם בקדושה תמיד.

(כף החיים, אורח חיים סימן פי"ח אות ה')

אשרי מי שיכול לאחוז במדה זו הכוללת כל התורה והמצות טבילות קרי הוא דבר גדול מאוד, ובשם האר"י זכרונו לברכה לברכה שמאריך, בענין השגה אין דבר מועיל כמו הטבילה והטהרה בכל עת. ובענין הטבילות על כל פנים לטבילה בזמנה כתקנת עזרא זכרונו לברכה וזה ראוי אף על פי שאינו חייב מן הדין, אשרי מי שיוכל לאחוז במדה זו הכוללת כל התורה והמצות.

(הנהגות ישראל)

אפילו עמי הארצים נזהרים בה

וטבילות עזרא יוכיח שהיו אדוקין בה כל המון ישראל מאוד מאוד כמבואר בגמרא מסכת ברכות ובירושלמי פרק תפלת השחר, דמבואר שם אפילו בורים ועמי הארץ היו נזהרים בה מאוד מאוד.

(ישמח משה, ליקוטים חלק ג' מאמר אבקת רוכל)

המקוה בכוחה להביא מלך המשיח

ובפרט מי שעובר לפני התיבה, כידוע מהרב הקדוש ר' אהרן קארלינער זכרונו צדיק לברכה, שבאם היו צייתים לו שכל שליח ציבור יטבלו קודם התפלה היי בכוחו להביא משיח, ולפי ששליחי ציבור מתפללים בלי טהרה מעכבים את הגאולה.

(אבני נזר, על קיצור שולחן ערוך סימן ח' סק"א)

אין זו ממדת החסידים להישאר בטומאתן

שנטבול במי מקוה ואז נטהר וכו', ואין זו ממדת חסידים ואנשי מעשה להיותם מטמאין בטומאתן, כי הטומאה מאוסה והטהרה אהובה, ונפשו של אדם מתעלה ומזדככת בטהרה.

(ספר החינוך, מצוה קע"ה)

מי שטובל תבא עליו ברכה

ועיין בכסף משנה פרק ד' מהלכות תפלה דבטלה לטבילותא מעצמה יעיין שם, ומשום הכי מי שירצה לנהוג ולטבול תבא עליו ברכה.

(פרי מגדים, אשל אברהם סימן פ"ח ס"יק א')

המבטל טבילת עזרא עתיד ליתן את הדין

המבטל טבילת עזרא בלא אונס, עתיד ליתן את הדין על ביטול נשיאת כפים בכל יום כמו שהמיקל לעצמו בהוצאת שבת במקום איסור יתדיין על ביטול מצות עשה של תקיעות שופר בראש השנה של להיות בשבת.

(שאלות ותשובות נפש חי', אורח חיים סימן מ')

כל תלמיד חכם שאינו טובל לקריו טובה נבילה הימנה

כל תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנה (מדרש ויקרא), הכוונה כמאמרם זכרונו לברכה (שבת ל"א) דעת זה סדר טהרות, ולזה אמר כל תלמיד חכם שאין בו דעת, רצה לומר שאין לו טהרה במקוה נבילה טובה הימנו, אחר שאיננו טהור מטומאת קרי שהיא חמור מכל הטומאות מפני שיוצא מגופו, וטומאת נבילה קל מטומאה היוצא מגופו (כמבואר בפרק א' ממסכת כלים).

(חסד לאברהם, וכן הוא בשאלות ותשובות דבר משה, סימן ס"ד)

פרק ד'

בו יבואר גודל מעלת המקוה בתורת הבעל שם טוב זי"ע,
מלוקט מספרי תלמידי בעל שם הקדוש זי"ע

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקייע
ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד
עליהם, ומרומז בפסוק בזע"ס תצעד ארץ ראשי תיבות:
ז'ביחה ע'ירובין מ'קוואות

כ) אפשר לפרש הפסוק ב'זע"ם תצעד ארץ, שהוא ראשי תיבות ז'כר ע'מלק מ'תחת, ראה שמות (פרק יז פסוק יד), ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע פי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים, בא לרמז שעל ידי שיזהרו בג' ענינים אלו ז'ביחה ע'ירובין מ'קוואות, אמה את זכר עמלק.

וכן מרומז בפסוק דברים (פרק כה פסוק יט): "והיה בהניח האלהיך לך מפל איביך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את ז'כר ע'מלק מ'תחת השמים לא תשכח".

עוד אפשר לרמז במה שאמר הכתוב (ויקרא פרק כו פסוק מא): "אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יפגע לבבם הערל ואז ירצו את עונם". שהם סופי תיבות של: ז'ביחה ע'ירובין מ'קוואות. שמרומז בפסוק ב'זע"ם תצעד ארץ, שאם יזהרו בג' דברים אלו יכנע לבבם הערל ואז ימחל עונם. ולא עוד אלא שעל ידי הנ"ל ינצלו מכל גזירות קשות אפילו בדרך נס, כמו שראינו (בדניאל פרק ו פסוק כא): **וּכְמִקְרָבָהּ לְגַבַּא לְדַנְיָאֵל בְּקַל עֲצִיב זַעַק עָנָה מִלְכָּא וְאָמַר לְדַנְיָאֵל דַּנְיָאֵל עֵבֵד אֱלֹהָא חַיָּא אֱלֹהֵךְ דִּי <אנתה> אַנְתָּ פִלַח לֵיה בְּתַדְרִיא הִיכַל לְשִׁיבוּתְךָ מִן אַרְיֹותָא.**

וצריך ביאור הכוונה בזה שאמר, בקל עציב זעק ענה מלכא, שצעק אל דניאל בקול עצב והרים קול, למה היה צריך לצעוק?

ואפשר לפרש בהקדם מה שמפרש המצודת דוד, (דניאל פרק ו פסוק כא) **וּכְמִקְרָבָהּ** - וכאשר בא קרוב אל הבור צעק אל דניאל בקול עצב והרים קול ואמר לו דניאל עבד אלקים חיים. **אֱלֹהֵךְ** -

האלקים אשר אתה עובד אליו בכל עת האם יכול היה להצילך מן האריות, עד כאן לשונו.

עוד שם (בפסוק כב): אָדִין דְּנִיָּאל עִם מְלָכָא מְלַל מְלָכָא לְעֵלְמִין קָיִי. ומפרש המצודות דוד (שם פסוק כב) אָדִין - אז דבר עם המלך ואמר אליו המלך לעולם יחיה.

עוד שם (בפסוק כג) אֱלֹהֵי שְׁלַח מְלַאכָה וּסְגַר פִּם אַרְיוֹתָא וְלֹא חֲבֻלוֹנֵי פֶל קָבַל דֵּי קַדְמוּהֵי זְכוּ הַשְׁתַּכַּחַת לִי וְאַף <קדמיר> קַדְמִיר מְלָכָא חֲבוּלָה לֹא עֲבַדַּת.

ומפרש המצודות דוד (שם פסוק כג) שְׁלַח מְלַאכָה - אלהי שלח מלאכו וסגר פי האריות ולא השחיתו אותי בעבור אשר נמצא לי לפניו זכות ולא קפח את שכרי.

ונקדים עוד מה דאיתא בזוהר (חלק ב דף קכה עמוד ב'): ודניאל דאסתמר מהאי, כד רמו יתיה לגובא דארייוותא, אשתלים בצולמא דמאריה, ... ועל דא דחלו ארייוותא מניה, ולא חבלוהו [דניאל על ידי ששמר עצמו מלאכול בשר בחלב אצל נבוכדנצר, נשתלמה צורתו בצלם בוראו, ולכך כשהטילו אותו לגוב האריות יראו ממנו ולא חבלוהו].

ובזוהר הקדוש (חלק א דף קצא עמוד א'): דניאל לא אשתני דיוקניה כד אפילו ליה בגובא דארייותא, ובגין כך אשתזיב [דניאל לא נשתנה צורתו כשהפילו אותו לגוב האריות, ולכך ניצול].

ואפשר לפרש דברי הזוהר הקדוש דכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא במדה כנגד מדה, ומכיון שלא הכניס בפיו דברים האסורים על כן לא יכלו האריות לשלוט עליו ולאכלו, כמו שכתב הזוהר הקדוש, ובגין כך אשתזיב [ולכך ניצול].

ונבוא אל ביאור הכתוב, דהנה זה כנגד זה עשה אלוקים שהמלך צעק בכעס, כמו שכתוב, זִעַק עֵינָה מְלָכָא, ורצה לרמוז לו שבגלל ג' מכשולות אלו לא ינצל חס ושלום, וענה לו דניאל על זה, שאני נזהרתי בג' דברים וניצלתי בזכותה של ז'ע"ם. ועל כן לא היה ביכולת לשלוט עליו כוחות של ז'ע"ם שכל עבודתו של השטן הוא ז'ע"ם, שהוא ראשי תיבות ז'ביחה ע'ירובין מ'קוואות כמו שכתב הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כנ"ל.

עוד אפשר לרמוז על הכתוב בְּזַעֲמֵם תִּצְעַד אַרְץ, דהנה כתוב בירמיהו (פרק נא פסוק נא): בְּשָׁנֹו כִּי שָׁמְעֵנוּ חֲרָפָה פִּסְתָּהּ כְּלָמָה פָּנִינוּ

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביתה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (תגינה דף י" עמוד א') והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, **תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע**^{כא} איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר.

כי פאנו זָרִים עַל מִקְדָּשֵׁי בֵּית ה'. שהוא ראשי תיבות של בזע"ם, לרמז בא, כי העוברים על ג' דברים שמרומז בפסוק "בְּזַע"ם תִּצְעַד אָרְץ", הם הם המחריבים את בנין בית המקדש שלא נבנה במהרה בימינו. כדאיתא בספר ברית מטה משה (על הגדה של פסח), התאונן מרירות על רוע הזמצב וחורבן השוחטים, וזה לשונו: הבשר עדיין בין שנינו שאכלנו נבילות וטריפות עד כה שהי' גודל המכשלה הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם הרגשה וכו', דבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכו' עכ"ל. וזה כונת אמרם בירושלמי יומא (פ"א ה"א) ילקוט חדש, ערך בית המקדש (סימן ק"ט): כל דור שאין נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. (באר ישראל).

תשובה מן השמים על גודל ענין הטבילה: ובתשובות שהשיבו מן השמים לקדוש אחד מרבנן קמאי הרב החסיד רבינו יעקב הלוי ממרויש ומקרבל זללה"ה אשר שאל על ידי התבודדות ותפלה והזכרת שמות הקדושים על ענין טבילת בעל קרי, והשיבו לו מן השמים בזה הלשון: "ועבדתם את ה' אלקיכם" הוי אומר זו

והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') **בזע"ם** תצעד ארץ ראשי תיבות **"זביחה"**, **"עירובין"**, **"מקוה"**, כל אלה הם

תפלה, אפשר טמא ומקריב קרבן, ואם תאמר שארי טומאות, אינו דומה טומאה היוצא מאונס לטומאה היוצאת מדעת, אינה דומה טומאה הבאה מחוץ, לטומאה היוצאת מגופו, ועזרא כשתקן, ברוח הקודש ראה ותקן.

הדבר הזה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר היה נשמע תפלתם זה ימים רבים

ועל הירושלמי: דע אילו הי' עמהם בבית המדרש לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, הדבר זה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר הי' נשמע תפלתם זה ימים רבים, אך סבלות הגלות ולימוד התורה ומעשים טובים הם העומדים לישראל.

אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל

ואחר זה השיבו לו עוד בזה הלשון: שמענו מאחורי הפרגוד לטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל, ובכל מקום מוגש לשמי ומנחה טהורה אבא אליך וברכתך.

אחרי ראותי כל אלה שאלתי ליל ג' י"ט כסלו אם התשובה הנזכר לעיל באו אל פי מאת ה' והדברים נאצלו מרוח הקודש ויש בהם תועלת או טוב להסתירם ולהעלימם. ועל זה השיבו לו: תדע כי באמת המה דברי ה' ודברים עתיקים ועתיק יומן אמרן והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, ואחר שעה השיבו לו עוד בזה הלשון: והאיש אשר יעשה בודון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עזרא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך, עד כאן לשון התשובה. (שאלות ותשובות מן השמים, סימן ה', הובא ברדב"ז סוף ח"ה).

כב) (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) **בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֶף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם.**
ראה רש"י חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: **"בזעם תצעד ארץ"** -
לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: **תצעד ארץ** -
רמסת יושבי הארץ.

כג) ז'ביחה: ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ"ך מ"ם, ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי' ועל ידי זה הכל ברשתו, רח"ל.

וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (י"ד חלק א' ס"ז) כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיינ שם באריכות).

כד) עירובין: ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תורה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכינתא, רחבו ד' ואינון יקו"ק, וגבהו עשרה יו"ד ק"א וא"ו ק"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוב איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד אות שבת, (דא ברית) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר ויברך אלוקים את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא

ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרוייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה. עד כאן לשוננו.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויהו (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): **וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ז"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיין שם בפסוק ויהי כאשר התעו אותי אלוקים, ושם הוי"ה ברוך הוא הוא לשון יחיד, (וחוץ מזה שם הוי"ה הוא רשות היחיד רחבו ד' אותיות גבוה עשרה במילוי יו"ד אותיות, עיין במעשה רוקח מסכת שבת), וכשעושיין עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלוקים להוי"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונוכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמנן.** (דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע').

ובספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: ולזה תיקן שלמה המע"ה נטילת ידים לכל דבר שבקדושה לאכילה שהוא במקום קרבן בעת הזאת, ולשאר דברים שבקדושה ובפרט בלילה בעת השינה אז הוא עיקר זמן אחיזה להם רחמנא ליצלן בהידים שהם התפשטות הכוחות. אמנם כשנותנים על הידים מים שהם בחי' חסדים בזה מסירים אחיזתן. גם מי"ם הוא מספר ט' יודיין משמות הק' ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן. ועל ידי המים מחזירים ומדביקים הכוחות לשורשן הרמה בקודש. וזהו שאו ידיכם קודש (תהלים קלד, ב) היינו להעלותן לבחי' קודש וכנ"ל. וזהו גם כן סוד רום ידיהו נשא (תבוקג, ט) כי רו"ם הוא גם כן בחי' חכמה קדישא.

ובזה נתבאר סוד נטילת ידים והוא נקרא בבחינת אבידה מדעת. כי בריאת העולמות היה על דעת זה למען יתעצם איש הישראלי כל ימיו בעבודת ה' ולעבוד אותו באמת בעודו בחיים חיותו ולהעלות אלו הכוחות ויקבל שכר נצחי על זה מהאל הטוב

והמטיב בחסדו. והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. כי נשמתו של אדם הראשון נחצבה מאתר עילאה וזיהרא קדישא, וכאשר בא לידו אותו מעשה האכילה מעץ הדעת טוב ורע אז כל הנשמות נתערבו בטוב ורע כי באדם הראשון היו כלולים נשמות ישראל כולם. וכן כשהאדם הולך אחר תאוות לבו ותוקף תשוקת חומר וברא לידי חטאים רחמנא ליצלן אז על ידי זה מערב גם כן טוב ברע חס ושלום. וזהו בבחינת אבידה שלא מדעת ע"ד (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. גם כי לא על דעת כן ברא הבורא ברוך הוא וברוך שמו את העולם כי אם לעבדו ולבחור רק בטוב סלה ולבל יהיה שום אחיזה להחיצונים על ידי מעשה בני אדם רחמנא ליצלן כי מפשעיהם לכל חטאתם רצה לומר על ידי המחשבות רעות רצה לומר שמביאם לזה יש אחיזה להחיצונים רחמנא ליצלן בהכוחות שבאו מעולם המחשבה וצריך להעלותן למקורן ולשורשן לעולם המחשבה שהוא בסוד שם ע"ב הק' הוא הוי"ה במילוי יודי"ן.

ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט"א רחמנא ליצלן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך קודש לבד ואז אינו מעורב טוב ברע כלל כי עיקר אחיזתן נמשך מבחי' יד השמאלי בחי' גבורה שהוא מספר רי"ו. וסוד עירוב"ב הוא ע"ב רי"ו. ועי"ז נכלל השמאל בהימין כי שם הק' ע"ב הוי"ה במילוי יודי"ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי"ו אותיות ישנו בהשם הקדוש והנורא שם ע"ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות יד, יט כא) "ויסע ויבא ויט" והבן זה.

ואז בימי שלמה המלך עליו השלום נשאר כולו טוב וחסד מזוכך על ידי חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיהרא קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דח"י ב' ט, כ) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. ועל ידי התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קודש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכנס"י לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה.

ובספר אוהב ישראל (לחג השבועות): וזה לשון קדשו: יש לומר, כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין עילאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הוי"ה אדנ"י. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. ולזה עיר של רבים צריכה שיור. כדי שלא תשתכח תורת רה"ר. כדפירש"י. והיינו כי רה"ר הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. אמנם עם כל זה צריך לישאר מקום בחוץ לעירוב לאחיותם. ולזה צריכים שיור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דיורין א"צ שיור. כי הנה כל רצועה שבא"י מרמזת לארץ חפץ החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק'. וכמו שיש בעלמא דבינה סוד ה' עילאה בסוד ה' אותיות מנצפ"ך. וכ"א כלול מעשר והם חמשים שערי בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שער הנו"ן כידוע ליודעי חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק' סוד ה' תתאה. וצריך לייחדם ולקשרם יואגדו אלה באלה. אלו הנו"ן. באלו הנו"ן. לבל יהיה אחיות החיצונים רחמנא ליצלן בהמלוכה הק' חס ושלום רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נו"ן דיורין. כדי שיהיה מקום להשראת הק' של נ' שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה, עד כאן לשונו. (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה).

כה) "מ'קוה: צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם

ראה בספר הקדוש באר מים חיים (פרשת בהעלותך), וזה לשונו: בערב שבת קודש בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור להתבייש במר נפש ממעשה החול ולבוא לבחינת תשב כנוצר. בא הרחיצה במים חמין להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב. ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חכמינו זכרונם לברכה בגפ"ת. ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י ז"ל. שהם המים המטהרים מכל טומאה לטהר את הגוף מכל מיני טומאות במים

יסוד הארץ. עכ"ל.

(ספר ברכות אברהם פ' ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב עה"ת פ' יתרו)

הבעל שם טוב היה נוהג לומר תהלים במקוה

(בית אהרן עמוד קמ"ה)

מקוה מביא לידי רוח הקודש

"ורוח אלקים מרחפת על פני המים" (בראשית א, ב), יכולין לרמז בפסוק הזה, מה דאיתא בברייתא של ר' פנחס בן יאיר וזה לשונו: זהירות מביא לידי זריזות, וזריזות מביא לידי נקיות, ונקיות מביא לידי טהרה וכו' עד שמביא לידי רוח הקודש, וזה מרומז בפסוק הנזכר לעיל **"ורוח אלקים - היינו רוח הקודש"**, מרחפת על פני המים, על ידי טהרה במקוה אדם יכול לבוא למדריגה גדולה, לידי רוח הקודש, כמובא שהבעל שם טוב הקדוש אמר פעם אחד **שזכה למדריגות מכת טבילה במקוה.**

(נפש אדם)

שהנדה טובלת בהן. והכל רמז על טבילת הלב במי הדעת שהוא העיקר כמו שאיתא ברמב"ם ז"ל (בסוף הלכות מקואות) כאשר הארכנו בזה בחיבורנו סידורו של שבת (שורש הראשון ענף ג'). אבל טבילת החמין הוא חיוב יותר כי כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר כנאמר. ובזה הנער בא אל המלך מלכו של עולם לקבל אור קדושת ה' ועולה לבחינת קדם קדמתה למעלה מכל בחינות עולם הזה למקום התשובה הנקרא עולם הבא והוא שבת קודש הרומז ליום שכולו שבת בחינת עולם הבא. ואז הקדם מכפר ומכסה על האחור וזדונות נעשין זכויות. (באר מים חיים פרשת בהעלותך - פרק ח).

ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב')

על ידי מקוה יכול לזכות לנבואה אפילו בחוץ לארץ

עוד אמר דאיתא בספרים דאף על פי שאין נבואה בחוץ לארץ אבל במקוה יכול לזכות לנבואה אפילו בחוץ לארץ.

מעשה נורא מהבעל שם טוב זי"ע

כי מראש צורים אראנו וגוי' הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב. יש לפרש בזה בדרך רמז לפי עניות דעתנו ובתחלה צריך שתדע כי צרות ישראל שיש להם בגלות רחמנא ליצלן הוא מחמת כי מתערבים בהגוים וילמדו מעשיהם ומקטרג מידת הדין מה נשתנה אלו מאלו וכן אמר ישעיהו ע"ה (ישעיה כ"ז, ד') חמה אין לי וגוי' להגביר נגד מידת הדין עיין שם, והוא שמרמז הכתוב כי מראש צורים אראנו צורים היינו אבות הם ראשי ישראל הנקראים בשם אבות כמו (מלכים - ב, י"ב) אבי אבי רכב ישראל וגוי' וכן אמהות עיין שם שמספיקים תורה ויראה לישראל כאם הזו שמספקת לתינוק חלב מדדיה והם לבדד ישכון הם מתבודדים בחדרי משכנותם ובלבביהם ובגוים לא יתחשב אינם מתערבים ללמוד ממעשיהם לכן לא יוכל מידת הדין לקטרג עליהם, כי מראש אראנו היינו מראשי הדור שאינם לומדים ממעשי הגוים והם עם אחד כמו הן בלשון יוני אחד ומתקשרים זה עם זה עם הצדיקים שבדור.

ועל דרך הלצה יש לפרש אחר ששמעתי בשם אדוני אבי זקיני זללה"ה **שפעם אחת הלך למקוה בין ישמעאלים ובחזרתו מן המקוה ירא שלא יגע בו ישמעאל ושמע שני ישמעאלים מדברים זה עם זה אחד לחבירו שמור עצמך שלא תגע ביהודי הטמא הזה חלילה,** והוא שאמר הן עם לבדד ישכון ואינם מתערבים בגוים הטמאים והוא מחמת ובגוים לא יתחשב שאינם חשובים בין הגוים וזה טובתם כנ"ל וקל להבין:

על ידי המקוה יבוא לאחדות

יקוו המים אל מקום אחד, על ידי המקוה נעשה אחדות.

(בית אהרן, ליקוטים)

מסוגל להשגת התורה

מקוה מסוגל להשגת התורה.

(רגל ישרה, ערך מקוה)

על ידי טבילה זוכה למדריגות גדולות הרבה יותר מאשר על ידי סיגופים, גלגולי שלג, וצומות

אמר הבעל שם טוב, שמה שזכה לכל המדריגות שלו, הכל היא בעבור שהתמיד בטהרת המקוה תמיד, ובאמת זה ענין גדול מאוד כי המקוה מטהר את הגוף והנפש, אבל צריך לעשות הכל בכוונה ולא חס ושלוש כמצות אנשים מלומדה, שאז חס ושלוש אינה נחשב לכלום, רק צריך לכתייב את עצמו ולכוון דעתו מקודם.

(בעל שם טוב על התורה, פרשת יתרו)

על ידי טבילה במקוה בדביקות יכולים להשיג מדריגות גדולות הרבה יותר מאשר על ידי סיגופים, גלגולי שלג, וצומות, השכל והלב הם שתי רשויות נפרדות, ועל ידי הטבילה במקוה בדביקות בהשכל ודעת יכולים לקשר את השכל והלב, ולהתפלל וללמוד בשכל ולב וזהו רצון הבורא יתברך.

(מעין גנים, בשם הבעל שם טוב)

טבילה במקוה נחשב כמו תענית

הרב ר' משה מזוועהיל זכרונו לברכה אמר בשם אביו הצדיק ר' יחיאל מיכל מזלאטשוב זכרונו לברכה ששמע מפה קדוש הבעל שם טוב זכרונו לברכה שאמר בזה הלשון, פעלתי אצל השם יתברך שהטבילה שאדם טובל את עצמו במקוה בבוקר יהי נחשב לפני הקדוש ברוך הוא כמו תענית יום אחד.

(סיפורי צדיקים החדש, אות ט"ז)

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע זכה לכל הארה שהי' לו מחמת שהי' מתמיד בטבילות

עיינ בספר הקדוש רמזי תהלים (מרבינו הקדוש רבי ר' בער זכרוננו צדיק לברכה) וזה לשונו: אמרו על ר' ישראל בעל שם טוב זללה"ה שזכה לכל הארה שהי' לו הכל מחמת המקוואות שהי' מתמיד בטבילות, ומקוואות יותר בתמידות, טוב יותר מהתענית כי התענית מחליש הגוף מעבודת השם יתברך עד כאן לשונו הטהור, ראה אחי מקוה כמה עושה והבן.

(ספר הקדוש שערי פרנסה טובה, תהלים פרק נ"א)

טהרת המקוה ממעט הכשפים

מעת שנתרבה טהרת המקוה נתמעטו המכשפים וכיתות הכישוף כי כשזה קם זה נופל, ומקו"ה אותיות קומ"ה שמורה לקומת הקדושה.

(הבעל שם טוב הקדוש, מובא בספר מעין גנים)

המקוה היא בבחינה גדולה יותר מפדיון שעושים והיינו קומה אותיות מקוה

קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך (תהלים מ"ד, כ"ז). יש לומר בדרך הלצה שמרומז איך שהמקוה היא בבחינה גדולה יותר מפדיון שעושים והיינו קומה אותיות מקוה עזרת"ה לנ"ו מספר אלקים היינו היא גדולה באיכות שאפילו מידת הדין תסכים בהעזרה ואתכפיין כל הדינים, ופדנו היינו אבל פדיון הוא למען חסדך שתועלת הפדיון הוא רק להמשיך חסדים והבן. ועל דרך האמת הוא קומה היינו בכל דבר ודבר כשמתפלל עליו ומקיים את הדבר בכוונתו לאקמא שכינתא שהיא קומה שלימה אז עזרתה לנו כנ"ל והמשכיל יבין:

(דגל מחנה אפרים ליקוטים דיבור המתחיל קומה)

המקוה מגרש הקליפות

כאשר סיפר אדמו"ר הקדוש מורנו הרב מאיר יחיאל מאסטראווצא זכרונו צדיק לברכה שמכשף אחד שאל את הבעל שם טוב הקדוש מה זאת שאני רואה אנשים יוצאים מבתיהם בבוקר ורודפים אחריהם הרבה קליפות ובחזירתם לביתם איני רואה כלום ואמר הבעל שם טוב זכרונו צדיק לברכה זאת היא פעולת המקוה.

(נהר יוצא מעדן, נהר ד' אות א')

מסוגל לשמחה ולהצלחה

בשם הבעל שם טוב הקדוש, והקרוב והכרעים ירחץ במים וגוי עולה הוא אשה (ויקרא א, יג), שזה רמז למקוה המביא את האדם להתרוממות הנפש שיוכל להתפלל מתוך שמחה ואז יהי כל היום שמח וטוב לב ויצליח בכל עניניו הן בגשמיות והן ברוחניות.

(מעין גנים)

סגולה למקשה לילד

שמעתי מאדמו"ר ר' ירחמיאל משה זכרונו צדיק וקדוש לברכה מקאזניץ שאמר בשם הבעל שם טוב הקדוש סגולה למקשה לילד שיטבול הבעל במקוה, ועוד אמר בשם הבעל שם טוב סגולה למקשה לילד שיקח הבעל מלא לוגמיו מי המקוה בפיו וילך עם פיו המלא מים ויזלוף על היולדת.

(בעל שם טוב על התורה, פרשת יתרו, בהגהות מקור מים חיים אות כ"ה)

על ידי המקוה ינצל מכל צרה

בשם הרב הקדוש ר' יחזקאל מקוזמיר זכרונו צדיק לברכה, בעת צרה חס ושלום סגולה להיות בטהרה ולטבול

במקוה.

(מעין גנים)

הצדיק הקדוש מזידיטשוב זי"ע אמר תהלים במקוה במסירת נפש

פעם אחת בא לפני הרב הצדיק רבי צבי מזידיטשוב זי"ע שליח עבור מקשה לילד שהיתה בסכנה גדולה ויען כי הרב הצדיק שכב עצמו לישן לא פתחו לו המשמש ויכה השליח בדלת וצעק כי הענין הזה הוא סכנת נפשות אבל השמש לא רצה לפתוח כדי לא להטריח את הרב הצדיק, אבל הרב הצדיק שמע את קול האיש ואמר להמשמש כי איש מר נפש רוצה לכנס ושיפתח לו ויאמר המשמש כי רק קול של רוח סערה הוא ואין שום איש. ויאמר הרב הצדיק לא כן, אלא איש מר לב עומד על יד הדלת, ותכף תפתח לו, ועשה כן, ונכנס השליח בבכי אודות המקשה לילד, ולבש עצמו, ויאמר להמשמש לך אתי אל הנהר ותכרה חפירה בתוך הכפור של הנהר כדי שאוכל לטבול בנהר. ועשה כן, וחפר חפירה בתוך הכפור, ואף שהי אז בימי החורף וימים קרים, הטביל עצמו, ודרכו היי בעת הטבילה שהי אומר פסוקי תהלים. וכאשר גמר את הטבילה רצה לצאת מהמים ולא מצא את הפתח של החפירה. ואמר פסוקי תהלים ולא מצא, אחר כך אמר והזכיר זכות אבות, ולא מצא הפתח עד שאמר רבונו של עולם הנני מוסר עצמי למות עבור שתי הנפשות של המקשה לילד, ותכף מצא את הפתח ויצא בשלום, והלך לביתו ואמר לשליח מזל טוב.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר תהלים בהיותו עומד במקוה

בשם הבעל שם טוב ז"ל ב"ז"ע"ם תצע"ד אר"ץ ראשי תיבות "זבחחים" עירובין "מ'קואות". שעל ידי דברים

אלו תצעד ותתיסד ארץ. עוד אמר ששמע שבעל שם טוב אמר תהלים בהיותו עומד במקוה.

(בית אהרן)

הצה"ק מהרי"א מזידיטשוב זי"ע כשהוא יושב וכותב את חבוריו הוא טובל את עטו טבילה אחת בדיו וטבילה שניה בדם לבנו

יודעים אנחנו רק מזה שאחר שאמר תיקון חצות היה אומר בכל יום ספר תהלים אחד, וביום עש"ק וש"ק היה גומר כל ספרי תהלים פעם שנית, אח"כ היה עוסק בתורה בנגלה ובנסתר, וקודם שהאיר היום היה כותב רובי תורתו בחבוריו הקדושים, והעיד נכדו הרה"צ ר' יודא צבי זצ"ל מדאלינא ששמע מפיו הקדוש שאמר פ"א "שכשהוא יושב וכותב את חבוריו הוא טובל את עטו טבילה אחת בדיו וטבילה שניה בדם לבבו", ותלמידו ריו"מ מספינקא (בהקדמתו לספר של רבנו עה"ת) מעיד "שבשעה שכתב רבנו את ספרו היה דבוק בחי העולמים עד אין סוף וכמעט שהיה בטל במציאות מרוב דביקות ולסיבה זאת קצר במקום שיש להאריך".

(פאר יצחק דף 87 תולדות מרן הגה"ק מהרי"א מזידיטשוב)

הרגיל בטבילה נפתח לבו בתורה

ל'ב ט'הור ב'רא לי אלקים ראשי תיבות טבל, ירמוז אל מה שנודע כי האדם הרגיל להיות טובל מטומאת הקרי ושאר טומאות, נפתח לבו בתורה, וגם בעבודת קונו, ולבו נטהר מכל מחשבות רעות.

(עץ הדעת טוב, תהלים)

עיקר להשגת התורה להיות טהור על ידי הטבילה

וכדי שלא יהא עיכוב להשיגה (התורה הקדושה) לא יעצב לעולם ולא ימנע עצמו לעולם להיות טהור על ידי הטבילה כי זה הוא עיקר.

(משנת חסידים)

פעם אחת עמדתי לפני רבינו הקדוש (הרב הקדוש מצאנז) זכרונו לברכה, והי' שם גם הרב המאור הגדול החסיד המפורסם ר' עוזר זכרונו לברכה אב בית דין דקהלה יעדליווע, שהי' מאנשי ביתו של הרב הקדוש ר' צבי מרימאנוב זכרונו לברכה מלפנים, וסיפר הרב החסיד ר' עוזר לרבינו זכרונו לברכה שפעם אחת בהיותו אצל רבו הרב הקדוש מרימאנוב, הלך הרב הקדוש בחורף להמקוה לטבול תחת הקרח שהי' גליד כפור עלי', ובשובו לביתו אמר אלי עוזר רוץ במהרה להמקוה ותמצא אותה עוד חמה, והלכתי להמקוה ומצאתי באמת עוד חמה, כן סיפר ר' עוזר לרבינו זכרונו לברכה ואמר לו רבינו אצליכם חסידים הכל הוא לפלא אפילו לחמם מקוה הוא גם כן לפלא בעינייהם, (בלשון אשכנז בזה הלשון: ביי ענק חסידים איז אַלץ קינצין, אַ מקוה צו וואַרימין איז אויך אַ קינץ).

(דרכי חיים)

בצאנז הי' אדם חשוב ושמו אברהם ליזר זכרונו לברכה, והי' בעל תפלה בימים נוראים בעיר קטנה, פעם אחת הי' חולה שוכב במטה כמה שבועות לפני ראש השנה, ולא הי' במקוה, ועל ראש השנה נסע להתפלל בהעיר הקטנה, ורצה לטבול במקוה קודם ראש השנה, ובא לרבינו לקבל ברכת פרידה, ושאל אותו היות שזה איזה שבועות לא הי' במקוה מחמת חולי ועתה שנוסע להתפלל יש לו חשק לטבול מקודם, ושמעתי בעצמי שהשיב לו רבינו בזה הלשון קבלה בידנו שטבילת מקוה איננה מזקת, רק כששואלים אם לילך אין לצוות לילך, אמר ר' אברהם ליזר, אני איני שואל עוד רק אלך, אמר לו רבינו אתה כבר שאלתני ואינני מצוה אותך לילך.

(דרכי חיים)

המקוה באפטא היתה עמוקה מאוד והי' לה תשעים מעלות

מצרפת הבית עד המקוה ולא היו יכולים לחממה בשום פעם על כן היתה קרה מאוד עד שתמיד הי' קפאון וקרח על פניי, ובעת אשר רצו החסידים לירד ולטבול בה לא הלכו בשום פעם ביחידות כי לא הי' באפשרי בשום אופן מפני הפחד והקרירות, רק היו מתאספים שיירא של עשרה בני אדם או יותר והלכו ביחד ועשו שם מקודם מדורה של אש כדי שיוכלו להתחמם אחר כך בעלייתם מהמקוה כדי שישבו את נפשם מגודל הקרירות. רבינו היהודי מפשיסחא זכרונו צדיק לברכה הלך בכל יום ויום וטבל בהמקוה ביחידות, ומנהגו שם שהי' קם בכל חצות לילה והלך ביחידות וטבל בהמקוה ולא עשה שם שום מדורה של אש רק מפני הקרירות חזר תיכף לביתו ותיקן שם חצות ולמד אחר כך איזה שעות בנסתר בביתו בפני עצמו שום איש לא ידע ממנו.

(התגלות צדיקים)

פרק ה'

**בו יבואר גודל מעלת וסודות המקוה
מתורת רבי נחמן מ'ברעסלב זי"ע**

תיקון לרואה קרי חס ושלום לומר עשרה מזמורי תהלים

**עשרה מזמורי תהלים על פי תיקון הכללי של מוהר"ן
ט"ז, ל"ב, מ"א מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.**

**בספרי של ר"נ קאסיווער זצ"ה כתב דמבטיח דמי שילך
באותו יום שרואה זרע לבטלה למקוה ואומר עשרה**

**קאפיטעליך תהלים ימחוק לגמרי החטא מזה, וטוב יותר
לומר אלו עשרה קאפיטעליך.**

א. מכתם לדוד קפיטיל ט"ז.

ב. לדוד משכיל קפיטיל ל"ב.

ג. אשרי משכיל קפיטיל מ"א

ד. כאיל תערוג קפיטיל מ"ב.

ה. למנצח אל תשחת קפיטיל נ"ט.

ו. למנצח על ידותון קפיטיל ע"ז.

ז. תפלה למשה קפיטיל צ'.

ח. הודו לה' קאפיטעל ק"ה.

ט. על נהרות בבל קפיטיל קל"ז.

י. הללו קאפיטעל ק"נ.

**על ידי אמירת תהלים יזכה לתשובה מי שרוצה לזכות
לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים כי אמירת**

תהלים מסוגל לתשובה.

(ליקוטי מוהר"ן סימן ע"ג)

תיקון הכללי

תיקון למקרה לילה חס ושלוש לומר עשרה קפיטיל תהלים באתו היום שאירע לו חס ושלוש. ואלו הם העשרה קפיטיל בפרטיות אשר גילה רבינו ז"ל לאומרם באותו היום שאירע לו מקרה בלתי טהור חס ושלוש. **טז. לב. מא. מב. נט. עז. צ. קה. קלז. קן.** ומי שיזכה לאומרם באותו היום בוודאי נתתקן על ידי זה.

(לקוטי מהור"ן סימן ר"ה)

הדבר הראשון הוא מקוה

ומי שיוכל לילך למקוה לטבול את עצמו קודם ואחר כך יאמרם בודאי מה טוב, כי צריכין לזוהר מאד לטבול באותו היום שיהי האדם בלתי טהור, ואמר בזה הלשון **"דאס ערשטע איז מקוה"** [הדבר הראשון הוא מקוה] אך אפילו אם הוא אנוס שאי אפשר לו לטבול כגון שהוא חולה או בדרך ואין לו מקוה אף על פי כן אם יאמר אלו עשרה קפיטיל תהלים הנ"ל אשרי לו. כי הם תקון נפלא ונורא מאד מאד.

(בהקדמה לתיקון הכללי)

לטבול תיכף באותו יום

תיקון הראשון למקרה לילה רחמנא ליצלן, לטבול במקוה תיכף באותו יום. גם בלא זה הזהיר מאוד להיות רגיל בטבילת מקוה, ואמר שבימים שאין אומרים בהם תחינה כגון ביומי דניסון וכיוצא המבוארים בשלחן ערוך אורח חיים צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקוה.

(ליקוטי מוהר"ן)

מקוה מושיע מכל הצרות

טבילת מקוה מושיע מכל הצרות, חס ושלוש, ומטהר מכל הטומאות ומכל החטאים, כי **מקוה** ממשיך דעת וחסד עליון מאד.

(לקוטי עצות - ערך מקוה).

על ידי טבילה זוכה לפרנסה ואריכות ימים

על ידי טבילת מקוה הפרנסה בנקל, ונתבטל המחלקת והכעס, וזוכה לשלום ולרחמנות ולדעת גדול. וזוכה לרפואה ואריכות ימים ולעורר בני אדם לשם יתברך

(לקוטי עצות - ערך מקוה)

מקוה אינה מזקת כלל והדוקטור שאומר שמקוה מזקת, אינו דוקטור כלל. כי כשאין המים קרים ביותר אזי אדרבא טבילת המקוה טובה מאד לבריאות הגוף, כי נפתחין נקבי הזעה על ידי זה, כידוע להדוקטורים הבקיאים.

(לקוטי עצות - ערך מקוה)

בדרך צריכין ליהרר בטבילת מקוה כי מקוה מסוגל להנצל מרוצחים.

(לקוטי עצות - ערך טלטול)

מסוגל להנצל מרוצחים

בדרך צריכין ליהרר בטבילת מקוה כי מקוה מסוגל להנצל מרוצחים.

(ליקוטי עצות, ערך טלטול אות ח')

על ידי המקוה יכול לתקן את הכל

בשם הרב הקדוש רבי נחמן מברסלב זכרונו צדיק לברכה, מי שיהיי רגיל בכל יום בטבילה במקוה לשם תשובה יש לו תקוה טובה לתקן את הכל.

(מעין גנים)

כמה פעמים ניצול מעבירה בשביל שטבל

אף על פי שבטלוח (טבילת עזרא), מכל מקום טבילה זו קדושה גדולה היא, וכל המחמיר תבוא עליו ברכה, ולא עוד אלא שכמה פעמים אדם ניצול מעבירה מסיבתה.

(ספר המדות, דף נ"ד)

פרק ו'

- א. גודל הנחיצות לטבול במקוה – לעת הצורך.
 ב. היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום.
 ג. היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר.

טבילה אחר העונה

א) כבר נתפשט ליזהר בטבילת עזרא (עיין אור החיים סימן פ"ח) וכמו שהזהירו פוסקים וספרים ליזהר בו גם בזמן הזה שיש בו מעלות עצומות לטהרת הגוף והנפש ומאריכין ימיו ושנותיו – להזהיר, ועוד יש בו תועלת עצומה הבאתיו בביאורים. ומדקדקין לקום בבוקר באופן שיעלה בידו לברך ברכת התורה וקריאת שמע בזמנו אחר הטבילה במקוה. ובעל שם טוב הקדוש הזהיר מאד אף באונס ודוחק לטבול על כל פנים פעם אחת ולא יזיק לו המקוה וכיון שאין החתן יוצא יחידי מביתו יזמין את בר לווייתו באופן שיהי' לו פנאי לטבילה וקריאת שמע ולא יצטרך לסמוך אדיעבד לקרות את שמע קודם טהרת מקוה. וגם בשבת קודש נזהרין לטבול טבילה זו כמבואר בפוסקים. ומצוה על כל צבור לתקן מקוה חמה בכל יום והעושה כן מאריך ימים²⁰.

כז) להעתיק כל ענינים שנאמרו בספרים בענין טבילת עזרא מצריך חיבור בפני עצמו על כן לא העתקנו רק ראשי פרקים להראות עד היכן הדברים מגיעין ושגם הגאונים הקדמונים שלא השתייכו לכת החסידים כלל דקדקו בכך ועד כמה. ושלא כולא עלמא התפלה יותר מקובלת עם הטבילה.

ב) **בטרים** הצעת הדברים אבאר מה שכתוב בפנים דעוד יש בו תועלת עצומה. הנה כבר האריכו הסופרים וספרים בגודל חומר עון זרע לבטלה אפילו במקרה חס ושלום שפוגם בעליונים ובתחתונים ואין דבר הנותן כח לחיצונים כזה ושכל חיות האדם ומזלו בזה ובבא תליא. וכבר אמרו דורשי הרשימות – הכל תלוי במז"ל – ובמקום אחר הרחבנו הדיבור בזה קצת. גם זאת ידוע לכל מעיינים מאשר כתבו הספרים כי טבילה במקוה ביום הפגם אין למעלה הימנו והוא מוכרח לניקוי העון,

ואין להאריך, ומכל מקום כתבתי קצת לקמן אות יב**. איברא החוש מעיד דהרגיל בטבילה זו נוהר בו לעולם גם לצורה מקרה לילה אבל האינן נוהרין לעולם אין נוהרין והוא גרעון כפי שהביאו ספרים הנ"ל וכבר נתפשט המנהג אצל החסידים ואנשי מעשה לטבול בכל יום. כמ"ש בסמוך בשם משמרת שלום. ובסמוך הבאתי בשם בעל שם טוב הקדוש זכ"ע דטבילה עומד במקום תענית יום אחד. עיין שם. ועיין בש"ס ברכות פ"ג וכן במ"א ומ"ב סימן פ"ח דהמשמש מטתו אפילו חולי, יותר מחויב, ומצינו בדחז"ל דישאל קדושים היו נוהגין בטבילה זו מאליהם עוד לפני מתן תורה, כדאי בתדב"א (פ"ז).

דע דאע"ג שהחסידים הן הן שהפיצו מנהג זה לטבול בבוקר לפני התפלה. מכל מקום כן נהגו והנהיגו הרבה מגדולי אשכנזים אצל תלמידיהם, ומקובל אצל נכדי הגה"צ ממאד (מהר"ש בראך זצ"ל) שהי' תלמיד מובהק למהר"ם שיק זצ"ל שאמר לו דמפני ג' דברים אוהב החסידים ואחד מהם מפני שנוהרין בטבילת עזרא, ובתולדות שמואל (אונסדארף) דב' דברים יש להתנהג כחסידים – אש ומים – היינו התלהבות בתפלה, וטבילה בכל יום.

בקדמונים – בענין הטבילה:

א. בכ"מ (סוף ה' קריאת שמע) שלא בטלוח אלא נתבטלה מעצמה מפני שלא הי' כח ברוב הצבור לעמוד בה. וכתב ע"ז בפרי מגדים (פ"ח א"א א') דמי שירצה לנהוג ולטבול תבוא עליו ברכה. ולהלן שם (ש"ג מש"ז ג') דמי שטובל תמיד חשיב אצלו טבילת מצוה.

ב. כבר העיד הרמב"ם באגרת על עצמו דמעולם לא ביטל טבילה זו, וכל הטובל במקוה כטובל במימי הדעת (תרי" ברכות כב.).

ג. כתב רבינו האי גאון ז"ל דלא אמרי' בטלוהו לטבילותא אלא לגבי קריאת שמע אבל לתפלה אין מתפללין עד שירחצו (שם).

ד. והרי"ף ז"ל כתב ולא טבילה דוקא אלא רחיצה בטי' קבין (רי"ף שם).

ה. התפלה יותר מקובלת עם הטבילה לדברי הכל (שם בשם הרב"י).

ו. בטור סוף סימן רמ"א כתב דהמחמיר תבוא עליו ברכה.

ז. בחינוך (מצוה ק"פ) כתב: אמנם בעל נפש המטהר לקרוי גם היום מדה טובה ומשובחת היא לו, יודע דרך טוב ורוב טובה יתזו בה ותבוא עליו ברכה.

ח. במאירי (ברכות כב.) כתב: מכל מקום טבילה זו קדושה גדולה וכל המחמיר בה תבוא עליו ברכה.

ט. בירושלמי (ברכות פ"ג הד') אמרו: דכל המחמיר בה יאריך ימים בטובה.

י. בשאלות ותשובות מן השמים (סימן ה') וזה לשונו: ועבדתם את ד' זו תפלה, אפשר טמא מקריב קרבן וכו' ודבר זה גורם אריכות הגלות וכו' שמענו מאחורי הפרגוד ולטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו ביאת הגואל.

יא. כתב הרא"ה (בהקדמה לשער בית הנשים): ואדונינו אדון כל הנביאים נצטוה בפרישתו, וגם אנו נצטוונו לגדולה להטהר בטבילה, רבותינו ז"ל אמרו הרבו בטבילות לאחוז במדות וכו' עכ"ל.

יב. בספר הפרדס לרש"י ז"ל, דענין טבילת בעל קרי הוא ענין של קידוש השם בפני גוים. וכ"ה בתשובת הגאונים שער תשובה סימן חצ"ר כמבואר בכ"י ח"ג סימן נ"ה.

יג. בשאלות ותשובות מן השמים דברים נפלאים עד מאד בענין טבילת עזרא מפי הקב"ה – הבאתיו בסמוך אות קטן ט"ו* עיין שם.

יד. הכוזרי (מאמר כתב סימן ס') דמי שהוא בעל נפש ירגיש בנפשו שינוי כל עוד שלא רחץ לקריו, וכבר ניסה שמפסידים במגעם דברים דקים כפנינים וינות (מובא בדע"ת).

יז. דעת הר"ש במסכת ידים דמכל מקום תשעה קבין בעינן (מובא בשו"מ ח"א קכ"ג).

יד. באחרונים בענין טבילה:

במשנה ברורה אות ד' בשם א"ר, ומכל מקום אנשי מעשה נוהגין בתקנה זו. ועמ"ש לעיל בשם פרי מגדים דהמחמיר תבוא עליו ברכה.

בערוך השלחן (פ"ח ב): ומדברי הרמב"ם נראה שלא החכמים ביטלוהו אלא מאליה נבטלה מפני שלא יכלו לעמוד בתקנה זו וכו', ולכן מצינו במשניות שנהגו בתקנה זו לפי שעדיין לא נבטלה, וגם עכשיו יש מהדרים ששומרים לטבול לקירוין וכו' עכ"ל.

בשאלות ותשובות פרי השדה (ח"ד סימן ב') דבזמן הזה יש מהדרים ששומרים לטבול לקירוין וכו' עכ"ל.

בשאלות ותשובות פרי השדה (ח"ד סימן ב') דבזמן הזה דשכיחי מקואות לא שייך לומר מ"ש הכ"מ שאי אפשר לעמוד בתקנה זו ועל כן הוא יותר חובה מבימים הקדמונים. (אמר המו"ל: וכ"ש בזמן הזה שבית הטבילה בנוי ומשוכלל עם כל המצטרך ובפרט כשהוא באותו בנין שבבית הכנסת).

בדעת תורה בשם שאלות ותשובות בשמים ראש סימן כתב דאסור בתפלין כל זמן שלא טבל. ועיין מה שכתוב על זה בשאלות ותשובות פרשת מרדכי סימן ה'.

בשאלות ותשובות שו"מ מהד"ג ח"א סימן קכ"ג דן אי מהני התרה למי שקיבל לטבול לתפלה וכן בפרה"ש שם.

ודעת שאלות ותשובות חסד לאברהם סימן י', ושאלות ותשובות יד יצחק ח"א קכ"ט, דמהני התרה וכ"ה בש"מ ה' טב"ע. ועיין בת"ח כלל ג' ס"ק פ"ב.

בתורת חיים (סופר) סימן פ"ח דהאידינא דיש טבילה בתמין אין מהראוי לזלזל בטבילה זו דמגמרא מוכח שהקילו בה משום צינה.

בשאלות ותשובות עין יצחק (אור החיים סימן ב') דלא מהני התרה על זה, דכיון דמבואר בגמרא ובירושלמי דהמחמיר בה מאריכיך – ימיו ושנותיו לא מצי להתחרט על זה בלבב שלם דודאי רוצה בברכת חז"ל.

בשאלות ותשובות שו"מ הני"ל דנהגו עלמא חסידים ואנשי מעשה לטובל לתפלה והוי כמו נדר ואין לו התרה, ועוד כתב שם דלא בטלו לטבילותא רק לתורה ולא לתפלה.

בשאלות ותשובות נפש חי' (אור החיים סימן מ') דאין להקהל רשות לסגור את המקוה לאנשים – אפי' אם הכוונה שלא יעשה אי נקי ומונעים הנשים מליכך למקוה – וכל המבטל דינו כמבטל רבים מלעשות מצוה.

בכף החיים סימן ע"ו אות פ"א דהנוהגין לטבול מנהג יפה הוא שאין למעלה הימנו כדי שתעלה תפלתם ותוכתתם למעלה בקדושה ובטהרה ועליהם תבא ברכת טוב, עכ"ל.

ועיין עוד דבר נפלא בשאלות ותשובות נודע ביהודה מהד"ק אור החיים ל"ב שנסדר תשובה לאחד, וכתב: ומה טוב שלא יבטל מטבילת קרי, עיין שם. ובשאלות ותשובות תפארת צבי על יור"ד ח"ב סימן כ"ז, הבאתיו בדין טבילה בשבת קודש – בסמוך.

ובאוצר החיים להגה"ק מקאמארא זצוק"ל (פרשת מצורע מצוה קע"ז) וזה לשונו: וכל הטובל במקוה מטומאתו אף בזמן הזה מקיים מצות עשה מרמ"ח מצות ונפשו מזדככת כדברי רבינו הקדוש בעל החינוך.

ובסגולות ישראל (מערכת ט' אות א') להגאון מהר"ש ליפשיץ בעמה"ח ברי"א, וזה לשונו: והזהיר בטבילת עזרא יהי מובטח שלא ישלוט בו דבר כישוף, וכל שונאיו יפלו תחתיו וכל הדינים נמתקים מעליו, וכל אריכות הגלות וכל הצרות הבאות על ישראל בדור הזה היא על ידי שבטלו טבילת עזרא, עכ"ל.

והאמת ניתן להיאמר דהמעין היטב בדברי הקדמונים דלהלן שכתבו להתיר טבילה זו אפילו בעצם יום הכפורים להרגיל בו שמע מינה דבעיניהם לאו דבר פשוט הוא. וכן יש ללמוד מהכרעת האחרונים שם להקל. וגם מד' מאורי האחרונים שהתאמצו לתת יד להמקילין בשבת כדבסמוך.

בשאלות ותשובות דבר משה (סימן ס"ד) וז"ל: לזה רמזו חז"ל באמרו (מד"ר ויקרא פ"א) תלמיד חכם שאין בו דעת דעת נבילה טובה הימנו כמאמרם ז"ל דעת – זה סדר טהרות – ולזה אמר כל תלמיד חכם שאין בו דעת רצה לומר שאין לו טהרה במקוה נבילה טובה הימנו אחר שאיננו טהור מטומאת קרי שהוא חמור מכל הטומאות מפני שיוצא מגופו, עכ"ל.

בשאלות ותשובות אמרי יושר (ח"ב סימן ר"א אות א') דאין לסתור מקוה ישנה לבנות במקומה חדשה דביטול אנשים הרגילין במקוה לאו מילתא דזוטרתא הוא, עיין שם.

בקצה"ג על מט"א תיקונים והשמטות לסימן תקפ"ה דלדעת מרן החת"ס לאור הקפידא ששליח ציבור על כל פנים יטבול, בזמן הזה כל יחיד דינו כש"ץ.

ובזמן הזה: בשאלות ותשובות פרהש"ד הנ"ל דבזמן הזה דשכיח מקואות חובה יותר (הבאתנו לעיל). בתורת חיים (סופר) סימן פ"ח וזה לשונו: ובפרט באידנא שיש טבילה בחמין על כרחך אין מהראוי לזלול בטבילה זו, דבגמרא מוכח שהקילו משום צינה משא"כ בזמן הזה, ולא עוד דלתפלה הרבה מחמירין שעדיין התקנה במקומה עומדת, ובשו"מ (מהד"ג ח"א קנ"ד) דהוי כחפלת ערבית רשות וקבלו עליה חובה והוכיח מתוספתא ידים פרק ב' דחובה הוא.

טו מספרן של צדיקים: מצוה לטבול ולזהר שלא יאמר דבר שבקדושה בעוד טומאתו עליו אם לא מאונס ודוחק גדול, כך פסק מרן האריז"ל (בספר טהרת השם וז"ל: ומרן הבעל שם טוב הזהיר מאד אף באונס ודוחק שיטבול בהכרח פעם אחד.

וכתב בספר משמרת שלום (קיידאנוב) סימן ב' וזה לשונו: וקבלה בידנו מקודש הקדשים רוח אפינו הבעל שם טוב וצ"ל כי כשצריך למקוה וטובל את עצמו לא יזיק לו בשום אופן, עיין שם.

ועיין בספר מאור ושמש על התורה פרשת אמור שכתב שאי אפשר לו לאדם שישגי תכלית יראת ה' אלא אם נזהר בטבילת עזרא וכו' ואם הוא לומד ומתפלל ואינו נזהר בטבילה זו אי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצות ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא חלילה על ידי אפיקורסות ובזמנים הקודמים שהיה דבר ה' יקר בימים ההם ולא היו יודעים מיראת הרוממות כלל זאת היה מחמת שהיה לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו והכת שבתי צבי ימח שמו שהיו אז בימים ההם מזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף והיה העולם שמש עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם הבעל שם טוב הקדוש ואדמו"ר הרב ר' אלימלך נשמתם בגנוי מרומים, והם פתחו **שער לה' צדיקים יבואו בו שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריי** שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאוד בטבילה זו עכ"ל עיין שם.

בספר ליקוטי תורה (פרשת תבא, ד"ה תחת) דאחד מג' דברים להסיר המונע בתפלה הוא המקוה, עיין שם. מובא בקצה"ש סוף סימן י"ב.

בספר אורח לחיים (פרשת ראה עה"כ כל צפור) וזה לשונו: בשם כאדמו"ר מהר"י זצ"ל"ה יראת ד' טהורה עומדת לעד כי האדם הרוצה ליכנס בעבודת השי"ת ולהיות יר"ש לאמתו צריך לשמור טבילות עזרא בלי לעבור בעת הצורך. וביותר לתפלה צריך האדם לטבול עצמו. הגם שבטלו לטבילת עזרא מכל מקום לתפלה לא בטלו וצריך האדם הירא לשמור זאת שלא לעבור חלילה ע"ז... עכ"ל.

בדאשית חכמה (שער אהבה פרק א') וזה לשונו: והזהיר לעשות הטבילה בזמנה בודאי לא ישיגוהו שום מזיק כי שומר מצוה לא ידע דבר רע.

ברחמי האב (אות כ"ט), להיות טהור בכל עת ושלא להתעצל לטבול במקוה בכוונה רצויה כי הכל הולך אחר הכוונה.

טו"י **בשאלות ותשובות מן השמים** (סימן ה') יש תשובה נפלאה מן השמים בנתיבות ומעלות טבילה זו, ואחר התשובה שאל פעם ב' אם הדברים יצאו מפי הקב"ה והשיבו הן. ולימוד ומוסר גדול בענין הטבילה יש ללמוד מכל תיבה כמעט, עייך אמרתי להעתיק כל תשובה עם השאלה ומשם ילמוד כל מעיין שמעלת הטבילה גבוה מעל גבוה.

וזה לשון השאלה: על טבילת בעלי קריין דאמריי בטלוח לטבילותא כר"י בן בתירא, וכתבו הגאונים דהניימ לקריאת שמע ולדברי תורה אבל לתפלה צריך טבילה או ט' קבין, ויש מקילין ואומרים דאפילו לתפלה בטלוח וסומכים על הירושלמי דאמר בפרק יום הכפורים דאסור ברחיצה אסור בתשייה מבעי שהרי צריך לרחוץ קודם שיתפלל ומשני במקום שנהגו שלא לטבול אי נמי תפתר קודם תקנה, ועל זה שאלתי אם יש לסמוך על הירושלמי ולומר כי תקנת עזרא לא נתקבלה בכל המקומות ובמקום שנהגו נהגו, ובמקום שלא נהגו מותר להתפלל בלא טבילה ובלא ט' קבין, ואם הלכה כדברי הגאונים שמחמירין ואומרים שצריך טבילה או ט' קבין לתפלה.

והתשובה:

והשיבו ועבדתם את ד' אלהיכם זו תפלה, ואפשר טמא ומקריב קרבן. וא"ת שאר טומאות אינו דומה טומאה היוצאה מאונס לטומאה היוצאה מדעת, אינו דומה טומאה הבאה מחוץ לטומאה היוצאה מגופו, ועזרא כשתיקן ברות הקודש ראה ותיקן, ועל הירושלמי דע אילו חיה עמהם בב"ה לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, ודבר זה גורם אורך הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה היה כבר נשמע תפלתם זה ימים רבים אך סבלות הגלות ומעייט ות"ת הם העומדים לישראל. ואח"י השיבו שמענו מאחורי הפרגוד ולטהר כל ישראל יחד אי אפשר אך אם טהרו שליחי ציבור בכל מקום אבא אליך וברכתך, אחרי ראותי כל אלה **שאלתי** ליל ג' י"ט כסליו **אם בא לפי מאת ה' ואם לאו**, וכך היתה שאלתי אנא מלך עליון האל הגדול והגבור והנורא שומר הברית והחסד לאוהביו. שמור ברייתך וחסדיך עמנו וצוה למלאכך הקדושים הממונים על תשובת שאלת חלום למלאכך הקדושים הממונים על תשובת שאלת חלום להשיבני על מה שאשאל לפני כבודך תשובה אמיתית ונכונה דבר דיבור על אופניו ברור ומבואר בפי ובהלכה בלי שום ספק אשר שאלתי בענין טבילת בעל קרי, אם נאצלו הדברים מרוח הקודש ואם יש בהם תועלת וטוב לגלות לחתני ר' יוסף ולצוות עליו להודיע לחכמי הארץ או אם באו לפי מרוח אחרת ואין בהם תועלת וטוב לי להסתירם ולהעלימם.

והשיבו, **באמת היה דבר ה'.** והדברים עתיקים עתיק יומין אמרן והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, אחר זה השיבו והאיש אשר יעשו בזדון לבלתי שמוע אל הכהן העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך.

עוד אעתיק דבר נורא מאוד מכתב האריז"ל (בפע"ח שער השבת פי"ג) דהנהר בטבילת מקוה נעשה מטבילה **טבל** – י' שמתחבר להקב"ה להיות אחד כביכול ואשרי חלקו ואם אינו נזהר בטבילת מצוה אז נעשה **בטל** י' חס ושלוש שמקצץ בנטיעות חס ושלוש ועי"ע בבי"צ פט"ב סימן ע"ט שמצא בשאלות ותשובות הגאונים (שעי"ת סימן חצ"ר לר"ה גאון) כיון דהישמעאלים נזהרין בזה לכן גם לישראל לזוהר בזה.

טו**) בספר דרך אמונה ומעשה רב (דף נ"ב) וזה לשונו: גם פעם אחת אמר (רבינו הקדוש מהר"ן מברעסלוב זצוק"ל) שצריכין לזוהר מאד לטבול באותו היום שיהי האדם בלתי טהור ואפי' אם לא יוכל לטבל בבוקר על כל פנים יטבול באותו היום אפילו לפנות ערב כי צריכין לזוהר מאד לטבול באותו היום דוקא... גם בל"ז הזהיר מאד **להיות רגיל בטבילת מקוה** (גם בסתם) ואמר שבימים שאין אומרים בהם תחינה כגון ביומי דניסן וכיוצא המובאים בשולחן ערוך צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקוה, עכ"ל.

בספר בית אהרן (קארלין) בליקוטים: ואמר (הרה"ק מהר"א מקרלין זצוק"ל) ששמע בשם הבעל שם טוב וצוק"ל וזכ"ע פי' הפסוק בזעם תצעד ארץ. בזעם ר"ת **זביחה – עירובין – מקואות** שעל ידי דברים אלו תצעד ותתייסד הארץ.

עוד אמר דא"י בספרים אף על פי שאין נבואה בחוץ לארץ, אבל במקום מים יוכל להיות.

עוד אמר שמי שמאמין באמת בטהרתו במקוה ונהנה ומקבל תיות מזה בטוח הוא אף שהוא חלש ורחיצת המים מזיקין לו עם כל זה הטבילה לא תזיק לו כלל, עיין שם. **בסיודו** לב שמח בהקדמה וזה לשונו: וגם העיקר טהרת הלב לזוהר ללמוד לשמה הוא להיות התלמיד חכם נזהר במקוה וכו'. ושמעתי ממו"ח הרה"ק מבעלז זלה"ה (הוא השר שלום מבעלזא זכ"ע) שלכך מסיים הגמ' בברכות (בסוגיא דטבי"ע) כל הנהר בה מאריך ימים שדרך התלמיד חכם שיש לו מיזוג רך, ולכך אומר שאם ילך למקוה יזיק לו. ולכך איתא בגמרא **כל הנהר בהמאריך ימים מבלי היזק חלילה**, עכ"ל שם.

בנימוקי אור החיים (לבעל מנחת אלעזר זצ"ל) סימן פ"ח דיפה מנהג חסידים ואנשי מעשה שנתפשט דרכם לזוהר בטבילת עזרא ולכן **נכון מה שזוהרין בכל מקום שעל כל פנים הבעל תפלה לא יעמוד לפני העמוד** אם לא הי' מקודם בבוקר במקוה. וצ"ע שם לעיין בספרו חיים ושלוש על התורה ומנחת אלעזר שמביא מקור דהוא דת יהודית לטבול במקוה, עיין שם.

ובספר הכנה דרבה (לבעל ערוגת הבושם) דף טו"ב אות י"א: מזהיר באזהרה אחר אזהרה לזוהר בטבילת עזרא, ועיין עוד עמק יהושע האחרון בסופו בענין זה.

ובספר מאמר מרדכי (דף כה.) להקדוש המפורסם מהר"מ מנאדבורנא זצוק"ל שפעם אחת דבר רבינו הקדוש ואמר בעל קרי אסור בתורה ותפלה אף על פי דבשלחן ערוך כתיב להיתר בעלי שולחן ערוך הי' בעלי רוח הקודש והבינו שיהי' הדור חלוש

ב) כמו כן יש לדקדק ולהזהר מאד לטבול במקוה אם חס ושלום נכשל במקרה לילה רחמנא ליצלן שזה מועיל למחות כח הטומאה הנולד אם טובל מיד ביום ההוא. וטובלין בכל ימות השנה לבד יום הכיפורים ותשעה באב. (אולם עיין מה שכתבתי בענין יום הכיפורים בביאורים לאות הקדום באורך)¹².

מלטבול ואם יאסרו הלימוד והתפלה תורה מה תהא בה. אבל דעו שאמת הוא שבעל קרי אסור בתורה ותפלה, עכ"ל.

בשלי"ה אות טהרה וזה לשונו: ואני אומר הבא לטהר מסייעין לו מי שעושה מוסכם לעשות בטהרה בודאי הקב"ה יסייע לו להזמין לו טהרה, עיין שם.

בספר הקדוש מגיד תעלומה (ברכות טו.) לבעל בני יששכר דטבילה יותר חשובה מקרבן על המזבת. ועי"ע במשנ"ח (שארית יום ראשון) וזה לשונו: ועיקר כוונת עסקו בתורה תהי' להשיגה וכו' וכדי שלא יהי' לו עיכוב להשיגה לא יעצב לעולם ולא ימנע עצמו לעולם להיות טהור על ידי טבילה כי זהו העיקר, עכ"ל.

כז) **הקדוש** מהר"ח ושלום זכ"ע מביא בשם האריז"ל בשער רוח הקודש דף ד' ד"ה "ובענין טומאת קרי" וזה לשונו: א"ל מורי ז"ל (הוא האריז"ל) כי כל אותו היום מתגלה אותה הטומאה וניכרת במצחו אף אם טבל אלא שהוא גלוי דבר מועט אבל אם לא טבל הוא נגלה שם תמיד כ"ז שלא טבל עכ"ל.

והחיד"א בעבודת הקודש קונטרס צפורן שמיר סימן ז' אות ק"ד דמסורת היא שהרואה קרי וטובל ביום ההוא דוקא ומתודה כראוי נמחה המזיק של קרי עכ"ל. וכתב על זה בכף החיים (ע"ו אות כ"א) ועל כן נוהגים יראי ד' לטבול לקריין ביום ההוא ואם אפשר להם טובלין קודם התפלה כדי למחות המזיק ולהתפלל בטהרה. [וע"ע בסמוך אות' ג'].

ובקב הישר (פרק כ"ב אות ה') וזה לשונו: כשאדם עובר עבירה הן גם כן נרמזים העבירות במצחו באש שחור מכל מקום אם מתחרט ויגע וטרח לתקן בעשיית תשובה העונות שעשה, אזי מסלק החשך ואש שחורה בושת במצחו מעון ובשבת כשבאה הנשמה יתירא אחרי חצות לישראל אזי נתכסה אותו העון מכל וכל **זולת טומאת קרי** או שתקן המעשיות אינו **נסתלק בלתי טבילה**, עכ"ל.

במגיד תעלומה (ברכות כ"ב) דבהוצאת זרע לבטלה חייב מיתה בידי שמים וכשטובל את עצמו במים קרים נפטר ממיתה.

ג) נמצא בספרים דאפילו על חלום רע [שחלם לו שבא על אשתו וכל שכן אחרת] אפילו לא נכשל במקרה חס ושלום יזהר מאד בטבילה דיכולין הקליפות להזיק לבנים קטנים חס ושלום והוא עוד יותר ממעשה רע בעצמה רחמנא ליצלן, אבל בטובל בבוקר אין להם כח להזיק. (הקדמת ספר אור עינים להרה"ק מהרא"צ סאפרין מקאמאראנא זצ"ל בן בעל שלתה"ט זצ"ל)⁷⁷.

ג*) **בזמן הזה** הטבילה חובה יותר מבימי קדם מפני מקואות חמין דשכיחי בכל מקום, ועל כן אין להביא רא"י ממה שהקילו בו בימים קדמונים שלא יכלו לעמוד בו מה שאין כן בזמן הזה (פרהש"ד ח"ד סימן ב' תורת חיים סימן פ"ח).

ומצינו בהפוסקים האחרונים שהפליגו במעלת וחובת הטבילה בזמן הזה ואפרוט תמצית דבריהם.

- א. הרגיל בו הוא כנדר ואין רשאין לבטלו (שו"מ, חסד לאברהם, יד יצחק, פרהש"ד, עין יצחק, של"מ).
- ב. יש אומרים דלא מהני התרה (שו"מ, עין יצחק), ויש מקילין (חסד לאברהם, יד יצחק, ש"מ).
- ג. בטלוהו רק לתורה ולא לתפלה (שו"מ).

ועיין בליקוטי מהר"ן (ח"א סי' ר"ה) וז"ל: תיקון למקרה לילה רח"ל לומר י' קאפ"י תהלים באותו היום שאירע לו חס ושלום כי יש כח באמירת תהלים להוציא הטיפה מהקליפה שלקחה אותה וכו' ומי שזוכה לאמרם באותו היום א"צ לפחוד עוד מפגם הנורא של המקרה חס ושלום כי בודאי נתקן עי"ז.

ועיין בהקדמה לתיקון הכללי, דתיקון הראשון הוא המקוה שצריכין לטבול במקוה. ואחר כך תיקון הלזה.

כח) **ביסוד** ושורש העבודה (שער המים פ"י) וזה לשונו: גם להרבות בטהרת טבילה ככל האפשרי כי זה עיקר טהרת נפש גם בכל השנה וביחוד אם בלתי טהור הוא מטומאת קרי ר"ל או מטומאת הזיווג יזהר לטבול בו ביום קודם תפלת שחרית.

וזה לשונו בזוהר חי (דף י"ד ע"ד): ובחג נידונין על המים על שהם מבזין בנטילת ידים, ועל שהם מזולזלין במקואות ובטהרות שהם במים, ועל כך נדונין על המים על ענין המים. עכ"ל.

- ד. מקיים מצות עשה מרמ"ח מצות עשה ונפשו מזדככת כדברי החינוך (אוצה"ח קאמארנא).
- ה. המחמיר תבוא עליו ברכה (פמ"ג), וכן נהגו אנשי מעשה (ח"א).
- ו. מנהג יפה הוא שאין למעלה הימנו, שתעלה על ידי זה תורתם ותפלתם למעלה בקדושה וטהרה (כה"ח).
- ז. אין רשות לקהל לסגרו אפי' הכוונה שלא יעשה אי נקי וימנעו הנשים מלילך (עיין יצחק, שו"ת נפש ח"י).
- ח. לזה כווננו חז"ל באמרם "תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנו" (מד"ר ויקרא פ"א) על פי אמרם (שבת פ"ב) דעת זה טהרות, ורצה לומר תלמיד חכם שאינו טובל לצורך נבילה טובה הימנו דטומאת קרי חמור מנבלות שיוצא מגופו (שו"ת דבר משה).
- ט. אין לסתור מקוה ישנה לבנות במקומה חדשה דביטול אנשים ממקוה לאו מילתא זוטרתא הוא (אמרי יושר).
- י. הזהיר בטבילת עזרא יהי' מובטח שלא ישלוט בו דבר כישוף, וכל שונאיו יפלו תחתיו. וכל הדינים נמתקין מעליו, וכל אריכות הגלות, וצרות הבאות על ישראל בדור הזה בשביל שבטלו טבילה זו (סגולות ישראל).

עיין ביאורים לאות א' הבאתי באורך דברי הפוסקים הללו, ומקורותיהם בדיוק).

ג אעתיק תמצית לשון הקדמונים במעלת טבילת עזרא^ט :**

- א. הרמב"ם העיד על עצמו שמעולם לא ביטל טבילה זו והטובל במקוה כטובל במימי הדעת (תר"י ברכות כב.).
- ב. דעת רב האי גאון דדוקא לקריאת שמע בטלוהו ולא לתפלה (שם).
- ג. התפלה יותר מקובלת בטבילה – לד"ה (שם).
- ד. הנזהר בטבילה זו – מדה טובה ומשובחת – יודע דרך טוב – ורוב טובה יחזו בה – ותבוא עליו ברכה (חינוך מצוה ק"פ).
- ה. טבילה זו קדושה גדולה (מאירי ברכות כב.).

(ט) **הבאתי דבריהם בהרחבה בביאורים לאות א', עיין שם).**

- ו. אם יטהרו על כל פנים שליחי ציבור בכל מקום ימהרו ביאת הגואל (שו"ת מן השמים ה') ובזמן הזה כל יחיד דינו כש"ץ (קצה המטה).
- ז. טבילת בעל קרי הוא ענין קידוש השם בפני גוים (תשובת הגאונים, ספר הפרדס לרש"י ז"ל).
- ח. מי שהוא בעל נפש ירגיש בנפשו שינוי כל עוד שלא רחץ לקריו, וכבר ניסה שמפסידין במגעם דברים דקים כפנינים ויינות (ספר הכוזרי מובא בדעת תורה).

ד) ונעתיק עוד תמצית הנאמר בספרן של צדיקים במעלות וחובת טבילה זו:

- א. עיקר כוונת עסקן בתורה תהי' להשיגה וכו' וכדי שלא יהי' עיכוב להשיגה לא יעצב לעולם ולא ימנע עצמו לעולם להיות טהור על ידי טבילה (משנ"ח שארית יום ראשון).
- ב. הנזהר בטבילה מתחבר להקב"ה להיות אחד כביכול ואשרי חלקו, ואם אינו נזהר חס ושלום מקצץ בנטיעות (האריז"ל).
- ג. לא יאמר דבר שבקדושה בעוד טומאתו עליו – אם לא מאונס ודוחק גדול – על פי האריז"ל (ר"ח, באה"ט, ס"י).
- ד. בעל שם טוב הקדוש הזהיר מאד אף באונס ודוחק גדול לטבול בהכרח פעם אחת על כל פנים (ס"י).
- ה. קבלה בידינו מקודש הקדשים רוח אפינו הבעל שם טוב זצ"ל, כשצריך למקוה וטובל עצמו לא יזיק בשום אופן (משמרת שלום).
- ו. אי אפשר להשיג תכלית יראת ד' אלא הנזהר בטבילה זו (מאור ושמש פרשת אמור).
- ז. הלומד ומתפלל בלי טבילה זו אי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצות (שם).
- ח. הלומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל חלילה לבא על ידי זה לאפיקורסות (שם).
- ט. בזמנים הקדמונים לא היו יודעין מיראת הרוממות כלל, מחמת שהיו לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו (שם).

י. הכת שבתאי צבי ימח שמו נעשו אפיקורסים על שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף (שם).

יא. ה' העולם שמם עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם הבעל שם טוב הקדוש, ואדמו"ר הרב ר' אלימלך נשמתו בגנזי מרומים, והם פתחו שער לד' צדיקים יבוא בו שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו שחכמי הגמ' לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה, אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומדות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו (שם).

יב. אחד מג' דברים להסיר מונע התפלה – מקוה (ליקוטי תורה, קצוה"ש).

יג. האדם הרוצה ליכנס לעבודת השי"ת ולהיות יר"ש לאמיתו צריך לשמור טבילת עזרא – בלי לעבור – לעת הצורך (אורח חיים), וביותר לתפלה צריך לטבול עצמו (שם) וצריך אדם הירא לשמור זאת שלא יעבור חלילה על זה (שם).

יד. אפילו לא יוכל לטבול בכוקר יטבול באותו היום אפילו לפנות ערב (דרך אמנה ומעשה רב).

טו. עיקר טהרת הלב ליזוהר ללמוד לשמה להיות התלמיד חכם נזהר במקוה (סידור לב שמח).

טז. הגאון הקדוש מהר"מ מנאדבורנא זכ"ע אמר **בעל קרי אסור בתורה ותפלה**, ובעלי שולחן ערוך היו בעלי רוח הקודש והבינו שאם יאסרו תורה מה תהא בה. אבל האמת הוא שבעל קרי אסור בתורה ובתפלה (מאמר מרדכי).

יז. טבילה יותר חשובה מקרבן על גבי המזבח (מגיד תעלומה).

יח. נכון מה שנזהרין בכל מקום שעל כל פנים הבעל תפלה לא יעמוד לפני העמוד אם לא ה' מקודם בכוקר במקוה (נמוקי אור החיים).

יט. בעל ערוגת הבשם זצ"ל מזהיר באזהרה בתר אזהרה ליזוהר בטבילת עזרא (הכנה דרבה).

פרק ז'

בס"ד

קול מזהיכל ה'

עוררו והתעוררו!

שמע ישראל

אל אחינו בני ישראל החרדים אל דבר ד' ולקיום מצות תורתנו הקדושה הי"ו.

הן גלוי וידוע לפני כל, כי עיקר יסוד טהרתן וקדושתן של ישראל תלויה במקוה טהרה, ובעוונותינו הרבים בזמנים האחרונים רבת העזובה והמכשלה בזאת, ערו ערו עד היסוד בה, כי לדאבון לב כל יראי ד' וחושבי שמו יתברך, מאת הבתי דינים יצאה המכשלה הזאת, על ידי שהם ממנים רבנים מפקחים ומשגיחים כאלה, שאינם בקיאים ויודעים בהלכות מקואות,

ותלמידים וצורבי רבנן האלה מכשילים את הרבים ביודעים ובלא יודעים, ובעוונותינו הרבים מדי יום ביומו נכשלים אלפי בני ישראל אשר בכל העולם כולו באיסור החמור שהוא מחייבי כריתות רחמנא ליצלן, ואוי לנו שהגענו ככה, ואוי לדור שכך עלתה לו בימיו, ואיככה נוכל לשבת בזרועות חבוקות ולראות כבלע את הקודש, וכמעט כסדום היינו ולעמורה דמינו, ועם ישראל גוי קדוש רחמנא ליצלן יהיה ככל הגוים אשר מסביבותינו, ד' יחוס וירחם כי לולי טהרתן של ישראל אין תקוה לאחריתנו.

אי לזאת עלינו לעורר ולהזהיר את הבתי דינים שבישראל:

(א) לבל ליקח לבניית המקואות כי אם רק מומחים ובקיאים בהלכות המקואות על בוריין.

(ב) למנות רבנים מכשירים ומפקחים שהם יראים ושלימים, תלמידי חכמים מופלגים, ולא מיוצאי ותלמידי "ישיבה יוניווערסיטי" הנודעת לשמצה, ומוציאה תלמידים כאלה שלא שמשו כל צרכן.

(ג) לברר מאת הרבנים המכשירים ולהודע מי סמכם בסמיכת הוראה, כי אולי ואולי קבלו

הוראה בעד בצע כסף, וכמו שהונהג באמריקא
זאת מלפנים, לפני מאות בשנים.

(ד) לבל לסמוך בזה על "ארגאניזאציעס" של
רבנים, הנמכרים בעד כסף וכבוד המדומה.

(ה) שלא לסמוך על רב מכשיר אחד בלבד, כי
אם כמו שהי' המנהג בישראל עוד מימי קדם,
שכאשר בנו מקוה חדשה, הזמינו עשרות רבנים,
למען להכשירו כדת וכהלכה.

(ו) לעורר את בני הכוללים ולומדי התורה,
לעסוק בהלכות מקואות בקביעות, למען ידעו דת
משה וישראל, כי בעוונותינו הרבים המכשולות
עולין עד לב השמים.

אנא אחים יקרים, הלא הם דברים העומדים
ברומו של עולם, על כן אם החרש תחרישו לעת
כזאת חס ושלום נאבד כולנו ובית אבינו זכרונם
לברכה, ויהיה חס ושלום חורבן עולם, רחמנא
יצילנו!

על כן אנא, עורו נא, התעוררו נא בעד עמנו,
קדושתנו וטהרתנו, עמדו נא על המשמר, שמור
שארית ישראל, ואל יאבד ישראל, האומרים שמע
ישראל.

התייצבו נא בפני הפרץ, ואל תתנו להמשחית
לבא אל בתי בני ישראל, לא ירעו ולא ישחיתו
בכל גבול הר קדשנו, וד' עמכם גבורי החיל,
לשמור ולעשות ולקיים את יסוד טהרתן וקדושתן
של ישראל. ובזכות זה נזכה לגאולת ופדות
נפשינו, וישוב שופטנו כבראשונה ויועצנו
כבתחילה, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הכ"ד הנאנחים והנאנקים על פרצת עמינו
וחילול קדושת תורה הקדושה.

הכותבים וחותמים בלב נשבר ונדכה, ולישועת
ד' נחכה.

בית דין צדק העולמי

למחקר טהרת וקדושת המקוואות

הטבילה מביאה לאהבת השם יתברך ולאריכת ימים

שמעתי מפי קדשו של אדוננו מורנו ורבנו מרן שלום רוקח זצוקלה"ה האב בית דין דקהלת בעלזא זכותו יגן עלינו שתיבת בכל נפשך תיבת נפשך בא"ת ב"ש הוא תיבת טובל, והרמז איך יוכל לאהוב את השם ברוך הוא בכל נפשך רק אם טובל את עצמו במי המקוה, וזה כוונת הגמרא כל המתמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו כי עצת היצר הרע כי יזיק המקוה חס ושלוש, לכן צריך לזה בכל נפשך שיאמר ליצר הרע הא איתא בגמרא שהמקוה מארכת ימיו ושנותיו של אדם בלי שום היזק כלל. (אברך על תהלים, מאמר מאיר לעולם)

חזקיהו מלך יהודה הי' מטהר את ישראל במקוה מ' סאים

חזקיהו מלך יהודה שאמרו עליו שבימיו לא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה וכו', מה "ההולכים לאט", בר קפרא אמר חזרנו על כל המקרא ולא מצינו מקום ששמו "לאט", אלא זה חזקיהו מלך יהודה שהיה מטהר את ישראל במקוה של ארבעים סאה מנין "לא"ט". (פסיקתא רבתי, פרק ט"ז, וכן הוא במדרש שלי פרק י"ג)

**בימי קץ הגלות יסתכלו על
המאמין בד' ובתורה כמו
על הבעש"ט הק' זי"ע בזמנו.**

מקובל בשם תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כי בסוף יומיא מי שמאמין בהשם יתברך, ותורתו ישמור כפשוטו יהי' רבותא כמו הבעל שם טוב בימיו.

(דרכי חיים ושלום דף שע"ו, מבעל מנחת אלעזר)

**על ידי טבילה במקוה השערים פתוחים
הקדוש מורנו הרב רבי אורי
מסטרעליסק זכותו יגן עלינו
התאונן כי אביו לאשר הי' איש פשוט
לא הי' נזהר בטבילת עזרא, ועל כן
מה מאוד כבדה על ידי זה עבודתו
עבודת הקודש, ואלמלא הי' אביו
טובל אז בבוקר בעת הולידו היו כל
השערים פתוחים לפניו והכל לפניו
כמישור. (שלחן מלכים, בפירוש טעם הצבי אות ג')**

המקוה בכוחה להביא מלך המשיח

ובפרט מי שעובר לפני
התיבה, כידוע מהרב הקדוש
ר' אהרן קארלינער זכרוננו
צדיק לברכה, שבאם היו
צייתים לו שכל שליח ציבור
יטבלו קודם התפלה הי'
בכוחו להביא משיח, ולפי
ששליחי ציבור מתפללים
בלי טהרה מעכבים את
הגאולה. (אבני נזר, על קיצור
שולחן ערוך סימן ח' סק"א).

**אם על ידי הטהרה ירויח כל דהוא בעבודת
הבורא די לו לאדם לטרוח אלף אלפים
טרחות ולהוציא כמה הוצאות על כך**

ומאחר ומאחר שטהרת הגוף גורם טהרת הנפש
הנה כי כן ראוי ליזהר מאוד בטהרת הגוף אולי
יוכל להתחזק בתורה ויראה ואהבה ושמחה
ועבודה שלימה, ואם על ידי הטהרה ירויח כל
דהוא בעבודת הבורא די לו לאדם לטרוח אלף
אלפים טרחות ולהוציא כמה הוצאות על כך,
ולכן אל ישוב מפני כל לטבול במקוה טהרה כל
אשר יוכל, לשם תשובה ליטהר מטומאת עונותיו,
ובפרט ליטהר מטומאתו אם נטמא בשום דבר לא
יעבור כי טהור טהור יקרא, **הקדוש ברוך הוא
טהור ומשרתיו טהורים, והעובד את ה' בטהרה
הנה שכרו טובה כפולה.** וידוע שחמורה טומאה
היוצאת מגופו, ולכן לו בכח יגבר לטבול לקריו
דהיינו כששימש וכל שכן וקל וחומר אם ראה
קרי לאונסו, שראוי ליזהר מאד ולא יעבור
מלטבול וכו', וכבר כתבו גורי האר"י זכרונו
לברכה שמי שאירע לו שראה קרי חס ושלום אם
יטבול תיכף באותו יום וישוב אל ה' ירחמהו
וימחה המזיק שנברא מעון קריו, ומי האיש אשר
לא יחוס על נפשו ויחיש מפלט לו. (פלא יועץ, ערך טהרה)

בעזרת השם יתברך

התוכן:

- פרק ז':** גודל הנחיצות לטבול במקוה - לעת הצורך.
- פרק ח':** היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום.
- פרק ט':** היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר.
- פרק י':** פרטים הנחוצים לדעת לכל טובל במקוה, כמו חציצה.
- פרק י"א:** מנהג לטבול בכל יום - וערב שבת קודש - ושבת קודש - ערב יום טוב, ויום טוב.
- פרק י"ב:** בזמנים שאסור לטבול כמו יום הכיפורים ותשעה באב - כיצד נוהגים.
- פרק י"ג:** הלכות וזהירות נחוצות להטובלים בשבת וביום טוב.

פרק ז'

גודל הנחיצות לטבול במקוה – לעת הצורך.

טבילה אחר העונה

א) כבר נתפשט ליזהר בטבילת עזרא (עיין אור החיים סימן פ"ח) וכמו שהזהירו פוסקים וספרים ליזהר בו גם בזמן הזה שיש בו מעלות עצומות לטהרת הגוף והנפש ומאריכין ימיו ושנותיו – להזהיר, ועוד יש בו תועלת עצומה הבאתיו בביאורים. ומדקדקין לקום בבוקר באופן שיעלה בידו לברך ברכת התורה וקריאת שמע בזמנו אחר הטבילה במקוה. ובעל שם טוב הקדוש הזהיר מאד אף באונס ודוחק לטבול על כל פנים פעם אחת ולא יזיק לו המקוה וכיון שאין התתן יוצא יחידי מביטו יזמין את בר לווייתו באופן שיהי לו פנאי לטבילה וקריאת שמע ולא יצטרך לסמוך אדיעבד לקרות את שמע קודם טהרת מקוה. וגם בשבת קודש נזהרין לטבול טבילה זו כמבואר בפוסקים. ומצוה על כל צבור לתקן מקוה חמה בכל יום והעושה כן מאריך ימים*.

א) להעתיק כל ענינים שנאמרו בספרים בענין טבילת עזרא מצריך חיבור בפני עצמו על כן לא העתקנו רק ראשי פרקים להראות עד היכן הדברים מגיעין ושגם הגאונים הקדמונים שלא השתייכו לכת החסידים כלל דקדקו בכך ועד כמה. ושלכולא עלמא התפלה יותר מקובלת עם הטבילה.

ובטרם הצעת הדברים אבאר מה שכתוב בפנים דעוד יש בו תועלת עצומה. הנה כבר האריכו הסופרים וספרים בגודל חומר עון זרע לבטלה אפילו במקרה חס ושלום שפוגם בעליונים ובתחתונים ואין דבר הנותן כח לחיצונים כזה ושכל חיות האדם ומזלו בזה ובבא בהא תליא. וכבר אמרו דורשי הרשימות – הכל תלוי במז"ל – ובמקום אחר הרחבנו הדיבור בזה קצת. גם זאת ידוע לכל מעיינים מאשר כתבו הספרים כי טבילה במקוה ביום הפגם אין למעלה הימנו והוא מוכרח לניקוי העון, ואין להאריך,

ומכל מקום כתבתי קצת לקמן אות יב**. איברא החוש מעיד דהרגיל בטבילה זו נוהר בו לעולם גם לצורך מקרה לילה אבל האינן נוהרין לעולם אין נוהרין והוא גרעון כפי שהביאו ספרים הנ"ל וכבר נתפשט המנהג אצל החסידים ואנשי מעשה לטבול בכל יום. כמו שכתוב בסמוך בשם משמרת שלום. ובסמוך הבאתי בשם בעל שם טוב הקדוש זכ"ע דטבילה עומד במקום תענית יום אחד. עיין שם. ועיין בש"ס ברכות פ"ג וכן במגן אברהם ומשנה ברורה סימן פ"ח דהמשמש מטתו אפילו חולי, יותר מחויב, ומצינו בדברי חכמינו זכרונם לברכה דישראל קדושים היו נוהגין בטבילה זו מאליהם עוד לפני מתן תורה, כדאי' בתנא דבי אליהו (פ"ז).

ודע דאף על גב שהחסידים הן הן שהפיצו מנהג זה לטבול בבוקר לפני התפלה. מכל מקום כן נהגו והנהיגו הרבה מגדולי אשכנזים אצל תלמידיהם, ומקובל אצל נכדי הגה"צ ממאד (מהר"ש בראך זצ"ל) שהי' תלמיד מובהק למהר"ם שיק זצ"ל שאמר לו דמפני ג' דברים אוהב החסידים ואחד מהם מפני שנוהרין בטבילת עזרא, ובתולדות שמואל (אונסדארף) דב' דברים יש להתנהג כחסידים - אש ומים - היינו התלהבות בתפלה, וטבילה בכל יום.

בקדמונים - בענין הטבילה:

א. בכסף משנה (סוף הלכות קריאת שמע) שלא בטלוח אלא נתבטלה מעצמה מפני שלא הי' כח ברוב הצבור לעמוד בה. וכתב על זה בפרי מגדים (פ"ח א"א א') דמי שירצה לנהוג ולטבול תבוא עליו ברכה. ולהלן שם (ש"ג מש"ז ג') דמי שטובל תמיד חשיב אצלו טבילת מצוה.

ב. כבר העיד הרמב"ם באגרת על עצמו דמעולם לא ביטל טבילה זו, וכל הטובל במקוה כטובל במימי הדעת (תר"י ברכות כב.).

ג. כתב רבינו האי גאון ז"ל דלא אמרי' בטלוחו לטבילותא אלא לגבי קריאת שמע אבל לתפלה אין מתפללין עד שירחצו (שם).

ד. והרי"ף ז"ל כתב ולאן טבילה דוקא אלא רחיצה בט' קבין (רי"ף שם).

ה. התפלה יותר מקובלת עם הטבילה לדברי הכל (שם בשם הרב"י).

ו. בטור סוף סימן רמ"א כתב דהמחמיר תבוא עליו ברכה. ז. בחינוך (מצוה ק"פ) כתב: אמנם בעל נפש המטהר לקריו גם היום מדה טובה ומשובחת היא לו, יודע דרך טוב ורוב טובה יחזו בה ותבוא עליו ברכה.

ח. במאירי (ברכות כב.) כתב: מכל מקום טבילה זו קדושה גדולה וכל המחמיר בה תבוא עליו ברכה.

ט. בירושלמי (ברכות פ"ג הד') אמרו: דכל המחמיר בה יאריך ימים בטובה.

י. בשאלות ותשובות מן השמים (סימן ה') וזה לשונו: ועבדתם את ד' זו תפלה, אפשר טמא מקריב קרבן וכו' ודבר זה גורם אריכות הגלות וכו' שמענו מאחורי הפרגוד ולטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו ביאת הגואל.

יא. כתב הרא"ה (בהקדמה לשער בית הנשים): ואדונינו אדון כל הנביאים נצטוה בפרישתו, וגם אנו נצטוינו לגדולה להטהר בטבילה, רבותינו ז"ל אמרו הרבו בטבילות לאחוז במדות וכו' עכ"ל.

יא*. בספר הפרדס לרש"י ז"ל, דענין טבילת בעל קרי הוא ענין של קידוש השם בפני גוים. וכן הוא בתשובת הגאונים שער תשובה סימן חצ"ר כמבואר בכ"י ח"ג סימן נ"ה.

יב. בשאלות ותשובות מן השמים דברים נפלאים עד מאד בענין טבילת עזרא מפי הקב"ה - הבאתיו בסמוך אות קטן ט"ו* עיין שם.

יב*. הכוזרי (מאמר כתב סימן ס') דמי שהוא בעל נפש ירגיש בנפשו שינוי כל עוד שלא רחץ לקריו, וכבר ניסה שמפסידים במגעם דברים דקים כפנינים ויינות (מובא בדע"ת).

יג. דעת הר"ש במסכת ידים דמכל מקום תשעה קבין בעינן (מובא בשו"מ ח"א קכ"ג).

יד. באחרונים בענין טבילה:

במשנה ברורה אות ד' בשם א"ר, ומכל מקום אנשי מעשה נוהגין בתקנה זו. ועיין מה שכתבנו לעיל בשם פרי מגדים דהמחמיר תבוא עליו ברכה.

בערוך השלחן (פ"ח ב'): ומדברי הרמב"ם נראה שלא החכמים ביטלוהו אלא מאליה נבטלה מפני שלא יכלו לעמוד בתקנה זו וכו', ולכן מצינו במשניות שנהגו בתקנה זו לפי שעדיין לא נבטלה, וגם עכשיו יש מהדרים ששומרים לטבול לקירוויין וכו' עכ"ל.

בשאלות ותשובות פרי השדה (ח"ד סימן ב') דבזמן הזה יש מהדרים ששומרים לטבול לקירוויין וכו' עכ"ל.

בשאלות ותשובות פרי השדה (ח"ד סימן ב') דבזמן הזה דשכיחי מקואות לא שייך לומר מה שכתוב הכ"מ שאי אפשר לעמוד בתקנה זו ועל כן הוא יותר חובה מבימים הקדמונים. (אמר המו"ל: וכל שכן בזמן הזה שבית הטבילה בנוי ומשוכלל עם כל המצטרך ובפרט כשהוא באותו בנין שבבית הכנסת).

בדעת תורה בשם שאלות ותשובות בשמים ראש סימן כתב דאסור בתפלין כל זמן שלא טבל. ועיין מה שכתוב על זה בשאלות ותשובות פרשת מרדכי סימן ה'.

בשאלות ותשובות שו"מ מהד"ג ח"א סימן קכ"ג דן אי מהני התרה למי שקיבל לטבול לתפלה וכן בפרה"ד שם.

ודעת שאלות ותשובות חסד לאברהם סימן י', ושאלות ותשובות יד יצחק ח"א קכ"ט, דמהני התרה וכן הוא בש"מ ה' טב"ע. ועיין בת"ח כלל ג' ס"ק פ"ב.

בתורת חיים (סופר) סימן פ"ח דהאידינא דיש טבילה בחמין אין מהראוי לזלזל בטבילה זו דמגמרא מוכח שהקילו בה משום צינה.

בשאלות ותשובות עין יצחק (אור החיים סימן ב') דלא מהני התרה על זה, דכיון דמבואר בגמרא ובירושלמי דהמחמיר בה מאריכין – ימיו ושנותיו לא מצי להתחרט על זה בלבב שלם דודאי רוצה בברכת חז"ל.

בשאלות ותשובות שו"מ הנ"ל דנהגו עלמא חסידים ואנשי מעשה לטבול לתפלה והוי כמו נדר ואין לו התרה, ועוד כתב שם דלא בטלו לטבילותא רק לתורה ולא לתפלה.

בשאלות ותשובות נפש חי' (אור החיים סימן מ') דאין להקהל רשות לסגור את המקוה לאנשים – אפילו אם הכוונה שלא יעשה אי נקי ומונעים הנשים מלילך למקוה – וכל המבטל דינו כמבטל רבים מלעשות מצוה.

בכף החיים סימן ע"ו אות פ"א דהנוהגין לטבול מנהג יפה הוא שאין למעלה הימנו כדי שתעלה תפלתם ותוכחתם למעלה בקדושה ובטהרה ועליהם תבא ברכת טוב, עכ"ל.

ועיין עוד דבר נפלא בשאלות ותשובות נודע ביהודה מהד"ק אור החיים ל"ב שמסדר תשובה לאחד, וכתב: ומה טוב שלא יבטל מטבילת קרי, עיין שם. ובשאלות ותשובות תפארת צבי על יור"ד ח"ב סימן כ"ז, הבאתיו בדין טבילה בשבת קודש – בסמוך.

ובאוצר החיים להגה"ק מקאמארנא זצוק"ל (פרשת מצורע מצוה קע"ז) וזה לשונו: וכל הטובל במקוה מטומאתו אף בזמן הזה מקיים מצות עשה מרמ"ח מצות ונפשו מזדככת כדברי רבינו הקדוש בעל החינוך.

ובסגולות ישראל (מערכת ט' אות א') להגאון מהר"ש ליפשיץ בעמה"ח ברי"א, וזה לשונו: והזהיר בטבילת עזרא יהי מובטח שלא ישלוט בו דבר כישוף, וכל שונאיו יפלו תחתיו וכל הדינים נמתקים מעליו, וכל אריכות הגלות וכל הצרות הבאות על ישראל בדור הזה היא על ידי שבטלו טבילת עזרא, עכ"ל.

והאמת ניתן להיאמר דהמעייין היטב בדברי הקדמונים דלהלן שכתבו להתיר טבילה זו אפילו בעצם יום הכפורים להרגיל בו שמע מינה דבעיניהם לאו דבר פשוט הוא. וכן יש ללמוד מהכרעת האחרונים שם להקל. וגם מדברי מאורי האחרונים שהתאמצו לתת יד להמקילין בשבת כדבסמוך.

בשאלות ותשובות דבר משה (סימן ס"ד) וזה לשונו: לזה רמזו חז"ל באמרם (מד"ר ויקרא פ"א) תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנו כמאמרם ז"ל דעת – זה סדר טהרות – ולזה אמר כל תלמיד חכם שאין בו דעת רצה לומר שאין לו טהרה במקוה נבילה טובה הימנו אחר שאיננו טהור מטומאת קרי שהוא חמור מכל הטומאות מפני שיוצא מגופו, עכ"ל.

בשאלות ותשובות אמרי יושר (ח"ב סימן ר"א אות א') דאין לסתור מקוה ישנה לבנות במקומה חדשה דביטול אנשים הרגילין במקוה לאו מילתא זוטרתא הוא, עיין שם.

בקצה"ג על מטה אפרים תיקונים והשמטות לסימן תקפ"ה לדעת מרן החת"ס, הקפידא ששליח ציבור על כל פנים יטבול, בזמן הזה כל יחיד דינו כשליח ציבור.

ובזמן הזה: בשאלות ותשובות פרהש"ד הנ"ל דבזמן הזה דשכיח מקואות חובה יותר (הבאתיו לעיל). בתורת חיים (סופר) סימן פ"ח וזה לשונו: ובפרט באידנא שיש טבילה בחמין על כרחך אין מהראוי לזלול בטבילה זו, דבגמרא מוכח שהקילו משום צינה מה שאין כן בזמן הזה, ולא עוד דלתפלה הרבה מחמירין שעדיין התקנה במקומה עומדת, ובשו"מ (מהד"ג ח"א קנ"ד) דהוי כתפילת ערבית רשות וקבלו עליהן חובה והוכיח מתוספתא ידים פרק ב' דחובה הוא.

טו) מספרן של צדיקים: מצוה לטבול ולזהר שלא יאמר דבר שבקדושה בעוד טומאתו עליו אם לא מאונס ודוחק גדול, כך פסק מרן האריז"ל.

בספר טהרת השם וזה לשונו: ומרן הבעל שם טוב הזהיר מאד אף באונס ודוחק שיטבול בהכרח פעם אחד.

וכתב בספר משמרת שלום (קיידאנוב) סימן ב' וזה לשונו: וקבלה בידינו מקודש הקדשים רוח אפינו הבעל שם טוב זצ"ל כי כשצריך למקוה וטובל את עצמו לא יזיק לו בשום אופן, עיין שם.

הלומד ספרי קבלה בלתי טהור יוכל לבא לידי הפיקורסות והכת שבת ימח שמו נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף

ועיין בספר מאור ושמש על התורה פרשת אמור שכתב שאי אפשר לו לאדם שישגיג תכלית יראת ה' אלא אם נזהר בטבילת עזרא וכו' ואם הוא לומד ומתפלל ואינו נזהר בטבילה זו אי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצות ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא חלילה על ידי זה לידי אפיקורסות ובזמנים הקודמים שהיה דבר ה' יקר בימים ההם ולא היו יודעים

מיראת הרוממות כלל זאת היה מחמת שהיה לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו והכת שבתי צבי ימח שמו שהיו אז בימים ההם מזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף והיה העולם שמם עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם הבעל שם טוב הקדוש ואדמו"ר הרב ר' אלימלך נשמתם בגנוי מרומים, והם פתחו שער לה' צדיקים יבואו בו שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאוד בטבילה זו עכ"ל עיין שם.

בספר ליקוטי תורה (פרשת תבא, ד"ה תחת) דאחד מג' דברים להסיר המונע בתפלה הוא המקוה, עיין שם. מובא בקצה"ש סוף סימן י"ב.

בספר אורח לחיים (פרשת ראה עה"כ כל צפור) וזה לשונו: בשם כ"ק אדמו"ר מהר"י וצ"ה יראת ד' טהורה עומדת לעד כי האדם הרוצה ליכנס בעבודת השי"ת ולהיות ירא שמים לאמתו צריך לשמור טבילות עזרא בלי לעבור בעת הצורך. וביותר לתפלה צריך האדם לטבול עצמו. הגם שבטלו לטבילת עזרא מכל מקום לתפלה לא בטלו וצריך האדם הירא לשמור זאת שלא לעבור חלילה ע"ז... עכ"ל.

בראשית חכמה (שער אהבה פרק א') וזה לשונו: והזהיר לעשות הטבילה בזמנה בודאי לא ישיגהו שום מזיק כי שומר מצוה לא ידע דבר רע.

ברחמי האב (אות כ"ט), להיות טהור בכל עת ושלא להתעצל לטבול במקוה בכוונה רצוי' כי הכל הולך אחר הכוונה.

טו*) בשאלות ותשובות מן השמים (סימן ה') יש תשובה נפלאה מן השמים בנחיצות ומעלות טבילה זו, ואחר התשובה שאל פעם ב' אם הדברים יצאו מפי הקב"ה והשיבו הן. ולימוד ומוסר גדול בענין הטבילה יש ללמוד מכל תיבה כמעט, על כן אמרתי להעתיק כל תשובה עם השאלה ומשם ילמוד כל מעיין שמעלת הטבילה גבוה מעל גבוה.

וזה לשון השאלה: על טבילת בעלי קריין דאמרי' בטלוח לטבילותא כר"י בן בתירא, וכתבו הגאונים דהנ"מ לקריאת שמע ולדברי תורה אבל לתפלה צריך טבילה או ט' קבין, ויש מקילין ואומרים דאפילו לתפלה בטלוח וסומכים על הירושלמי דאמר בפרק יום הכפורים דאסור ברחיצה אסור בתש"ה מבעי שהרי צריך לרחוץ קודם שיתפלל ומשני במקום שנהגו שלא לטבול אי נמי תפתר קודם תקנה, ועל זה שאלתי אם יש לסמוך על הירושלמי ולומר כי תקנת עזרא לא נתקבלה בכל המקומות ובמקום שנהגו נהגו, ובמקום שלא נהגו מותר להתפלל בלא טבילה ובלא ט' קבין, ואם הלכה כדברי הגאונים שמחמירין ואומרים שצריך טבילה או ט' קבין לתפלה.

והתשובה:

והשיבו ועבדתם את ד' אלהיכם זו תפלה, ואפשר טמא ומקריב קרבן. וא"ת שאר טומאות אינו דומה טומאה היוצאה מאונס לטומאה היוצאה מדעת, אינו דומה טומאה הבאה מחוץ לטומאה היוצאה מגופו, ועזרא כשתיקן ברוח הקודש ראה ותיקן, ועל הירושלמי דע אילו חיה עמהם בב"ה לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, ודבר זה גורם אורך הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה היה כבר נשמע תפלתם זה ימים רבים אך סבלות הגלות ומעשים טובים ותלמוד תורה הם העומדים לישראל. ואחר זה השיבו שמענו מאחורי הפרגוד ולטהר כל ישראל יחד אי אפשר אך אם טהרו שליחי ציבור בכל מקום אבא אליך וברכתך.

אחרי ראותי כל אלה שאלתי: ליל ג' י"ט כסליו אם בא לפי מאת ה' ואם לאו, וכך היתה שאלתי אנא מלך עליון האל הגדול והגבור והנורא שומר הברית והחסד לאוהביו. שמור בריתך וחסדיך עמנו וצוה למלאכיך הקדושים הממונים על תשובת שאלת חלום להשיבני על מה שאשאל לפני כבודך תשובה אמתית ונכונה דבר דיבור על אופניו ברור ומבואר בפ' ובהלכה בלי שום ספק אשר שאלתי בענין טבילת בעל קרי, אם נאצלו הדברים מרוח הקודש ואם יש בהם תועלת וטוב לגלות לחתני ר' יוסף ולצוות

עליו להודיע לחכמי הארץ או אם באו לפי מרוח אחרת ואין בהם תועלת וטוב לי להסתירם ולהעלימם.

והשיבו, באמת היה דבר ה'. והדברים עתיקים עתיק יומין אמרן והיום יום בשורה וחכינו עד אור הבוקר, אחר זה השיבו והאיש אשר יעשו בזדון לבלתי שמוע אל הכהן העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך.

הטובל מתחבר להקדוש ברוך הוא להיות אחד כביכול

עוד אעתיק דבר גורא מאוד מכתב האריז"ל (בפע"ח שער השבת פ"ג) דהנזהר בטבילת מקוה נעשה מטבילה טבל - י' שמתחבר להקב"ה להיות אחד כביכול ואשרי חלקו ואם אינו נזהר בטבילת מצוה אז נעשה בטל י' חס ושלום שמקצץ בנטיעות חס ושלום ועיין עוד בבי"צ פט"ב סימן ע"ט שמצא בשאלות ותשובות הגאונים (שע"ת סימן חצ"ר לר"ה גאון) כיון דהישמעאלים נזהרין בזה לכן גם לישראל ליזהר בזה.

טו**) בספר דרך אמונה ומעשה רב (דף נ"ב) וזה לשונו: גם פעם אחת אמר (רבינו הקדוש מהר"ן מברעסלוב זצוק"ל) שצריכין ליזהר מאד לטבול באותו היום שיהי' האדם בלתי טהור ואפילו אם לא יוכל לטבל בבוקר על כל פנים יטבול באותו היום אפילו לפנות ערב כי צריכין ליזהר מאד לטבול באותו היום דוקא... גם בלי זה הזהיר מאד להיות רגיל בטבילת מקוה (גם בסתם) ואמר שבימים שאין אומרים בהם תחינה כגון ביומי דניסן וכיוצא המובאים בשולחן ערוך צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקוה, עכ"ל.

בזע"ם ר"ת זביחה, עירובין, מקואות

בספר בית אהרן (קארלין) בליקוטים: ואמר (הרה"ק מהרר"א מקרלין זצוק"ל) ששמע בשם הבעל שם טוב זצוק"ל פי' הפסוק בזעם תצעד ארץ. בזע"ם ר"ת זביחה - עירובין - מקואות שעל ידי דברים אלו תצעד ותתייסד הארץ.

עוד אמר דאי' בספרים אף על פי שאין נבואה בחוץ לארץ, אבל במקום מים יוכל להיות.

עוד אמר שמי שמאמין באמת בטהרתו במקוה ונהנה ומקבל חיות מזה בטוח הוא אף שהוא חלש ורחיצת המים מזיקין לו עם כל זה הטבילה לא תזיק לו כלל, עיין שם.

בסידור לב שמח בהקדמה וזה לשונו: וגם העיקר טהרת הלב ליזהר ללמוד לשמה הוא להיות התלמיד חכם נזהר במקוה וכו'. ושמעתי ממו"ח הרה"ק מבעלז זלה"ה (הוא השר שלום מבעלזא זכ"ע) שלכך מסיים הגמ' בברכות (בסוגיא דטב"ע) כל הנזהר בה מאריך ימים שדרך התלמיד חכם שיש לו מיזוג רך, ולכך אומר שאם ילך למקוה יזיק לו. ולכך איתא בגמרא כל הנזהר בה מאריך ימים מבלי היזק חלילה, עכ"ל שם.

בנימוקי אור החיים (לבעל מנחת אלעזר זצ"ל) סימן פ"ח דיפה מנהג חסידים ואנשי מעשה שנתפשט דרכם ליזהר בטבילת עזרא ולכן נכון מה שנוהרין בכל מקום שעל כל פנים הבעל תפלה לא יעמוד לפני העמוד אם לא הי' מקודם בבוקר במקוה. וציין שם לעיין בספרו חיים ושלום על התורה ומנחת אלעזר שמביא מקור שהוא דת יהודית לטבול במקוה, עיין שם.

ובספר הכנה דרבה (לבעל ערוגת הבושם) דף טו"ב אות י"א: מזהיר באזהרה אחר אזהרה ליזהר בטבילת עזרא, ועיין עוד עמק יהושע האחרון בסופו בענין זה.

ובספר מאמר מרדכי (דף כה.) להקדוש המפורסם מהר"ם מנאדבורנא זצוק"ל שפעם אחת דבר רבינו הקדוש ואמר בעל קרי אסור בתורה ותפלה אף על פי דבשלחן ערוך כתיב להיתר בעלי שולחן ערוך הי' בעלי רוח הקודש והבינו שיהי' הדור חלוש מלטבול ואם יאסרו הלימוד והתפלה תורה מה תהא בה. אבל דעו שאמת הוא שבעל קרי אסור בתורה ותפלה, עכ"ל.

בשל"ה אות טהרה וזה לשונו: ואני אומר הבא לטהר מסייעין לו מי שעושה מוסכם לעשות בטהרה בודאי הקב"ה יסיוע לו להזמין לו טהרה, עיין שם.

בספר הקדוש מגיד תעלומה (ברכות טו.) לבעל בני יששכר טבילה יותר חשובה מקרבן על המזבח. ועיין עוד במשנ"ח (שארית יום ראשון) וזה לשונו: ועיקר כוונת עסקו בתורה תהי' להשיגה וכו' וכדי שלא יהי' לו עיכוב להשיגה לא יעצב לעולם

ב) כמו כן יש לדקדק ולהזהר מאד לטבול במקוה אם חס ושלום נכשל במקרה לילה רחמנא ליצלן שזה מועיל למחות כח הטומאה הנולד אם טובל מיד ביום ההוא. וטובלין בכל ימות השנה לבד יום הכיפורים ותשעה באב. (אולם עיין מה שכתבתי בענין יום הכיפורים בביאורים לאות הקדום באורך)².

ולא ימנע עצמו לעולם להיות טהור על ידי טבילה כי זהו העיקר, עכ"ל.

ב) **הקדוש** מוהרר"ו זכ"ע מביא בשם האריז"ל בשער רוח הקודש דף ד' ד"ה "ובענין טומאת קרי" וזה לשונו: אמר לי מורי ז"ל (הוא האריז"ל) כי כל אותו היום מתגלה אותה הטומאה וניכרת במצחו אף אם טבל אלא שהוא גלוי דבר מועט אבל אם לא טבל הוא נגלה שם תמיד כל זמן שלא טבל עכ"ל.

והחיד"א בעבודת הקודש קונטרס צפורן שמיר סימן ז' אות ק"ד דמסורת היא שהרואה קרי וטובל ביום ההוא דוקא ומתודה כראוי נמחה המזיק של קרי עכ"ל. וכתב על זה בכף החיים (ע"ו אות כ"א) ועל כן נוהגים יראי ד' לטבול לקריין ביום ההוא ואם אפשר להם טובלין קודם התפלה כדי למחות המזיק ולהתפלל בטהרה. [ועיין עוד בסמוך אות' ג'].

ובקב הישר (פרק כ"ב אות ה') וזה לשונו: כשאדם עובר עבירה הן גם כן נרמזים העבירות במצחו באש שחור מכל מקום אם מתחרט ויגע וטרח לתקן בעשיית תשובה העונות שעשה, אזי מסלק החשך ואש שחורה בושת במצחו מעון ובשבת כשבאה הנשמה יתירא אחרי חצות לישראל אזי נתכסה אותו העון מכל וכל זולת טומאת קרי או שתקן המעשיות אינו נסתלק בלתי טבילה, עכ"ל.

במגיד תעלומה (ברכות כ"ב) דבהוצאת זרע לבטלה חייב מיתה בידי שמים וכשטובל את עצמו במים קרים נפטר ממיתה. ועיין בליקוטי מהר"ן (ח"א ס' ר"ה) וזה לשונו: תיקון למקרה לילה רח"ל לומר י' קאפיטעל תהלים באותו היום שאירע לו חס ושלום כי יש כח באמירת תהלים להוציא הטיפה מהקליפה

ג) נמצא בספרים דאפילו על חלום רע [שחלם לו שבא על אשתו וכל שכן אחרת] אפילו לא נכשל במקרה חס ושלוש יזהר מאד בטבילה דיכולין הקליפות להזיק לבנים קטנים חס ושלוש והוא עוד יותר ממעשה רע בעצמה רחמנא ליצלן, אבל בטובל בבוקר אין להם כח להזיק. (הקדמת ספר אור עינים להרה"ק מהרא"צ סאפרין מקאמארנא זצ"ל בן בעל שלה"י זצ"ל).³

ג*) בזמן הזה הטבילה חובה יותר מבימי קדם מפני מקואות חמין דשכיחי בכל מקום, ועל כן אין להביא רא"י ממה שהקילו בו בימים קדמונים שלא יכלו לעמוד בו מה שאין כן בזמן הזה (פרהש"ד ח"ד סימן ב' תורת חיים סימן פ"ח).

ומצינו בהפוסקים האחרונים שהפליגו במעלת וחובת הטבילה בזמן הזה ואפרוט תמצית דבריהם.

א. הרגיל בו הוא כנדר ואין רשאי לבטלו (שו"מ, חסד לאברהם, יד יצחק, פרהש"ד, עין יצחק, של"מ).

ב. יש אומרים דלא מהני התרה (שו"מ, עין יצחק), ויש מקילין (חסד לאברהם, יד יצחק, ש"מ).

שלקחה אותה וכו' ומי שזוכה לאמרם באותו היום אין צריך לפחוד עוד מפגם הנורא של המקרה חס ושלוש כי בודאי נתקן על ידי זה. ועיין בהקדמה לתיקון הכללי, דתיקון הראשון הוא המקוה שצריכין לטבול במקוה. ואחר כך תיקון הלזה.

ג) ביסוד ושורש העבודה (שער המים פ"י) וזה לשונו: גם להרבות בטהרת טבילה ככל האפשרי כי זה עיקר טהרת נפש גם בכל השנה וביחוד אם בלתי טהור הוא מטומאת קרי ר"ל או מטומאת הזיווג יזהר לטבול בו ביום קודם תפלת שחרית.

וזה לשונו בזהר חי (דף י"ד ע"ד): ובחג נידונין על המים על שהם מבזין בנטילת ידיים, ועל שהם מזולזלין במקואות ובטהרות שהם במים, ועל כך נדונין על המים על ענין המים. עכ"ל.

- ג. בטלוהו רק לתורה ולא לתפלה (שו"מ).
- ד. מקיים מצות עשה מרמ"ח מצות עשה ונפשו מזדככת כדברי החינוך (אוצה"ח קאמארנא).
- ה. המחמיר תבוא עליו ברכה (פמ"ג), וכן נהגו אנשי מעשה (ח"א).
- ו. מנהג יפה הוא שאין למעלה הימנו, שתעלה על ידי זה תורתם ותפלתם למעלה בקדושה וטהרה (כה"ח).
- ז. אין רשות לקהל לסגרו אפי' הכוונה שלא יעשה אי נקי וימנעו הנשים מלילך (עיין יצחק, שו"ת נפש חי').
- ח. לזה כווננו חז"ל באמרם "תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנו" (מדרש רבה ויקרא פ"א) על פי אמרם (שבת פ"ב) דעת זה טהרות, ורצה לומר תלמיד חכם שאינו טובל לצורך נבילה טובה הימנו דטומאת קרי חמור מנבלות שיוצא מגופו (שו"ת דבר משה).
- ט. אין לסתור מקוה ישנה לבנות במקומה חדשה דביטול אנשים ממקוה לאו מילתא זוטרתא הוא (אמרי יושר).
- י. הזהיר בטבילת עזרא יהי' מובטח שלא ישלוט בו דבר כישוף, וכל שונאיו יפלו תחתיו. וכל הדינים נמתקין מעליו, וכל אריכות הגלות¹, וצרות הבאות על ישראל בדור הזה בשביל שבטלו טבילה זו (סגולות ישראל).

(ד) שאלות ותשובות מן השמים סימן ה'.

(עיין ביאורים לאות א' הבאתי באורך דברי הפוסקים הללו, ומקורותיהם בדיוק).

ג***) אעתיק תמצית לשון הקדמונים בגודל מעלת טבילת עזרא^ה:

א. הרמב"ם העיד על עצמו שמעולם לא ביטל טבילה זו והטובל במקוה כטובל במימי הדעת (תר"י ברכות כב.).

ב. דעת רב האי גאון דדוקא לקריאת שמע בטלוהו ולא לתפלה (שם).

ג. התפלה יותר מקובלת בטבילה – לדברי הכל (שם).

ד. הנזהר בטבילה זו – מדה טובה ומשובחת – יודע דרך טוב – ורוב טובה יחזו בה – ותבוא עליו ברכה (חינוך מצוה ק"פ).

ה. טבילה זו קדושה גדולה (מאירי ברכות כב.).

ו. אם יטהרו על כל פנים שליחי ציבור בכל מקום ימהרו ביאת הגואל (שו"ת מן השמים ה') ובזמן הזה כל יחיד דינו כשליח ציבור¹ (קצה המטה).

ז. טבילת בעל קרי הוא ענין קידוש השם בפני גוים (תשובת הגאונים, ספר הפרדס לרש"י ז"ל).

(ה) (הבאתי דבריהם בהרחבה בביאורים לאות א', עיין שם).
(ו) עיין חתם סופר.

ח. מי שהוא בעל נפש ירגיש בנפשו שינוי כל עוד שלא רחץ לקריו, וכבר ניסה שמפסידין במגעם דברים דקים כפנינים ויינות (ספר הכוזרי מובא בדעת תורה).

ד) ונעתיק עוד תמצית הנאמר בספרן של צדיקים במעלת וחובת טבילה זו:

א. עיקר כוונת עסקו בתורה תהי' להשיגה וכו' וכדי שלא יהי' עיכוב להשיגה לא יעצב לעולם ולא ימנע עצמו לעולם להיות טהור על ידי טבילה (משנ"ח שארית יום ראשון).

ב. הנזהר בטבילה מתחבר להקב"ה להיות אחד כביכול ואשרי חלקו, ואם אינו נזהר חס ושלום מקצץ בנטיעות (האריז"ל)¹.

ג. לא יאמר דבר שבקדושה בעוד טומאתו עליו – אם לא מאונס ודוחק גדול – על פי האריז"ל (ר"ח, באה"ט, ס"י).

ד. בעל שם טוב הקדוש הזהיר מאד אף באונס ודוחק גדול לטבול בהכרח פעם אחת על כל פנים (ס"י).

ה. קבלה בידינו מקודש הקדשים רוח אפינו הבעל שם טוב זצ"ל, כשצריך למקוה וטובל עצמו לא יזיק בשום אופן (משמרת שלום).

ו. אי אפשר להשיג תכלית יראת ד' אלא הנזהר בטבילה זו (מאור ושמש פרשת אמור).

ז. הלומד ומתפלל בלי טבילה זו אי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצות (מאור ושמש פרשת אמור).

(ז) פרי עץ חיים שער השבת פרק ג'.

ח. הלומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל חלילה לבא על ידי זה לאפיקורסות (מאור ושמש פרשת אמור).

ט. בזמנים הקדמונים לא היו יודעין מיראת הרוממות כלל, מחמת שהיו לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו (מאור ושמש פרשת אמור).

י. הכת שבתי צבי ימח שמו נעשו אפיקורסים על שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף (מאור ושמש פרשת אמור).

יא. הי' העולם שמש עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם הבעל שם טוב הקדוש, ואדמו"ר הרב ר' אלימלך נשמתו בגנזי מרומים, והם פתחו שער לד' צדיקים יבוא בו שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו שחכמי הגמ' לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה, אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומדות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו (מאור ושמש פרשת אמור).

יב. אחד מג' דברים להסיר מונע התפלה – מקוה (ליקוטי תורה, קצוה"ש).

יג. האדם הרוצה ליכנס לעבודת השי"ת ולהיות ירא שמים לאמיתו צריך לשמור טבילת עזרא – בלי לעבור – לעת הצורך (אורח לחיים), וביותר לתפלה צריך לטבול עצמו (שם) וצריך אדם הירא לשמור זאת שלא יעבור חלילה על זה (שם).

יד. אפילו לא יוכל לטבול בבוקר יטבול באותו היום אפילו לפנות ערב (דרך אמונה ומעשה רב בשם רבינו הקדוש מהר"ן מברעסלוב וצוקללה"ה).

טו. עיקר טהרת הלב ליזהר ללמוד לשמה להיות התלמיד חכם נזהר במקוה (סידור לב שמח).

טז. הגאון הקדוש מהר"מ מנאדבורנא זכ"ע אמר **בעל קרי אסור בתורה ותפלה**, ובעלי שולחן ערוך היו בעלי רוח הקודש והבינו שאם יאסרו תורה מה תהא בה. אבל האמת הוא שבעל קרי אסור בתורה ובתפלה (מאמר מרדכי).
יז. טבילה יותר חשובה מקרבן על גבי המזבח (מגיד תעלומה).

יח. נכון מה שנזהרין בכל מקום שעל כל פנים הבעל תפלה לא יעמוד לפני העמוד אם לא הי' מקודם בבוקר במקוה (נמוקי אור החיים, שו"ת מן השמים ה', קצה המטה).

יט. בעל ערוגת הבשם זצ"ל מזהיר באזהרה בתר אזהרה ליזהר בטבילת עזרא (הכנה דרבה).

כ. **ד*** כבר הבטיחו לן קדושי עליון שהבא לטהר מסייעין לו להזדמן לו טהרה. וגם מי שהוא חלוש וכיוצא יטבול על כל פנים פעם אחד ולא יזיק לו דבר^נ.

ח) עיין משמרת שלום קיידנוב סימן ב' דקבלה בידינו מבעל שם טוב הקדוש זכ"ע הצריך למקוה וטובל עצמו לא יזיק לו בשום אופן. ובשלחה"ט סימן פ"ח בשם בעל שם טוב הקדוש דגם באונס יטבול על כל פנים פעם אחד.

ובראשית חכמה שער אהבה פרק א' דהזהיר לעשות טבילה בזמנה לא ישיגהו שום מזיק כי שומר מצוה לא ידע דבר רע.

ובבית אהרן, (קארלין), דמי שמאמין באמת בטהרתו במקוה ונהנה ומקבל חיות מזה, בטוח הוא אף שהוא חלש ורחיצת המים מזיקין לו עם כל זה הטבילה לא תזיק לו כלל.

ובספר לב שמח בהקדמה ששמע מחמיו הגה"ק רב שר שלום מבעלזא זכ"ע דלכך מסיים הגמרא בברכות (פ"ג סוגיא דטבילת

דינים ואזהרות נחוצות בזמן קריאת שמע ותפלה

(ד) אם אירע שנתאחר השעה ואם ימתין עד אחר הטבילה יעבור זמן קריאת שמע. יקרא קריאת שמע לפני זה כי אין הטבילה דוחה מצות קריאת שמע בזמנו. מיהו אם באפשרות לקרות קריאת שמע לפני סוף הזמן – אם לא יאמר ברכת התורה לפני זה – יקרא קריאת שמע לפני ברכת התורה. [ועיין בסמוך או' ד*].**

וכבר הארכנו במקום אחר דלא נכון הדבר מה שסומכין לקרות את שמע רגעים אחדים לפני סוף הזמן, ולפעמים שוהין בהמקוה ושאר הכנות בעצלתיים על סמך זה. דמלבד שמבואר בשו"ע (סימן נ"ח ס"ב) דיש להקדים לקרותה במהרה כל מה שיוכל. עוד זאת דאי אפשר לצמצם הרגעים, ופעמים שהמורה שעות אינו מדיוק על הרגע ויוכל לעבור על הזמן בלי יודעים. ועוד דלפעמים יזדמן אונס ברגע האחרון כמו הצורך לנקבים וכיוצא באופן שאסור לקרות קריאת שמע. ואונס כזאת קרובה לפשיעה כיון שאפשר להקדים בקצת זריזות ומיעוט שיחה (ועיין מה שכתבתי בביאורים העתקה ממ"ש בספרא דהאי קודש הקדשים המגיד ממעזריטש זצוק"ל).

גם יש להעיר כי היוצא לבית הכסא בלילה או בעת קומו ממטתו אסור לו לאחור מלברך עד אחר הטבילה משום דאז כבר יצטרך לנקביו עוד הפעם. וכל שכן שבליילה צריך לברך וכמו שכתוב לעיל (או' יא*) עיין שם. (ועיין מה שכתבנו בענין זה בהערה לאות ט"ו).

כשהזמן קצר עד שלא יספיק אפילו ליטול לידיים במים ינקה ידיו בצרור, או עפר, או כותל או קורה, מטלית יבש, בגד עב,

עזרא) "כל הנוהר בה מאריך ימים" שדרך תלמיד חכם שיש לו מזג רך, ולכך אומר דאם ילך למקוה יזיק לו. ועל כן אמר הגמרא דהנוהר בה מאריך ימים מבלי היזק חלילה, עד כאן.

או מטפחת קשה. ואפי' בגד שלבוש בו. מיהו כותל שממשו חלק ומצהיר על יד הצבע או על ידי נייר כותל (ווא"ל פאפי"ר) במקום צבע לא מועיל^ט.

ט) בענין שאסור לבטל מקריאת שמע בזמנו עבור זה, כן כתב בספר יעב"ץ – בפרי מגדים סימן פ"ח, ומשנה ברורה שם, ובש"מ אות כתב ובישועות חכמה סימן טו"ב, ונלמד בכל שכן מדין דלקמן אות י"ג* עיין שם. ומה שכתב לקרוא לפני ברכת התורה על פי דברי הרמ"א סוף סימן מ"ו ומחבר סימן מ"ז סעיף ח'. ואף על גב שכתב במשנה ברורה סוף סימן מ"ו דהמנהג שלא לומר פסוקים לפני ברכת התורה מכל מקום י"ל דאדעתא דהכי לא קבלו (ובאות ד* הארכנו). ועיין בש"מ (שם בשו"א אות ל"ה) שדן אם לסמוך אומן קריאת שמע דשעות שוות שיוכל לקרוא אחר הטבילה ומסיק דהכל לפי האדם דאם נזהר לעולם לקרות בזמן בעלי השולחן ערוך ואחרונים בזמניות כבר שויא עליו חובה ואסור לבטלה עיין שם.

ואם צריך לפנות, הדין כך הוא: לכתחילה ודאי יפנה תחלה לקבל עליו עול מלכות שמים בגוף נקי, אולם יקרה לפעמים שאם יפנה – וגם יטבול יעבור זמן קריאת שמע, בעל כרחך ככה יתנהג, אם אי אפשר לו אלא או בטבילה או בהכנת גוף נקי אם יכול להעמיד עצמו עד פרסה (ע"ב מינוט) יטבול ויקרא קריאת שמע, ואפילו אם אינו יכול לעמוד עד פרסה, אבל התחיל לקרוא קריאת שמע ואחר כך נתעורר לנקבים גם כן יגמור הקריאת שמע. אבל אם לא התחיל עדיין ואינו יכול לעמוד עד פרסה, גם כן יש להקל בשעת הדחק למי שנוזהר לקרות קריאת שמע בטהרת מקוה. ואם צריך לקטנים קל יותר.

מקור הדין: באור החיים סימן צ"ב, ועיין משנה ברורה סק"ז דביכול להעמיד עד פרסה מותר בקריאת שמע לכתחילה. ועיין שם דהשע"ת סימן ו' סק"ד מחמיר, ועל כן לכתחילה יש ליוזר גם ככה"ג אבל לצורך יש לסמוך אמקילין כמבואר במשנה ברורה אות ט' שם. וכן באינו יכול לעמוד עד פרסה אולם נתעורר לה כשכבר התחיל קריאת שמע מבואר שם בסעיף ב' דאין לחוש, ואם לא התחיל עיין משנה ברורה אות קטן ו' דבדיעבד מקילין בקריאת

שמע אם קרא ואינו יכול לעמוד עד פרסה, והלא קי"ל שעת הדחק כדיעבד, ועל כן כתבתי דשעת הדחק כדיעבד. וכן בישועות חכמה סימן טו"ב בשם הגר"ז סימן פ' דקריאת שמע צריך להיות בזמנו אפילו בלא גוף נקי. ועיין מה שכתבתי שם אות ט' בשם הגה"ק מצאנו זכ"ע עיין עוד מה שכתבנו בדיני מקוה ישראל גדולי האחרונים מסתפקין למי שרגיל בטבע אי מהני התרה).

וכל זה בצריך לגדולים, ובצריך לקטנים קיל טובא דאפילו לתפלה דחמירא מקריאת שמע ולכו"ע אם אינו יכול לעמוד עד פרסה לא יצא פליגי הפוסקים דאולי דוקא בגדולים אבל בקטנים יש אומרים כדיעבד אם לחזור ולהתפלל והוא דעת מגן אברהם וח"א. וכתב בביאור הלכה דכן דעת הרבה ראשונים כמבואר במגן גבורים ובנידון דידן כל שכן דיש להקל כיון דבקריאת שמע מותר כדיעבד אפילו בגדולים אם אינו יכול לעמוד וזה פשוט.

אין הזמן מספיק לקרות כל ג' פרשיות

אין הזמן מספיק לקרות כל ג' פרשיות – יכוון לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים ויאמר: "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך", ואחר כך יקרא קריאת שמע (עיין משנה ברורה סימן מ"ו ס"ק ל"א דלכתחילה יקרא פ' יציאת מצרים בזמנה ואין פרשת יציאת מעכבת כמבואר בשערי תשובה).

ודע עוד דהחובה לגמור הקריאה בתוך הזמן ולא סגי בהתחיל בזמן דמבואר במ"א, ופרי מגדים, גר"ז, משנה ברורה סימן פ"ט וסימן קכ"ד והארכנו בזה במקו"א, דהעיקר לדינא כמותם בפרט לענין זמן קריאת שמע דאורייתא.

אם יצא מבית הטבילה או מבית הכסא ועד שיטול ידיו במים יעבור הזמן. או אפילו ספק, יקנח ידיו בצרור או בעפר או בכל מידי דמנקי אפילו בכותל או מטלית יבש או במטפחת קשה, [רדב"ז ח"א סימן ל"ח ובברכ"י סימן ס"ב כתב בגד עב, מטלית או שק, ובח"א כלל ז' ס"ב דאפילו במפה]. ומה שכתבנו בענין כותל שממשו חלק ומצהיר, המעיין היטב בפוסקים הנ"ל ימצא דאינו מועיל רק דבר שמשמשו קשה ועב דעל ידי החיכוך סר מלמולי זיעה שבידים. מה שאין כן בכותל כזה. ובימים הקדמונים היו טחין

ד****) ישנם כמה דברים העלולין לדחות קריאת שמע מצד חיוב קיומן בצירוף הטבילה ועל כן נכון לדעת בכל כי האי גוונא מה קודמם, ואפרטם:

א. טבילה או ברכה התורה – טבילה קודמת להרגיל בו.

בטיט וסדין בסיד הכותלות ועל כן הקילו בכל כותל סתם. מה שאין כן עכשיו בימינו.

ובענין היוצא מבית הכסא, בשע"ת ומשנה ברורה סימן ז' דאם נצרך עוד הפעם להטיל מים אי אפשר לברך על הראשונה. ובכף החיים אות ח' בשם כמ"פ בעבר חצי שעה אינו יכול לברך עוד.

ומה שכתוב בשם המגיד ממעזריטש זצוק"ל בספר ליקוטים יקרים סימן רמ"ג וזה לשונו:

צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו (תהלים פה, יד), ר"ל דרך מוסר, כי יש בני אדם ההולכים לדבר מצוה להתפלל או כיוצא בו, ובאמצע הדרך עומד לדבר עם בני אדם, אף שעושה אחר כך המצוה, עבירה הוא בידו שלא הלך בזריזות, והעונש שלו לאחר פטירתו גם כן מדה כנגד מדה, לפי שידעו מכמה ספרים שמעבירים את האדם על הנהר על מעבר קצר מאד, וזה לוי יסורים קשים עד מאד, כי יש לו פחד ורעדה, אך צריך הוא לרוץ מהרה מאד, כי זה פעולה לעבור מהרה. והנה באמצע הדרך והמעבר שולח לו הקב"ה מלאך אחד לעכבו, ומלאך הזה הוא שנברא מאותו המצוה, והיה לאותו המלאך צער, כי במחשבתו שחישב בביתו לילך לדבר מצוה ההוא נברא נשמה להמלאך, ובעשיית המצוה נברא הגוף להמלאך, ובשביל ששהה האדם לברוא הגוף להמלאך מחמת שעמד באמצע הדרך לדבר עם בני אדם, ומחמת אותו העיכוב, גם כאן בא המלאך באמצע המעבר ומעכבו כדי שלא ירוץ במהרה.

וזהו צדק לפניו יהלך וגו' כפשוטו, כי כל המצות הולכים לפני האדם לאחר פטירתו, אך שיראה בשעת הליכתו לדבר מצוה שילך בזריזות ולא בעצלות, בכדי שישיים לדרך פעמו, ולא יעכבוהו במעבר הנהר, עכ"ל.

ב. קריאת שמע או ברכת אשר יצר – קריאת שמע קודם.

ג. טבילה או נקיון הגוף – טבילה קודם.

ד. ברכת התורה או קריאת שמע – קריאת שמע בזמנו עדיף, ואפילו יש עדיין זמן קריאת שמע שנית לפניו.

ה) אף אנשי מעשה הנוהגין בטבילת עזרא אל יבטלו מפני זה לא תורה ולא תפלה וגם בלילה בעוד שלא טבל ולא ינוח מלקום באשמורת מלעסוק בתורה.

י) בענין טבילה קודמת לברכת התורה וכן מה שכתבנו דקריאת שמע בזמנו קודמת לברכת התורה ואפילו קריאת שמע הראשונה אף על גב דנשאר זמן אחר לקריאת שמע כבר רמזתי בקיצור באות הקדום. ועיין חקרי לב (אור החיים סימן ט' ד"ה אך) דדעת המחבר סימן מ"ז מעיקר הדין כמתירין רק חושש לסברא המחמיר באמירת פסוקים. וכן כתוב בערוך השלחן סימן מ"ו סעיף י"ד ואף שהחיד"א (בשאלות ותשובות יוסף אומץ סימן ס"ו) השיג עליו עיין שאלות ותשובות פני יצחק ח"ה בהשמטות אור החיים סימן ה' דף קס"ב שתי' דעת החק"ל מהשגת החיד"א וכן כתב בשאלות ותשובות בצל החכמה סימן מ"ז מעיקר הדין כמתירין רק חושש לסברא המחמיר באמירת פסוקים. וכן כתב בערוה"ש סימן מ"ו סעיף י"ד ואף שהחיד"א (בשאלות ותשובות יוסף אומץ סימן ס"ו) השיג עליו עיין שאלות ותשובות פני יצחק ח"ה בהשמטות אור החיים סימן ה' דף קס"ב שתי' דעת החק"ל מהשגת החיד"א. וכן כתב בשאלות ותשובות בצל החכמה סימן א' אות ה'. וזהו אפילו לדעת המחבר אבל אנן נגררין בתר הרמ"א שכתב דהמנהג כהמקילין וכן הביא בב"י בשם מהרי"ל שכן המנהג באשכנז להקל, וכן כתב בשכנה"ג שכן הוא מעיקר הדין, וכן כתב בשעה"ד אות כ"ג משמעות בהגר"א. ואף על גב שסיים הרמ"א דבהיום נהגו להחמיר, אבל לא במקום ביטול מצוה עוברת הנהיגו כך כל שמעיקר הדין אין בו חשש. ובענין טבילה עמ"ש במקוה ישראל ה' דהרגיל בו הוא כנדר, ויש אומרים דלא מהני התרה. עיין שם.

ומכל מקום יזהר מאד שלא יעסוק אז בסתרי תורה אלא בנגלה. ואם לומד בספר שמביא קטעים מזוהר הקדוש [כמו ראשית חכמה וכיוצא] ידלג עליהם [דהלומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל חלילה לבא על ידי זה לאפיקורסות (מאור ושמש פרשת אמור)]. וכן ימנע מאמירת פסוקים שיש בהם אזכרות שמות בדאפשר, כמו אמירת תהלים^א.

(יא) וכמו שאמר רבי יהודה בן בתירא לאותו תלמיד פתח פיך ויאירו דבריך שאין דברי תורה מקבלין טומאה. וכן הי' מנהג האריז"ל. והמחמיר שלא לעסוק בתורה ותפלה בלא טבילה סברא זרה היא ואין לסמוך עליה – כן כתב בראשית חכמה שער אהבה פרק י"א מועתק בפת"ע ח"א דף ד"ה אות ד' בסופו. ובשלום ואמת אות ל"א. וכן כתב ביסוד ושורש העבודה ליל שבת. והנה לכאורה יש סתירה לזה מדברי מאור ושמש פרשת אמור דשם כתב בשם בעל שם טוב ור"ר אלימלך זכ"ע דהם פתחו שער לד' צדיקים יבאו בו שלא ירהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו וכו' העתקתי לעיל אצל חובת טבילת עזרא.

מיהו המעיין היטב בדבריו הקדושים יראה שלא היתה כוונתו לפטור מתורה ותפלה בשביל מקוה אלא להיפוך דמאד יזהרו וימסרו עצמם ללמוד ולהתפלל בטהרה והיינו שבזריזות יטבלו שלא יצא ביטול תורה ותפלה על ידי מניעת טבילה. וכן מבואר מהטעם שנתנו דחז"ל לא בטלודו אלא מפני שאין הצבור יכולין לעמוד בה אבל אותן הרוצין להשיג גופי התורה והמצות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו. ולפי זה מי שעל ידי חומרא זו יבא לידי ביטול תורה ותפלה או פו"ר הדרינן לדין הש"ס שהרי הוא בכלל אותם אשר בשבילם בטלו חז"ל טבילה זו והיאך יתחכם עליהם. ועוד לא עליהם כווננו הצדיקים אלא לאותן המתרפקין להשיג גופי תורה ומצות ועושין פעולות לצאת שניהם לטבול ובאופן שלא יצטרכו לבטל מתורה ותפלה עבורו. וכל המעמיק בד' המאור ושמש ימצאנו שכן הוא. והעד על כל זה מה שכתוב הגה"ק בעל בני יששכר (אשר כל דברי בעל שם טוב ושאר צדיקים שגורין כל היום בפיו) וכתב (בהוספות מהרצ"א על ספר סור מרע

ועשה טוב) בזה הלשון: וכדאי הקדוש בעל ראשית חכמה לסמוך עליו ובפרט מי שאינו מתנהג בפרישות לעיני שם, אם כן יתבטל כל לילה מתורה ועבודה ישתקעו הדברים ולא יאמרו, עכ"ל (מובא בשלום ואמת שם). ועיין עוד במגן אברהם סימן ר"מ שלא לבטל מפו"ר משום שאין לו מקוה.

ובשל"ה דאחר תשמיש המטה יאמר המפיל. מכל אלה מוכח דדברים הנ"ל לא להקל נאמרו אלא להחמיר בתוספות זהירות ופרישות. ועיין בתורת חיים (סימן פ"ח) שחקר אם רשאי לא להתפלל וללמוד רק בהרהור ומסיק שאין להחמיר ולא דוקא קריאת שמע ותפלה אלא הוא הדין ללמוד רשאי. ועיין משנה ברורה סימן פ"ח דאם יעבור זמן קריאת שמע ותפלה אינו רשאי להחמיר ואפילו להתבטל מתפלה בצבור אין נכון להחמיר בזה, וכן כתב בערוה"ש ובשאלות ותשובות מנחת יחיאל (ח"ב סימן קי"ג). ועיין בשלח"מ ומשמרת שלום (קאיידנוב) סימן ב' שנוטין להקל להתפלל ביחידות בפרט אם מרגיש שיטריד מלכוון על ידי מניעת טבילה. ועיין שאלות ותשובות מנחת יצחק ח"ג ט"ו וח"ד סימן ס"א, ובתהלה לדוד. ופשוט דדוקא שאין לו מקלחת לעשות ט' קבין דאז ודאי שלא יבטל מתפלה בציבור בשביל ההידור של טבילה דוקא. עוד פשוט שלא כווננו הפוסקים לתת יד לאותן שנעשה להם הרגל לקום במאוחר בצירוף הטבילה צריך להתפלל ביחידות, וכל שכן שבכהאי גוונא אסור לשהות בטבילות מרובות אם על ידי זה יבטל תפלה בציבור.

ודבר פשוט מאד דכל המדובר בפוסקים לבטל תפלה בציבור משום טבילת עזרא, אבל הטובלין בסתם כמנהג אנשי מעשה לטבול בכל יום לפני תפלת שחרית פשיטא שאינו דוחה תפלה בציבור. ואגב ראוי להעיר דתפלה בציבור הכוונה להתפלל שמונה עשרה יחד עם הצבור ולכל הפחות בעת חזרת הש"ץ אבל כשמתפלל שמונה עשרה בעת שהצבור אין עומדין כלל בשמונה עשרה אין זה תפלה בצבור. ומה שכתוב לימנע מאמירת שמות עיין לעיל דיש אומרים בזמן הזה עיקר חיוב לתפלה ועל כל פנים לכולי עלמא אזכרות שמות חמור מתלמוד תורה, ויש לו מקור בברכות כב. ועיין עוד באחרונים אור החיים סימן א' דמותר לומר מודה אני בלי נטילת ידיים בבוקר כיון שאין בו שמות, עיין שם.

ז) ברואה שלא יספיק הזמן לטבול לפני ברכת התורה וקריאת שמע יש עצה ותקנה מהאריז"ל ובעל שם טוב הקדוש זכ"ע לרחוץ הידים בכלי בסדר מיוחד ויעלה לו במקום מקוה עד שיהי' לו מקוה וזהו הסדר:

הנה השם הוי" ב"ה במילוי כזה יו"ד - ה"י - וי"ו - ה"י הן סך הכל עשר אותיות.

יקח הכלי ביד ימינו ונתנו ליד שמאל. ומתחיל לערות על יד ימין פעם אחד ומכוין לאות ראשונה שהוא י' ואחר כך על שמאל ומכוון לאות י'.

הלומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא חלילה על ידי זה לידי אפיקורסות"

ומה שכתוב שלא יעסוק אז בחכמת הנסתר, המעיין בלשון מאור ושמש (פרשת אמור) שהבאתי לעיל יראה הבדל גדול ביניהם דעל עסק בנגלה כתב "דאי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצות", ועל כן בשעת הדחק אין לבטל תורה בשביל זה כמו שכתבנו לעיל.

ולענין חכמת הנסתר כתב: "ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא חלילה על ידי זה לידי אפיקורסות". עוד שם "והכת שבתני צבי ימח שמו שהיו אז בימים ההם מזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף" עיין שם, ובפרט שאין בזה ביטול תורה כיון דיכול ללמוד נגלה. וכן ראיתי בהכנה דרבה (לערוגת הבושם) שהזהיר על זה מאד.

אחר כך מערה על ימין ומכוין לאות ו' ואחר כך על שמאל ומכוין לאות ו'.

מערה על ימין ומכוין לאות ד' ואחר כך מערה על ידי שמאל ומכוון לאות ד'.

ככה ימשיך עד שיגמור כל עשר אותיות על ידי נטילת ידיים בדילוג פעם אחד על ימין ופעם על שמאל.

אחר כך מערה על יד ימין עשר פעמים רצופין ומכוין לכל עשר אותיות זה אחר זה אות אחד לכל נטילה ואחריו עשר פעמים על יד שמאל רצופין ומכוין להעשר אותיות אות לכל נטילה.

וסדר זה להמרגיל עצמו בו בזמן קצר נעשה קל למאד אף שתחלתו נראה כי כבד ממנו הדבר ההרגל נעשה טבע וכשכבר נתרגל בו ימשך הנטילה מרישא עד גמירא מינוט אחד ולא יותר. וחבל להתעצל בדבר כזה שעולה בניקל וראשו מגיעה השמימה. ונכון שבלילה מיד אחר קיום העונה יטול ידיו בסדר זה כמו שכתוב בה' עונה (אות יא*).

ויצטער על שאי אפשר לו לעת עתה לטבול ממש ויחשוב בעת הנטילה שבזה סר הטומאה ומתלבש ומכל מקום לא יסמוך על זה לקום מאוחר בבוקר, כי עצה זו נתקן לאונס ולא לסמוך על זה לכתחילה וכדלעיל (אות י"ב).

(ולענין נטילה זו להרואה קרי ביום הכיפורים או תשעה באב עיין מה שכתבתי בביאורים לטבילה ביום הכיפורים או תשעה באב)³⁷.

(יב) מקור הדברים במכתב קודש של הקדוש מהר"ם מטשערנוביל זכ"ע נדפס בפתחה לס' חסד לאברהם בענין רחיצת ידיים במקום שאין מקוה. וכן בשלחן הטהור להגה"ק מקאמארנא סימן פ"ח סעיף ב' שכן תיקן הבעשטה"ק ומי כמוהו מורה בענינים אלו של טומאה וטהרה שהן חק ולמעלה מהשגתינו וכל דבריו

תורה מן השמים. ודברי מהר"ם הנ"ל הובא בהערות וציונים לשם. ומכל מקום מבואר שם דעצה זו גילה לצורך אונס ודוחק במקום שאין מקוה אבל לא לסמוך על זה במקום שיש מקוה. ועל כן כתבתי דבלילה עד הקימה ישתמש בעצה זו וכן ביום אם נתאחר באונס אבל לא לקום מאוחר על סמך זה דלא לזה נתקן. וכן הוא בסוף צוואת הריב"ש [רבינו ישראל בעל שם טוב] בשמו.

והנה עצה זו כתב בספר אמת ליעקב דף קי"ז בקבלה מזהאריז"ל שייעצו כן. ולדעתי בעצה זו ניצול מכמה מבוכות שיש חוששין מלהוציא דברי קדושה לפני הטבילה ועל ידי זה מבטלין כמה ברכות ולפעמים קריאת שמע בזמנה העיקרי שלא כדין וסומכין על בדיעבד'ס וכיוצא. ומה שכתבתי ליטול כלי ביד ימין עיין סימן ד' סעיף י' ובכף החיים ומאסף שם.

ודע דמה שכתבתי באות יא* שאי אפשר לדחות שום ברכה המחוייבת משום חוסר טבילה, כן מבואר בכל האחרונים שבסימן פ"ח וסימן ר"מ ובתוכם גם השל"ה והגר"ז שתמכו בגוף ענין הטבילה בזמן הזה. דמכל מקום כיון שבטלה טבילת עזרא אף שהנהיגו להחמיר אבל לא להקל. וכן מה שכתבתי באות יג' דהיוצא מבית הכסא לא ימתין מלברך עד אחר הטבילה וכו' דכל שנצרך לנקביו עוד הפעם בטל ברכה ראשונה, עיין ברכי יוסף סימן ז' ושאלות ותשובות מהר"ם שי"ק אור החיים סימן א'. ושיעור חצי שעה בפני יצחק מערכת א' אות ח' וכן איש חי פרשת ויצא אות י"ב.

ובהיות ששם הוי' במילואו ניתן לכתוב גם בשאר אופן נקוט סימן זה בידך דאין בכל הסדר רק ג' אותיות הללו י' – וגם ה' – וגם ו' זולת פעם אחת שיש גם אות ד' ודו"ק.

ומה שכתבתי "דיחשוב במחשבתו שסרה טומאה ויצטער על מניעת הטבילה כעת", דבר זה שורשו בשל"ה בעניני תפלה, מובא בפת"ע ומטעמי השלחן סימן פ"ח וזה לשונו: ומי שלא יכול לעשות כן מחמת איזו מניעות יחשוב בלבו בשעת רחיצה הא דאיתא בברכות (דף ט"ו) א"ר בר אבא אר"י כל הנפנה וכו' ופירש רש"י וכו'. ומי שמצטער על שאינו טובל את עצמו ומתלבש ברוח טהרה

פרק ח' היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום.

פרק ט': היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר.

פרק י': פרטים הנחוצים לדעת לכל טובל במקוה, כמו חציצה.

טהרת המקוה - דיניו ומנהגיו

ח) לכתחלה מדקדקין לצורך טבילת עזרא למקוה כשרה של גשמים. ואם אפשר במים חיים הרי זה משובח ובדיעבד כשרה גם בשאובים בקרקע ובלבד שלא יהיו זוחלין. וזה שכיח כששואבין המים – או כשהפילטער עובד. ואם גם זה אין לו יהדר על כל פנים לרחוץ כל גופו תחת מקלחת (שויע"ר) שוטף מים רבים (ועיין ביאורים אופן טהרתו). ובאין לו גם זאת יהדר על כל פנים לקיים נטילת ידים הנ"ל אות ט"ו.

ו**גם** מי שיש לו מקלחת רצוי שיקיים גם נטילת ידים הנ"ל). וכן מי שיש לו רק מקוה של זוחלין יטבול, וגם יטול לידיים אם אפשר ירחוץ גם במקלחת.

ו**מבואר** בספרים דאם לא טבל במקוה לפני התפלה משום אונס אפילו השתמש בשאר עצות ונזדמן לו אחר כך במשך היום ואפילו בלילה לפני השינה לטבול במקוה, טוב לטבול. ועל ידי הטבילה **"במקוה" זוכה להאריך ימים ושנים.**

בשעה שרוחץ או הוא כאילו טבל ומחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, עבלה"ק.

גם כתבנו לקמן באות ט"ז דבטבילה הכוונה להסיר הטומאה מוכרח והוא הדין בנטילה העומדת במקום טבילה, עיין שם.

עוד מבואר בכתבי האריז"ל דהטובל בלי כוונה לא די שלא תיקן, אלא חס ושלום פוגם בפגמים גדולים, וצריך לכל הפחות לכוון שכוונת טבילתו לשם טהרה.

[ויש נוהגין מיד אחר העונה לרוחץ כל הגוף בשויע"ר והוא דבר נכון ומועיל לניקוי הגוף, וגם עולה במקום מקוה עד הטבילה, ועיין מה שכתבתי באות ט' הסמוך היאך להתנהג ברחיצת מקלחת. – וכבר כתבתי דגם הרוחץ בשויע"ר יקיים נטילת ידיים הנ"ל].³

יג" (אעתיק מה שכתוב בשלחן מלכים הלכות טבילת עזרא אות ט"ז: טבילה זו לכתחילה נכון שתהיה במים חיים (לחוש ל"א בס' יעב"ץ) ועל כל פנים במי מקוה הכשרה (של גשמים לצאת דעת בה"ג וכמו שכתוב במראה כהן מובא בפת"ע). ומכל מקום אף מ' סאה שאובים בקרקע כשרים לטבילה זו (בקרקע דוקא כמו שכתוב במ"א – ומחה"ש – שולחן ערוך הגר"ז – ס' יעב"ץ – ותורה אור). וכל שהכלי נקובה בשוליה כשפופרת הנוד אף שפקקה אחר כך מותר לטבול בה לכו"ע (פתחי תשובה – ותשובה י"ג שבסוף ס' דברי יחזקאל) ויש מקילין אפילו בכלי (ד"ח המובא בפת"ע ונח"א בהגה באור החיים החדש, ועל כל פנים עדיף משפיכת ט' קבין וכמ"ש הפ"ת בפת"ע).

ושלש מאות ליטער מים די בטבילה זו (אם כי חלילה להקל בנשים עיין לחם סימן ר"א סק"י, ומהרש"ק ח"א קב"א, ושאלות ותשובות פרי השדה ח"א קכ"ב, וברורי המצות ערך מציצה אות י"ג, מכל מקום בטבילת עזרא לדידן שהיא רק חסידות כבר הורה זקן סבא קדישא בדברי יחזקאל סימן י"ג להקל בג' מאות ליטער (עד כאן משלחן מלכים שם הערות שלום ואמת). עיין עוד בקצה"מ סימן תר"ו אות כ"א, ואכמ"ל. ובירושלמי ברכות דהמחמיר לטבול במים חיים – מאריך ימים.

וכן החמירו הרבה בחו"ל (ר"ל הצדיקים וחסידי חו"ל כמו שכתבתי) שיהא המים מקורו ממים חיים מפני חשש זב כי כמה פעמים אדם נעשה זב ואין ידוע לו בפרט לפי דברי תדב"א (רבה פט"ו). נמצא אשר אדם שנטמא שלשה פעמים לקריו ולא טבל אז

נעשה לבסוף זב, ואז אין לו טהרה רק במים חיים... וכן כתוב בירושלמי שיש תנא דסבירא לי' שגם בטבילת בעל קרי צריך טבילה במים חיים (ועיין בירושלמי דפאה).

עוד כתב בס"י: בענין טבילת המקוה כלולים במימות המקוה כל השמות הקדושים. ולכן אם המקוה כשרה והוא מים חיים או שורין בו כל השמות הקדושים וכל הכינויים. וכן אם המקוה כשרה סתם במי גשמים וכשרה על פי שיטות הפוסקים יש בו מעלה גדולה ויתירה – לענין המשכת טהרה על האדם, ולפי זה אם היא שאובה שהמשיכו כולה שהיא כשרה לדעת ר' אחאי גאון (כדאי' בשאלתות פרשת אחריו) יש לו מעלה פחותה מזה. ומקוה של מים שאובין שהיא כשרה לבעלי קריין לפי שלא הי' אפשר להחמיר במקוה מפני שלא בכל מקום היו שכיחים מקואות. ובזמן הגמרא החמירו בזה הטבילה מאד. והמים שאובין צריכין להיות ד' אמות בקרקע ולא בכלי רק באדם שהוא חולה או יש לו מיחוש ואין בנמצא לו מ' סאה הקילו ללמוד תורה ולהתפלל בהטלת ט' קבין על גופו. ומי שאי אפשר לעשות גם זה תיקן רבינו האריז"ל נטילה על הידים במקום טבילת מקוה כמו שכתבנו לעיל אות ט"ו.

ובשאלות ותשובות משנה שכיר (כ"א סימן ע"ט) דלמעשה הטובל טבילת עזרא וכל שכן נדה הטובלת ראוי להחמיר כשיטת ירושלמי (ברכות פ"ג ה"ד) שיטבלו במים חיים דבטבילה במים חיים יש מעלה מיוחדת דמתברך בזה בחיים ארוכים וטובים, עיין שם.

טבילה בכלי:

ודע דאף על גב שהעתקנו משלחן מלכים בשם נח"א ודרכי חיים דטבילה בתוך הכלי עדיפא מט' קבין, מכל מקום למעשה מסתפקנא כיון דענין התרת שאובין בכלי בפלוגתא תליא עיין בב"י סימן פ"ח דפליגי אמוראים. וגדולי האחרונים נקטו בקרקע דוקא והם: מ"א, שולחן ערוך הגר"ז, מחה"ש, חי' רעק"א, משנה

ברורה, ושם וכן כתב בא"ר סימן פ"ח, וכ"מ בח"א סוף כלל ד' ומטה אפרים סימן תר"ו אות ב' ומ"א שם ורק קצת אחרונים הקילו כמו שכתבנו לעיל בשמם ואין ספריהם תח"י לעיין בהם מקורן.

אולם מצאתי במקו"ח לחו"י שכתב בסימן פ"ח דגם בכלי יש להקל, ומלשונו נראה דכיון דאיכא פלוגתא אזלינן להקל. מיהו לא כתב דעדיף מט' קבין. והדעת נותן כיון דט' קבין פשוט מדינא דגמרא בלי שום חולק דמועיל ודאי עדיף, בפרט דקי"ל אין עושין ספד"ר לכתחילה. ועיין בטור סימן רמ"א שכתב דיש חסידים ואנשי מעשה מחמירין לטבול וחומרא יתירא הוא דל"ד טבילה אלא רחיצה בט"ק, ונראה בפרישה שם דמסכים לו בזה. ומובא גם בבאר היטב סימן פ"ח. מיהו במקום שיש לו ט' קבין כזה ומקוה מ' סאה בכלי, רצוי שיקיים שניהם דבעניני טבילה וטהרה אין אתנו יודע עד מה, ומטעם שכתבנו.

זוחלין: הנה לפעמים יארע ענין זחילה כששואבין המים מבור הטבילה ואפילו נשאר בו מ' סאה זוחלין נינהו, וכן במקום שיש כלי רשת הנקרא פילטער לנקות המים, וכך דרכו שהמים הולכים ושבים במדי עברם בכלי זו נצחין הפסול מן הצד ואפשר שכלי זו יעשה מלאכתו ולא יכירנו הטובל כי אין המים מתמעטים, וכבר ביאר בשאלות ותשובות ברכת שמים ועוד, דזחילה גמורה הוא, וכן כתבו הרבה פוסקי דורנו המובהקים. ובענין זחילה בטבילת עזרא כבר נודע בשערים שדעת הפוסקים כמעט כולן להחמיר ואף שדעת ערוגת הבושם להקל (מובא בזכ"י דבסמור), וכן בשאלות ותשובות אמרי דוד סימן כ"ט, מכל מקום עיין בשאלות ותשובות מחזה אברהם אור החיים סימן י"ג שהעיר ממ"א סימן קנ"ט ומחה"ש סימן פ"ח ס"ק כ"ז דזוחלין אין כשרין. וכן כתוב בשאלות ותשובות זכרון יהודה מהד"ת אור החיים סימן יא', וכן באבן שלמה על הראב"ן סוף ח"ב בהוספות (לבעל לחם שלמה) העיר מספר עצי אלמוגים סימן קנ"ט ס"ק כ"ה להחמיר, ושאלות ותשובות כרם יהושע סימן י' ושאלות ותשובות מהר"י אשכנזי יור"ד סימן ל"ז, עיין שם. ובטל תורה ברכות כב. כי להדיא דזוחלין פסול דאורייתא על כן אף לבעל קרי פסולין, עיין שם.

והאמת ניתן להגיד כי מסתימת כל הפוסקים שדנו לענין שאובין בקרקע או כלי נראה להדיא דזוחלין פסולין, דלא הי' להו לסתום אלא לפרש חידוש גדול כזה ואי"ל דסמכו שנדע להקל מט"ק דאם כן גם לענין שאובין כן, אלא על כרחך דאין לדמותן. וכמו שכבר העירו בכעין זה. ועוד נראה דממה שנחלקו לענין שאובין (עיין ב"י סימן פ"ח) האמוראים ש"מ דבסתם נקטינן טבילה זו ככל טבילות אחרות ורק בשאובין שמצינו מקור במשנה (לדיעה זו) נחתו להקל, והיאך נקום אנן להקל בזוחלין דחמירי עוד משאובין. מכ"ז הדעת מכרעת כהמחמירין. ועל כן באי אפשר רק בזוחלין מוטב לעשות ט' קבין. אבל בלית לי' גם זאת יטבול בזוחלין ויעשה גם נטילה הנ"ל.

ולענין מים הזוחלין לתוך המקוה: בדברי חיים (ה' מקואות ס"ה) מחמיר דשם זוחלין עליו, והעיר מקור בריב"ש סימן רצ"ב, ובשאלות ותשובות שו"מ (מהדצ"ד ח"ג סימן מ"ו) חולק – וכן בלבוש ס"ק ט"ו. ויש מביאים ראי' להחמיר מרש"י שבת סה: – קט. ד"ה ר"י ובגד"ט (בבא סק"ה) שנ"ל מלשון הריב"ש דל"מ זחילה וסיים בצ"ע. ובדברי חיים שם דבר"ש מקואות ל"מ כן. ובספר מי השילוח סימן ב' סעיף ז' מתיר דאין זה זחילה.

רחיצה במקלחת - שויע"ר:

הנה כבר כתבנו לעיל דבאין מקוה ישתמשו בעצה של ט' קבין. ובזמנינו רחיצה על ידי מקלחת (שויער) עולה במקום ט' קבין כמו שכבר העלו גדולי אחרונים בדור העבר והן רוב מנין ובנין של המורים הקשישים המובהקים ולהלן אפרוט שמותיהם אי"ה מה שדנו בזה וכאן ארשום פרטים נחוצים לדעת בענין זה:

א) הנה מעיקר דין תקנת עזרא מסקינן בגמרא (ברכות כב:) וכן פסק הרמב"ם (ה' חפלה פ"ד ה"ו) דבריא המרגיל (שממש מטתו – רש"י) וכן חולה המרגיל בעינן ארבעים סאה, ובריא לאונסו

(במקרה) ט' קבין, וחולה לאנסו פטור מכלום, עד כאן. ולפי זה לא היה בדין שיועיל מקלחת למשמש. אולם סומכין על זה כיון דקי"ל שבטלה טבילת עזרא כמבואר בפוסקים. מיהו אותן אנשי מעשה שיודעין לדקדק בענין זה מאד מטעם הענין הגדול שיש בטבילה זו על פי גילוי האריז"ל ובעל שם טוב הקדוש זכ"ע ותלמידיהן, להן ראוי לדעת דכל כהאי גוונא שאין בנמצא רק הטלת ט' קבין ולא מקוה ממש למעט בעונה עדיף ולא חס ושלוש למעט מעיקר החיוב שמדינא אלא לצמצם במה שהוא יותר על זה (ובתנאי שלא יבא לידי מכשול על ידי זה) כי עיקר הטהרה על ידי המקוה (וכעין זה בלח"מ ה' טבילת עזרא) וכן שבהזדמנות ראשונה לטבול במקוה כשרה לעשות כן. ומה גם שמהרבה ראשונים ואחרונים הנ"ל יוציא דלא בטלה תק"ע לתפלה - ויש אומרים גם לשאר דבר כנ"ל.

וסדר הרחיצה כך הוא: קודם ילחלח כפות רגליו במים ובעת שפיכת המים עליו יש לו לעמוד זקוף ושני ידיו מונחין כנגד לבו ולא ידחוק אותם בחיבוק הרבה רק בריוח קצת כדי שיבאו המים גם שם (מטה אפרים סימן תר"ו אות י', משנה ברורה פ"ח אות ד'. וכע"ז בכף החיים אות ז' עיין שם).

והנה הפרי מגדים עומד ומזהיר (סימן פ"ח מש"ז א') דצריך שיבאו המים בכל מקום שבגופו ממש. וזה לשונו: הני ט' קבין מבואר ברמב"ם (ה' תפלה פ"ד ה"כ) מנהג פשוט בספרד שרוחצין "כל בשרו" משום הכון וכו' משמע דבט' קבין בעינן כל גופו שלא יהא מקום שלא יבואו שם מים כטבילה. וא"י עכשיו מטילין ט"ק וכמעט מקצת גופו לא נגעו כלל מים בו עכ"ל הפרי מגדים. ועל זה כתב המטה אפרים (תר"ו באל"מ ג'): ודקדוקו מהרמב"ם אינו מוכרח. אך מכל מקום צריך שכל המים יעברו נגד גופו וסביב לו וזהו נקרא רחיצת "כל גופו". וגם יש לדקדק שיהי' כל הגוף ראוי לביאת מים, ונראה דרחיצה פוסלת בט' קבין דהא אפילו בנטילת ידיים פוסל, עכ"ל. הנה הקיל מצד אחד דאפילו לא באו למקום אחד כשר והחמיר לענין חציצה. ודבר חידוש יוצא מזה כי ט' קבין דינו הפוך מטבילה במקוה ממש, דבטבילה אין חוששין לחציצה (כדבסמוך) אבל צריך שיהיו המים נוגעין כל גופו ממש. ובט' קבין הוא להיפוך לדעת המטה אפרים. ומכל מקום נראה דאף לדעתו

אין לחוש לחציצת בית הסתרים בעת הטלת ט' קבין, ל"מ למ"ד דל"ב ראוי לביאת מים אלא מדרבנן הו"ל תרי דרבנן וגם ט' קבין בזמן הזה קיל יותר שאינו מעיקר התקנה אלא מחומרא. אלא אפילו למ"ד חיובו מן התורה בשאר מקום, מכל מקום נראה ממטה אפרים דט' קבין הוא כענין נטילת ידיים דלא שייך בו כלל הענין של צורך ראוי לביאת מים רק בחלק החיצון שבגוף. ועיין עוד בחת"ס סופר בחי' לאור החיים קס"ב מ"א סק"ה דיליף נטילת ידיים ק"ו מט' קבין ש"מ דט' קבין חמיר מנטילת ידיים.

ולדינא נראה דבזמן הזה שמשתמשין במקלחת ידקדקו לעמוד תחתיו באופן ובשיעור שיבאו המים בכל הגוף דהרי פליגי בזה הפרי מגדים ומטה אפרים ואף על גב דספד"ר להקל מכל מקום כיון דחזינא שאפילו לדברי המטה אפרים ט' קבין חמירא מנטילת ידיים ושכן דברי מרן החת"ס הנ"ל, אם כן כיון דקי"ל (אור החיים ק"ס סעיף י"א) כל ספק בנטילת ידיים להקל, ומכל מקום כתב הגר"ז בשם הראב"ד דכל שיש מים אחרים מזומנים לפניו אומרים לו קום ורחץ כל שכן בזה. ומסתברא דבכה"ג גם המטה אפרים יודה וכמו שמצינו בדחו"ל שאמרו בכה"ג (ע"ז פ"ב) הא מיא בשיקעתא דנהרא זילו וטבול. ומסגנון לשונו נראה דבא ללמד זכות על שהקילו בט' קבין אף שאין מגיעין המים בכל מקום (עיין שם). ובימים ההם היה דוחק גדול דהיה צורך שתיעשה בג' כלים בבת אחת או זה אחר זה שיתחיל השני עד שלא הפסיק הראשון. וברור לכל מבין דבכהאי גוונא כמה קשה שיגעו מים לכל מקום ממש. אבל במקלחת ודאי צריכין ליזהר שלא לצמצם המים.

ועוד קצת סמך לזה ממה שכתבו (הפוסקים באור החיים) סימן קנ"ח דאף על פי ששיעור נטילת ידיים רביעית, מכל מקום הנוטל רביעית מצומצם בא לידי עניות (מאמר אות יד' בשם רש"ל, ושולחן ערוך הגר"ז שם אות יד'). וביארו שם דהיינו ביש מים בריוח אל יצמצם הוא הדין בעניינינו (לד' החת"ס הנ"ל) יש ללמוד דאפילו מצד השיעור אין צריך שיבאו לכל מקום מכל מקום אין זה ראייה דיש מים בריוח. איך שיהי' לדינא נראה פשוט מטעם שכתבנו לעיל דבזמן הזה אי אפשר לסמוך על הדוחק דסגי אף אם לא הגיעו המים לגוף.

אחרי כתבי כל אלה מצאתי מקור בראשונים דבעינן שיגיעו המים בכל מקום דבתיו"ט (מקואות פ"ג מ"ד) הביא דברי הראב"ד שביאר הטעם למה תקנו חז"ל ט"ק וכתב דכך שיערו חז"ל דט"ק מים שיבוא על כל גופו אי אפשר באופן אחר. וכן הוא במאירי ברכות דכך שיערו שבט"ק כל גופו עולה בהו דרך נתינה (דוגמת מ' סאה שעולה כל גופו דרך טבילה). ולפי זה משמע לכאורה דבעינן דוקא נגע בכל גופו. ובשאלות ותשובות ארץ צבי לובלין סימן פ"ט דלא מהני כשבא המים על רוב גופו ולא כחכם אחד שר"ל דמהני.

שיעור ט' קבין: במטה אפרים (סימן תר"ו סעיף י"א) דצריך כ"ד קווארט לשפיכת ט' קבין ובשעת הדחק שאין כלים מחזיקין כל כך יש להקל ביי"ח קווארט, עד כאן. וכן כתב במשנה ברורה סימן פ"ח אות ד'.

ובדברי יחזקאל בסופו (סימן י"ג) דשיעור ט"ק ט"ז קווארט. ועיין בקצה"מ אות כ"א. ועיין עוד במשמרת שלום (ה' אבילות) אות ט' סק"ו החזיק גם כן בשיעור זה לענין ט' קבין דמת. והנה בשיעור הליטער 23 ליטער הוא בערך 24 קווארט. ולפי מה שהעידו ספרי זמנינו קווארט שלנו גדול מקווארט שלהם ולא להיפוך באופן שמדת כ"ד קווארט (או כ"ג ליטער) עולה יפה גם לזמן הזה.

שיעור זמן לט' קבים* במקלחת הוא: $2^{1/4} - 1^{1/2}$ מינוט

(* 24 קווארט - 23 ליטער.

ומדדתי במקלחת שלנו וראיתי כי בזרם החזק שוטפת כ"ד קווארט בקצת יותר של מינוט וחצי וידוע שגם זרם החזק לאו כל עתים שוות, ולפיכך הטוב לעמוד תחתיו בערך שתי מינוט לצאת מדי כל ספק. ובקילוח בינוני הוא לערך ב' מינוט ורבע.

בח"א כלל קמ"ד אות ו' דמותר ליקח מים חמין לט' קבין. ובמקו"ח לחו"י (סימן תר"ו) כתב בזה הלשון: אפילו חמין, כן כתב תשב"ץ. משא"כ למהרי"ל, עיין של"ה שם.

דברי הפוסקים במקלחת (שויע"ר): בשאלות ותשובות צור יעקב (קונטרס שארית יעקב - סימן נ"ט) דשרי, אלא שצריכין

להיות המים נוזלים בלי הפסק. ובטהרת המים סימן נ"ט הביא ממכתבי עת הבאר שיצא בפולין שנת תרצ"ו (סימן כ"ג) דצריך למיעבד הכי.

והנה במקלחת יש לדון משתי צדדין להחמיר אחד משום כח גברא - והשנית משום כלי. ואודות כח גברא כבר העירו מדברי ס"ח (סימן תתכ"ח) דכשר בנפלו ממילא שלא על ידי אדם וכן משמע בברכות כב: דנפל עלואי ט' קבין. ובשאלות ותשובות פרהש"ד (ח"ד קמ"ט) דבט"ק לא בעינן כח גברא, ובאיזה אופן שיפלו עליו סגי. וכן הוא בשאלות ותשובות תורת יקותיאל (אור החיים סימן ג' ה') ובשאלות ותשובות תפארת אדם (סימן כ"ח) לעשות כן בשבת בצוננים. ובמשנה דמקואות (פ"ג מ"ד) כתב "בעל קרי שנפלו עליו תשעה קבין". והנה הגאון הגדול מהר"מ אריק זצ"ל בהג' על ס"ח העיר מש"ס גיטין ט"ז שכתב בלשון "שנתנו עליו" משמע דבעי נתינה, וכן הוא בברכות שם. אולם במשנה האחרונה (מקואות שם) דנתנו לאו דוקא. ובטהרת המים שם העיר דבתוספתא כתב נפלו, וכן הוא בירושלמי ברכות פ"ד הד' כמ"ש בכו"י ח"ג סימן נ"ה ושכן הוא בדקדוקי סופרים ברכות שם בבעל קרי שנפלו דכן הוא הגי' בר"ש מקואות.

ברם יש דשדי בה נרגא בהיתרא דט' קבין על ידי מקלחת מדי' הראב"ד שכתב (בתמים דעים סימן ס"ו) וזה לשונו: ונראה לי שתשעה קבין שאמרו לרחיצת בעל קרי שמצותן בנטילה ולא בטבילה צריכין שיבאו עליו מכח אדם שאם לא כן אי אפשר שלא יתפור מהם לבטלה ונמצאו תשעה קבין חסרים. ובברכות (כב.) א"ל ר' זירא לשמע'י אייתי תשעה קבין ושדי עלאי אלמא צריכין הן שיבאו מכח אדם וכיון שאי אפשר לשיעור מצומצם אלא מכח אדם גזרו אפילו ביותר מכשיעור שלא יהא אלא מכח אדם, כנ"ל, עכ"ל. וכן כתב בשאלות ותשובות הראב"ד סימן כ"ג ריש עמוד פ"ג. עיין שם. נמצא דמקלחת שאינו כח אדם רק שפיכה הראשונה בלבד כמבואר באור החיים קנ"ט סעיף ט' השאר לא נחשב כח אדם ואינן כשרין לט' קבין.

וכבר העיר הגאון שה"ת בעל אמרי יושר בהג' על ס"ח דמוכח מס"ח סימן תתכ"ח דאם אין לו מי שישפוך עליו ט' קבין יכניס

המים וכו' ומוכח להתיר אפילו בלי כח גברא. וכן מוכח ממתניתין (מקואות פ"ג מ"ד) בעל קרי חולה שנפלו עליו תשעה קבין עד כאן. מוכח מזה דגם בלי כח גברא כשרין.

ולענ"ד יש לדון בענין זה להיתרא אפילו לדעת הראב"ד אפילו אם הגזירה שכתב נוהג בזמן הזה מכל מקום אין לחוש במקום הצורך, דהנה במ"א סימן תרכ"ט ס"ק כ"ב גבי נסרים של ד' שאין מסככין בהו משום גזרת תקרה, כתב דבשעת הדחק שאין במה לסכך מסככין בהו והוא הדין בכל דבר האסור משום גזירה. ועיין שם במחצית השקל שהביא כן מהרשב"א דף י"ד ע"ב. וכזה בב"ח סימן ת"ס שכתב שם בזה הלשון: דלאו בשופטני עסקינן דלא אכל כלל מצה בלילה ראשונה ועבר על מצות עשה דאורייתא כדי שלא יעבור איסור דרבנן, עכ"ל. וכן הוא בשאלות ותשובות בנין ציון (סימן ל"ג) בשופר שאין לו השיעור, דבאין לו שופר אחר יתקע בזה, דשיעור שופר דרבנן ולא גזרו בשעת הדחק. וכן כתב באמרי בינה אור החיים ר"ס י"ד, דהיכא דאי אפשר לקיים חוק החיוב דרבנן יקיים על כל פנים של תורה. וכן כתב הפרי מגדים בכמה מקומות (בפת"כ ח"ג סימן ז' חסימן נח סק"ב, ד"ה כתב, וסימן קפ"ז א"א סק"ג, וסימן תקפ"ו ס"ק ח"י) וכן דעת האחרונים באור החיים סימן תרכ"ט שהעתיק דברי מ"א הנ"ל לפסק הלכה והם א"ר ס"ק ט"ו. ש"ע הגר"ז סעיף ל"ג, ביכורי יעקב ס"ק ל"ג, משנה ברורה סק"נ, ערוה"ש סעיף י"ג. וכן כתב בעל בני יששכר בספר דפ"ק בהקדמה (דף ג' ע"ב אות ב').

ועיין בפרי מגדים (סימן קפ"ד א"א ח') דמתחלה רצה לומר דכל המקיים מצוה של תורה שלא על פי מה שתקנו חז"ל לא יצא כמו שכתבו התוספות בסוכה ג. כיון ששמע להט"ז קפ"ד א' שמע מינה דסובר הט"ז דאף דמדרבנן לא יצא מן התורה יצא עיין שם, ועיין עוד מה שכתוב מהפרי מגדים תקפ"ו א"א ח"י. ותרר"ט ס"ק כ"ב. אחר שהביא שיטת הר"י ר"י ברכות לענין קריאת שמע ש"ע אחר חצות לילה דאף על גב שמן התורה זמנה כל הלילה כיון שקבעו חכמים זמנה עד חצות אם לא קראה קודם לכן העמידו חכמים דבריהם לבטל מצות עשה של תורה בשב ואל תעשה, וכתב הפרי מגדים לחלק דאם הדרבנן מטעם גזירה כמו שופר שהצריכו ד' גודלין שלא יאמרו לתוך ידו הוא תוקע בזה אמרינן

דכשאי אפשר לקיים המצוה באופן שהצריכו חז"ל יקיים כפי דין תורה אבל מה שפסלו שלא מטעם גזירה יש לומר העמידו דבריהם אף במקום ביטול מצוה. מובא בשד"ח מערכת מ' כלל נ"ט.

ולפי זה גם בנידון דידן אפילו לדעת הראב"ד יש לומר היינו דוקא במקום שאפשר גזרינן, אבל בדלא אפשר ודאי עדיף לקיימה בלי כח גברא מלבטלה לגמרי, דאם במצוה של תורה כשגזרו משום סייג מכל מקום לא העמידו דבריהם במקום ביטול הענין לגמרי.

איך שיהיה, הדבר פשוט דבתקנה זו נקטינן כהמקילין שכתבו להתיר בלי כח גברא כשאי אפשר בכח גברא. אבל בדאפשר יש להדר אחר מקוה דוקא וכמו שכתבנו לעיל.

ולמעשה האחרונים העלו להקל במקלחת, והן: שאלות ותשובות צור יעקב הנ"ל, שאלות ותשובות תורת יקותיאל הנ"ל, מהר"ם אריק הנ"ל, שאלות ותשובות פרי השדה הנ"ל, שאלות ותשובות תפארת אדם הנ"ל, טהרת המים הנ"ל, שאלות ותשובות חלקת יעקב ח"ג סימן ס' - ס"א, שאלות ותשובות מנחת יצחק ח"ד סימן כ"א וסימן כ"ח ס"ח, שאלות ותשובות שבט הלוי אור החיים כ"ד, שאלות ותשובות קנין תורה ח"א סימן ל"ג, בית ברוך על ח"א תי"ג עיין שם.

ומכל מקום נראה דכל זה רק בשעת הדחק כגון חולי או אין לו מקוה וכיוצא. אבל בסתם לא יסמוך על זה אלא יטבול במקוה כשרה, וכן נראה מדברי האחרונים הנ"ל שכוונו להטות קו להקל באין לו מקוה.

ובענין הכלי: בשאלות ותשובות צור יעקב שם מדייק מלשון שנפלו דלא בעי כלי וכן בספר גולת עליות (מקוואות פ"ג מ"ד) כתב דאין צריך לדקדק שהמים ישפכו מכלי שלם דגם אם הכלי שבור אין בזה קפידא ולכך אמרו שנפלו. ובבית ברוך על ח"א דף תי"ג כתוב: דלא מצינו שיהא צריך בזה דין כלי רק שיהא ט' קבין מכונסין, ועל ידי החיבור של הצינורות חשוב כאילו כל המים נשפכין עליו ממקום המכונס. ועיין בשאלות ותשובות מנחת יצחק (ח"ג סימן ט"ו) שמקיל, וכן כתוב עוד הפעם בתשובתו הנדפסת

בטהרת יו"ט חט"ז דף רפ"א להביא ב' ראיות לזה דאין צריך כלי האחד מלשון רש"י גיטין ט"ז. דמוכח מדבריו דזהו קולא שהקילו בט' קבין שאובין ושאין יותר טוב והוא ד' רש"י בב"י סימן פ"ח וט"ז סק"א עיין שם שהאריך. וכן כתוב להקל בשאלות ותשובות חלקת יעקב ח"ג סימן ס"א.

ובאמת בראי' הנ"ל מגיטין יש לפקפק דפשטות כוונת רש"י ז"ל דהקילו לטהר בשאובין אף על גב דסתם טבילה של תורה באינן שאובין בטבילת עזרא הקילו. וכן כתוב בשאלות ותשובות שאילת משה אור החיים סימן ה' ובשם נחלת שמעון סימן א'.

ועיין בטהרת יו"ט חט"ז (דף רע"א) תשובת הגאון רי"מ הכהן ראפאפורט שכתב על דברי בעל צור יעקב מי יבא אחרי המלך ממלכי רבנן את אשר כבר עשהו ועל כיוצא בו אחז"ל "וכבר הורה זקן", וגם הגה"צ משארמאש זצ"ל התיר מקלחת ונדפס בתפארת נפתלי סימן ט"ו. ועיין תשובת הגה"צ מריסקעווע זצ"ל (בעהמ"ח אורחות המשפטים) שחולק על מי שרצה לערער על ההיתר משום הראב"ד בת"ד דפסק שלא מהני דהרשב"א בתוה"ב שער ד' מביא ד' הראב"ד וחולק עליו עיין שם שהאריך ומונה עשרה מורים שהתירו מקלחת לט"ק. עוד שם בטהרת יו"ט דף ר"צ תשובת הגאון משטראסבורג בעל קנין תורה להקל בשעת הדחק ואונס, עיין שם. וכן פסק בעל שבט הלוי (שם דף רצ"א) וכן יש שם (דף שמ"ח) תשובת הגה"צ מפאפא זצ"ל להקל במקלחת וסיים דבריו בזה הלשון: ומכל הלין טעמא נראה לעניית דעתי דהדין עם הגאון בעל צור יעקב שפסק דמועיל לטהרת ט' קבין כשעומד תחת צינור ה"טוש" – עד שמשער שנפלו עליו ט' קבין. ושפיר עביד מעכ"ת הד"ג ליעץ לכל אלה אשר אנוסים מלטבול במקוה טהרה בעת הצורך שיטהרו עצמם בטהרת ט' קבין על ידי הקילוח מים שיש בבתי המרחץ שבבתים, לקיים בזה תקנת עזרא. שוב מצאתי לקט הקמח החדש סימן פ"ח שגם הוא מיקל בזה.

והנה למעשה כתבתי בפנים בכהאי גוונא דרצוי שיקיים נטילת ידיים גם כן, והטעם כיון דבענין כלי לא מצינו בראשונים מקור להקל, דהמעין היטב בדברינו דלעיל יראה דבענין כח גברא יש יסודות ושרשים בש"ס וראשונים להקל מה שאין כן לענין כלי

שמוזכר במשנה לענין בעל קרי (מקוואות פ"ג מ"ד) לית לן גילוי מפורש בש"ס וקדמונים, וגם בגדולי האחרונים לא האריכו לטהרו רק בעל צור יעקב הנ"ל דשאר אחרונים הנ"ל (פרשהש"ד, תורת יקותיאל ועוד) גם כן לא דיברו רק מכח גברא. וכבר כתבנו דבענין טומאה וטהרה שהן חוקי ובלתי שכלי קצרה דעתינו מלדמות מילתא למילתא ולחדש בהם דבר, ובפרט דיש אחרונים שפקפקו מטעם זה, וכבר אמרו חז"ל בכיוצא "וכי בשביל שאנו מדמין נעשה מעשה", אלא דמכל מקום דעת הרבה גאונים מובהקים להקל וכמו שכתבנו לעיל. מכל מקום ירא שמים יוצא ידי שניהם ויעשה גם נטילת ידיים כיון שאין בו הפסד וכמו שכתבנו לעיל בכל כהאי גוונא. בפרט לפי מה שכתבנו דמדינא דגמרא ט' קבין לא ניתנה אלא לאונס ולא לבריא או חולה ששמש, וכן הוא בשולחן ערוך סימן פ"ח עיין שם.

מקלחת לכל יום: בשאלות ותשובות תפארת נפתלי (סימן ט"ו) דמי שאין צריך למקוה רק לטהרה לתפלה לא נחשב השויע"ר כמו טבילה דט' קבין לא מועיל רק לטהרת קרי, אבל שיועיל לתוספות טהרה וקדושה לא נזכר כלל. ומכל מקום מי שאין לו מקוה נכון שיהדר אחר זה אפילו אינו בעל קרי כיון שיש חשש שראה מים חלוקים או עכורים. ואף על גב דלא גזר עזרא על זה לענין תורה ותפלה מכל מקום הרוצה להחמיר שייך גם כן קדושה על זה לתפלה ודברי תורה עד כאן.

מה שכתוב לטבול דוקא בו ביום: ואפילו בלילה לפני השינה, כבר ביארתי לעיל אות יב' ביאורים או"ק טו** בשם הספרים דטבילה לאונס דוקא בו ביום מכלה כח המזיק שנברא. וכן לענין חיוב טבילה חובתו בו ביום דוקא.

ובענין אורך ימים ושנים כן מבואר בגמרא (דף כ"ג) דהמחמיר בה מאריכין ימיו ושנותיו ופירש רש"י לטבול במ' סאה, עיין שם. וכבר כתבתיו לעיל בדין עיקר חובת הטבילה. ועיין עוד בשאלות ותשובות לב חיים ח"ב בקו"א שכתב דאם לא טבל קודם התפלה יטבול אחר זה. וכן כתב בפקודת אלעזר מובא בלקט הקמח החדש אות ו'. ומכל מקום בלא מצא כלל באותו יום אף על פי כן יהדר להקדים הטבילה כפי האפשר.

ט) אם משתמש בשפיכת ט' קבין על ידי מקלחת – שויע"ר אז לכתחילה ינקה גופו בבורית וכיוצא שלא יהא עליו דבר החוצץ ואחר כך יעמוד תחת שויע"ר שיעור 2 מינוט – בזרם היותר חזק וצריך לדקדק שיגיעו המים לכל מקום שבגופו. (ובזרם בינוני השיעור בערך 2 1/4 מינו"ט).⁷

י) אין לחוש בטבילת אנשים לחציצה שעל הגוף כל זמן שאין מכסה רוב גופו. החציצה דבר שמקפידין עליו, אז אם אפשר בלי טירחא וצער להסיר החציצה מוטב לעשות כן אבל בטבילת ערב יום הכפורים מקפידין שלא יהא עליו חציצה.

כוונה לטהרה: האריז"ל אמר דברים נוראים בטובל בלי כוונה. וזה לשון הפרי עץ חיים (שער השבת פ"ג): לכן מי שיטבול בלי כוונה יצא מקו ד' דהיינו מקוה וכפר במקוה ישראל ד' ומעלה בו מעל, מעלה בד' מעל וכו' וכשלא יכוין בזה אז טובל ושרץ בידו, עכ"ל.⁸

ואחריו בא הגה"ק בעל עטרת צבי מזידיטשוב וצוק"ל וקרא תמה שהוא נגד המקובל מבעל שם טוב וכי"ע שלמקוה אינו מוזיק העדר הכוונה כי אפילו טובל סתם בלי כוונה גם כן נמשך עליו בעל כרחך טהרה מכח מימות המקוה. ומסיק שם שכוונת תלמידי האריז"ל באמרים "הטובל בלי כוונה" אין הכוונה לטבול בשמות דוקא אלא "דהטובל ואינו מכוין לשם טהרה" מקצץ בנטיעות חס ושלום, כי צריך על כל פנים לכוין לטבול לשם טהרה וקדושה.

יד) פשוט שינקה עצמו קודם שלא יהא שום חוצץ. וחשבון במינו"ט כבר ביארתי בביאורים לאות הקדום דכל המציאות בשויע"ר שבזמנינו. גם נתבאר שם דבעינן שיגיעו המים לכל מקום. ומי שרוצה לברר הדבר היטב לדעת במקלחת שמשתמש בו כשיעור הזרם שהוא רוחץ בו יקח כלי המחזיק קווארט או שתים ויניח המים לזרום בה ויראה כמה סעקונדעס יש ואחר כך יכפול שיעור המים עד שיעלו לכ"ד קווארט (כ"ג ליטער) וכן לעומתו יכפול שיעור הסעקונדע"ס ואז יעלה לו שיעור המדוייק.

מה שכתוב שלא יהא עליו דבר החוצץ כבר נתבאר היטב בביאורים לאות ח'.

בטובל אחר תשמיש המטה או ראיית קרי ידקדק להטיל מים לכל הפחות פעם אחת בינו לבין הטבילה¹⁰.

(טו) **חציצה:** ראשון מאחרונים המדברים מזה הוא בספר שאלות ותשובות מאמר מרדכי ובסימן א' שם תשובה ארוכה מהשואל הגאון מהרי"ם אבד"ק העלישוא ומסיק לקולא. ובסימן ב' מבעהמ"ח מסכים להקל. והובא בשע"ת סימן פ"ח וכתב דכן המנהג שאין מדקדקין בחציצה בטבילת עזרא. וכן פסקו ש"א הגאון מהרש"ק בחכ"ש, ובמשנה ברורה ודעת למהרש"ם העירו שניהם מספר האשכול דכבר כתב כן להקל. ובקובץ על הרמב"ם (סוף ה' קריאת שמע) גם כן להקל ושכן ראה בכת"י להגאון מהר"ם הב' ז"ל. גם הביא מרבו מהר"י גינצבורג מחבר ספר זרע יעקב דאין חציצה פוסל. וכן כתוב בהגהת יד שאול יור"ד קצ"ח בשם מאמר מרדכי והסכים עמדו. והנה כמה אחרונים יצאו לדון בדין זה ולהוכיח מדברי הש"ס יבמות מה' דחציצה פוסלת לבעל קרי עיין מנחת חינוך מצוה ק"ל והניחו בצריך עיון. ובדבריהם נדחה קרא לה גם למה שתמה בשאלות ותשובות אבני צדק (יור"ד ק"ו) ע"ד היד שאול דהיאך אפשר לומר דלדידן דבטלוהו לטבילתא ואינו רק מדת חסידות אין חציצה פוסלת והלא דין דיבמות הנ"ל מובא בשולחן ערוך יור"ד סימן רס"ח, ואם כן גם לדידן נאמר והניחו בצריך עיון. ובספר ילקה"ג אור החיים קו"א כיון לדברי האבני צדק. ובעל שו"מ עצמו הוקשה לו דבר זה והניחו בצריך עיון (עיין שואל ומשיב מהדורא ד' ח"ב סימן ק"ט, ועיין יד שאול סימן רס"ח). ברם לדברי מאמר וקובץ שם אין ראי' לדבריהם שהם מפרשים פירוש הגמרא כהרי"ף דיבמות שם, ועיין עוד במהר"ם שיי"ק על המצות (מצוה ק"פ) שכתב ליישב תמיהת המנחת חינוך דיש ב' ענינים בטבילת בעל קרי אחד לטהרות, והשני משום תקנת עזרא, ובתק"ע אין משום חציצה ובגמרא מיירי לטהרות. וכן כתב בדעת תורה למהרש"ם אור החיים תר"ו ליישב שיטת הרשב"א יבמות מזו. אולם כבר תמה בילקה"ג שם גם בבבל ושלא בזמן הבית מתוספתא פ"ג דפרה מובא בר"ש שם. וברש"י נדה דף ו.

ובצפנת פענח (מהד"ת ה' יסודה"ת פ"ה ה"ח) דד"ו אי חציצה פוסלת פליגי בה רש"י והרי"ף יומא פח. וכתב דהעיקר כפירש

הרי"ף דאין משום חציצה וכן כתב בתוספות ישנים שם דהעיקר כהרי"ף, וכ"פ הר"מ ה' שביתת עשור פ"ג ה"ג. ועיין עוד בשאלות ותשובות עמודי אש (סימן ג' אות י"ב) שהביא ראי' דחציצה פוסל בבעל קרי ממ"ש הראב"ד ה' ברכות פ"ו ה"ה ול"ד הלח"מ שם ד' הראב"ד דנטילת ידיים ובעל קרי שוין. ואם כן כיון דחציצה פוסל בנטילת הוא הדין בטבילת עזרא. ויפה העיר בככ"י הנ"ל בימין צדקו שלא הרגיש בעל עמו"א דבאור החיים קנ"ט הובא דעת הרמב"ם וראב"ד וכתב הגר"ז דהעיקר כרמב"ם ולא כראב"ד וכן כתב במשנה ברורה דדעת רוב הפוסקים כרמב"ם. עוד הביא שם משאלות ותשובות מצפה ארי' (מהד"ת יו"ד נ"ח) שהביא ראי' דפוסל חציצה משבת ק"כ. ודחה אותה בסברת מהר"ם שי"ק הנ"ל דלטהרות הוי חציצה אבל לא לענין תקנת עזרא. והביא שכן מפורש יוצא מרש"י יומא ח' שכתב ע"ד הגמ' דשבת דמיירי בטבילת טהרה שהטילה הכתוב עליו. עוד כתב בכ"י שם להביא ראי' להקל מצב' ב"י וב"ח סימן קצ"ה שהעירו ע"ד הטור דכתב דשער אינו חוצץ באיש דלמה כתבו הטור הא אין נפ"מ לדידן. ולמה לא תירצו דנפ"מ למ"ש הטור באור החיים סימן פ"ח דהמחמיר בטבילת עזרא תבוא עליו ברכה. אלא ודאי דאף על פי כן אין להחמיר בחציצה. ועיין בשלחן מלכים (דיני טבילת עזרא אות י"ב דחציצה אינה פוסלת אלא אם הוא על רוב גופו.

ובשאלות ותשובות דוב"מ סימן ע"א כתב, שכבר העלו דפוסל חציצה והביאו ראיות מיומא ויבמות הנ"ל וצ"ל ליד שאול הנ"ל. ועל זה כתב בכ"י שם דהוא תמוה דאדרבה הי"ש כתב דאין ראי' מגמרות הנ"ל ויותר בארוכה בדברי שאול קצ"ח, ולענין דינא להקל בחציצה דרוב הפוסקים הגאונים הגדולים אשר מימיהן אנו שותין כן הכריעו והם: האשכול, מהר"ם שי"ק, מהרש"ם, משנה ברורה, מאמר מרדכי ב' גדולים, הגאון מראגאטשוב בצפנח פענח, וש"פ שפקקו כתב רק דצריך עיון אבל לא החליטו היפוכו ולא שבקינן פשיטותא דהנך בשביל הצ"ע דהני בפרט בדבר שאינו אלא חומרא בעלמא ועוד גרוע מסתם דרבנן. ומה גם שיסודי הפקפוק של הפוסקים נתיישבו בדי' הפוסקים האחרים שאר לא שזפתה עינם כפי שנראה בהתשובה. ועל כולם לא ראו דברי הקדמון האשכול שכתב להדיא להקל, ומי יבא אחרי המלך.

ברם בדאפשר כתבתי להסיר החציצה: אם הוא דבר שמקפידין, וחילי דהמעין בפ"ו הנ"ל יראה דעיקר טעם שהקילו משום דאף על גב דלטהרות בעינן טבילה בלי חציצה מכל מקום בטבילת עזרא הקילו זאת אומרת דיש ויש מעלה בגוף הטהרה להטובל בלי חציצה. ופוק חזי במטה אפרים (סימן תר"ו) הבאתיו בסמוך כתב לדקדק על כל פנים ערב יום הכפורים בלי חציצה כלל. ועוד לדברי כמה פוסקים שיטת רש"י וכן להראב"ד לפסול חציצה, בשגם אותן הפוסקים שפקקו לגמרי בענין החציצה כמו הראב"ד, וש"מ, ומנ"ח, ועוד, וכבר כתבתי לעיל דאף בדברים שהקילו חז"ל בטבילת עזרא כמו שאובין וכיוצא מכל מקום בדאפשר יש להחמיר בהן משום שהטהרה עילאית יותר על ידי זה מטעם דלהלן נראה פשוט וברור דכל שמועט המקפיד הוא ואפשר להסירו בניקל טוב להסירו. אבל בדבר שאין מקפידין אין לחוש כלל דאפילו בטבילת נדה מן התורה אין איסור אפילו דרבנן ורק לכתחילה חשש לו הרמ"א (קצ"ח ס"א) וביאר הלבוש שם הטעם דלא הוי גזל"ג וטעמו לא שייך כאן, ובדידן חומרא יתירא טובא הוא. יעיין שאלות ותשובות חת"ס יור"ד קצ"ג דלד' רש"י מועט המקפיד בגוף (ולא בשער) חוצץ מן התורה.

ונראה עוד דגם על פי חומרא זו אין צריך להקפיד להטיל מים או לעשות צרכיו לפני הטבילה (כל שכבר הטיל פעם אחת לאחר התשמיש - כדלקמן) לצאת דעת הרמ"א שפסק כן (סימן קצ"ח סעיף מ"ג) לענין נדה דשם נאמרו ב' טעמים: או משום המי רגלים וצואה עצמם דעל ידיהם אין ראוי לביאת מים, או משום דעל ידי שעוצרת עצמה מעצמת ומדקת שפתי הרחם להדדי ומונעת ביאת מים למקום גלוי. טעם הראשון כתב באורך בשאלות ותשובות אבני נזר יור"ד רנ"ד. ומלבד מה שמבואר שם דלטעם זה אין זה רק חומרא לכתחילה ולא אדיעבד.

עוד יש לן חבל גדול של פוסקים דבחלל האדם היינו הבלוע באדם אין צריך אפילו ראוי לביאת מים. ראש המדברים שאלות ותשובות הרמ"ע מפאנו (סימן קי) ד"ה תשובה, וזה לשונו: הכלל בחציצה שלא ניתנה תורה למלאכי השרת ומה שהוא חלל הגוף אפילו ראוי לביאת מים אין צריך אלא במקום שדרכו להיות מתגלה לפעמים כגון תוך העין ובית הסתרים וקמטים. ונכון לזוהר

על שפתי החוטם בפנים שלא יהי' בו לפלוט יבש אבל בחלל הפנימי פשיטא שאינו מעכב, והמחמיר לא הקפיד אלא בצואת החוטם ואין צואה אלא יוצאה קצת וכו' עכ"ל. ואף על גב שתמה מהרש"ק ע"ז (בקונ"א השמטות למי נדה סימן כתב) מקידושין דף כ"ה, כבר תירצו בשאלות ותשובות בית יצחק יו"ד סימן כתב ובשאלות ותשובות אלף המגן ח"ב סימן כ"ו, עיין שם. וכן האריך והעלה בנו"ב מהד"ק יור"ד ס"ד ומהד"ת יור"ד קל"ד. ושאלות ותשובות זכרון יוסף סימן י'. וכן כתב בשאלות ותשובות תשובה מאהבה (ח"א סימן ל"ו). ובסד"ט קצ"ח סוס"ק כ"ג, ובשאלות ותשובות חזון נחום (סימן ס"ז) והעירו שם דכבר קדמוהו בסברא זאת הר"ש בסוף מקואות. וכן בשאלות ותשובות כוכב מיעקב סימן קל"א ועוד (ואכמ"ל).

ולפי זה בנידון דידן אין לחוש אפילו לכתחילה אף על גב שלסברת האבנ"נ חוששין לנדה לכתחילה. ועוד הלא בבית הסתרים דבעינן ראוי לבילה בילה מעכבת פליגי הראשונים אי הוי מן התורה, דעת התוספות (קידושין כה:): מן התורה, אבל הרשב"א שם הביא דיש מפורשים שהוא מדרבנן, וכן הביא הרמב"ן שם. וכן כתב הריטב"א מובא במשל"מ (הלכות מקואות פ"א ה"ה) ואם כן הדבר קיל יותר לדברי האומרים שכל המדובר רק מחציצה דרבנן. ועיין עוד בשאלות ותשובות חת"ס יור"ד קצ"ג דמיקל אפילו ספק בלוע במקום חולשה רבה. ואם כן על כרחך בבלוע גמורה מקיל לגמרי וכל שכן בדינון דידן. ודברי הרמ"ע מפאנו הנ"ל הובא בגליון רע"א סעיף ז' ובנשמת אדם אות י"א.

ולטעם השני שניתן לרמ"א סעיף מ"ג הנ"ל שכתבו הגאון רע"א (סימן ס') וגם בשאלות ותשובות בית יצחק ביור"ד כתב דלא חיישינן דלמא עצרה אבל אם נודע שעצרה יש לומר דמעכב גם בדיעבד. מכל מקום בנידון דידן ראוי לדעת, חדא דבמי רגלים לא שייך זאת ואפילו לגדולים רק בצריך הרבה ועצר עצמו כמובן ובכהאי גוונא ודאי ראוי גם בלא"ה לצאת לביה"כ קודם משום בל תשקצו (עיין אור החיים סימן ג' סעיף י"ז ובשע"ת ס"ק ט"ז דיש אומרים שהוא מן התורה ועיין עוד במחזיק ברכה שם. ובשאלות ותשובות שו"מ מהד"ת ח"ג קכ"ב ד"ה והנה ותפא"י סופ"ח דברכות ואכמ"ל).

סוף דבר הכל נשמע דצריך לצרכיו הרבה לא יטבול אז משום בל תשקצו ובצרכיו הגדולם ליש אומרים יש עוד טעם נוסף להדר (כמ"ש כאן) אבל בלא"ה אין חשש. ולענין צואת החוטם כבר כתבתי בשם הרמ"ע מפאנו ליזהר בשפתי החוטם בפנים שלא יהי' בו לפלוף, אבל בחלל הפנימי אין צריך לחוש. וכל זה כתבתי לא לדינא אלא בתור מוטב לעשות כן מטעמים שביארתי כבר לחוש לחציצה כשאין בו טירחא יתירא, עיין לעיל.

ערב יום הכפורים: במטה אפרים (סימן תר"ו סעיף ח') דחייב אדם לטהר ערב יום הכפורים מטומאת קרי ולשם תשובה, ויש לדקדק בחציצה יותר משאר טבילות שטובלין הזכרים כל ימות השנה שאין מדקדקין בה כל כך. ולכן טרם שנכנס לבית המרחץ יטול צפורניו ואם צפרני רגליו גדולים יש ליטול גם אותן... וגם יחצוץ שיניו שלא יהי' בין השיניים דבר חוצץ ויכנס למרחץ וירחץ עצמו במים חמים שיהא גופו נקי, ויסרוק שערותיו במסרק. ואנשי מעשה שנהגו שלא לסרוק הזקן במסרק יפרידו השערות בנחת ביד במה דאפשר ואחר כך יטבלו במקוה של מ' סאה טבילה אחת, עיין שם.

הטלת מים לפני הטבילה: במטה אפרים סימן תר"ו (סעיף ט"ו) וזה לשונו: מי שנטמא טומאת קרי וטבל קודם שהטיל מים לא עלתה לו טבילה, וצריך לחזור ולטבול שנית אחר הטלת מים, ובכל זה אין חילוק בין אם ראה קרי לאונסו או הוא בעל קרי מחמת תשמיש עכ"ל. ובהגהות הגאון מהר"י פיק ז"ל לסימן תר"ו כתב גם כן דחסידיים ואנשי מעשה שזהירין בטבילת עזרא צריכין ליזהר בזה ועל כל פנים חולה וזקן, והובא במשנה ברורה ביאור הלכה סוף סימן תר"ו ובכף החיים שם. וכן הוא בפתח עינים סימן פ"ח. ברם בקצה"מ שם העתיק מגליון מהרי"א אבד"ק סוואליעווע שהעיר על המטה אפרים דאין הדבר כן בסתם אלא כל שבריא דיכול לעמוד על רגלו אחת ולנעול או לחלוץ מנעליו אין צריך טבילה שנית כמבואר בחולין כ"ד, וברמב"ם, עיין שם. איברא בימינו כבר האיר לארץ ולדרים ספר מקור חיים לבעל חו"י וכתב (בסימן פ"ח) בזה הלשון: ואף על פי דקי"ל בילד בריא אין קפידא מכל מקום בדורותינו ירדה חולשה לעולם וכו' עכ"ל. ולפי זה גם שמקיל בנח"א = נחל אשכול = וכתב דרק בערב יום הכפורים

פרק י"א

**מנהג לטבול בכל יום - וערב שבת קודש -
ושבת קודש - ערב יום טוב, ויום טוב.**

**(יא) טבילה בשבת קודש: הפוסקים אף אותן שלא נטו
לדרך החסידים טרחו להתיר הטבילה בשבת ויום טוב
ואפילו מקוה חמה.¹⁰**

החמיר במטה אפרים לדברי החו"י זה אינו. וכן נקטו בספר יעב"ץ
ובספר עומר השכחה מובא בפתח עינים שם. וכן כתב באלף המגן
אות כ"ו להחמיר כל השנה בזה.

(ז) עיין שאלות ותשובות מהריא"ז ענוזיל (סימן ע"א) ושאלות
ותשובות חסד לאברהם (אור החיים סימן ל') שאלות ותשובות
בית יצחק יור"ד (ח"ב סימן ל"ה), דברי שאול (יור"ד סימן שפ"א)
שאלות ותשובות מחזה אברהם (סימן נ"ט) שאלות ותשובות בנין
ציון (סימן ע"ו) ועיין עוד שאלות ותשובות ד"ח (ח"א ל"א) היתר
טבילה בחמין. ובשאלות ותשובות אבני צדק (אור החיים סימן ל"ז)
גם כן מתיר, וכן בשאלות ותשובות מהרש"ג סימן קכ"ח שלא
אסרו רק רחיצה של תענוג בחמין. ועיין תשורת ש"י (סימן טו"ב)
ובשאלות ותשובות אבני נזר (סימן תקכ"ו) דמכל מקום אסור
לשהות אלא נכנס ויוצא מיד. ומשנה ברורה אף על גב שכתב
(שכ"ו ז') דיזהר שלא יהי רק פושרין ציין אחר כך לקרבן נתנאל
פ"ב סימן כ"ד, וכתב בשער הציון אות ה' דבשעת הדחק יש לסמוך
על הק"נ, עיין שם. ועיין אור שמח ה"ש פכ"ג ה"ח, ולבוש"מ אור
החיים ס"א והגר"א דעתו שלא לטבול טבילת עזרא בשבת, הביאו
המשנה ברורה בביאור הלכה שם, מכל מקום דעת האחרונים
כמ"א שם דמותר. והא לך לשון המשנה ברורה (אות כ"ד) וזה
לשונו: ומי שנדהג להקל אין למחות בידו כי רוב האחרונים סותמין
להקל בזה, ועל כל פנים בנטמא בשבת ויו"ט גופא נראה ודאי דאין
להחמיר וכן נתפשט המנהג להתיר אך יזהר מאד שלא יבא לידי
סחיטה שהוא איסור גמור עכ"ל. ועיין מה שכתב האריז"ל (שער
הכוונות דף עג.) דאם נטמא בקרי או בתשה"מ הטבילה בשבת

יב) טבילה סתם בשבת קודש: להאריז"ל (שער הכוונות דף ע"ג) דאף אם טבל ערב שבת קודש ולא נטמא בשבת בתשמיש המטה צריך לטבול בשבת קודש בבוקר, דהפרש גדול ישנו בין קדושת ליל שבת, לקדושת יום השבת שהוא קדושה יתירה.

(ובמשנה ברורה (שכ"ו ס"ח) בביאור הלכה מסיק דלפי מה שכתב מהרי"ל דיפה נוהגות הנשים שאין טובלות שלא בזמן משום חשש סחיטה נראה דגם טבילה זו יש למנוע, ודי במה שמקילין היכא דצריך טבילה.

ובספר קצוה"ש למהרא"ח נאה ז"ל סימן קל"ג אות ח' אחר שהביא דברי ביאור הלכה כתב בזה הלשון: ותמיהני עליו אחרי שבעצמו הביא מתוספות שבת משם הכתבים דהיינו כתבי האריז"ל לטבול בשבת שחרית איך מסיים אחר כך באיסור שלא לטבול ולא שייך לומר בזה דבמקום פלוגתא בין פוסקים למקובלים הלכה כפוסקים דמצד הדין אין שום איסור ומי יכול לצאת בחומרא נגד האריז"ל, עיין שם שהאריך מאד ומסיק וזה לשונו: **על כן אין להחמיר כלל שלא לטבול בשבת שחרית ואדרבה מצוה קעביד וכן הי' מנהג האריז"ל ומנהג רוב תלמידי חכמים בירושלים מקדמת דנא כמו שכתוב הרב מזבח אדמה... וכן המנהג פשוט האידנא בעיר**

מוכרחת. ובספר זכרון למושה מנהגי חת"ס דף ק' אות ג' כתב בעל קצה"מ שנשבע (כמעט) רב גדול אחד (הגה"צ מקאסאן) שיודע בבירור שהלך מרן החת"ס בשבת קודש בבוקר במקוה שהיה בביתו תחת דירתו, ולא ידע מזה נברא. ועיין עוד בשאלות ותשובות ריב"ם שנייטוך סימן כ"א דאדם מותר לטבול בשבת ומצוה הוא. ועיין עוד שאלות ותשובות ישועות מלכו סימן י"ט ושאלות ותשובות עצי חיים אור החיים סימן כ"ו.

הקודש ירושלים ת"ו בין התלמידי חכמים מכל העדות חסידים ופרושים וספרדים".

יג) טבילה סתם ערב שבת קודש: מצוה וחיוב מדברי מרן האריז"ל (שער הכוונות דף ס"א – ופרי עץ חיים שער השבת פי"ג ופי"ד) ומדברי זוהר הקדוש (פרשת תרומה דף קלו): **לטבול בנהר או במקוה בכל**

יז) והגה"ק מקאמארא אחר שהביא דעל פי האריז"ל חייב לטבול, כתב בזה הלשון: ומי שעובר על דבריו בלי אונס שרי לי' למיקרי עבריינא כי כל דבריו אפילו דבר קטן הוא מה ששמע לא מפי מלאך ולא מפי שרף אלא מפי הקב"ה עצמו, עכ"ל. (שלחה"ט סימן ר"ס ס"ז). ועיין עוד מה שכתב הגה"ק ר' צדוק הכהן הגדול מלובלין זצ"ל בספר תפארת צבי על יור"ד (ח"ב סימן כ"ז) באורך דלא רק בשבת ויו"ט הוי מצוה אלא אפילו לפני כל עשיית מצוה יש מצוה לטבול עצמו. וכל העושה כן וכוונתו לשמים מצוה עביד ומקבל שכר כעושה מצוה אף על פי שאינה מצוה חיובית, עיין שם. ובילקוט ראובני שדומה לטבילת כהן גדול בין בגד ובגד ועבודה לעבודה ביום הכפורים. מובא בבדה"ש פ"ג א'.

ובשאלות ותשובות הד"ר = הדברי ריבות = סימן כ"ט אות קפ"ט בזה הלשון: ובזה לו לעגה להשו"ב מזיטאמיר שהדפיס סידור של הגאון יעב"ץ והוסיף מדילי' ומחמיר שלא לטבול בשבת מחשש סחיטה, וכבר הלכו בו הנמושות והאריז"ל הזהיר מאד על זה דחיובו כמו ערב שבת קודש, עיין שם.

ובספר בית אהרן כתב דחיובו יותר, עיין שם. ומי ישמע לו בדבר זה וכבר אמרו אם יבא אליהו ויאמר אין חולצין וכו' אין שומעין לו שכבר נהגו, עכ"ל, מובא בסגולות ישראל מערכת טבילה, וסיים על זה: ואני מאז אמרתי מקור למנהג טבילת שחרית בשבת משבת דף מ:, עיין שם.

בשאלות ותשובות הגה"צ מפאפא זצ"ל (בעל ויגד יוסף) וזה לשונו: ועל פי זה נראה פשוט דכשזוהין במקוה חמה בשבת קודש ומספרין ומדברין שם דברים בטלים או אפילו אינם דברים בטלים שוב הוי בכלל רחיצה ועוברים על גזירת חז"ל (מובא בטהרת יו"ט חלק ט"ז דף של"ג).

ערב שבת קודש, עכ"ל ס"י סימן ר"ס סעיף ז', ובכף החיים שם אות ד' וה'. ועיין עוד בראשית חכמה (שעה"ק דף קנו:) וזה לשונו: **העיקר שצריך האדם לעשות ביום הששי בגופו לקנות קדושת השבת ונשמה יתירה היא טבילה במ' סאה**, עכ"ל. וטבילה זו מובא גם במ"א סימן רפ"ה. ועיין בשלי"ה (שער האותיות אות ק') **דכל אדם צריך טבילה בכל ערב שבת מדינא. עוד כתב שם (ויש מסכת שבת) דטבילה בערב שבת קודש היא קדושה גדולה וטהרת הקודש**. וכן יש טעם גדול על פי מה שכתוב בשו"ת תפארת צבי הנ"ל. ובספר יעב"ץ דהטובל ערב שבת קודש יאמר לו. ובמנחת שבת (סימן ע"ב או נ"ט) בשם האריז"ל **דטבילת ערב שבת קודש תועלת גדול להשגת חכמה**. וביסוד ושורש העבודה (שער ח' פ"א): **כי הטבילה בערב שבת קודש מועיל לקבל נשמה יתירה בשבת קודש ובלתי טהרת המקוה בודאי לא ישיגנה**. גם ראיתי נוהגין שטובלין י"ד טבילות ואשרי חלקם כי כל המרבה לטבול הרי זה משובח עכ"ל"ח.

(יח) **ויש להעיר** לאותן המדקדקין לטבול איזה מספר מיוחד בער"ש (עיין כף החיים ר"ס) דנכון שיגביהו כל הראש בין טבילה לטבילה לפי מה שכתוב בדין טבילת נשים בשם הפוסקים, עיין שם.

ערב יום טוב – ערב ראש השנה – ערב יום הכפורים

ערב יום טוב – ערב ראש השנה – ערב יום הכפורים: מצוה לטבול ערב יום טוב גם בזמן הזה (רש"י יבמות כ"ט, באה"ט יור"ד שע"ג כ"א) עיין שערי תשובה תקכ"ט. ובב"ש אה"ע נ"ה סק"י דחייב אדם לטהר ברגל בזמן הזה. וכן משמע בטור אור החיים תר"ג ובמטה אפרים תרכ"ה סעיף י"ד ובאלל"מ אות כ"ד. ועיין בב"ח תכ"ט ובחי' חת"ס לשם. וכן כתב בפרי מגדים א"א קכ"ח סק"ע, ובשו"מ מהדו"ג ח"א קכ"ג, ובצל"ח ביצה יח. ובמק"א הארכת.

יד) טבילה בכל יום: הנה כבר נתפשט מאד אצל חסידים אנשי מעשה לטבול בכל יום בבוקר ואף בלא נטמאו^{יט}.

ערב ראש השנה, בתשובות ר"י מיניץ מובא בחת"ס אור החיים קצ"ג כתב דיש מצוה, וכן במטה אפרים תקפ"א סעיף נ"ג. ועיין שם תקפ"ה סעיף א' בענין טבילה שנית לפני התקיעות, ועיין שאלות ותשובות שם משמעון אור החיים כ"ז, ובענין ערב יום הכפורים עיין אור החיים סימן תר"ו ומטה אפרים שם לדקדק שלא יהא חציצה בטבילה זו ואסיים בד' קצה"מ (תרכ"ה) וזה לשונו: ואין להאריך דכבר פשט המנהג בכל תפוצות ישראל לטבול הכל ברגלים קל וחומר בראש השנה ויום הכפורים משום אימת הדין.

ערב פסח: יש אומרים דערב פסח הכל מודים דטבילתו חיובית אף בזמן הזה (שאלות ותשובות מחז"א אור החיים סוף סימן י"ג בשם בעל אמרי יושר).

יט) העירו פוסקים רבים מקור נכון לזה מדברי הגמרא (ברכות טו.) מדאמר "כאילו טבל" משמע דלכתחילה צריכין לטבול. ראייה זו כתב במשמרת שלום (קידנוב). וכן בבדה"ש סימן קל"ג אות ח', וגם בדברי תורה (מונקאטש) ח"ג אות כתב בשם הגאון מהוה"ר ד שליסעל ז"ל. ובספר חדשים גם ישנים ברכות פ"ג. ועיין עוד בשאלות ותשובות ערוגת הבושם אור החיים י"ט. ועיין בבני יששכר (יום תרועה מאמר ג' או ב') תועלת הגדול מטבילה, ובספר דה"ח.

והגה"ק מקאמרנא זצוק"ל (סימן פ"ח אות א') וזה לשונו: ראוי לזהר בטבילה בכל עת שמטהר נפשו - רוחו ונשמתו, ונשמר בלילה ממקרה לילה, ונתקדש ונעשה בריה חדשה. עבל"ה. ועוד יש להעיר ממה שכתוב בליקוטי תורה (פרשת תבא ד"ה תחת) מובא בקצה"ש (סוף סימן י"ב) דאחד מג' דברים להסיר המונע בתפלה הוא המקוה. ועוד מבואר בתפא"צ על יור"ד ח"ב סימן כ"ז דלא רק בשבת ויום טוב הוי מצוה אלא אפילו לפני כל עשיית מצוה יש מצוה לטבול עצמו, עד כאן.

ולפי זה יש לומר שטובלין בבוקר פעם אחת בכל יום להמצות שבאותו יום כיון דאי אפשר לעמוד לטבול לפני כל מצוה ממש

דוגמת מסירת מודעה להגה"ק מבוטשאטש לענין כוונת השמות – והמצות פעם אחת בבוקר. ביסוד ושורש העבודה (שער הכולל פט"ו) דכל המרבה לטהר הרי זה משובח כי גדול מעלת טהרה במקוה אף לטהורים.

ובשלחן מלכים (דף לו:): דטבילת מקוה נחשב כתענית יום אחד, וכן ראיתי מכבר בשם רחמי האב. ולפי זה כיון דחלושי כח אנן להתענות, על כל פנים צריכין לטבול שתחשב כתענית. ויש לומר טעם פשוט למנהג זה משום צניעות כעין מה שכתב הרמ"א יור"ד סוף סימן קצ"ח בנשים שאין זהירות שלא תתגלה עניני צניעות שלה עיין שם. וגם כאן אילו היה המנהג שלא לטבול רק לעת הצורך היה משום ביטול הצניעות, ועוד שהיו מתביישין לטבול וכמעט שייך לומר בה דלולא זה לא נתקיים עיקר טבילת עזרא. ובפרט לבחורים דיש בו גם ענין אשרי נשוי פשע כסוי חטאה ועל כן נתפשט לטבול בקבע.

שוב יום אחד לפני מיתתך

שמעתי עוד טעם נכון בשם האדמו"ר הראשון מבעלו זכ"ע דדרשו חז"ל על הא דאמרו "ושוב יום אחד לפני מיתתך" וכי יודע אדם זמן מיתתו אלא כל שכן ששייב היום שמא ימות למחר (שבת קנג.). ולפי זה כיון דקי"ל בהלכות יום הכפורים סימן תר"ו שיש לטבול ערב יום הכפורים משום תשובה הוא הדין בכל יום דכל יום צריך אדם לשוב בתשובה.

ועוד נראה לפי מה שכתב הרמב"ם הלכות ביאת מקדש (פ"ה ה"ד) דאין אדם נכנס לעזרה לעבודה אף על פי שהוא טהור עד שטובל את עצמו. אם כן כיון דבזמן הזה התפלות במקום קרבנות (ברכות פ"ד) רצוי לטבול לפני סדר התפלות דהיינו לפני תפלת שחרית.

בספר לקוטים יקרים (להגה"ק ממעזריטש זצוק"ל) אות קע"ח חזה לשונו: אמרו על רבי ישראל בעל שם טוב עליו השלום שזכה

לכל ההארה והמדריגות שהיו לו הכל מחמת המקואות שהיה מחמיר מאד בטבילות. והמקוה בתמידות טוב יותר מהתענית שהתענית מחליש הגוף מעבודת השם. ועוד יותר טוב שהכח שהוא מניח בתענית יתן הכח ההוא בלימוד תורה ובתפלה שיתפלל בכל כוחו וכוונתו ובוזה ישיג ויבא למדריגה. ועיין ביושר דברי אמת (אות מ"ב) שהביא גם כן שאמר הבעל שם טוב שזכה לכל המדריגות שלו בעבור שהחמיר בטהרת המקוה תמיד.

ובאמת זהו ענין גדול מאד כי המקוה מטהר הגוף והנפש אבל צריך לעשות הכל בכוונה לא חס ושלום מצות אנשים מלומדה, ואזי חס ושלום לא נחשב לכלום, עד כאן. ועיין עוד בצוואת ריב"ש טוב אות ג': לעשות טבילה כל מה שיוכל ובפרט בעת הצורך, עיין שם.

בשל"ה הלכות תשובה בשם אביו הגאון זצלה"ה דמי שנאנס לעשות איסור צריך טבילה. וקל וחומר מי שעושה איסור ברצון חס ושלום אז כשעושה תשובה צריך טבילה. וכן כתב באור זרוע סימן קי"ב **שכל בעלי תשובה צריכין טבילה** עיין שם. וכתב ע"ז בליקו"מ (סדר צניעות בסופו) דמכאן יש סמך למנהג אנשי מעשה הנוהגין לטבול בכל יום בשחרית כי בכל לילה עושין תשובה על יום העבר כאשר נצטוינו מפי זוהר הקדוש לכך בבוקר טובלין עצמן כדין כל בעלי תשובה שצריכין טבילה.

ולפלא שי"ל עוד מקור בראשונים עיין אבן עזרא (פרשת ויצא) על הכתוב – והטהרו והחליפו – דהעומד להתפלל בבית הכנסת ובית המדרש יטהר במקוה אף אם הוא טהור וצריך ללבוש בגדים נאים. והטעם דאף טהור הנכנס לבית המקדש צריך טבילה וחליפות שמלות וכן העומד להתפלל בבית הכנסת ובית המדרש הוי ממש כעומד בבית המקדש (מעגלי צדק על התורה שם).

ודבר נפלא בזכרון למשה (מ' צ"ו) ששמע מבעל המחבר שאילת יעקב בשם הצדיק מהר"י גלאזנער שהי' משמש בקודש אצל מרן החת"ס זצ"ל, ומדי יום ביום בעלות השחר הלך עמו לטבול במים קרים – מים חיים שבה טבל הגה"ק מהר"ם טיסמניץ זצ"ל, מובא בשאלות ותשובות דברי ישראל ח"ב דף כ"ז.

חובה ומצוה על כל הציבור בכל עיר לתקן מקוה חמה בכל יום, והעוסק בצרכי ציבור ומתקן מקוה חמה מאריך ימים

חובת צבור לתקן מקוה: בשלחן מלכים (דיני טבילת עזרא אות כ"א) חובה ומצוה על כל הציבור בכל עיר לתקן מקוה חמה בכל יום. והעוסק בצרכי צבור ומתקן מקוה חמה מאריך ימים. וציין שם לספר יעב"ץ ות"ח.

וזה לשון כף החיים (פ"ח ה'): ומיהו טוב ונכון שבכל מקום ומקום יכיננו להם מקוה מים חמין כדי שיוכל כל אדם לטבול בו לתשמישו ולקריו ועל ידי זה יהיו כולם טהורים ותעלה תורתם ותפלתם בקדושה תמיד.

בענין מקוה לבחורים לטבול בכל יום

בשאלות ותשובות תפארת נפתלי (הנדמ"ח) בענין מקוה לבחורים לטבול בכל יום כתב וזה לשונו: הנה אני הייתי משגיח על זה ומזהיר שיטבלו ובעזרת השי"ת דברי עשו פירות שהיו נזהרין מאד לטבול בכל יום, וכאשר ראיתי מרבותי, ובפרט מרן אדמו"ר מהר"י גר"וו זצ"ל בעל זכרון יהודה שהיה מזהיר תמיד הבחורים לטבול וגם הי' שם תקנה וכו' וזה היה תקנה גדולה והלכו כל הבחורים למקוה הן בחורים מהחסידים הן מאשכנזים עכ"ל.

בזמנים שאסור לטבול כמו יום הכיפורים ותשעה באב – כיצד נוהגים.

טבילה ביום הכפורים: בשלחן מלכים (דיני טב"ע) אות ט' וזה לשונו: הרואה קרי ביום הכפורים אסור לו לרחוץ גופו או לטבול או לשפוך על גופו ט' קבין אף על פי שבשאר הימים הוא רגיל בטבילה ואינו מבטלה בשום פעם, אך אם הוא לח מקנחו במפה ודיו, ואם יבש הוא או שנתלכלך רוחץ המקומות המלוכלכים ומתפלל, ומכל מקום אם לבו תוהה עליו ואין דעתו מיושבת עליו (משום שרגיל בטבילה זו – הפוסקים) ואי אפשר לו להתפלל ולומר דבר שבקדושה עד שיטבול יכול לטבול בצנעה פעם אחת ולא ישהה כלל בהמים, ויכוין בפירוש שאינו רוחץ להנאת רחיצה כלל, עכ"ל. ובאי אפשר מותר במקלחת במקום ט' קבין (ובצנעה שלא ירגישו בני ביתו). וגם האיני טובל על כל פנים במוצאי יום הכפורים ידקדק לטבול.

ודע: דאף על גב שבשולחן ערוך סימן תרי"ג וכן באחרונים שם מבואר דאפילו הרגיל לא יטבול ביום הכפורים ואפילו שפיכת ט' קבין (עיין לבוש, ב"ח, הגר"ז, ח"א, משנה ברורה מטה אפרים) מכל מקום יש סמך גדול להקל מיירושלמי ופסיקתא וחבל ראשונים. וכן נקטו הרבה גדולי האחרונים אשר מהוראתן אנו חיים:

מקור הירושלמי יומא פ"ח ה"א בר"י ב"ר חלפתא. ובשו"א (שבש"מ שם) בשם ירושלמי פסחים פרק מקום שנהגו דהיו מדליקין נרות במרחצאות בליל יום הכפורים ופירש בקרבן העדה כדי שהרואה קרי יטבול. וכן בפסיקתא דר"כ (פסקא דיום הכפורים) דהטובל ביום הכפורים יטבול בצנעה. ובשבלי לקט (השלם) דמותר לטבול לקרי ביום הכפורים כיון שאינו לתענוג וכן בספר האשכול (ה' קריאת שמע ותפלה סימן ב') דמותר לרחוץ ט' קבין והוא הדין טבילה גמורה.

ובאגודה שבת (פרק שמונה שרצים) דכהן שרגיל לטבול לנשיאת כפים מותר לטבול ביום הכפורים. בשאלות ותשובות מהרי"ל (סימן קמ"א - רד) דהכל לפי מה שהוא אדם. ופירשו האחרונים דהיינו אם רגיל לטבול ומצטער עליו [מהרש"ק בדע"ת - ובעל המאסף בדחו"ש]. ובשאלות ותשובות מהר"י מברונא סימן מ"ט דמהרי"ו אמר לאחד שיטבול ביום הכפורים לקריו להתפלל בטהרה, ותמה על זה שזהו נגד הפוסקים ומתמצו זה לשונו: כיון דנהגינן לטבול ביום הכפורים (נראה דר"ל בערב יוה"כ) להיות כמלאכים על פי המדרש, קבלנו עלינו מצוה לכן טבלינן יום הכפורים לקרי דמנהג מבטל הלכה וכו' דאי לא טביל לבו נוקפו ולא מצי מתפלל וכיון דהיום חייב בד' תפלות פשיטא דטבלינן לקרי למאן דלבו נוקפו עכ"ל. ובשאלות ותשובות מהרי"ף סימן ר"ד כתב וזה לשונו: ולענין טבילה ביום הכפורים מורים לו לפי מה שהוא אדם. הביאו בהגהות מהרש"ם סימן תרי"ג.

ועיין בנחל אשכול (ה' תפלה סימן ב') שכן דעת רי"ף, בה"ג, רב סעדי' גאון, ובעל העתים. ובשערי תשובה סימן רצ"ה בשם ר"ה גאון ובספר מאה שערים לרי"ף גיאת עמ' נ"ב וה' ת"ב עמ' כ"ב. ובספר המנהיג סוף ה' יום הכפורים סימן ע"ב וזה לשונו: וי"א דלתפלה יכול לטבול ביום הכפורים דלא אמר ר"י אלא לד"ת וכו' אבל לתפלה לא וכן פסק בפירש ר"ח ונראה דבריו, וכן עושין אנשי ארץ ישראל וכן מנהג פרובינצ"א לטבול ביום כיפור, וכן עיקר.

ועיין עוד בעוללות אפרים (מאמר רמ"ג) דלצורך תפלה התיירו. ועיין עוד בטור וב"י סימן תרי"ג בשם הרי"ף והרא"ש להתיר טבילה זו אלא שדברי הרמב"ם לא לטבול דבטלה התקנה. וגם בפרדס הגדול לרש"י ז"ל (סימן קע"ט) דשרי לטבול. ברוקח (רי"ז - יו"כ) וזה לשונו: בעל קרי טובל ביום הכפורים במדרש הרנינו ובלבד שירחץ במקום צנוע, עכ"ל. ועיין עוד בשדי חמד מערכת יום הכפורים סימן ג' אות כ"ט.

והא לך הכרעת הגאונים והצדיקים: בזוהר חי (להגה"ק מקאמארנא זכ"ע) ס' זוה"ק דף א' וזה לשונו: ואם אירע לו חס ושלום חלילה ביום הכפורים סואב (טומאה) חייב לטבול מן הדין אף על פי שמרן הב"י ורמ"א לא פסקו כן זה בימיהם שהספרדים

לא טעמו מעולם טעם טבילה להטביל ולמה יתיר להם ביום הכפורים טבילה על חנם אף שהמנהג אשכנזים לטבול על כל פנים בערב יום הכפורים להתפלל בטהרה מכל מקום לא ראה מרן הרמ"א להתיר כיון שרגיל בכל השנה להתפלל בלי טבילה וכו' אבל מי שנזהר מלומר שום דבר שבקדושה בלתי טבילה פשוט לכל הדיעות הב"י, והרמ"א מהרי"ו ומהרי"ל וכל הראשונים יודו שחייב לטבול תיכף וכו' כדי להקביל פני השכינה בתפלתו באמת, ומי שאינו מורה כן בודאי אינו יודע הלכה ברורה, עד כאן דבריו הקדושים.

הגה"ק בעל מנחת אלעזר כשבאו לשאול שאלה בזה צוה לטבול בצנעה במקוה בבוקר, ואמר שכן קיבל מאבותיו הקדוש. מובא בדרכי חיים ושלום אות תשנ"ז. הגאון בעל מאסף לכל המחנות מאריך בהערה לשם לברר הלכה זו על פי הירושלמי וקצת מפוסקים הנ"ל. הגאון בעל שלח"מ הכריע להקל כמו שהבאתי לשונו בתחילת דבריני.

בספר סגולות ישראל להגאון מהר"ש ליפשיץ ז"ל (בעל ברית אבות) ערך טבילה כתב בזה הלשון: ואפילו אם אירע חס ושלום מקרה לילה בליל יום הכפורים רח"ל יטבול תיכף כאור הבוקר כמ"ש הה"ק בספר אור עינים בהקדמה כלל כ"ד ובספר ברכה משולשת עיין שם אבל רק בצנעה יעשה זאת כמ"ש הגאון מבערזאן שליט"א וכו' וסוד ד' ליראיו שכן אמרו רז"ל... ואשרי למי שציית לדברי הרב הקדוש בספר אור עינים.

בקצה המטה (תרי"ג אות ח') וזה לשונו: המקילין לטבול יש להם על מה לסמוך כמו שכתוב בעיקרי הד"ט סימן ל"א מהרי"א מקאמארנא זצ"ל, עיין שם. אבל רק בצנעה יעשה זאת.

בשאלות ותשובות רב פעלים (ח"ב ס"א) דלסתם בני אדם יש להורות כפי ההלכה בשולחן ערוך אבל למי שלבו נקפו ודעתו מבולבל יש להתיר לו לטבול, בשאלות ותשובות עצי חיים (רי' ה' מקואות) ששמע מאביו שצוה לטבול, עיין שם. ובסימן יעב"ץ (סדר בעל קרי) דמי שרגיל לטבול בכל השנה, מותר.

ובאור החיים החדש (תרי"ג סעיף י"א) וזה לשונו: ועיין אור עינים (ח"ב הקד' כלל כ"ד) דאם אירע חס ושלום מקרה לילה ליל

יום הכפורים רח"ל לא יאמר שום דבר שבקדושה עד שיטבול תיכף דוקא באור הבוקר ובאם לא יטבול הוא ובני ביתו עומדים בסכנה גדולה, וכתב שכמה וכמה באו לפניו וצוה להם לטבול תיכף וללבוש חלוק לבן ואחר הטבילה בירך אותם ולכולם הי' תודה לה' שנה טובה ומתוקה וחיים ארוכים עם בני ביתם עכ"ל.

בספר דברי יצחק (דף לב:) שמעתי בשם הרב הצדיק מסטערעליסק זצוקלה"ה שאמר שאם ראה דמות בחלום ילך לטבול במקוה, ובאם לא ראה דמות אזי אינו כלום, ואין צריך טבילה, עכ"ל.

בספר נר דוד בסוף הספר וזה לשונו: הפגם הזה אם יזדמן חלילה וחלילה ביום צום אוזהירך שלא תעשה רעש ולא לגלות לשם אדם ותלך לטבול ורחץ וטהר בצנעה (הגם שראיתי בכמה ספרים שאסור לטבול אבל כן קבלתי ממורי ורבי הקדוש בעל ייטב לב זי"ע) ותלבש מכנסיים אחרים וכו' עכ"ל.

ובכף החיים תרי"ג אות ז"נ וזה לשונו: מיהו בתשובות מהר"ש הלוי אור החיים סימן ס"ט כתב דאם רגיל לטבול שאר ימות השנה יטבול גם ביום הכפורים והב"ד השו"ג אות כ"ז אלא שכתב דאנן נקטינן כדברי השולחן ערוך שקבלנו הוראותיו וכן כתב היפ"ל ח"ב אות י"ג. אך אם קפץ וטבל נראה שאין קונסין אותו כיון שיש לו על מה לסמוך. שו"ג שם. ומכל מקום אם אפשר יש לטבול תיכף במוצאי יום הכפורים כדי שימחה המזיק וכו' עכ"ל.

ועלה ברעיוני לנקוט בשיפולי גלימא דהני צדיקייא לומר בתור פטטי אורייתא טעם היתר טבילה ביום הכפורים דבאמת קי"ל (שבת קי"א, תענית יג.) דחייבי טבילות טובלין כדרכן אפילו תשעה ט"ב ויום הכפורים. והטעם דלא קי"ל כן משום דבזמן הזה אין הטבילה בזמנה לא התירו (עיין תרי"ג סעיף י"ב ותקנ"ד סעיף ח' משנה ברורה ס"ק י"ז) ולפי זה כיון דטבילה זו זמנו דוקא בו ביום כמ"ש בשם האריז"ל (עיין כף החיים סימן פ"ח) דרק טבילה ביומו הורג המזיק ואם כן הוה לי' חובת שעת'.

ט' קבין: פשוט דבאין לו מקוה שרי בט' קבין וכמו שכתוב בשם האשכול שכן כתב להדיא - למי שמקיל במקוה - ודוקא בצנעה שאפילו בני ביתו לא יכירו.

נטילת ידים: גם האיננו טובל מכל מקום אם זהיר כל השנה במקוה יש מקום גדול לומר להקל בנטילת ידים שכתוב הארי"ל ובעל שם טוב הקדוש הבאתיו לקמן אות ט"ו, דזה ברור כיון שגילו הם כן הרי זה כהלכה פסוקה דעומדת במקום מקוה ואין להסתפק בו כלל (ובתולדות קו"א שאצל הד"ח הי' דברי הגה"ק מראפשיץ כתוספתא מפורשת). ואם כן כיון שהפוסקים הנ"ל הקילו אפילו מקוה, על כל פנים יש לסמוך עליהן לענין נטילה זו. וגם יש לצרף לה דברי הרדב"ז כ"א סימן ל"ז שכתב בזה הלשון: "כלל – זה יהי מסור בידך כל שאינו מכויין להנאת רחיצה אפילו אין בו אלא משום הכון לקראת אלקיך ישראל מותרת. וכן כתב בכנה"ג בהגה"ט, שו"ג ח', כף החיים תרי"ג ז'. וצריך עיון. ומכל מקום פשוט דעד קשרי אצבעותיו ודאי שרי אלא דצריך עיון אם זה מועיל במקום מקוה. ונראה דמי שמבולבל דעתו, המקיל לא הפסיד. ומצאתי לי סעד ממה שכתוב בשאלות ותשובות יד סופר סימן ז' אודות מה שחקר בשאלות ותשובות מהר"ל דיסקין (קו"א אות מ"ח) בחולה שאכל בת"ב אי נוטל ידיו או לא. ועל זה כתב דתמיה לו מה זו שאלה הלא בת"ב ויום הכפורים לא אסור רק רחיצה של תענוג ושאינו של תענוג שרי (אור החיים תקנ"ד סעיף ז-י"ד, וסימן תרי"ג) והנוטל לפת אינו מכוון לתענוג אלא למדות חז"ל ובשאלות ותשובות לבוש"מ מהד"ת יור"ד י"א הסכים עמו וכתב שסברתו נכונה מאד עיין שם.

תשעה באב: לפי מה שכתבו הפוסקים לענין יום הכפורים להקל בצנעה להרגיל בו נראה דהוא הדין וכל שכן בת"ב, ובלבד שלא ישהה במים. ואף על גב דקצתן התירו משום קדושת היום שיהא נקי וטהור מכל מקום הרבה התירו משום שרגיל להתפלל בטהרה ונוהג כל ימות השנה בטבילה זו. וכן כתב בספר מאה שערים להרי"ץ גיאת ה' ח"ב עמוד כ"ב, הבאתי דבריו לעיל ביום הכפורים. וכן לענין מקלחת (בדאי אפשר במקוה – בצנעה) ובתנאי שיהא בצנעה (ועיין עוד באות ט"ז לקמן דמקלחת צריך עיון) ובענין נטילת ידים (דלקמן אות ט"ו) נראה להקל להזהיר מאד בטבילת עזרא בכל השנה במכל שכן ממה שכתבנו לעיל לענין יום הכפורים.

פרק י"ג

זהירות נחוצות להטובלים בשבת וביום טוב

טו) בשלחן ערוך ובפוסקים הזהירו כמה דברים אשר נחוצים לכל הטובל בשבת לדעת אותם:

א) הטובל בשבת יזהר שלא יבא לידי סחיטה בכל מקום שיש קיבוץ שערות צפופות.

ב) מה דיש להדר שלא יהיו המים חמין רק פושרין.

ג) אין לשהות במקוה אלא לצורך טבילה, אבל מותר להרבות בטבילות כמה שירצה.

ד) גם בעת לבישת הבגדים במרחץ צריך ליזהר שלא לשהות הרבה שלא יבא לידי זיעה אלא יתלבש ויצא.

ה) אם טובל בנהר כמו במעונות הקיץ צריך ליזהר בעוד כמה דברים: שלא לשוט על פני המים (שקורין שווימען) – אסור להשיט במים דבר להוליכו אצלו או להביאו אצלו ולכן קסמין שעל המים אסור להפצילן (לדחותן) לכאן ולכאן כדי לנקות המים שיהיו יפים – אם הנהר בכרמלית לא ברשות היחיד יזהר שיהיה המטפחת ומלבושיו סמוך לנהר דמיד שיצא מהנהר ינגב המים שעליו ולא יעבירם ד' אמות בכרמלית – ויש מחמירין שגם בגוף הנהר אסור לילך ד' אמות אם חלק מגופו יש עליו מים הם חוץ למים – וכל הדברים האלו אפילו בבריכה שבחצר אם המים נעקרים ויוצאין חוץ לבריכה דדינו אז כנהר. אבל ביש לה כתלים גבוהים מכל צד מותר דאפילו נעקרו אי אפשר לצאת מהבריכה ודינו ככלי ולא כנהר, ובשתי דינים הראשונים (של השטה) אין צריך ליזהר, ודוקא

כשהמים צוננין, אבל החמין אסור לשוט אפילו בבית
אלא לטבול, וכנ"ל.

(ו) וכמו כן מחמירין הפוסקים בענין נשיאת האלונטית
סביב הצואר במקום שאסור בהוצאה.

(ז) יש ליזהר שלא ליקח בידיים – אפילו במקוה שבבית-
שער או שאר מאוס שבמקוה ולזרקו מהמים.

(ח) בענין סלסול בפיאות, ועשיית השקה עיין מה
שכתבתי בביאורים².

(ב) בענין סחיטה, עיין שכ"ו מ"א ח' ומשנה ברורה כ"ד, ועיין
ביאור הלכה באורך והגר"א החמיר בטבילת שבת משום חשש זה.
ועיין בב"י יור"ד קצ"ט, ובענין ניגוב מקום השערות במטפחת, עיין
בן איש חי שנה ב' פרשת פקודי ובמנחת שבת סימן פ"ו וישועות
חכמה לבעל מסגרת השלחן, וכבר האריך והרחיב ככל הצורך
בקצה"ש סימן קל"ג בדה"ש אות ח' ומסיק דסחיטה לא הוי אלא
בקיבוץ של שערות הצפופות זו לזו שהמים נבלעו בתוכן אבל
בשערות נפרדות זו מזו כאלו שעל הידים איך בהם סחיטה והוא
הדין לשער העפעפים שאינן צפופות זה לזה ואינן שוכבות זו על זו
דאין בו סחיטה.

חמין: במשנה ברורה סימן שכ"ו סעיף קטן ז' שיהו פושרין ואף
על גב דהפוסקים האריכו בה' טבילה בחמין, המעיין היטב
בדבריהם ימצא שמהן ומדבריהם מוכח דב"ז באין ברירה
ושעהד"ח או למוד זכות וגם לדידהו אם אפשר יעשו פושרין.

ואעתיק קצת דוגמאות. בקיצור שלחן ערוך סימן פ"ו אות ג'
דמותר לטבול בצונן. בשאלות ותשובות ד"ח (ח"א סימן ל"א) דאף
על גב דמצד הדין אסור לטבול בחמין כבר נהגו כל גדולי דורינו
היתר בזה והנח להם לישראל וכו' עכ"ל. הרי דלדעתו מעיקרא
דדינא אסור ומיירי שם מטבילת נשים ולא מאנשים ומה שנהגו
גדולי הדור היתר, עיין לקמן שהוא מדוחק ובצירוף צדדין דלא
שייך בזמן הזה.

בשאלות ותשובות אבני צדק אור החיים ל"ז דנהגו היתר כיון דהכל חולים אצל הצינה. אבל גם בפושרין סגי דלא יבא לידי חולי כיון שבית המרחץ עצמו מקום הלבישה מחמם היטב. וכזה ניתן להיאמר על שאלות ותשובות חסד לאברהם מהד"ק סימן ל' שדבריו כד' האבני צדק. וכן בשאלות ותשובות מהר"י ענויל סימן ע"א דאין למנוע הטלת חמין למקוה בשבת כיון דהרבה אנשים חלושי כח ורפוי אברים מוסרים נפשם על טבילה זו, ועוד דהחמין שמטילין בלילה הולכין ומצטננין כל הלילה ואינם בכלל חמין.

בשאלות ותשובות בנין ציון (סימן ע"ו) דהאיסור לרחוץ בחמין שהוחמו על ידי האור, אבל חמין הבאין למקוה מתבטלים בהמים שהיו שם מקודם. ולפי זה בזמן הזה שאין המחמם מתערב עם המים אלא על ידי צנורות מחממין המים ול"ש ביטול כמו בהוחם ע"י האור אסור לדעתו. ופוק חזי עד כמה החמירו המחמירין בחמין. בשאלות ותשובות חכ"צ (סימן י"א) בטבילה (לנשים) בליל שבת בחמין אסורה לכו"ע והעוברת איסורא עבדא ושרי לימקרייה עבריינא ומסיק דלא שרי אלא בצונן או הפגת צינתן בלבד. ובשאלות ותשובות נו"ב מהד"ת (אור החיים כ"ד - כ"ה): לדעתי מעולם לא נאסר רחיצה בפושרין רק חמין וכן אני מזהיר הבלנים שיתנו החמין למקוה בעוד היום גדול כדי שכשתחשך לא יהיו רק פושרין. ושם מביא דברי הקרבן נתנאל שע"י הרא"ש שבת (פ"ג סימן כ"ב אות ק') שכתב דבעיקר הדין כבר כתב באריכות שטבילת מקוה בחמין לא הוי בכלל גזירת מרחצאות. וכתב על זה הנודע ביהודה שאין לגרור אחריו בדבר שאין טעמו מבורר ולא נודעו ראיותיו. ואחר כך כתב הנודע ביהודה (בסימן כ"ו) דמעלים עין אם אין בעל המרחץ נזהר כי לגוף הדין אין האיסור ברור הטבילה בחמין בשבת, עיין שם.

ויש לציין דבר פלא דבספר גידולי טהרה הלכות מקואות בשאלות ותשובות שבסוף הספר סימן ל' העיד על רבו הנודע ביהודה שמעולם לא הנהיג היתר בשום מקום בחמין ומה שכתב בזה היה כדי לחוש לכבודו של הגאון השואל.

זאת תורת העולה מהנודע ביהודה: דמעיקר הדין נ"ל לאסור חמין וכך מצווה להבלנין ואין לסמוך על היתרא דקרבן נתנאל,

אולם מעלים עין כשהבלן לא ציית כיון שאין האיסור ברור בחמין. וזה כתב בטבילת נשים.

ובטבילת אנשים צריך עיון אם היה מיקל ועוד כמו שכתב לקמן דבזמן הזה שיש שוהין במקוה ולא כנשים שטובלין ויוצאין ולדברי הפוסקים השהייה בכלל רחיצה חובה כפולה ומכופלת שיהיו המים פושרין. ועיין שאלות ותשובות רע"א ח"א ר"ס טו"ב. ובשאלות ותשובות חת"ס אור החיים קמ"ו ד"ה אמנם נראה דמסכים להחכם צבי. ובשאלות ותשובות עולת שמואל (סימן כ"ז) מיירי מטבילת נשים ליל שבת. ועיין עוד שאלות ותשובות שואל ומשיב מהדורא ה' סימן מ"ו, ועיין עוד פת"ש יור"ד קצ"ז אות ב' ודרכי תשובה שם. ובשאלות ותשובות חסד לאברהם סימן ל' מדבר מחמין מועטין לצוננן מרובין ולטבילת נשים. ומ"ש בפתה"ד שכ"ו אות ח' בשם הנודע ביהודה דמסכים להקרבת נתנאל נעלם ממה שכתוב בגד"ט הנ"ל.

ויש להעיר דבר חידוש מאחד מארזי הלבנון שכל בית ישראל נשען עליו שכתב דאסור לבעל קרי לטבול בשבת בחמין שהוחמו, מובא בכלבו, והביאו בכף החיים שכ"ו ל"ג וכתב דבשאלות ותשובות דברי יוסף סימן ס"ד (לבעל שו"א הקדמון) יצא להליץ בעד הנשים שטובלות ליל שבת בחמין, ובסופן של דברים עמד כנגדו דברי רב האי גאון הללו. ודע דדברי הפוסקים הנ"ל שמקילין בחמין אין חוצצין לדברי ר"ה גאון דהם דיברו מטבילת נשים והוא מיירי מטבילת בעל קרי. ועיין עוד בשאלות ותשובות ישועות מלכו (אור החיים י"ט) שלא יהא חם ביותר רק מזוקק. וכן האריך בקובץ שערי תורה ח"ז קונטרס א' לבאר דבר זה ושם ישנו תשובת מו"צ מראדום ז"ל שכתב על תשובת בעל ישועות מלכו שבשם דצדקו דבריו. והעיר דכן סברי הני ה' רזי עולם חכ"צ (הנ"ל) נו"ב (הנ"ל) רעק"א (הנ"ל) והס"ט סימן קצ"ט ולא כקרבת נתנאל וחס ושלום להורות היתר בדבר המפורש בש"ס וכל הפוסקים לאיסור. ומה שכתב הס"ט קצת היתר כבר הורה אדמו"ר הגה"ק ז"ל בתשובה (בעל אבני נזר) דאין זה ענין למקואות דידן שמחזיקין חומם זמן רב. וכתב שם מכשול שראו עיניו. וסיים דבריו בבקשה מגדולי דורינו שיצאו בקולי קולות בשע"ת בהזהרה שיחדלו ממקוה רותחת רק פושרין כמו שנוהגין בכל תפוצות ערי ישראל וכל העם

ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה עוד. מביאו בטהרת יום טוב חי"ט בתשובת אב"ד דעברעצין בענין זה וסיים, דבפרט שבעונותינו הרבים הרבה בני אדם יושבין במקוה זמן ארוך מדברין ומשיחין בה ומי יתיר דבר זה במים חמין ורב ברכות ינחו על ראש מי שאינו מניח לעשות מקוה כי אם במים פושרין שאין דרך בני אדם לישב ולדבר ולשהות בה.

וכן בתשובת הגה"צ מפאפא זצ"ל (טהרת יום טוב חט"ז דף של"ג) כתב על פי זה נראה פשוט כששוהין במקוה חמה בשבת קודש ומספרין ומדברין שם דברים בטלים או אפילו אינם דברים בטלים מכל מקום שוב הוי בכלל רחיצה ועוברין על גזירת חז"ל וצריך להזהיר על זה שלא יהא מצוה הבאה בעבירה, עיין שם. ועיין עוד שאלות ותשובות האלף לך שלמה סימן ק"מ - קמ"ט. ועיין מה שכתבנו לקמן (בד"ה ומענין לענין) טעם נוסף להדר שלא יהיו חמין מאד בעת ההשקה. וגם בסתם.

שהייה במקוה: בשאלות ותשובות אבני נזר (תקכ"ו) דאסור לשהות אלא ליכנס ליטבול ולצאת מיד. וכזה כתבתי בשם הגה"צ מפאפא זצ"ל. ולהרבות בטבילות כתב שם דשרי, וכבר הבאתי בשם יסוד ושורש העבודה דכל שמרבה בטבילה אפילו שבת הרי זה משובח.

ימהר בלבישה, שלא יזיע, עיין קצה השלחן למהרא"ח נאה ז"ל סימן קל"ג בדה"ש אות י"ג בשם משנה ברורה.

השטה בנהר, מבואר בסימן של"ט ס"ב וסעיף ו' ומשנה ברורה שם. בדה"ש שם אות ז'. ודע דכפי הנראה (במשנה ברורה אות ב') ענין השטה אינו דוקא מה שקורין העולם שווימע"ן אלא כל מין פעולה במים בפשיטת גופו בכלל הוא.

לנגב סמוך לנהר, בסימן שכ"ו סעיף ז', ואף על גב דהעיקר ניגוב המים עיין פרי מגדים ומשנה ברורה סימן ג' דצריכין ליוהר שלא לילך ד' אמות בגילוי הגוף והראש. ומכל מקום אם יש לו אלונטית גדולה שמעטף בו גם גופו וכך הולך למקום בגדיו קיל טפי - עיין סימן ש"א סעיף י"ד ושער הציון שם.

בגוף הנהר יוהר מד' אמות, הנה בענין זה מצינו מבוכה בפוסקים. בפרי מגדים הובא במשנה ברורה שכ"ו כ"ב דבנהר גופא

כשעולה מעמוק לגבוה וחצי גופו חוץ למים לא ילך ד' אמות שהנהר הוא כרמלית, עיין שם. וכתב דלפי זה כשטובל בנהר, ובתחלתו המים נמוכים יזהר שלא ילך ד' אמות רחוק משפתו, דבחזרתו ישא המים שעליו ד' אמות. והובא גם בבדה"ש שם. ולעומתם יצאו גאוני פולין וגאליציע בכחא דהיתרא, במנחת פתים (לבעל אמרי יושר) סימן שכ"ו הביא ממאירי דמתיר אפילו חוץ לנהר כשהוא כרמלית (נגד השולחן ערוך), ומכל מקום גם להשולחן ערוך משמע שלא אסרו רק חוץ לנהר ולא תוך הנהר, והטעם דכל זמן שרגליו במים גם שלמעלה הוי חיבור ול"מ מעביר. וכעין זה כתב בשאלות ותשובות ארץ צבי סימן ע"ב (להגאון מקאזיגלוב) ועוד הוסיף סניפין. וכן בשאלות ותשובות צור יעקב (סימן קע"ב) האריך להקל. ובשאלות ותשובות אור המאיר סימן ד"ן ובשאלות ותשובות ארץ צבי שם האריך בהיתר יציאה לחוץ כשיש מים בזקנו או פאת ראשו. ויש להוסיף סברת ט"ז שכ"ו סק"ב כיון דאי אפשר לא גזרו רבנן. וכן בטבילת עזרא.

בריכה שבחצר – כנהר, עיין היטב של"ט ס"ב ומשנה ברורה גדר איסור שיטה.

נשיאת האלונטית, בשאלות ותשובות לבושי מרדכי מהד"ד סימן קמ"א דאין הדרך ללבוש אלונטית והכל יודעין שהערמה הוא וכורך על צוארו רק להסתפג. ועיין מה שכתב בשאלות ותשובות מהרש"ג ח"ב סימן מ"ח בע"ז, ויוצא מדבריו שם דכל שאין הדרך לעשות כן בחול אסור. וכן אם לפי ראות בני אדם לא נראה כלבוש אלא כמכוין להוציא דבר עיין שם (ובמטפחת האף יש היתרים אחרים).

שלא ליקח בידים שער או שאר דבר מאוס, יש בו שתי איסורים אחד משום מוקצה, והשנית משום בורר כמו שכבר האריכו הפוסקים ואין כאן מקומו להאריך. אבל בדוחה המים שלפניו ועל ידי זה נדחה המוקצה להלאה הו"ל טלטול מן הצד לצורך דבר המותר.

מענין לענין יש להעיר מעוד כמה פרטים:

בענין סלסול בפיאות בשבת – בלקט הקמח החדש דף רפ"ד וזה לשונו: שמעתי שמרן הגה"ק מהרי"ד מבעלזא (זכי"ע)

בראצפערט הזהיר שרגילין לכרוך הפאות (ארויפדרייען הפיאות) בשבת כשהפאות לחים מטבילה יזהרו מאד מלעשותו עד שהן יבשים לגמרי.

ובענין עשיית השקה בשבת – הפוסקים התירוהו עיין גד"ט ס"ק מ"א לחו"ש ס"ק צ"ב. דאינו רק מסיר מסך המבדיל, ועיין עוד שאלות ותשובות מהרש"ם ח"ד סימן ע"ח. ובשמ"ב העיר מתוספתא (עירובין פ"ח ה"ח) ומובא ברמב"ם (שבת פכ"ב הכ"א) דמותר לעשות השקה בשבת. מיהו יש להעיר מטעם בנין וסתירה בשבת דקי"ל (שי"ג ס"א) פקק החלון מותר לפתוח ולסתום בשבת דוקא אם עשוי לפתיחה וסתימה תדיר אבל אם לעתים רחוקות לא (עיין שם בשולחן ערוך הגר"ז, פרי מגדים, ומשנה ברורה) והאריכו הפוסקים בשיעור תדיר. ומשם יש לדון לכאן. וכמו כן יש לדון מטעם חימום מים בשבת דקי"ל (שי"ח סי"א) דאסור ליתן מים צוננים לאמבטי חמין אפילו היא כלי שני. וכתב במשנה ברורה (ס"ק ע"ז) דוקא מועטין אבל מרובין עד שיעשה פושרין מותר. ולפי זה אולי יש לחוש דעל ידי פתיחת נקב השקה אותן המים המקובצין בעובי נקב ההשקה בין דור לדור שמועטין הן מתחמם על ידי בור הטבילה אם המים חמין מאד וצריכין לברר המציאות בזה. ואותן המתחסדין לפתוח נקב השקה בשעת טבילתן לצאת ידי המחמירין בהשקה שנפסקה (עיין רי"ו נתיב כ"ו, כריב"ש סימן חצ"ר, ר"ש מקואות פ"ח מ"א, שאלות ותשובות גידו"ט סימן י', צ"צ החדש סוף סימן קע"א ועוד ואין כאן מקומו) צריכין לדעת אם אינו חומרא דמייתי לידי קולא. ועוד דלדברי כמה פוסקים אין השקה מועלת מקרים לחמין שהיד סודות דהוי כשני מינים עיין ריטב"א (מכות ד.), שאלות ותשובות גד"ט סימן ב', לחו"ש ר"א צ"ג, שאלות ותשובות אמרי יושר ח"ב סימן ע"ה.

ובמקוה חמה מאד – יש כמה חששות (נוסף למה שכתבנו לעיל) לפי מה דקי"ל (שי"ח סי"א) דאמבטי של חמין אפילו הוא כלי שני אין נותנין לה מים צונן שמחממן הרבה דלפעמים המים שנטפו מהטובלין – עת יציאתן ממקוה. ששטוחין על פני הרצפה סביב בור הטבילה צונגין כבר והטובל דורס עליהן ואחר כך נכנס לטבול עם המים צונגין הדבוקין לרגליו. ובפרט שמצוי מים הנשארין מליל שבת עד שבת קודש בבוקר. וכן לפעמים בשוהה

יט) עוד הזהירו הספרים בענין הסתכלות במקוה שאמרו חז"ל עליה (סנהדרין צ"ב) עונשים קשין מאד על המסתכל בערוה. ובמקום שבא לטהר עצמו לא יהא מצוה הבאה בעבירה חס ושלום. וכל שכן שצריכין לחנך בזה הקטנים^{כא}.

במקוה זמן הרבה בין טבילה לטבילה מצטננין המים שעל גופו, ובטובל אחר כך מתחממין על ידי זה.

כא) אמרו חז"ל שם, דהמסתכל בערוה קשתו ננערת, ופירש רש"י "כח קושי אבר שלו ננער שאינו מוליד", עד כאן.

ובפרטות צריכין ליוזר כשמביאין קטנים למקוה שלא יצא שכרם בהפסד עבירה גדולה כזו. וידענו מהנהוגין להסיר בתי עינים לפני הכניסה למקוה ואין לובשין מחדש עד צאתם משם. וכמו כן פושטין ולובשין ופניהם שלא כנגד העם. והולכין עד המקוה עם המטפחת תלוי לפניהם, או מהדרין לפשוט מעיל העליון סמוך ממש למקוה.

ובענין הסתכלות כתבו בספרים שאסור להסתכל באנשים הערומים, שזה חד מפגמי היסוד, וכל שכן חס ושלום להסתכל בברית קודש, כאשר אמרו (סנהדרין צ"ב). המסתכל בערוה קשתו ננערת, וכל שכן בקשת חבירו שהוא עוד יותר חמור כמבואר במפרשים, ומי שאינו נוהר מלהסתכל באנשים ערומים, הוא נכשל גם כן בהסתכלות הקשת שלו ושל חבירו, ואם אמרו חז"ל קשתו ננערת חס ושלום, בוודאי דבריהם לא יצאו לבטלה, אם כן יצא לו עודן שמהליכתו במקוה יפסיד הרבה יותר משירויה.

ועוד יש פתאים מבוהלים יותר, אשר עומדים ערומים בלי בושא ומורא שמים עליהם, ומסיחים זה לזה ערום בלא לבוש בלי שום בושא.

ומבואר בשולחן ערוך (אור החיים סימן ב') שאסור להיות רגע בלי לבוש, וגם כשלושב חלוקו צריך [להיות] מכוסה שלא יעמוד רגע ערום בלי לבוש, והנה במקוה לא אפשר זאת, אבל על כל פנים תיכף שיוכל ללבוש את עצמו ילבש, וכל שכן שחס ושלום לעמוד סתם ערום אפילו רגע, וכל שכן עוד להסיח עם חבירו, הנה פתי כזה בוודאי ממשיך וזהמא גדולה על נפשו ולא שירויה, וצריך

כל ירא שמים קודם שהולך למקוה לבקש מה' שלא יכשל [בשום] איסור בפגם הראיה ובעניני דיבור.

כתוב בספר הקדוש נוצר חסד (מהקדוש מקאמארא ז"ל פרק שישי) שצריך לזוהר מלדבר שום דבר במקוה, וזה לשונו: וישים לבו אל הדיבורים כי האותיות יש להם כח גדול ואחר כך בעמדו להתפלל וללמוד תורה יעלה כל הדיבורים למעלה עם כל הניצוצין ובלבד שיכוין לבו לשמים. ולכן יזהר מאד שלא לדבר שום אות שאינו הכרחי בבית המרחץ אף בחול ומכל שכן בשבת קודש כי הדיבורים אלו אי אפשר להעלות והם דברים בטלים ממש, ועובר בעשה ומחלל שבת ונרגן מפריד אלוף ונידון בכף הקלע, ולכן יזהר כל ירא שמים לנפשו ואור לו באור כי הדיבור הוא דבר השם יקר מאד עכ"ל. והרי [תראה] אזהרת זה הצדיק, שלא דיבר חס ושלום דיבורים [סתם] מעצמו, אם לא היה מקבל זאת מרבותיו או מגילוי נשמות שהיה גדול בזו המדריגה כידוע.

לכן לפעמים אם לא אפשר מפני דרכי שלום שחבירו שואל ממנו [איזה דבר] אז יענה לו בקיצור ויראה להשתמט עצמו בכל מה שיוכל, כי מובא בסידור השלי"ה הקדוש שאם אדם מדבר בבית הכסא מתעבר בו שד רח"ל על ידי הדיבורים, וככה חס ושלום יכול להיות גם בדברו במרחץ, ולא עוד אלא שאין לה דיבורים עליה. ועוד שאתי דיבור ומבטל מחשבה, כי באם יטה אזנו לשמוע השטותים והבלים שמפטטים שם הולכי בטל, וכל שכן שמסייע להם עם הדיבורים או ימשיך זוהמא על נפשו ויטמטם שכלו ולא יהא בכחו עוד לכיין שום כוונה, כאשר גלוי וידוע ובדוק ומנוסה לכל בר דעת. ויזהר מאד מלהסתכל באנשים ערומים שזה פגם גדול מאד כמובא בספרים הקדושים, וכל שכן שיבא על ידי זה להסתכל בקשת חבירו, אשר אמרו רז"ל המסתכל בערוה קשתו נערת רח"ל. כי בכל סייג קדושה שאדם בר ישראל מקדש עצמו כמו בשמירת עינים וכדומה, ובפרט בענין שהוא רק מחומרות היראים והחסידיים אקרי קדוש באותה שעה ונמשך עליו ועל נשמתו קדושה גדולה מאד.

והמקדש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה (יומא ל"ט).

שוב יום אחד לפני מיתתך

שמעתי עוד טעם נכון בשם האדמו"ר הראשון מבעלז זכ"ע דדרשו חז"ל על הא דאמרו "ושוב יום אחד לפני מיתתך" וכי יודע אדם זמן מיתתו אלא כל שכן שישב היום שמא ימות למחר (שבת קנג.). ולפי זה כיון דקיימא לן בהלכות יום הכפורים סימן תר"ו שיש לטבול ערב יום הכפורים משום תשובה הוא הדין בכל יום דכל יום צריך אדם לשוב בתשובה.

האר"י זכרונו לברכה אף על פי שהי' חולה עם כל זה לא הי' מבטלה

ראיתי למורי זכרונו לברכה [האר"י זכרונו לברכה לברכה] מקפיד בכל כוחו ונזהר לקיימה, ואף שהיה בגופו חולי קשה הנקרא שבירה, רצה לומר שנקרע הכרס ויוצאים בני מעיים לתוך כיס הביצים, והטבילה מזקת מאד לחולי זה, עם כל זה לא הי' מבטלה כלל.

(שער המצות, פרשת כי תצא)

גודל שכר טבילת בעל קרי

ואל תבטל תמיד טבילת בעל קרי אין אתה יודע מתן שכרה.

(מגיד משרים להב"י, פרשת בהר)

זכה לזה על ידי טבילת עזרא

ואגב אספר מה שחלמתי זה כמה שנים, שראיתי איש אחד אשר הי' דר בעיר שדרתי שמה באיראפע קהלה קדושה ווישק, וידעתי שהוא כבר בעולם העליון עוד קודם המלחמה, ואיש הנ"ל לא הי' תלמיד חכם אבל הי' מתנהג בחסידות, **שאלתי אותו אם זכה לבוא לגיהנם בשנה הראשונה והשיב לי הן, ושאלתי מהיכן זכה לזה, והשיב לי הלא כבודו יודע שהייתי נזהר בטבילת עזרא, כך הי' החלום והוא פלא.**

(שאלות ותשובות מרקחים, סימן כ"א)

אף פעם לא ביטל

הי' נזהר בטבילת עזרא לפי כל החומרות שבגמרא וגלה פעם לחותנו שאף פעם לא ביטל אפילו טבילה אחת.

(הנהגות החפץ חיים זכרונו לברכה אות ב', בספר פירש החפץ חיים על סדור התפלה)

בעזרת השם יתברך

ספר

מקוה ישראל ה' חלק ג'

פרקים י"ד - מ"ב

בו יבואר שטהרת המקוה שמטהר את הטמאים
הוא יסוד קדושת ישראל וטהרתן, גם יבואו בו
דברי התעוררות לבאר גודל הפגם המגיע לנפש
וגוף האדם הנכשל בהם חס ושלום, והתועלת
בזה ובבא למי שנזהר ונשמר בטהרת המקוה
כהלכתה - עוד יבואר בו איך שהאבות הקדושים
ובעלי השלחן ערוך וכל הצדיקים איך מסרו נפשם
על קדושת וטהרת המקוואות

מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי וירושלמי, זוהר
הקדוש תיקונים, וספרי הראשונים, ספרי קבלה,
וספרי בעש"ט הקדוש ותלמידיו.

תקוותינו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבות
בני ישראל, וזה יהיה פרי עמלינו להסיר המכשלה
הזאת מבתי ישראל בכל מקום שהם

פֶּרֶק י"ד

בו יבואר שהרוצה ליכנס בעבודת השם יתברך ולהיות ירא שמים באמת צריך להיות זהיר בטבילת עזרא - אי אפשר להגיע לאמיתה של תורה בלי טבילת עזרא - חיובו על פי הדין - מעיקר הדין אסור בעל קרי בתורה ותפלה - אם אינו טהור מעכב את התפלה - יעסוק בתורה אחר טובלו במקוה - גילוי מן השמים שדבר זה גורם אריכות הגלות - לפחות השליח ציבור יטבול במקוה - המבטלו ביטול מצות עשה והמקיימו מקרב את הגאולה

בשם כבוד אדמו"ר מוהרי"י זצלה"ה (החזו"ה מלובלין זצ"ל) יראת ה' טהורה עומדת לעד, כי האדם הרוצה ליכנס בעבודת השם יתברך ולהיות ירא שמים לאמתו, צריך לשמור טבילת עזרא בלי לעבור בעת הצורך כאשר העיד הרמב"ם הגם שכתב בספרו על פי הלכה שאין חיוב כל כך לשמור טבילת עזרא, מכל מקום כתב שמימיו לא ביטל טבילת עזרא, וביותר לתפלה צריך האדם לטבול עצמו כדאיתא בתוספות מסכת חולין פרק כל הברש בשם רבינו חננאל הגם שבטלו לטבילת עזרא מכל מקום לתפלה לא בטלו וצריך האדם הירא לשמור זאת שלא יעבור חס ושלום על זה.

(אור לשמים, פרשת ראה)

להיות זהיר בטבילת עזרא

אי אפשר להגיע לאמיתה של תורה בלי טבילת עזרא

איתא בגמרא (ברכות דף כ"ב עמוד א') תניא רבי יהודה בן בתירא הי אומר אין דברי תורה מקבלין טומאה וכו' שנאמר (ירמ' כג, פט)

הלא כה דברי כאש נאום ה', מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה, והיינו דבטלוהו לטבילת עזרא. אמנם איתא עוד שם תניא והודעתם לבניך ולבני בניך (דברים ד, ט) וכתוב בתרי"י יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב, מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף כאן באימה וביראה וברתת ובזיע, מכאן אמרו בעלי קריין אסורים לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים, ולשנות במשנה וגמרא ובהלכות ובאגדות, עד כאן. ומזה דאף על פי דבטלוהו לטבילת עזרא מכל מקום אי אפשר להשיג ולכוון לאמיתה של תורה שניתנה באימה וביראה וברתת ובזיע, אם לא שיטהר האדם את עצמו ויקבל על עצמו עול מלכות שמים באימה וביראה ויעסוק בתורה לשמה, וכל זמן שלא טהר האדם את עצמו לא יוכל להשיג אפילו אפס קצהו מנועם עריבות ומתיקות התורה אשר כל חפציה לא ישוו בה, ולא יוכל להגיע לעומק הדברים להבינם על בריים מאחר שהמה ניתנו באימה וביראה וברתת ובזיע.

(תפארת צבי, על הגדה של פסח)

חיוב על פי דין לטבול טבילת עזרא

והנה הספרים הקדושים החמירו מאוד בטבילת בעל קרי גם בזמן הזה, ועיין בספר מאור ושמשי פרשת אמור דאם הוא לומד או מתפלל ואינו נזהר בטבילה זו אי אפשר להגיע לגופי תורה ומצות, ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא לידי אפיקורסות, עיין שם.

החולה צריך לדרוש בספרי הרפואות

והנה לכאורה הלא פסקינן בשולחן ערוך אורח חיים דבטלוהו לטבילת עזרא, וכי מי שאינו הולך בדרכי החסידות רק מקיים דברי השולחן ערוך אורח חיים וכי אינו טוב, אך זה אינו דודאי מי שמקיים דברי חכמים חכמי השולחן-ערוך נקרא

קדוש ואורח חיים פן תפلس נעו מעגלותי לא תדע. אך הענין נראה לפי עניות דעתי על פי מה שכתב הרמב"ם (פרק ד' מהלכות דעות) איך יתנהג האדם איזה מאכל יאכל ואיזה משקה ישתה וכו', ואחר כך אמר כל המנהיג עצמו בדרכים אלו אני ערב לו שאינו בא לידי חולי כל ימיו, ובמשנה שאחריי כתב כל אלו שאמרנו אינו אלא לבריא אבל החולה או מי שנהג מנהג רע שנים רבות יש לכל אחד דרכים אחרים, כמו שנתבאר בספרי רפואות עיין שם.

הנה כמו כן ממש הוא ענין דידן, דהנה השולחן ערוך אורח חיים מתחיל בדיני השכמת הבוקר ואחר כך איך יתעטף בציצית ויניח תפילין, ויקרא קריאת שמע ויתפלל ואחר כך איך יתנהג עצמו בדיני משא ומתן וסדר אכילה, ותפלת מנחה ומעריב והנהגות הלילה, ודיני שבת ויום טוב, ואם כן בודאי מי שנהג עצמו כסדר הזה אינו צריך לשום ספרי הרפואות (היינו ספרי החסידות) ובטוח הוא שלא יחלה, אבל מי שהוא חולי מכבר אז בוודאי צריך לדרוש בספרי הרפואות כמו שכתב הרמב"ם זכרונו לברכה הנזכר לעיל.

וחוץ לזה יש כמה דעות בהפוסקים הראשונים שלא בטלו לטבילותא רק לדברי תורה אבל לא לתפלה, וכן כתב בסידור היעב"ץ דהעיקר שלא בטלו, וכן הרמב"ם זכרונו לברכה אף על פי שכתב בספרו הגדול שבטלו לטבילותא, מכל מקום באגרת הביאו בתלמידי רבינו יונה פרק מי שמתו ובראשית חכמה פרק י"א משער האהבה והשל"ה בשער האותיות, שמעולם לא ביטלו.

דבר תורה חייב אדם ליטהר מטומאת קרי

דבר תורה חייב אדם ליטהר מטומאת קרי בכל מקום ובכל זמן, ואסור לשהות בטומאתו אפילו שעה קלה כמו שכתוב קדושים תהיו וכו'.

(סידור היעבי"ץ הנהגת הבוקר, סדר בע"ק אות א')

מעיקר הדין אסור בעל קרי בתורה ותפלה

פעם אחת דיבר רבינו הקדוש (הרב הקדוש ר' מרדכי מנאדבורנא זצוקלה"ה) ואמר בעל קרי אסור בתורה ותפלה, אף על פי שבשולחן ערוך כתיב שדברי תורה אינן מקבלין טומאה, הענין הוא מחמת שבעלי השולחן ערוך היו בעלי רוח הקודש והבינו שיהיי' דור חלוש מלטבול ואם יאסרו הלימוד והתפלה, תורה מה תהא עליי', על כן פסקו כך, אבל דעו שאמת הוא שבעל קרי אסור בתורה ותפלה וכו'.

(מאמר מרדכי, דף כה.)

בעל קרי אסור להתפלל

בסימן "קדש ורחץ" שבעל ההגדה סידר לנו, רמז לנו ענין סדר התפלה, אשר מקודם צריך האדם להכין עצמו, על דרך הכתוב "הכון לקראת אלקיך", ואחר כך לטבול עצמו בטבילת מקוה, כי בעל קרי אסור להתפלל, והעיקר שלא יהי' כטובל ושרץ בידו, רק לעקור שורש הרע שבקרבו ובעזיבת החטא לגמרי, ואחר כך לראות שפלות עצמו וכו' ואז אחר עשות כל הדברים האלו בוודאי תפלתו תעלה לרצון ויוכל להתפלל במחשבה זכה וכו'.

א) בספר אור ישראל השלם פ"ג אחר שמאריך בענין טהרת המקוואות, מסיים, שהאינו נוהר בחומרת כשרות המאכלים ובשמירת הברית לא רק שטובל ושרץ בידו, אלא טובל ושרץ בתוכו, עכ"ל. ועיין עוד ראשית חכמה שער האהבה פרק י"א.

אמרי נועם, על הגדה של פסח)

בעל קרי אסור להתפלל קודם טבילה

בעל קרי אסור להתפלל (ואסור בקריאת שמע אפילו בהרהור) וללמוד תורה נביאים כתובים, משנה גמרא הלכות ואגדה וכו', ואין עולה מטומאתו אפילו אחר כמה שנים עד שיטבול.

(סידור היעבי"ץ (הנהגת הבוקר סדר בעל קרי אות ה')

יש לזיזוהר מאד בטבילה אחר תשמיש או כשראה קרי רחמנא ליצלן והמדקדקים הולכים למקוה תיכף ומיד בקומם, ואין מוציאים מפיהם שום דברי קדושה קודם הטבילה כשצריכין לטבול. [ונתג"ה, פשוט שלא יאמרו הברכות בטומאה דלא גרע מדברי תורה, וגם שלא להשהות הטומאה על עצמו] ואומר אני כי אפילו כשאינו צריך למקוה וטובל קודם התפלה הוא ענין גדול מאד.

(משמרת שלום, סימן ב' סעיף א')

צריך לזיזוהר מאד בטבילת עזרא

לזיזוהר מאד בטבילת עזרא ויתפלל וילמוד הכל בטהרה, ואם הוא אנוס שלא יוכל לטבול לא יבטל מתורה ותפלה עבור זה כי השוכן אתם בתוך טומאתם כתיב, ואם חס ושלום אירע מקרה בשוגג תיכף יטבול עצמו, ויתענה וכו', ואם ירצה לעשות תשובה בשלימות אזי בטבת ושבת ראשון הבא עלינו יטבול עצמו בכל יום, ויעמוד במים קרים ערום עד צווארו כמו חלק ששית מן השעה.

(הנהגות הנאון הקדוש בעל הישמח משה זכרוננו צדיק וקדוש לברכה)

אם אינו טהור מעכב את התפלה

הנה הטהרה על ידי הטבילה הוא סיוע גדול לידבק האדם נפשו באלקיו ובעבודתו, שבהיותו טמא הטומאה מטמטמת לבו של אדם, ועיקר האהבה והדבקות תלוי בטהרת הלב מהמחשבות

הזרות כמו שכתב דוד המלך עליו השלום לב טהור ברא לי אלקים, וכן כתב רבינו תם עליו השלום בספר הישר (שער י"ג) כי טהרת הגוף יחדש טהרה בנפש, ובהיות הגוף טמא בוודאי יגיע קצת פגם לנשמה, ואי אפשר שיכוון כראוי בלי שתבלבלו מחשבה אחרת ותפרידהו משורש העליון שהרי הוא נפרד על ידי הפגם שבנשמתו כו' וכן כתב בספר החסידים שאחד מהדברים המעכבים את התפלה שלא תהי' תפלתו נשמעת הוא אם אינו טהור, וכפי סברת התוספות שסוברין דלתפלה צריך טבילה וכו' תפלה היא בקשת רחמים ותחנונים וצריך כונת הלב ובהיותו טמא בוודאי תתבלבל כונתו ולכן צריך ליזהר בה וכו'. והבן בזה מה שכתוב מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל דהיינו טהרת נשמותיהם הדבקות בשמו, נמצא הטובל הוא דבק בהוי"ה ממש לטהר גופו ונפשו, גופו במים ונפשו ברוחניות השם השורה שם ובזה לא יזיקוהו אפילו יהיו המים קרים, כי מאחר שהוא דבק בהוי"ה אי אפשר שיבוא לו היזק כמו שכתב המשורר אומר לה' מחסי ומצודתי וגו', כי הוא יצילך מפח יקוש דהיינו צנים ופחים, ונכון גם כן להרהר בתשובה כו'.

(ראשית חכמה, שער האהבה פרק י"א)

יעסוק בתורה אחר טובלו במקוה

וזהו כי יהי' בך איש אשר לא יהי' טהור מקרה לילה וגו' ירחץ במים (דברים כג, יא), שאירע לו מקראות של שפלות וחטאים חלילה הנקראים לילה, דהיינו שאין גופו טהור לגמרי שיהי' נשמר מטומאת קרי חס ושלום, ורחץ במים רמז להתורה הקדושה הנקרא מים, וגם מים כפשוטו שיעבור בתורה בטהרה בטובלו במים כנזכר לעיל.

(נועם אלימלך, פרשת כי-תצא)

נוהגת לתפלה גם בזמן הזה

לטבול לעת הצורך תיקון גדול הוא, וטבילת בעל קרי נוהגת לתפלה בזמן הזה.

(אור צדיקים)

מי שיכול לטבול ואינו טובל וודאי הוא נגד רצון חכמינו זכרונם לברכה

ובשאלות ותשובות מן השמים לר"י מקורביל בעל התוספות זכרונו לברכה כתב **ששאל על זה מן השמים והשיבו לו הלא תפלה במקום עבודה, ואפשר טמא ומקריב קרבן וכו' ודבר זה גורם אריכות הגלות, וסיים לפחות השליח ציבור יטבול במקוה עיין שם. והגם דפסקו בשולחן ערוך דבטלו לגמרי אף לתפלה דכן דעת כמה פוסקים זכרונם לברכה, וודאי דהדין עמם ורוח ה' דבר בס, דבדורות אלו לא סגי בלאו הכי, כי מעורבים אנחנו וכו' ואם הי' אסורים בדברי תורה ותפלה וודאי דעת לנבון נקל דהוה נפיק מיני חורבא, אבל וודאי מי שהוא בעירו ויכול לטבול ואינו טובל ודאי הוא נגד רצון חכמינו זכרונם לברכה דהם לא התירו אלא מדוחק, וגם ביטול מצות עשה כמו שכתוב, וגורם אריכות הגלות כמו שכתב בשאלות ותשובות מן השמים והוא לא על דבר דבעתים הללו המקואות טובים.**

(משמרת שלום, סימן ג' סק"א)

פרק ט"ז

בו יבואר שמי שהוא ירא שמים אינו מזכיר שם ה' קודם הטבילה - ד' מאות כתות הטומאה שורה על אדם הטמא - על ידי המקוה הטומאה נפרדת ממנו - אין זו ממדת החסידים להישאר בטומאתן - מי שיש לו יראת שמים ירגיש בעצמו תוספת טהרה - המחמיר בה נקרא קדוש - בעל תשובה צריך להרבות בטבילות

ידוע שחמורה טומאה היוצאת מגופו, ולכן לו בכח יגבר לטבול לקריו וכי' והאיש הירא את ה' ירא וידחל מלהזכיר שם ה' האיום והנורא בעוד טומאתו בו, ועל הנזהר נאמר כי מכבדי אכבד.

(פלא יועץ, ערך טהרה)

כשנטמא לא יזכור שום דבר שבקדושה עד שיטבול

כשאדם נטמא לא יתכן שיזכיר שום דבר קדושה הגון, על כל פנים יתנהג בנתינת תשעה קבין ובפרט לקריו, והנזהר מטומאת קרי נקרא קדוש, כדאמרינן בגמרא קדוש הוא, מנא ידעה שלא ראתה קרי על סדינו.

(ספר חסידים)

ד' מאות כתות הטומאה שורה על אדם הטמא

דע כי מסורת קבלה היא בידינו מחכמי אמת שארבע מאות כתות הטומאה שורה על הטמא, וכדי להעביר אותן הכוחות של רוח הטומאה צריך ארבעים סאה מים, ועם שהאדם הוא מורכב מארבע יסודות אין טהרתו אלא במים, והטעם מפני

שהטומאה הוא רוח כאומרו ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, והרוח אין בטבע ליכנס בתוך המים, וכשהטמא נכנס בתוך המים נשלך ממנו אותו רוח הטומאה, ולכן הצריכו רבותינו זכרונם לברכה לטמא ליכנס במים כל גופו שאפילו אם נשאר ראש שיעור אחד חוץ למים לא נטהר, שמשם נאחזת כל הטומאה וחוזרת ושורה על הגוף ובהתחברות ארבעים סאה יסורו מעליו כל הארבע מאות כחות הטומאה, והיינו סוד ארבע מאות איש עמו הנזכר בזוהר.

(חסד לאברהם, מ"ב נהר נ"ט)

על ידי המקוה הטומאה נפרדת ממנו

המקוה מטהר על ידי שהמים מקיפים את האדם מכל צדדיו אין להטומאה מקום להתחזק בו ונפרדת ממנו.

(תפארת שלמה, ליום הכפורים)

אין זו ממדת החסידים להישאר בטומאתן

שנטבול במי מקוה ואז נטהר וכו', ואין זו ממדת חסידים ואנשי מעשה להיותם מטמאין בטומאתן, כי הטומאה מאוסה והטהרה אהובה, ונפשו של אדם מתעלה ומזדככת בטהרה.

(ספר החינוך, מצוה קע"ה)

מי שאינו טובל נחשב כבהמה

אפילו בזמן הזה אסור לאדם להתפלל ולומר דברי תורה עד שיטבול כי כבר קבלוהו לחובה, ומי שאינו טובל נחשב כבהמה שאין בה דעת והרגשות חיות אלקות.

(זוהר ח"י, חלק א' דף רי"א עמוד ב')

מי שיש לו יראת שמים ירגיש בעצמו תוספת טהרה

נודע ענין טבילת מקוה שהוא גדול ורם ונשא למאוד, וחלילה וחלילה להקל בה, ובמסכת ברכות (דף כ"ב) אמרו זכרונם

לברכה מי שמחמיר בה מאריכין לו ימיו ושנותיו, ואשרי לאדם שיוכל לשמור ולהזהר בזה, כי רבינו האר"י זכרונו לברכה כתב **שראש כל השגות היא טבילת מקוה, ומי שיש לו קצת יראת שמים ירגיש בעצמו תוספת טהרה אחר טבילה בעזרת השם יתברך**, על כן יחשוב תחבולות ועצות וישתדל מאוד באיזהו אופן שיהיי שלא לבטלה אף שהוא במקום שאינו באה לו בנקל, כי לפום צערא אגרא. ולא ישמע לקול המקילים בזה באומרים כי הדורות חלופים, שקר וכזב הוא כי שומר מצוה לא ידע דבר רע, והרמב"ם זכרונו לברכה לא ביטלה מימיו וכל ספרים הקדושים מפליגים בזה מאוד.

ונראה בחוש כשצריך אדם לטבול אזי קודם הטבילה אינו צלול בדעתו ונראה לו כמשא כבד יכבד עליו, ולאחר הטבילה נהפך לאיש אחר וכאילו פורק מעליו עול משא כבד, בא וראה מה שכתב הכלבו שהגאון רבינו יעקב נ"ע לא התפלל קודם טבילת מקוה, ובאמת לא פסקינן כמותו בשולחן ערוך אורח חיים מכל מקום תוכל לשער כמה עצום ונשגב ענין זה, והבא לטהר מסייעין לו שלא יהיה לו מונעים ועיכובים, ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו.

(משפט צדק, תהלים)

המחמיר בה נקרא קדוש

והנה הרואה יראה כמה גדול מעלת הנוהג בטהרת הגוף, וכמה הפליגו בה בהך טבילת עזרא תנאים ואמוראים הקדושים, שאמרו בירושלמי שהחמירו בה יותר מבשאר טומאות להצריך מים חיים, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המחמיר מאריכין לו ימיו ושנותיו עיין במסכת ברכות כ"ב, ובירושלמי מוסיף בה "לטובה", ועכשיו גם אחרי שבטלה איכא דעת

הרי"ף דלתפלה לא בטל, והרמב"ם זכרונו לברכה כתב (הביאו רבינו יונה בברכות שם) שמעולם לא ביטל טבילה זו, ועיין בכסף משנה פרק ד' מהלכות קריאת שמע הלכה ח' שכתב שמאליו נתבטלה, על כן המחמיר נקרא קדוש, ואשרי למי שמרגיל בה מנעוריו שאז לא תכבד עליו.

(חתן סופר, שער טהרת ידים פרק ד')

יטבול אפילו יתבטל מתפלה בציבור

והנה פשוט מאד אצלי, אפילו על ידי טבילה זו יתבטל תפלה בצבור יותר טוב להתפלל בטהרה, ובפרט כי לכמה רבנותא הוא איסור גדול, ובפרט כי ידוע כי כשאינו טובל אינו יכול לכוון דעתו לתפלה מי שנוהג בטבילה, והוא פשוט אצלי יותר מביעתא בכוחתא.

(משמרת שלום (סימן ב' סק"א)

בעל תשובה צריך להרבות בטבילות

מי האיש החפץ חיים הנצחיים איך חיד אוכל יטעם לו וערבה שנתו עליו, כמו שער בנפשו שלא היי נזהר בכובד העון הזה וכו', ואחר החרטה וקבלת הגדר יסגף את עצמו סיגופים כנייל וירבה בטבילות והבא לטהר מסייעין אותו, כי א-ל חפץ חסד הוא יכבוש עוונותיו על ידי התשובה, אך כתוב בספרים שהתלמיד חכם אין צריך לסגופים גדולים כל כך, אך שיוסיף על למודו ותדר שנתו מעיניו לקצר בשינה בכל מה דאפשר, וירבה בטבילות ולבו דזה עליו כל הימים בדאגה על העבר כמה שהכעיס לבוראו יתברך שמו ויתעלה, ועל ידי זה יעלה תרופה למכתו.

(יסוד ושורש העבודה, שער המים פרק ג')

האנשים המלעיגים על זה הם סכלים גמורים

והנה אחר הדברים האלה התבונן אחי היקר מה המקוה עושה, אשר לבו דוה עלי בשמעי איזה בני אדם יושבי חשך המלעיגים על זה, ואפילו מטבילת עזרא הם לועגים כי המה חכמים בעיניהם באמרם כי בטלוח לטבילתה, והנה הגם שכן הלכה, עם כל זה ככסיל בחשך המה עושים משני פנים, האחד כי אף שבטלוח לתורה שאין מקבל טומאה, אבל לתפלה איתא בתוספות שלא בטלוח.

והאופן השני כי איתא בגמרא (ברכות דף כ"ב) אמר ר' ינאי שמעתי שמקילין בה (ופירש רש"י בארבעים סאה) וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו, עד כאן לשון הגמרא הקדושה. והתבונן אחי היקר, אחר שאמרו בטלוח לטבילתה, עם כל זה אמרו המחמיר וטובל בארבעים סאה מאריכין לו ימיו ושנותיו, ומי יהי שוטה כזה שלא לשמוע דברי חכמים לטבול בארבעים סאה ועל ידי זה יהי מפסיד אריכת ימיו ושנותיו, וזה הענין מדבר רק מתקנת עזרא על טומאת קרי, ומכל שכן מי שטובל אפילו שהוא טהור, משיג טהרת הנפש כדברי השל"ה הקדוש בשם ראשית חכמה, הטובל הוא דבק בה' ממש לטהר גופו ונפשו, גופו במים ונפשו ברוחניות, ומי יהי שוטה כזה אשר בעבור שאינו מחויב מצד הדין יהי מפסיד טובה הגדולה מה שכתב השל"ה הקדוש הנזכר לעיל, וכן כתב במקום אחר וזה לשונו: **אשרי האדם שמרגיל את עצמו תמיד בטבילת מקוה, שאז נטהר מכמה טומאות עד כאן לשונו הקדוש** חכו ממתקים. על כן האנשים האלה המלעיגים על טבילת מקוה, כמה סכלים גמורים אשר אין תבונה בהם רחמנא ליצלן, ולמי שרגיל בטבילת מקוה ראוי להודות להשם יתעלה ולומר אשרינו שלא שם חלקינו כהם הלועגים על זה בעונותינו הרבים.

פֶּרֶק ט"ז

בו יבואר שאין שיעור וערך לגודל שכר הנזהרים בטבילת עזרא - מי שטובל תבא עליו ברכה - הרמב"ם אומר: מעולם לא נמנעתי מלטבול טבילה זו - אם טובל מיד נמחק המזיק של טומאה - לטבילת קרי יטבול במים קרים - טומאת קרי אינו מסתלק בלי טבילה - המבטל טבילת עזרא עתיד ליתן את הדין - כל תלמיד חכם שאינו טובל לקריו נבילה טובה הימנה - טהרת הגוף מעוררת טהרת הנפש

מסורה היא, שהרואה טומאה וטובל מיד ביום ההוא דוקא ויתודה כראוי נמחה המזיק של טומאה.

(עבודת הקודש, צפורן שמיר סימן ז' אות ק"ד)

הרב הקדוש ר' מרדכי מטשערנאביל זכרונו צדיק וקדוש לברכה אמר, אם יבא לפני איש אחד שלא הי' במקוה קודם כניסתו אלי, אני יכול להכיר עליו כל מעשיו לא טובים אפילו מה שעשה בחדרי חדרים, אבל אם הולך למקוה קודם כניסתו אלי אזי אינני רואה בו עוד שום ענין רע, כי המקוה מטהרתו, עד כאן דבריו הקדושים.

(סיפורי צדיקים החדש)

ובענין טומאת קרי אמר לי מורי זכרונו לברכה, כי כל אותו היום מתגלה אותה הטומאה וניכרת במצחו אף אם טבל אלא שהוא גלוי דבר מועט, אבל אם לא טבל, הוא נגלה שם תמיד כל זמן שלא טבל.

(שער רוח הקודש, דף ד')

אין שיעור וערך לגודל שכר הנזהרים בטבילת עזרא

ענין הטומאה של קרי ידוע לכל בני עבר כי הטומאה של קרי הוא טומאה רבה וגסה מאוד וכו', וכשנטמא אחד בלילה חס ושלום בקרי הוא תחת ממשלתו של הסטרא אחרא ולא יצא מתחת ידו עד כי יטהר, על כן הירא דבר ה' ורוצה להדבק בקדושתו יתברך, יזהר מאוד ליטהר עצמו מיד בטבילה הראויי בבוקר וכו', וכבר האריך מזה המגיד, המלאך מן השמים להגאון בית יוסף זכרונו לברכה כי אין שיעור וערך לגודל שכר הנזהרים בטבילה זו.

(אור צדיקים)

מי שטובל תבא עליו ברכה

ועיין בכסף משנה פרק ד' מהלכות תפלה דבטלה לטבילותא מעצמה יעו"ש, ומשום הכי מי שירצה לנהוג ולטבול תבא עליו ברכה.

(פרי מגדים, א"א סימן פ"ח סק"א)

לטבילת קרי יטבול במים קרים

ולטבילת קרי יטבול במים קריים בסוד מים קריים על נפש עיפה, וכן קבלתי מרבותי.

(הוספת מהרצ"א, על סור מרע ועשה טוב)

מעולם לא נמנעתי מלטבול טבילה זו

זה העני שאמר עלי שאיני רוחץ מקרי שקר הוא, מעידין עלי שמים וארץ שמעולם לא נמנעתי מלרוחץ, ואיך אשנה מנהגי ומנהג אבותי בלא עילה.

(הרמב"ם בתשובה)

וכן כתב הרמב"ם זכרונו לברכה שכל ראשי ישיבות שבבבל תמהו עליו למה היי מיקל כל כך בענין טבילות בעל קרי והוא

זכרונו לברכה השיב להם שמימיו לא בטל אותה אפילו שעה אחת אלא שלא היי יכול לכתוב בחיבורו כי אם היוצא מן הדין על פי הלכה.

(רבינו יונה, ברכות כ"ב)

טומאת קרי אינו מסתלק בלי טבילה

כתב רבינו האר"י זכרונו לברכה דהעבירות נרמזים במצחו באש שחור ועל ידי התשובה מסתלק, זולת טומאת קרי אינו מסתלק בלתי טבילה, והכל נראה באדם בשרטוטין במצח שלו (זוהר הקדוש, אחרי), והקדושה תתרחק ממנו והטומאה גוברת.

(מועד לכל חי, סימן כ"ח אות י"ט)

המבטל טבילת עזרא עתיד ליתן את הדין

המבטל טבילת עזרא בלא אונס, עתיד ליתן את הדין על ביטול נשיאת כפים בכל יום כמו שהמיקל לעצמו בהוצאת שבת במקום איסור יתדיין על ביטול מצות עשה של תקיעות שופר בראש השנה שחל להיות בשבת.

(שאלות ותשובות נפש חי, אורח חיים סימן מ')

כל תלמיד חכם שאינו טובל לקריו נבילה טובה הימנה

כל תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנה (מדרש ויקרא), הכוונה כמאמרם זכרונם לברכה (שבת ל"א) דעת זה סדר טהרות, ולזה אמר כל תלמיד חכם שאין בו דעת, רצה לומר שאין לו טהרה במקוה נבילה טובה הימנו, אחר שאיננו טהור מטומאת קרי שהיא חמור מכל הטומאות מפני שיוצא מגופו, וטומאת נבילה קל מטומאה היוצא מגופו (כמבואר בפרק א' ממסכת כלים).

(חסד לאברהם, וכן הוא בשאלות ותשובות דבר משה, סימן ס"ד)

לטבול תיכף באותו יום

תיקון הראשון למקרה לילה רחמנא ליצלן, לטבול במקוה תיכף באותו יום. גם בלא זה הזהיר מאוד להיות רגיל בטבילת מקוה, ואמר שבימים שאין אומרים בהם תחינה כגון ביומי דניסן וכיוצא המבוארים בשלחן ערוך אורח חיים צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקוה.

(ליקוטי מוהר"ן)

טהרת הגוף מעוררת טהרת הנפש

יהי טהור תמיד בכל עת בטבילת גופו וידיו במים, ולא ישהה הטומאה עליו אפילו כדי הילוך ד' אמות אלא מיד כשהוא יכול לטבול יטבול וכו' וטהרת הגוף מעוררת טהרת הנפש.

(דברי קודש, ערך טהרה)

פֶּרֶק י"ז

בו יבואר שאשרי מי שיכול לאחוז במדה זו הכוללת כל התורה והמצות - אפילו עמי הארצים נזהרים בה - בפרט השליח ציבור יזהר בזה - לא כל אדם יכול לומר איסטניס אני - אל יעצרכם גשם ושלג מלטבול לעת הצורך - טוב שיכינו מקוה ממים חמין

טוב ונכון שבכל מקום ומקום יכינו להם מקוה מים חמין כדי שיכול כל אדם לטבול בו לקריו, ועל ידי זה יהיו כולם טהורים ותעלה תורתם ותפלתם בקדושה תמיד.

(כף החיים, אורח חיים סימן פ"ח אות ה')

אשרי מי שיכול לאחוז במדה זו הכוללת כל התורה והמצות טבילת קרי הוא דבר גדול מאוד, ובשם האר"י זכרונו לברכה לברכה שמאריך, בענין השגה אין דבר מועיל כמו הטבילה והטהרה בכל עת. ובענין הטבילות על כל פנים לטבילה בזמנה כתקנת עזרא זכרונו לברכה וזה ראוי אף על פי שאינו חייב מן הדין, אשרי מי שיוכל לאחוז במדה זו הכוללת כל התורה והמצות.

(חנהגות ישרות)

אפילו עמי הארצים נזהרים בה

וטבילת עזרא יוכיח שהיו אדוקין בה כל המון ישראל מאוד מאוד כמבואר בגמרא מסכת ברכות^ד ובירושלמי פרק תפלת השחר, דמבואר שם אפילו בורים ועמי הארץ היו נזהרים בה מאוד מאוד.

(ישמח משה, ליקוטים חלק ג' מאמר אבקת רוכל)

בפרט השליח ציבור יזהר בזה

ובפרט מי שעובר לפני התיבה, כידוע מהרב הקדוש ר' אהרן קארלינער זכרונו צדיק לברכה, שבאם היו צייתים לו שכל שליח ציבור יטבלו קודם התפלה^ה הי' בכוחו להביא משית, ולפי ששליחי ציבור מתפללים בלי טהרה מעכבים את הגאולה.

(אבני נזר, על קיצור שולחן ערוך סימן ח' סק"א)

לא כל אדם יכול לומר איסטניס אני

בקיץ, צריך בעל קרי טבילה אפילו להמקילין בה, שלא הקילו רק בחורף מפני הצינה ואפילו בחורף יזהר בה מאוד ולא כל אדם יכול לומר איסטניס אני, אפילו במקומות הקרים ביותר שאי אפשר לכל הציבור לטבול, על כל פנים לא יניחו לשליח ציבור להתפלל עד שיטבול וכל העולים לתורה והכהנים העולים לדוכן יטבלו או לא יעלו לדוכן, וחובה עלהציבור לתקן מקוה חמה בשביל קרי, והעוסק בצרכי ציבור הזה יאריך ימים.

(סידור היעביץ, הנהגות הבוקר סדר בע"ק אות ג' וד')

ד) דף כ"ב עמוד א'.

ה) ועיין לעיל מספר רבינו תם ע"ה בספר הישר (שער י"ג), ראשית חכמה, שער האהבה פרק י"א, ובשו"ת מן השמים לר"י מקורביל בעל התוספות ז"ל.

אל יעצרכם גשם ושלג מלטבול לעת הצורך

הוּו זְהִירִין בְּנֵי הַיְקָרִים וְצֹאצְאֵי אֲשֶׁר חֲנָנִי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ לְטָבוֹל בְּמִקְוֵה כֶּשֶׁרָה לַעֲת הַצּוֹרֵךְ, וְכִבֵּר אָמְרוּ זְכוֹרוֹנִם לְבִרְכָה בְּפֶרֶק ג' דְּבִרְכוֹת' שִׁסְגוּלַת טְבִילַת עֶזְרָא לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכִבֵּר הָאֲרִיכוֹ בִּזְהָ כָּל סְפָרֵי מוֹסֵר שֶׁל רַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים זְכוֹתָם יִגֵּן עֲלֵינוּ, וְעֵינַי מָה שֶׁהָאֲרִיךְ בִּזְהָ בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ רֵאשִׁית חֲכָמָה שֶׁעַר אֲהַבָּה פֶּרֶק י"א וְהִבִּיא שֵׁם מָה שֶׁהִשִּׁיב הַרְמַב"ם זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְרֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁבַבְבֵל שֶׁתְּמָהוּ עֲלֵיו עַל שְׁמִקִּיל בְּחִיבוֹרוֹ וְסִבִּירָא לִי דְּבַעַל קָרִי מוֹתֵר בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְהִשִּׁיב לְהֵם שְׁמִימִיו לֹא בִּיטַל אוֹתָהּ אֲלֵא שְׁלֵא הִי יִכּוֹל לְכַתּוֹב בְּחִיבוֹרוֹ כִּי אִם הַיּוֹצֵא מִן הַדִּין עַל פִּי הַלְכָה, "עַל כֵּן אֵל יַעֲצֹרְכֶם גֶּשֶׁם וְשֶׁלֶג מְלִטְבוֹל לַעֲת הַצּוֹרֵךְ".

(הכנה דרבה)

פֶּרֶק י"ח

גודל שכר טבילת בעל קרי - האר"י זכרונו לברכה אף על פי שהי' חולה עם כל זה לא הי' מבטלה - על ידי הטבילה נעשה לבוש לנשמתו - אף על פי שבטלוח, יחמיר על עצמו ומסוגל לאריכות ימים - אינו יכול לטבול יצטער על זה - יטבול במים להעביר המחשבות רעות- טבילה מעורר טהרת הלב

לא ילמד ויתפלל בגוף טמא, אם צריך לטבילה, יטביל עצמו, ואז כשיטביל יקדיש עצמו כל כך שגם מהטבילה יעשה ממנה לבוש לנשמתו שלא יבוא לידי טומאת קרי חלילה, ולא יצטרך לטבול בהכרחי.

(נועם אלימלך, פרשת אחרי)

אף על פי שבטלוח, יחמיר על עצמו ומסוגל לאריכות ימים

והבור ריק אין בו מים (וישב), כתב בבעל הטורים ב' ריק במסורה, והבור ריק אין בו מים, ואידך כי לא דבר ריק הוא מכס כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכון ימים, דאיתא בגמרא" דמאריכין לו ימיו ושנותיו וזה פירוש המסורה דאף על פי שהבור ריק אין בו מים שבטלוח לטבילותא, אבל מכל

(ז) ועיין נועם אלימלך פרשת כי תצא על הפסוק כי יהי' בך איש אשר לא יהי' טהור וגו'.

(ח) ברכות דף כ"ב ע"א.

מקום כי לא דבר ריק הוא מכם שיחמירו על עצמן, כי הוא חייכם ובדבר זה תאריכו ימים דמאריכין לו ימיו ושנותיו^ט.

(מהר"ש מבעלזא)

אינו יכול לטבול יצטער על זה ויטיל מ' נטילות בידו כנגד מס' סאה

מי שאי אפשר לו לטבול הן מצד חולשתו והן מצד שאין לו מים, יצטער על שאינו טובל את עצמו, ויתלבש ברוח טהרה ומחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, וירחץ כל יד ד' פעמים ויכוין שיעלה מעין טבילה, ויש אומרים שיטיל מ' נטילות בידו כנגד מ' סאה.

(שלחן מלכים, הלכה למשה סעיף י"ח)

גודל שכר טבילת בעל קרי

ואל תבטל תמיד טבילת בעל קרי אין אתה יודע מתן שכרה.

(מגיד משרים להב"י, פרשת בהר)

האר"י זכרונו לברכה אף על פי שהי' חולה עם כל זה לא הי' מבטלה

ראיתי למורי זכרונו לברכה [האר"י זכרונו לברכה] מקפיד בכל כוחו ונזהר לקיימה, ואף שהי' בגופו חולי קשה הנקרא שבירה, רצה לומר שנקרע הכרס ויוצאים בני מעיים לתוך כיס הביצים, והטבילה מזקת מאד לחולי זה, עם כל זה לא הי' מבטלה כלל.

(שער המצות, פרשת כי תצא)

טבילה מעורר טהרת הלב

זכור את אשר עשה לך עמלק וכו' אשר קרך בדרך, פירש רש"י לשון קרי וטומאה, רצה לומר כי נודע הוא שטן הוא היצר הרע, ונתן בלבך לבטל טבילת עזרא שתיקן טבילה לבעל קרי הואיל ואינו מדאורייתא, ובפרט שבטלו לטבילותא, בזה עצמו קרך וציננך לבל יחם לבבך בעת התפלה ותלמוד תורה, כי הטבילה מעורר טהרת הלב רשפי אש וכו', וכבר אמרו דורשי רשומות ל"ב ט"הור ב'רא ר"ת טבל, השם יתברך יטהר לבינו לעבדו באמת.

(ייטב לב, פרשת בשלח)

יטבול במים להעביר המחשבות רעות

ישנם עבירות שיעשה האדם ויספיק לו הטבילה, ויש הגעלה ויש על ידי לבון אש, והם אלו הטבילה, היא במים ארבעים סאה, וזה יועיל לכאשר יחשוב האדם מחשבות רעות אשר לא תעשינה, לזה יטבול במים להעביר המחשבה העולה על רוחו, ולזה היתה עולה באה, לזה יטבול במים ויעבור טומאתו ממנו.

(ראשון לציון, משלי)

פֶּרֶק י"ט

גודל ענין טבילת עזרא - מותר לעשות עצמו תלמיד חכם - בזמנינו פשיטא שלא נתבטלה תקנת עזרא - כשפוגם במחשבתו צריך טבילה -

כשאדם פוגם במחשבתו בהרהורים רעים, התיקון לזה היא הטהרה במקוה שזה מעביר רוח הטומאה מן האדם, וכמו שכתב בספר חסד לאברהם שרוח הטומאה אינו שולט במים ומשום הכי מהני הטבילה במקוה להעביר רוח הטומאה מן האדם, ולכן צריך שלא יהא דבר חוצץ בגופו כי אז לא יוכלו המים לבוא שמה וישאר רוח הטומאה דבוק בגופו חס ושלום, ואכן יש עוד דבר הגורם לעון המר שהוא על ידי הפגם בברית הלשון, בבחינת פימו דברו בגאות שמדבר בגבהות ובפרט שמדבר דברים האסורים שקרים לשון הרע רכילות וליצנות וניבול פה רחמנא ליצלקן, שעל ידי זה נכשל בפגם הברית כמו שאיתא שברית הלשון מכוון כנגד ברית המעור, ולזה אין מועיל הטהרה במקוה לבד, רק שצריך לשוב בתשובה שלימה.

(מגן אברהם)

גודל ענין טבילת עזרא

ואל יקברו אותי אצל תלמיד חכם או אצל צדיק, רק אצל איש פשוט המוחזק לשומר תורה ומצות "והי' נזהר בטבילת עזרא".

(צוואת הגאון הצדיק מצעהלים זי"ע, נדפס בספרו מגדלות מרקחים על התורה)

מותר לעשות עצמו תלמיד חכם לטבילת עזרא

והאידנא נתפשט בין כל מי שמתנהג בתכסיס תלמיד חכם ומי שרוצה להיות נמנה בין יראי ה' וחושבי שמו, להזהר בטבילת עזרא, ובוודאי כל מי שרוצה לעשות עצמו תלמיד חכם בענין זה הרי זה משובח.

(שאלות ותשובות ערוגת הבושם, סימן ט')

בזמנינו פשיטא שלא נתבטלה תקנת עזרא

אמר להלכה אחר שהגיע לכאן לארצות - הברית כמה שנים אחר החורבן רחמנא ליצלן, שבזמנינו אלה שמצוים בכל מקום מקוואות חמות, בנויות לתלפיות, בכלילת יופי והידור, פשיטא שלא נתבטלה תקנת עזרא, כיון שבקל יכולין לטבול.

(מהר"י שטייף זכרונו לברכה, חיי אברהם)

פֶּרֶק כ'

בו יבואר כי על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן: על שאינן זהירות בנדה, בחלה ובהדלקת הנר" - מי שעובר על איסור עריות, הוא עובר גם על איסור נדה, ושניהם חייבים כרת - מצות לא תעשה שלא לבוא על אחות אשתו בחיי אשתו - מצות לא תעשה שלא לבוא על הנדה

מצות לא תעשה שלא לבוא על הנדה. שנאמר (ויקרא יח, ט): "ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב". והעובר על זה ובא על אשה נדה, אפילו אחר שכלו ימי הנדה, כל זמן שלא טבלה במקוה כשרה כדין, של ארבעים סאה, שניהם חייבים כרת, והולד הנולד הוא פגום. (ופירשו האחרונים: שהוא פגום ומקולקל, וראוי להרחיק ממנו). ואסור לבוא על אשתו סמוך לוסתה. וכמה נקרא סמוך לוסתה? אם היה דרכה לראות ביום, אסור מתחלת היום; ואם היה דרכה לראות בלילה, אסור מתחלת הלילה. ויולדת, טמאה לבעלה כנדה, ואפילו לא ראתה דם בשעת לידה, טמאה; בין ילדה חי, בין ילדה נפל. ובמדינותינו, לאחר שבעה ימים לזכר וארבעה עשר לנקבה, אם טהרה מדם, תוכל לעשות בדיקת "הפסק טהרה" ותתחיל לספור שבעה נקיים, ותטבול אחר כך, ומותרת לבעלה. ואם תראה דם לאחר טבילתה, אסורה לבעלה ככל הנשים (שאין לה ימי טוהר הכתוב בתורה). והבא על היולדת כל זמן שלא טבלה, הרי הוא כבא על הנדה.

והנה, בענין עצם חיוב הטבילה לנדה, לא הוצרכנו לדבר, כי מי מבני עמנו לא ידע את גודל חיובה על פי התורה, כי הלא נדה היא כל זמן שלא טבלה; ואפילו נמשך כמה שנים מעת

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל לא

ראייתה, וכבר נעשתה זקנה שפסקה מלראות, מכל מקום עדיין טמאה היא מן התורה, מעת שראתה ועדיין לא נטהרה. ואיסור נדה מפורסם בכל ישראל, אפילו לקטן שבקטנים שיש לו מעט ידיעה בחומש, כי הלא מקרא מלא הוא (ויקרא יח, יט): "ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה", וכתוב בסוף הפרשה (שם שם, כט): "כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם", והיינו, שגם האשה נכרתה עבור זה. ונשנה הדבר הזה בפרשה כמה פעמים שהוא תועבה, ומטמא הנפש, ונפשו נכרת מארץ החיים לגמרי. ואפילו אם יכפוהו עכו"ם לזה, צריך למסור נפשו ולא יעבור על זה - שהוא שקול כמו עבודה זרה. והנה, מחמת גודל פרסומו בין האומה, היה דבר זה לפלא ולתמהון אם היינו מעתיקים לפני הקורא גודל איסורה; וכמו שאין צריך להזהיר, לכל אחד שלא יחתוך את ראשו. אכן, עתה, בעונותינו הרבים, החלו אנשים קלי דעת ובורים, לפרוץ פרצה בענין הטבילה לגמרי, שנשותיהן אינן טובלות כלל לנדותן, וחושבות שזה רק מנהג של יהדות בעלמא.

(ספר המצות הקצר - חלק מצוות לא עשה, קלב)

מי שעובר על איסור עריות, הוא גם על איסור נדה, ושניהם חייבים כרת

על כן אנו צריכים להאריך קצת בגודל העון הזה, כדי להזהיר להעם מהחטא הנורא הזה. ראשון לכל צריך האדם לדעת, שכל העונשים הנאמרים בתורתנו הקדושה ובחכמינו זכרונם לברכה על מי שעובר על איסור עריות, הוא גם על איסור נדה, ושניהם חייבים כרת עבור זה. והעובר על זה בזדון לבו, הוא רשע גמור, ופסול לעדות ולשבועה, ונקרא "פושע ישראל בגופו" עבור זה. ודינו נפסק (ראש השנה יז ע"א) - דמי שיש לו רוב עונות, ובתוך העונות נמצא גם עון זה, נדון בגיהנם שנים עשר חדש, ואחר כך גופו כלה ונשמתו נשרפת, והרוח מפזרת לאפרו

תחת כפות רגלי הצדיקים. ומי יוכל לשער גודל היסורים והצרות שיסבלו שניהם בגיהנם, אפילו על פעם אחת שעוברין על איסור זה, וכל שכן אם הפקר, חס ושלום, בעיניהם עון זה החמור, לעבור עליו כמה פעמים.

על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן: על שאינן זהירות בנדה, בחלה, ובהדלקת הנר

וגם הרבה פעמים גורם העון הזה שתמות בעת שתשב על המשבר, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (שבת לא ע"ב): "על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן: על שאינן זהירות בנדה, בחלה ובהדלקת הנר". גם העון הזה גורם כמה פעמים שימותו בניהם. ואפילו הוא רואה שבניו קיימים, לא יחשוב רב ותקיף מכל מסאבין דעלמא". [תרגום: הזרע שהוא מוליד בו בזמן, נמשך עליהם רוח טומאה, וכל ימיהם יהיו בטומאה. כי הבנין והיסוד שלהם הינו בטומאה גדולה וקשה מכל טומאות שבעולם]. (ועיין שם מה שהאריך בזה). ועל כן, כל איש אשר בשם ישראל יכונה, יחוס על עצמו ועל כל דורותיו הבאים אחריו, שלא יכלו בעונותיו, ויתחזק על יצרו שלא לעבור על איסור המר הזה, ויהיה לו טוב בזה ובבא.

צריך ליזהר מאד שלא לדור עם אשתו בעיר שאין שם מקוה כשרה

ולפי זה, צריך ליזהר מאד שלא לדור עם אשתו בעיר שאין שם מקוה כשרה. ואפלו מי שתלוי בו טפלי, ועיקר פרנסתו, לפי מראית עיניו, הוא תלוי רק במקום הזה, לא יחליף עולם עומד לעד לעולם, בעולם עובר, כי בודאי כשידור בקביעות עם אשתו במקום הזה, בהמשך הימים יבוא לידי מכשול ואיסור כרת, רחמנא ליצלן. וישים בטחונו בה', שלא יעזבהו גם שם.

מצות לא תעשה שלא לבוא על אחות אשתו בחיי אשתו

מצות לא תעשה שלא לבוא על אחות אשתו בחיי אשתו. שנאמר (ויקרא יח, יח), "וואשה אל אחותה לא תקח לצרור לגלות ערותה עליה בחייה". ומשעה שקדש אשה, נאסר באחותה, בין מן האב בין מן האם, ואפילו מזנות. ואם בא על אחותה בחיי אשתו, אפילו אם גירש אשתו, חייבים כרת; ובשוגג, חטאת. ונוהג בכל מקום ובכל זמן.

(ספר המצות הקצר - חלק מצוות לא עשה, קלא)

פָּרָק כ"א

בו יבואר כי מי שהוא טמא אין לו נשמה, ובפרט הפוגם הברית נשמתו מסתלקת - הנזהר בטבילת עזרא ישרה עליו רוח הקודש - אשרי מי שמרגיל בטהרה זו תמיד, ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות, ויבא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב

ובמקום אחר אבאר אם ירצה השם בסוד המקוה וצורתה וסוד טבילת ערב שבת וערב יום טוב וטבילות העבירות. ועתה לא באתי רק להודיע גודל מעלת המקוה, אשרי מי שמרגיל בטהרה זו תמיד, ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות, ויבא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב, כמו שנאמר (תהלים נא, יב), **לב טהור ברא לי אלהים, לב טהור ברא ראשי תיבות 'טבל'**. ומטהרת הרהור לב נמשך טהרת המחשבה שהיא במוח שיהיה לו מחשבה טהורה, ושוריינא דעינא בלבא תליא (ע"ז כח, ב), ויהיה טהור עינים מראות ברע, ואחר כך נמשך טהרת כל הגוף רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שהם נגד תרי"ג מצות. וכתב בראשית חכמה כי הפורש מהטומאה **נקרא טהור לבד**, שנאמר, **ורחץ בשרו במים וטהר**, והפורש מטומאת עבירות **נקרא טהור וקדוש**, טהור דכתיב (יחזקאל לו, כח), **וטהרתם מכל טומאותיכם, קדוש כדכתיב בפרשת עריות אל תטמאו בכל אלה**, וכן כתיב במאכלות אסורות **ולא תטמאו בהם**, ואחר כך כתיב בעריות (ויקרא כ, ז), **והתקדשתם והייתם קדושים**. ובפרשת שרצים נמי כתיב (ויקרא יא, מד), **והתקדשתם והייתם קדושים**, עד כאן.

סדר טבילה לבעל תשובה

ואם הוא בעל תשובה ובא לטהר את עצמו בערב שבת, אף כי בכל ימי השבוע תקונו כן, רק שאין אדם יכול לעמוד עליו, מכל מקום על כל פנים בערב שבת שהוא עת רצון תקון שבת מלכתא צריך לכלול גם כן טבילת ותיקון בעל תשובה בתיקון וטבילת שבת, מחדא משתמע תרתי. אם הוא בריא ויכול לסבול, יטבול י"ד טבילות לשלוט על י"ד עתים הרעים ולהפוך אותם לטובה, ולהיות לו כח לעמוד בהיכל מלכו של עולם בסוד ועתה יגדל נא כח אדני, באופן ובתיקון זה יהיו נמתקים אותם הי"ד עתים הנזכרים.

טבילה ראשונה הנה תועיל להעביר זוהמת עונו, וגי אחרות ליחד גי אותיות ראשונות של הוי"ה אהי"ה אדניי הנזכרים לעיל כפי סדר הוידוי, וגי טבילות שניות לגי אותיות שניות, וכן לגי גי שאר טבילות כנגד גי אותיות שלישיות ורביעיות, וטבילה אחרונה בא ליחד גי שמות גי כאחד ויחדיו יהיו תמים על ראשו להשפיע עליו רוח טהרה ממקור כל המקורות... וכבר מבוארים כל שאר תקוני בעלי תשובה בסוד כוונת הטבילה בתיקוני התשובה בפרק ב' ובספר כנפי יונה בכמה מקומות אין מספר עיין שם.

סוד ויעבור את מעבר יב"ק ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו

אבל לענין תיקון שבת לבד, אף כי יאמר הוידוי הנזכר, אינו צריך כי אם שלוש טבילות, אי יטבול להעביר זוהמת עונו והשארת סטרא אחרא השולטת בימי החול, כי אדם אין שימלט ממצודתם. הבי הוא הכנה לקבל נצוצי מלבוש הנשמה, ובטבילה זו יכוין בשלושה שמות הנזכרים בכלל ובפרט שעולים כמנין יב"ק יעננו ביום ק'ראנו, וזהו סוד ויעבור את מעבר יב"ק ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו

(בראשית לב, כג), כלומר בטבילה זו עם הכוונה נכונה שמכוין בשם יב"ק השליט והמשיל עליו הקדושה, ויפשטו ממנו בגדי מעילי סטרא אחרא בימי החול ברוב רחמי האל שניוצר ח'סד ל'אלפים ראשי תיבות 'נחל', ובזה מעביר את כל הטומאות מסטרא דמסאבא אשר לו.

על ידי הטבילה כהוגן כנולד דמי ונעשה אדם בצלמו בצלם אלקים וטבילה עם הכולל בגימטריא הוא אדם

הג' היא טהרה העיקרית. וכיון שנעשה בתיקונו ברחימו ובדחילו אז כנולד דמי ונעשה אדם בצלמו בצלם אלהים, וזהו סוד זוהמא בגימטריא בטומאה, וטבילה עם הכולל בגימטריא הוא אדם, כלומר בטבילה הראשונה העביר ממנו זוהמת עונו שהיתה מטמאת אותו ונעשה אדם כנולד דמי. ואחר שיצא מטבילה יתלבש כדרכו, ואז הוא טהור וקדוש מסטרא דמסאבא דשריה עליה קודם, וכשזה קם זה נופל, וכשהטבילה בא אז רוח מסאבא נופלת ובורחת ומסתתרא, וכן עולה טבילה עם הה' אותיות כמנין טומאה ודי.

(שלי"ה הקדוש - שער האותיות - עמק ברכה יב)

הנזהר בטבילת עזרא ישרה עליו רוח הקודש

מתבאר מהזוהר כי סגולת הטבילה היא להחזיר הנשמה למקומה, כי מי שהוא טמא אין לו נשמה, ובפרט הפוגם הברית נשמתו מסתלקת. וכל אדם צריך טבילה בכל ערב שבת, כמבואר בזוהר ויקהל, כדי לפשוט לבוש רוח חול וללבוש רוח קדושת שבת שהוא רוח חשוב מעתיקא, וכולי האי ואולי שישרה עליו רוח הקודש, עד כאן לשונו.

(שלי"ה הקדוש - שער האותיות - עמק ברכה)

פֶּרֶק כ"ב

**בו יבואר איך שהיו אבותינו ורבותינו מכינים עצמם
בקדושת המקוה ליום השבת קודש**

- א -

**מנהגו של רבי יהודה בר אילעאי ערב שבת מביאין לו
עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו, ומתעטף ויושב
בסדינין המצוייצין, ודומה למלאך ה' צבקות**

א. **במסכת שבת** (דף כ"ה עמוד ב') וזה לשונו: אמר רב נחמן בר רב זבדא, ואמר רב לה אמר רב נחמן בר רבא אמר רב, הדלקת נר בשבת חובה, רחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית רשות, ואני אומר מצוה, מאי מצוה, דאמר רב יהודה אמר רב, כך הי' מנהגו של רבי יהודה בר אילעאי ערב שבת מביאין לו עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו, ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין, ודומה למלאך ה' צבקות וכו', ותזנח משלום נפשי שניתי טובה וכו' (איכה ג'), מאי נשיתי טובה, אמר רב ירמיי זו בית המרחץ, רבי יוחנן אמר זו רחיצת ידים ורגלים בחמין.

ב. בספר **שלחן הטהור** (קאמארנא, זהב טהור סימן ר"ס אות א') כתב: וצריך לרחוץ מתחלה פניו ידיו ורגליו, כי מנהגו של רבי יהודה בר אילעאי קיבל מנהג זה מן רבותיו עד הנביאים, עד משה רבינו מהר סיני.

ג. בספר **קרבן שבת** (סימן ו' סוד רחיצה בשבת ודינה סימן ה') וזה לשונו: ואיתא בתיקוני שבת רבינו האר"י זלה"ה שרחיצת ידים ורגלים בערב שבת הוא דוגמת הכהנים

שהיו צריכין קידוש ידים ורגלים, ונודע שהכהנים נקראים מלאכים, כמו שכתוב הכתוב שפתי כהן ישמרו דעת וגו' כי מלאך ה' צבקות הוא, ולכך נראה שלכוונה זו היי' ר' יהודא ב"ר אילעי מלביש עצמו בבגדי פשתן דוקא אחר הרחיצה דידיים ורגלים, כי אחר הרחיצה היי' דוגמת כהן גדול, לפיכך נתלבש גם כן בבגדי פשתן כמו כהן גדול וכו'.

מנהג ישראל תורה היא

ד. בחידושי חתם סופר (מסכת שבת דף כ"ה עמוד ב', בדיבור המתחיל ואני אומר מצוה) וזה לשונו: מאי מצוה וכו' כך היה מנהגו של ר' יהודא בר אלעאי, ומסתמא מצוה רבה היא, מדנקט מנהגו, ומנהג ישראל תורה היא, כך מצאתי בראב"ן סימן שמ"ג.

ה. בספר משנה ברורה (ביאור הלכה סימן ר"ס) כתב: ומשמע בגמרא דאפילו מי שתורתו אומנתו יש לו לבטל כדי לקיים רחיצה בחמין, דמביא שם הגמרא (מסכת שבת דף ע"ה עמוד ב') מרבי יהודה בר אלעאי, אך שם בדידי לא נזכר כי אם פניו ידיו ורגליו.

ו. ועיין בספר ערוך השולחן (סימן ר"ס סעיף ב') שכתב וזה לשונו: והנה זה וודאי דמרחץ לרחוץ כל גופו יותר מצוה מרחיצת פניו ידיו ורגליו, וזה שר' יהודה לא עשה כן, וראיתי מי שטרח בזה. ולי נראה הטעם פשוט, משום דר' יהודה הי' לו כאב ראש, כדאיתא בנדריים (דף מ"ט עמוד ב'), ומי שיש לו כאב ראש, אין ביכלתו ליכנס למרחץ מפני החמימות, ולכן לא רחץ ראשו גם כן.

ז. בגמרא (שבת דף ל"א עמוד ב') וזה לשונו: מעשה בשני בני אדם שהמרו זה את זה, אמרו כל מי שילך וכו', אותו

היום ערב שבת הי', והלל חפף את ראשו, הלך ועבר על פתח ביתו וכו'.

ח. **בשאלתות דרב אחאי גאון** (פרשת בראשית) כתב דזה בהלל הזקן הי' במעלי שבתא עיין שם.

ט. **בגמרא** (סנהדרין דף צ"ה עמוד א') וזה לשונו: ההוא יומא אפניא דמעליא שבתא הוה אבישי בן צורי' הוה קא חייף רישי' בד' גרבי דמיא וכו'.

מצוה לרחוץ בבית המרחץ

י. **ובמדרש רבה** (ויקרא פרק ל"ד סימן ג') וזה לשונו: וכי ימוך אחיך, הה"ד (משלי י"א י"ז) גומל נפשו איש חסד, זה הלל הזקן שבשעה שהי' נפטר מתלמידיו הי' מהלך והולך עמם. אמרו לו תלמידיו רבינו להיכן את הולך, אמר להם לעשות מצוה, אמרו לו וכי מה מצוה זו, אמר להם לרחוץ בבית המרחץ, אמרו לו וכי זו מצוה, אמר להם הן. מה אם איקונין של מלכים שמעמידים אותו בבתי טרטיאות ובבתי קרקסיאות מי שנתמנה עליהם הוא מורקן ושוטפן והן מעלים לו מזונות, ולא עוד אלא שהוא מתגדל עם גדולי המלכות, אני שנבראתי בצלם ובדמות, דכתיב (בראשית ט', ג') כי בצלם אלקים עשה את האדם על אחת כמה וכמה.

- ב -

בו יבואר שמצוה לרחוץ כל גופו בערב שבת קודש, ואם אי אפשר לו, ירחץ פניו ידיו ורגליו בחמין

א. **בשולחן ערוך** (סימן ר"ס סעיף א') וזה לשונו: מצוה לרחוץ כל גופו, ואם אי אפשר לו, ירחץ פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת.

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל מא

- ב. **בב"ח** (סימן ר"ס) כתב: נראה דפניו ידיו ורגליו לאו דוקא דה"ה דצריך לחוף הראש בחמין וכו', וכן הוא בפרישה (אות א') בשם המרדכי.
- ג. **בשולחן ערוך** (סימן ר"ס סעיף א'): ומצוה לחוף הראש.
- ד. **בדרכי משה** (סעיף קטן א') מביא בשם המרדכי החדשים דמצוה לרחוץ בערב שבת, אבל ביום חמישי לא הוה יקרא דשבתא, אלא אם כן אי אפשר לחוף בערב שבת.
- ה. **בספר יסוד ושורש העבודה** (שער ח' פרק א') וזה לשונו: "ישתדל לרחוץ פניו ידיו ורגליו, ומה טוב אם יוכל לרחוץ כל הגוף.

פרק כ"ג

בו יבואר כי מנהגינו לרחוץ במקוה בערב שבת מקובלת מן האבות הקדושים ומן הנביאים עד משה רבינו עליו השלום מהר סיני - גודל השכר להמקיימה שינצל מהיצר הרע ומדינה של גהינם - החיוב בזה אחד אנשים ואחד נשים, והוא כבוד להדר עצמו להקביל פני הכלה בפנים מאירות ונקיות וטהרה

א. **ברמב"ם** (פרק ל' מהלכות שבת הלכה א' ובי') וזה לשונו: ארבעה דברים נאמרו בשבת, שנים מן התורה, ושנים מדברי סופרים, והן מפורשין על ידי הנביאים, שבתורה זכור ושמור, ושנתפרשו על ידי הנביאים כבוד ועונג, שנאמר וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד, איזהו כבוד זה שאמרו חכמים שמצוה על אדם לרחוץ פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת, מפני כבוד השבת.

ב. **בספר שלחן הטהור** (קאמארנא, זהב טהור סימן ר"ס אות א') כתב: וצריך לרחוץ מתחלה פניו ידיו ורגליו, **כי מנהגו של רבי יהודה בר אילעאי קיבל מנהג זה מן רבותיו עד הנביאים, עד משה רבינו מהר סיני.**

ג. עוד כתב בספר **שלחן הטהור** (להגאון הקדוש מקאמארנא, זר זהב סימן ר"ט אות א'): **וצריך ליזהר בזה הרבה, וינצל מהיצר הרע ומדינה של גהינם.**

ד. בספר אור זרוע (הלכות ערב שבת, סימן ז') כתב: למדנו שמצוה לרחוץ פניו ידיו ורגליו ערב שבת בחמין וכו',

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל מג

מיהו מצוה היא שמקבל עלי' שכר אם קיימה, ואם חסרה אינו נדון עלי'.

ה. בעטרת זקנים (סימן ר"ס אות א') כתב: וכשם שנר של שבת יהא זהיר בו אחד אנשים ואחד נשים חייבים בו, כדאיתא בסימן רס"ג, כך צריך ליזהר ברחיצה בחמין.

ו. בבאר היטב (אות א'), שמחוייב בדבר הזה אחד אנשים ואחד נשים.

ז. בספר ליקוטי מהרי"ח (סדר הנהגת ערב שבת) כתב בשם ספר אשל אברהם מהגה"ק מבוטשאטש זצ"ל, שלמד קצת זכות על נשי דידן שאינם נוהרים בזה עיין שם.

ח. בעטרת זקנים (סימן ר"ס אות א') כתב: וכשם שנר של שבת יהא זהיר בו אחד אנשים ואחד נשים חייבים בו, כדאיתא בסימן רס"ג, כך צריך ליזהר ברחיצה בחמין.

ט. בספר סדר היום (סדר ערב שבת, טבילה במקוה) וזה לשונו: אחר שעשה כל מעשיו וצרכיו והכין כל עניניו והתפלל מנחה, וכבר נטה השמש לערוב, יחס לו יורה של מים חמים, שירחוץ בהם פניו ורגליו, והוא כבוד להדר עצמו, כדי להקביל פני הכלה בפנים מאירות, ונקיות וטהרה.

פרק כ"ד

בו יבואר שהרוחץ בערב שבת קודש צריך לכוין שהרחיצה תעלה לו למצוה, וירחוץ עצמו לכבוד שבת. - ועל ידי הרחיצה בחמין בערב שבת קודש רוחצין גם כן נפש הבהמית וכתמי העוונות וזוהמת רוח הטומאה השורה על האדם, ומגרשים את הקליפות - הרחיצה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש

1. בספר אור צדיקים (סימן כ"ח): יזהר לרחוץ בכל ערב שבת במים חמין פניו, ואחר כך ידיו ורגליו, ויאמר בשעת רחיצה "והי' הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו".

2. בשער הכוונות (להארי"י ז"ל, ענין רחיצת פניו ידיו ורגליו) כתב: והנה נתבאר, כי המים חמין, הם בסוד שלהובא דאשא הנזכר בזוהר, המגרשת את הקליפות, ולכן צריך שבשעת רחיצתך במים החמין, תכוין בסוד כוונת שלהבת י"ה. ר"ל, כי זו השלהבת, יוצאת משם י"ה, כדי לגרש ולהפיל הקליפה למטה.

3. בספר משמרת שלום (קורינב, סימן כ"ה סעיף א') כתב: **קודם שילך למרחץ נכון לומר הריני הולך לרחוץ פני ידי ורגלי וכל גופי בחמין, ולטבול במקוה לכבוד שבת קודש, כמצות חז"ל, לקיים מצות עשה שאל אביך וגו', ומצות לא תעשה לא תסור וגו', לשם יחוד קודשא בריך הוא גו' ויהי נועם וגו'.**

4. ובספר שלחן הטהור (קאמארנע, סימן ר"ס, זר זהב אות א') וזה לשונו קדשו: **ירחץ במקום נקי וטהור פניו ידיו ורגליו, ויכוין לקיים מצות חכמים, אבל במרחץ במקום שאסור להרהר בדברי תורה אסור לו שם לקיים מצות,**

אפילו מצות חכמים, ומכל שכן מצוה דאורייתא, והעולם סוברין שיוצאין במה שרוחצין במרחץ, בוודאי זה אינו, באין פנים עיקר מצוה לא יצא חלילה, אבל אף על פי כן מצוה קעביד, וכשהולך למקוה ששם לא נקרא מרחץ, שהרי כל אדם מכוסה שם במים יכוין: מה שרחצתי במרחץ יעלה לי למצוה, כי לשם מצוה עשיתי זאת לכבוד שבת.

5. בספר שלחן הטהור (קאמארנא, זר זהב סימן ר"ס סק"א) **ויכוין לבטל במצוה זאת** [של רחיצת הגוף] **כל כח ורתיחות היצר הרע שמחמם לדבר עבירה ולפני' ולגדלות, ולבטל אש הכעס וריב ומצה ומחלוקת ושנאת חנם, ולית אתר פנוי מיני', ובערב שבת חוזרות כל בחי' הקדושה לקדושתו ונתעלה למעלה, ואז גם הרע רוצה לעלות לקבל שפע חיותו גשמיות וטעם מתקן לשעתו ומרורים לבסוף, ולזה יכוין איזה גיבור הכובש את יצרו להמשיך מגבורה עליונה אש קדוש כח אחד הנקרא שלהובא דאשא, ומוריד כח יצה"ר קליפות נגה עם נוקבא דתה"ר, ולזה צריך קציצת צפרנים קודם רחיצת מים חמין, כי המים חמין דקדושה הם סוד אש קדוש הנותן חמימות לתורה ולמצות, ועל ידי זה מוריד סרחון תאות אש היצה"ר עד נוקבא דתהו"ר, ונופל הרע למטה, והטוב שבו נתעלה בסוד הארת מתיקות קדושת שבת, עד שפניו מאיר כלפידי אש באהבה ובהכנעה.**

פֶּרֶק כ"ה

בו יבואר שעיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש הוא, לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם - רחיצת החמין בערב שבת קודש הוא חיוב גדול, והרמב"ם השווהו בשיווי עם סעודת שבת - מצות רחיצת פנים ידים ורגלים בחמין מערב שבת, שהוא דוגמת שלהובא, לדחות הרע דנוגה שבגוף ונפש הבהמית, ויהי' כולו טוב בשבת

1. בספר באר מים חיים (פרשת בהעלותך בד"ה או ירמוז הכתוב באומרו בהעלותך וגו'): בהגיע יום השבת קדשינו אשר הקדושה מאירה ומופיע בו על כל נשמות ישראל, וכל אדם לפי מה שהוא מרגיש בנפשו תוספת קדושה תוספת יראה תוספת אהבה למלך עולמים ברוך הוא, וביחוד אשר נאסר בו הוצאה מרשות הרבים לרשות הרבים, והכנסה מרשות הרבים לרשות היחיד, והוא רומז על הנוכח שאסור לאדם לצאת מיחודו ואחדותו על רגע אל עלמא דפרודא ח"ו, ושלא להכניס ח"ו משם לרשות היחיד, ואז צריך להתבושש מאוד ממעשה החול ממה שעבר עליו בהוצאה והכנסה, ובפרט אם חס ושלוס מרגיש בעצמו מעבירה גמורה דאורייתא או דרבנן שהעובר על איסור קל של רבנן מקרי רשע, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (יבמות דף כ' עמוד א'), או מעבירות שאדם דש בעקביו, שהבושה תגדל אצלו מאור פני מלך חיים המאיר ומופיע ביום שבת קדשנו, ואז נתהפך אצלו הבשת לתשב ששב אל ה' בכל לבבו ונפשו ומקבל עליו באמת מעתה לאהבה את ה', ולירא ממנו ולפאר לבוראו ולנצח יצרו, ולהודות לשמו יתברך, ולהתקשר

בו ולהמליכו על כל אבר וגיד מרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו מלכות גמורה וכו'.

רחיצת החמין בערב שבת קודש, שהוא חיוב גדול, והרמב"ם השווהו בשיווי עם סעודת שבת

2. ואז הוא בא לבחינת הקרס באהבה עזה ברשפי אש שלהבת י"ה הנרמז **ברחיצת החמין בערב שבת קודש, שהוא חיוב גדול, והרמב"ם השווהו בשיווי עם סעודת שבת**, כמו שכתב בדבריו (פרק ל' מהלכות שבת הלכה א"ז) וזה לשונו: ד' דברים נאמרו בשבת וכו' איזה כבוד זה שמצוה על האדם לרחוץ פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת וכו', הרי ששניהם נלמדו מפסוק אחד והיא בחינת הטבילה באש, שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (סנהדרין דף ל"ט עמוד א') עיקר טבילתא בנורא הוא, דכתיב כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר וכל אשר לא יבוא באש העבירו במים וכו', כי החוטא בחטאו הנה בא באש התבערה חמדת תאות לבבו אשר תבער כאש להבה אכלה סביב וכו', כי כאשר יבער האדם בקרבו אשו של הקב"ה להדבק בו באהבה עזה וחיות אש, זה אוכל ושורף אשו של יצר הרע, אש התאוה אשר בקרבו, ובזה מגביר היצר טוב על היצר הרע, וטובל עצמו באש, ואז כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר.

עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש', לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב

3. ועל כן בערב שבת קודש, בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש, ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור, להתבייש במר נפש ממעשה החול, ולבוא לבחינת תשב כנוצר, בא הרחיצה במים חמין, להראות

אשר צריך לטבול ברשפי אש, להיות אש אכלה אש של היצר הרע, יוזה הוא **עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש'**, לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב, ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חז"ל בגפ"ת, ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י זכרונו לברכה וכו'.

4. בספר **תולעת יעקב** (סוד שבת) וזה לשונו: טעם לרחיצה ערב שבת, שבימי החול שולטות סיבה אחרת בעולם, וצריכים עם הקודש לצאת מתחת הרשות ההוא לנקות עצמם ממנו, ליכנס בסוד האמונה הקדושה וכו'.

5. בספר **אור השבת** (פרק ב' אות י"ט) מביא בשם ספר עונג שבת בשם מקובלים, כי טעם לרחיצת פניו הוא, כי כל ישראל יש לו צלם אלקים שנאמר אך בצלם יתהלך איש, וכל ימי השבוע נחשך מכל רוח מסאבא דשריא עליו וכו', וברחיצת פניו בשתי ידים מסיר הרוח ההוא.

6. בספר **תורת חיים** (על מסכת עירובין דף ו' וזה לשונו: בספר קרבן שבת פרק ו' סימן ד') כתב: לפי ששבת הוא רמז לעולם הבא יום שכולו שבת, לכך חייב האדם לעשות בשבת דברים שהם מעין יום שכולו שבת וכו', וכשם שבעולם הבא צריך האדם לרחוץ עצמו תחלה בנהר דינור להעביר ממנו כתמי העוונות וכו' ואחר כך נכנס בגן עדן, כך בשבת אמרו רז"ל שמצוה לרחוץ בערב שבת, כדי להעביר ממנו הזוהמא ממש וכו'.

מצות רחיצת פנים ידים ורגלים בחמין מערב שבת, שהוא דוגמת שלהובא, לדחות הרע דנוגה שבגוף ונפש הבהמית, ויהי' כולו טוב בשבת

7. בספר **דרך מצותיך** (להרה"ק בעל צמח צדק זכותו יגן עלינו, מאמר לא תבערו אש, דף צ"ג) וזה לשונו: גדולה מזו אמרו בשבת

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל מט

שאפילו הטוב שבנוגה נפרד מן הרע שבנוגה, על ידי שלהובא דבטש בנוגה בערב שבת שדוחה את הרע דנוגה למטה מטה, כמו שכתוב בזוהר ויקהל (דף ג' עמוד ב') שם, ודפרישית במקדש מעט על שם האריז"ל, ומזה יצא מצות רחיצת פנים ידים ורגלים בחמין מערב שבת, שהוא דוגמת שלהובא, לדחות הרע דנוגה שבגוף ונפש הבהמית, ויהי' כולו טוב בשבת, ואז יוכלל הטוב דנוגה בקדושה האלקית הן למעלה והן באדם.

פֶּרֶק כ"ז

בו יבואר כי על ידי רחיצת הגוף בחמין בערב שבת קודש נעשים תיקונים גדולים בעולמות העליונים, ומעלה על ידי זה רגלי השכינה כביכול, והיא עיקר הכנעת קליפת נוגה שהוא על ידי רחיצה במים חמין בערב שבת קודש, ומי שאינו רוחץ עצמו בחמין בערב שבת קודש, אינו יכול להרגיש קדושת שבת קודש עד הבוקר, ועל ידי רחיצת גופו בערב שבת קודש זוכה להשיג סוד של שבת

1. בספר יסוד ושורש העבודה (שער ה' פרק א') כתב: ומי שהאיר לו ה' עיני שכלו לעיין כתבי האר"י ז"ל, שם יראה התיקון הגדול והנפלא מה שנעשה בעולמות העליונים על ידי רחיצת פניו ידיו ורגליו במים חמין בערב שבת קודש, ומה טוב אם יכול לרחוץ כל הגוף בהם, ואם ירחץ ראשו תחלה, ויאמר בשעת רחיצה: לכבוד שבת קודש, ויכוין לתת בזה נחת רוח להבורא יתברך שמו.

מה טוב ומה נעים שבכל ערב שבת וערב יום טוב ירחץ רגליו במים חמין, לפי שהשכינה רגלי' בחול יורדות מות, ובשבת מעלה אותם אז למעלה

2. בספר הקדוש של"ה [=שני לוחות הברית] (מסכת שבת, פרק תורה אור) כתב וזה לשון קדשו: ומשמע מכתבי הקודש דהאר"י ז"ל שהטבילה תהיי סמוך לקבלת שבת, וכן רחיצת רגלים בחמין, כי גם ברחיצה יש סודות. ומצאתי בכתבי קודש שלו בזה הלשון: ומה טוב ומה נעים שבכל ערב שבת וערב יום טוב ירחץ רגליו במים

חמין, לפי שהשכינה רגלי' בחול יורדות מות, ובשבת מעלה אותם אז למעלה, ונכללים בשלשה ספירות נצ"ח הוי"ד יסו"ד בגדולי"ה גבור"ה תי"ת, וכן בכל העולמות בסוד שבעה. וזהו שאמר רחצתי את רגלי איככה אטנפם, ברדת למטה לקליפות וכו'. עיין שם עוד.

בלא מים חמים אינם יכולים להרגיש חיות ושמחה של קדושת שבת עד הבוקר

3. **בהנהגות קדושות של הרה"ק רא"צ מקאמארנא**

(בהקדמת ספר אור עינים חלק ב'), הנהגות שבת ויום טוב (אות ו') כתב: וקודם הכנסת שבת קודש צריך לטבול במקוה, וקודם הטבילה יזהר לרחוץ כל גופו במים חמים, ואם אין לו מרחץ, על כל פנים ירחץ פניו ידיו ורגליו במים חמים דייקא, **כי בלא מים חמים אינם יכולים להרגיש חיות ושמחה של קדושת שבת עד הבוקר.**

4. **בספר שלחן הטהור** (קאמארנא, זר זהב סימן ר"ס אות א') כתב:

ורב סובר רשות (לרחוץ עצמו בערב שבת), יש בו סוד בסוד שם שקוצי"ת [שועתינו קבל ו"שמע" צעקתינו יודע תעלומות] שם שבת, אשר הרוחץ זוכה אליו בשבת על ידי רחיצת פניו ידיו ורגליו.

פרק כ"ז

בו יבואר גודל ענין הרחיצה בחמין בערב שבת הוא משום עונג שבת, - וכדי לפשוט צורה של ימי החול וללבוש צורה חדשה לכבוד שבת - ועל ידי שרוחץ עצמו בחמין בערב שבת קודש נעשה האדם זך ונקי מבלי סיג לא יצטרך לידון במים רותחין של מי המבול - יש אומרים שאם מימי המקוה חמה, אין צריכין לרוחץ הגוף במים חמין לפני הטבילה, רק די בזה שטובל עצמו במקוה חם - רחיצה במים חמין הכוונה על דמעות חמין, היינו לבכות בערב שבת, לעשות הכנה לשבת קודש - בערב שבת הי' ר"ר זושא זי"ע בא אל בית המרחץ ופושט את בגדיו, ומילא מחתה עם גחלים וישב עליהם, וקרא: הסתכל איזה רשע זושא הוא, שאפילו הגחלים לא רוצים לשרוף אותו

1. בספר קרבן שבת (פרק ד', סוד רחיצה בשבת ודינה, סימן ד') וזה לשונו: והנה עם כל זה מבוארת כוונת רבי יהודה בר עילאי שהי' חיוב אצלו בכל ערב שבת להביא לפניו עריבה מלאה מים, כדי שיוסרו ממנו כתמי עונותיו, כי אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ולא נזכר שהי' טובל עצמו, כי ידע בנפשו שלא חטא בקרי, ודי הי' לו ברחיצת חמין, וגם הי' מלביש עצמו בבגדי פשתן לבנים, לפי שעל ידי הרחיצה נעשה האדם זך ונקי מבלי סיג כמו שיהי' אחר התחי' כנזכר לעיל, ונודע שהצדיקים עתידים לעמוד בלבושיהן תכריכי פשתן, ולכך לכוונה זו הי' לובש עצמו בבגדי פשתן, ולפי שעל ידי זה נעשה האדם ממש כמלאך כמו שעלה תחלת המחשבה של הקדוש ברוך הוא, לכך מסיים המאמר

ואומר והי' דומה למלאך ה' צבקות, רצה לומר בפעולה
זו הי' ממש דומה למלאך ה' זך ונקי.

2. בספר ראש יוסף (מסכת שבת דף כ"ה עמוד ב' בדיבור המתחיל רחיצת
ידיים ורגלים) וזה לשונו: בגמרא רחיצת ידיים ורגלים
ערבית, ופירש רש"י ליל שבת לאו דוקא אלא ערב שבת
מבעוד יום וכו', ומה שאין מברך על הרחיצה איני יודע,
ואפשר דאין כל כך מצוה.

3. בספר כף החיים (סימן ר"ס אות ג') כתב, הגה, כל גופו וכו'
דמשמע שמצוה לרחוץ כל גופו בחמין בערב שבת, ועיין
ברמב"ם הלכות דעות (פרק ד' הלכה ט"ז) שכתב דרך
הרחיצה שיכנס האדם למרחץ מז' ימים לז' ימים וכו',
ורוחץ כל גופו בחמין שאין הגוף נכוה מהם, וראשו
בלבד שהגוף נכוה בהם, ואחר כך ירחץ כל גופו
בפושרין, ואחר כך בפושרין מן הפושרין עד שירחץ
בצונן וכו' יעויין שם, נמצא דעל פי הרפואה גם כן דיש
לרחוץ בחמין פעם אחת לז' ימים, ועל כן יש לרחוץ
בערב שבת כדי לכוין לשם מצוה, והרפואה ממילא
באה.

4. בספר רבינו ירוחם (נתיב שנים עשר, ריש חלק ראשון) כתב וזה
לשונו: רחיצת ידיים ורגלים או מרחץ או מתעטף
בטליתו, וכל תיקונים שעשה לכבוד שבת, היא מצוה
משום עונג שבת.

לפשוט צורה וללבוש צורה

5. בספר אמרי פנחס (שער ד' שבת ומועדים אות ה') כתב: שמעתי
מבנו מוהר"י ששמע מאביו בהר"ב טעם שהולכים
למרחץ בערב שבת הענין לפשוט צורה וללבוש צורה,
שצריך להלביש צורה חדשה על שבת, על כן הולכים
למרחץ ופושטים מלבושים והולכים ערום כנזכר לעיל.

6. בספר **אור הנר** (סדר הנהגת היום, ערב שבת קודש אות ו) וזה לשונו: ואם המקוה היא צונן, יהדר אחר מים חמים לרחוץ פניו ידיו ורגליו בחמים, ואם המקוה הוא חמה, אין צריך לרחיצת פניו ידיו ורגליו בחמין כו'.
7. בספר **אוצר החיים** (חלק ה' דף מ"ט עמוד ב') וזה לשונו: יתקן נפשו במים חמין של קדושת שבת, שלא יצטרך לידון במים רותחין של מי המבול.
8. בספר **דרשות חתם סופר** (חלק ב' דף ש"ז עמוד א' בדיבור המתחיל כתי"י) וזה לשונו: כתיב ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה, אמרו חכמינו זכרונם לברכה (שבת דף כ"א עמוד ב') זה נר שבת ומים חמים בערב שבת. והענין דכתיב (תהלים קי"ט) פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך, ומה ענין שמירת התורה להעינים דוקא, אלא יש לאדם שני מיני עינים, עיני שכל, שבו ישיג כל מושג, ועיני הגשמיות, והרוצה לפתוח עיני גשמיותו נסתמו ממנו מעיני חכמה בפתוח אלו יסתמו אלו, כמו שכתוב במקום אחר על פסוק ויפקחו עיני שניהם (והחכמה נקראת דולה מים מבורות עמוקים, מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תכונה ידלנה (משלי כ'), לכן בזאת יכופר מה שלא השיג התורה על אמיתתה ולא דלה מים עמוקים בלבו להשיג בעין שכלו, לעומת זאת פלגי מים ירדו עיניו הגשמיים מימי הדמעות היוצאים מן הלב, אך כל זאת אפשר בחסר היאוש מהשג הדבר, ובהיות ההעדר ההוא נוגע אל לבו באמת, אבל כשאי אפשר לו לבכות ולבו אטום, מזה נראה שאין ההעדר מצוי להחזיר.
- גם מבואר בחקירה כי הדמעות הבאים מקירות הלב הם חמים רותחים מרתיחות הלב, ובזה נבוא אל הביאור בהקדים כי השגת השפע מכונה יום שבת, וההכנה לזה נקרא ערב שבת, וזה קינת ירמיי עליו השלום להיות ותזנח משלום נפשי זה נר שבת, היינו

עוצם ההשגה זנחה נפשי ממני, והיי לי עדיין קצת נחמה אלו הייתי יכול לבכות מקירות לבבי, אבל נשיתי טובה, זהו מים חמים, היינו דמעות חמים בערב שבת, לעשות הכנה להחזיר השפע לי וכו'.

9. בספר **מאמר מרדכי** (סלאנים, דף ס"ו) מביא סיפור נורא, מה שהיי עם הרב הקדוש הרבי ר' זושא מהאניפאלי זכותו יגן עלינו: **בערב שבת הי' בא אל בית המרחץ ופושט את בגדיו, ומילא מחתה עם גחלים וישב עליהם, וקרא: קוקט וואס פאר א רשע זושא איש, אפילו די קוילן ווילן איהם נישט ברענען.** [הסתכל איזה רשע זושא הוא, שאפילו הגחלים לא רוצים לשרוף אותו].

פָּרָק כ"ז

אחר הרחיצה בחמין ערב שבת קודש, צריך לטבול עצמו במקוה כדי לקבל הארת שבת - על פי שולחן ערוך וכתבי האר"י ז"ל מחויב האדם לטבול עצמו במקוה בערב שבת קודש, ואין לזלזל בזה, כי האר"י ז"ל שמע כל דבריו מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו - מי שטובל עצמו בערב שבת קודש קדוש יאמר לו - יכּוּיֵן קוּדֵם הַטְּבִילָה לַהֲטָהָר מחטאים עונות ופשעים שפגם במשך ימי השבוע - בשעת הטבילה במקוה בעש"ק יכּוּיֵן ויאמר שטובל עצמו לכבוד שב"ק - על ידי הטבילה במקוה בעש"ק נעשה האדם נקי מהעבירות שנכשל בהם במשך ימי השבוע - על ידי הטבילה יכול לזכות לרוח הקודש

1. בספר הזוהר (פרשת ויקהל דף ר"ד) וזה לשונו: כד על שבתא אצטריכו אינון עמא קדישא לאסחאה גרמייהו משמושא דחול, מאי טעמא, בגין דבחול רוחא אחרא אזלא ושטיא ושרא על עמא, וכד בעי בר נש לנפקא מן ההוא רוחא ולאעלא ברוחא אחרא קדישא עילאה, בעי לאסחאה גרמי לשריי עלה ההוא רוחא עילאה קדישה.
2. בספר הזוהר (פרשת תרומה דף קל"ו עמוד ב'): רב המנונא כד הוי סליק מנהרא במעלא שבתא, הוה יתיב רגעא חדא וזקיף עינוי והוי חדי, והוה אמר דהיה יתיב למחמי חדוה דמלאכי עילאי.
3. בספר שער הכוונות (להאר"י, ענין טבילת ערב שבת אות צ') כתב: ואחר קריאת הפרשה היה טובל הטבילה של ערב שבת.

4. בספר שער הכוונות (להארי"י ז"ל, ענין טבילת ערב שבת אות קי) כתב: אחר כך תכוין שכל זה יהיה לכבוד שבת, והוא: כי הלא בחי' שמות הנ"ל שהם די' הויות, וגי' אהי"ה ושם י"ה, יש בהם ל' אותיות, וזהו ל' של לכבוד, וכשתוסיף ב' כוללים, שהם כללות הז' שמות, וכללות שם י"ה, יעלו במספר כבוד, ומספר כל חי' שמות הנזכרים לעיל עצמן, הם בגימטריא שבת, וכשתעלה מן המים, תאמר: **"אם תשיב משבת רגלך"**.
5. בספר שולחן ערוך האריז"ל (תוספת שבת אות ט"ו) כתב: אמר מורי זכרונו לברכה **כי כל המצות ועבירות שאדם עושה ניכרים במצחו, ומי שזוכה בנפש יתירה בשבת אז אין שום עבירה ניכרת במצחו, כי הארת הנפש יתירה מכסה אותו הרושם, אבל אם האדם טמא קרי ניכר במצחו, ואין הארת נפש יתירה מכסה אותו הרושם עד שיעשה טבילה, ואז יסיר מעט מהרושם ממצחו, ואינו ניכר כל כך אחר שעשה טבילה.**
6. בסידור האריז"ל (להרב ר' שבתאי, עניני ערב שבת) וזה לשונו: **ל'ב ט'הור ב'רא לי אלקים, ראשי תיבות טב"ל, ואז ורוח נכון חדש בקרבי, שאין קדושת שבת ניכר באדם עד שיטבול עצמו.**
7. בסידור ר' אשר (דף רכ"ה עמוד א') כתב: **ותיכף אחר הטבילה ניכר באדם תוספות הקדושה וכו'.**
8. בספר כף החיים (סימן ר"ס אות ד') כתב וזה לשונו: **ואם כן לפי סודם של דברים, צריך תחלה לרחוץ פניו ידיו ורגליו כדי להעביר מהם הקליפה כנזכר לעיל, ואחר כן לטבול כדי לקבל הארת שבת.**
9. בספר אור צדיקים (לר"מ פאפיראש, סימן כ"ח סעיף כ') כתב, **סדר הטבילה ערב שבת קודש, יכנוס במים ויאמר: הריני טובל להפשיט את הזוהמא.**

10. בספר אור צדיקים (לר"מ פאפיראש, סימן כ"ח סעיף כ') כתב: ויטבול פעם ב', ויאמר הריני טובל להפשיט בגדי חול, ויטבול פעם ג' ויאמר הריני טובל לכבוד שבת קודש, זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו, **"ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים"**, ויטבול פעם ד' ויפסע לאחוריו ויאמר הפסוק **"אם תשיב משבת רגלך וכו' עד ה' דבר"**.

המקוה תיקן לזרע לבטלה

11. בספר מנחת שבת (סימן קנ"ז) כתב: ראיתי בשם האר"י ז"ל לבל יתראש בטבילת מקוה, ובפרט לכבוד שבת קודש, ויזכור היטב כמה פעמים חימם את עצמו לעבירה, הן באכילה ושת"י, ובפרט בזרע לבטלה רחמנא לצלן וכיוצא, ויקרר עצמו כעת לכבוד ה'.

12. בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק ז') כתב: והעיקר שצריך האדם לעשות ביום הששי בגופו, **לקנות קדושת שבת ונשמה יתירה, היא טבילה במ' סאה, כדי לפשוט רוח חול וללבוש רוח קדושת שבת.**

13. בספר שלי"ה (מסכת שבת פרק נר מצוה) וזה לשונו: ולענין טבילה בכל ערב שבת, הוא קדושה גדולה וטהרת הקדוש וכו'.

14. בספר שלי"ה (שער האותיות אות ק', קדושה) כתב: **וכל אדם צריך טבילה בכל ערב שבת וכו', כדי לפשוט לבוש רוח חול, וללבוש רוח קדושת שבת, שהוא רוח חשוב מעתיקא, וכולי האי ואולי שישרה עליו רוח הקודש.**

15. בספר דברי שמואל (ניקלשבורג, הנהגות הצה"ק הרב ר' שמעלקא זכותו יגן עלינו, אות כ"ח) כתב: **ירגיל עצמו בטבילה תמיד. וחיוב בעת הטומאה חס ושלוס, ובערב שבת קודש ובערב יום טוב ויום טוב גם כן חיוב לטבול.**

מי שעובר על דברי האר"י ז"ל בלי אונס, שרי לי' למיקרי עברינא, כי כל דבריו אפילו דבר קטן, הוא מה ששמע לא מפי מלאך ולא מפי שרף, אלא מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו

16. בספר שלחן הטהור (קאמארנא, סימן ר"ס) כתב וזה לשונו: מצוה וחיוב מדברי האר"י ומדברי הזוהר הקדוש לטבול בנהר או במקוה בכל ערב שבת קודש וכו', ומי שעובר על דבריו בלי אונס, שרי לי' למיקרי עברינא, כי כל דבריו אפילו דבר קטן, הוא מה ששמע לא מפי מלאך ולא מפי שרף, אלא מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו.

17. בסידור בית יעקב (להיעביץ, מוסד השבת אות כ"א) וזה לשונו: מאן דזהיר בה, קדוש יאמר לו.

18. בספר סידורו של שבת (חלק א', שורש הראשון ענף ג' עלה ו') כתב: קודם שיטבול יתן את לבו ומחשבתו לשוב לפני בוראו, כדי שיוכל לפשוט ולהסיר מעליו בגדי חול, על ידי הבושת והתשובה, ואז יוכל לסלק הסטרא אחרא וכו'.

19. בספר פרדס המלך (סאדיגורא, דף כ"ט) וזה לשונו: בסדר היום שכתב הרב הקדוש רבי שלום שכנא מפראהביטש זכותו יגן עלינו, לאנשי שלומינו, איתא בזה הלשון: בערב שבת ילך לטבול, ויכוין: כמו שבגשמיות המים יטהר גופו, כן בפנימיות המים יטהר נשמתו.

20. בספר כנפי יונה (חלק ג' סימן מ"ה) כתב, ואחר כך יחזור וישהה שנית ויאמר: הריני טובל כדי לקבל הארת שבת זכור ושמור בחבורא חדא וכו'.

21. בספר מקור חיים (לבעל חוות יאיר זכרונו צדיק לברכה, סימן רס"ב) כתב ברחיצת חמין ולבישת בגדים יאמר בפיו: לכבוד שבת, וכן ביום טוב.

22. בספר ארחות חיים (לר"א מלוניל, סדר תפלת ערב שבת אות י') כתב: ומה שכתבתי שהאומר ויכולו, עוונותיו מכופרין (שבת דף קי"ט עמוד ב'), נפקא לו מגזירה שוה וכו', לומר לך

שכשם שפרה מכפרת כך שבת מכפרת, זהו דאמרינן אם ישמרו ישראל שבת אחד מיד הן נגאלין, לפיכך צריך אדם לטהר עצמו בערב שבת'.

23. בספר קרבן שבת (פרק ז' סימן ה') כתב: ועל כל פנים לא יעבור אותו החוטא [בזרע לבטלה] טבילת ערב שבת, כי אפילו נשמה יתירה שמוחקות העונות, חטא זה איננה מוחקות כנזכר לעיל. ולכך יטבול, ואחר הטבילה יפשפש במעשיו, כי ערב שבת מסוגלת לתשובה יותר משאר ימים וכו'.

פֶּרֶק כ"ט

מי שטובל עצמו בערב שבת קודש זוכה שישרה עליו הנשמה יתירה של שבת קודש - זוכה להשגות הרבה חכמות - הטבילה במקוה בערב שבת קודש צריכים לקיים כמעט במסירת נפש - הטובל עצמו בערב שבת קודש הקדוש ברוך הוא מקבל תפילותיו - זמן טבילה במקוה יש אומרים שהוא כמו שעה קודם חצות, ויש אומרים שזמנו לאחר חצות דייקא - ויש אומרים שזמן הטבילה הוא דייקא סמוך לשקיעת החמה, לפני זמן הדלקת הנרות, כדי שתבא הנאת הרחיצה בשבת עצמה, וכל מה שהוא טובל סמוך לשבת קודש מרגיש יותר קדושת שבת קודש אחר הטבילה במקוה.

1. בספר שער הכוונות (להאר"י ז"ל, ענין טבילת ערב שבת אות צ'), וזה לשונו: והיי אומר מורי זכרונו לברכה כי כיון שכבר קרא הפרשה כבר יש באדם כח לקבל תוספות קדושת השבת, ולכן לא היי טובל קודם שיקרא הפרשה זולתי דרך מקרה, ואף גם מקרה זה לא היי טובל רק אחר שהתחילה שעה היי מיום ו', כמו שביארנו לעיל על היי יתירה דיום הוי, והיי אומר מורי ז"ל כי תוספות שבת היי ניכר ומתגלה במצח האדם תיכף אחר הטבילה הנזכר, אבל עיקר הגילוי לא היי רק אחר חצי היום, ודוקא אם טבל כבר, והסיר ממנו קליפין דחול וכו'.
2. בספר תולעת יעקב (סוד שבת) וזה לשונו: טעם לרחיצת ערב שבת, שבימי החול שוטות סיבה אחרת בעולם, וצריכים עם הקודש לצאת מתחת הרשות ההוא לנקות

עצמם ממנו, ליכנס בסוד האמונה הקדושה, ומזה הטעם צריכין לטבול את עצמו כדי שתשרה עליהם אם הבנים (השכינה), ואז יתעטרו בנפש יתירה.

3. בספר הקנה (זוה לשונו: בספר מעין גנים דף צ"א) כתב: הטובל עצמו ערב שבת, הקדוש ברוך הוא מקבל תפילתו וקושר בו אהבתו.

4. בסידור האר"י (להרב ר' שבת, עניני ערב שבת) כתב: אחר שבשעה ה' של יום ו' מתחיל להתנוצץ אור תוספות שבת, וזהו ה' דהשישי לכן אם כבר קרא שנים מקרא ואחד תרגום יטבול, כי כבר יש יכולת בידו לקבל תוספות שבת, ולא קודם שעה ה', כי על ידי הטבילה שהסיר בגדי חול של הנפש, אז ניכר ומתגלה תוספות שבת, ועיקר הגילוי הוא אחר חצות דוקא.

5. בספר יסוד ושורש העבודה (שער העליון פרק א') כתב: וילך להטהר במקוה לכבוד שבת קודש, ובוודאי אדם שבלתי טהור הוא מטומאת קרי רחמנא ליצלן בוודאי חיוב גדול הוא לטבול את עצמו בערב שבת קודש שלא יכנס בקודש וטומאתו עליו, טומאת הגוף חס ושלום, אלא אף מי שעומד בתזקת טהרה, מצוה גדולה לטבול בערב שבת קודש, כי הטבילה בערב שבת קודש מועיל לקבל נשמה יתירה בשבת, ובלתי טהרת המקוה בוודאי לא שייגנה.

6. בספר חסד לאלפים (סימן ר"ס סעיף א') כתב: לטבול גופו במקוה טהרה יש צורך גדול, כי כתבו המקובלים כי לא יוכל האדם לזכות לתוספת נפש רוח נשמה הבאים בשבת, אם לא יטבול במקוה טהרה אחר חצות, ומי פתי יאבד טובה הרבה מחמת עצלות שלא לטבול, הלא לפי גודל הטובה לזכות לתוספת נפש רוח נשמה ראוי ונכון למתבר גיזיזא דברדא ולמיטבל, ואם יתן איש את כל הון ביתו באהבה נאה ויאה וכו'.

7. בספר קרבן שבת (פרק ז' סימן ו') וזה לשונו: וכתב רבינו האריז"ל שהטבילה שטבל בערב שבת, היא טוב ויפה לאדם, ותועלת גדול להשגות הרבה חכמות.

8. בספר סדר היום (הנהגת יום שישי) כתב: ואם אפשר לו לטבול כל גופו בארבעים סאה בענין שלא יבא לו שום נזק, כמה יפה ונעים, כאשר היו עושים חסידים הראשונים שהיו יורדין לנהר לטבול, ואחר כך יוצאין לקראת כלה, ומקבלין עליהם אותה נשמה יתירה בטהרה וקדושה.

9. בספר זכרו תורת משה (לבעל חיי אדם זכרונו צדיק לברכה, סימן א' סעיף ב') כתב: יכול האדם להתבונן ולנסות, כי כאשר יכין האדם את דעתו, ותהיה יראת ה' בלבו באמת, ויהיו מעשיו רצוים, אז בודאי לאחר שטבל בערב שבת בכוונה רצויה לקבל קדושת שבת, יכין בדעתו שנתוסף לו נשמה יתירה, כי ירגיש בנפשו יראת הרוממות שבאה לו, עד שתבער בו אהבת ויראת ה'. וזה בדוק ומנוסה מכמה אנשים כמה פעמים בלא שום ספק, אבל כשאין נשמתו טהורה אז לא ירגיש בקדושת השבת.

10. בספר אמרי פנחס (שער ד' אות ו') כתב: להחמיר בטבילת ערב שבת קודש כמעט במסירת נפש, והוא [הרב הקדוש מקאריץ זכותו יגן עלינו] בעצמו ה"י מקיים אפילו בזקנותו שלא ה"י יכול להלוך ברגליו, ה"י נושאים אותו לטבול במקוה חמה.

11. בספר בית אהרן (ליקוטים) כתב בשם צדיקים, מקוה בערב שבת איז כדאי צוא גיין איין מייל צוא פוס, [ללכת למקוה בערב שבת כדאי ללכת ברגל מייל שלם].

12. בספר אהל קדושים (וזה לשונו: בזמירות לעטר פתורא צעשינוב, דף ח') וזה לשונו: כתב לי שאר בשרי הרב הצדיק בעל מחבר ספר שם הכהן זכרונו צדיק לברכה אשר תמיד כשה"י אביו הרב הצדיק הגאון המפורסם אב בית דין

אמסאנא זכרונו צדיק לברכה בא לשינאווע כיבדוהו בתפילת קבלת שבת, ופעם אחת כאשר התפלל כבר לפני התיבה, והתחיל לנגן לכה דודי, עזב כבוד קדושת אדוני אבי זקני משינאווע זכותו יגן עלינו את בית המדרש והלך החדרה עם מתפללים להתפלל שם קבלת שבת, וכמו שהוא ידע שלא היי באותו יום ו' ערב שבת קודש לטבול במקוה כי היי חולה, הבין אשר מסתמא הרגיש בזה שלא טבל במקוה, מפני זה רצה כבוד קדושת אדוני אבי זקני זכותו יגן עלינו להתפלל בביתו להעמיד שם בעל תפלה לפני התיבה שטבל במקוה, הלך אחרי התפלה והצטדק לפני כבוד קדושת אדוני אבי זקני זכותו יגן עלינו שהרופא פקדו שלא יטבל במקוה. על זה השיב לו כ"ק אא"ז זי"ע שיש לו קבלה מרבתינו שטבילה פעם אחת בימות החול ופעמיים בשבת בערב שבת קודש לא יזיק חס ושלום.

13. בספר חמדה גנוזה (חלק ב' דף ע"ד) וזה לשונו: סיפר כבוד קדושת אדוני אבי מורי ורבי [מגארליץ], שבימות החורף היי הרב הקדוש [מורנו הרב ר' שלום] מבעלזא זכרונו לברכה הולך למקוה בערב שבת קודש בבוקר, ולא הלך עוד לעת ערב.

14. בספר עבודת עבודה (שיחות קודש טאהש, דף קנ"א) וזה לשונו: בעיר דעמעטשער עיר שבה היי כבוד קדושת אדוני אבי מורי ורבי זכותו יגן עלינו, אב בית דין דמתא, נהגו שבכל שנה בראש חודש אייר או בל"ג בעומר סיימו לימוד הש"ס, וזקיני הקדוש [הרב הקדוש מטאהש זכותו יגן עלינו] היי רגיל להשתתף בסעודה אשר ערכו לכבוד הסיום. פעם אחת בתוך הסעודה סיפר הרב הגאון ר' נפתלי הירצקא אמסעל זכרונו לברכה לפני זקיני הקדוש, שהרב הקדוש בעל צבי לצדיק מבלאזשוב זכותו יגן עלינו, הלך פעם בערב שבת לטבול לכבוד שבת קודש

בשעה עשר לפני הצהרים, קודם נסיעתו לאיהעל לכבוד היומא דהילולא של מרן בעל ישמח משה שחל בשבת, וכאשר שמע זקיני הקדוש את דבריו שאל כמה פעמים, אזוי, אזוי, ונתמלא שמחה גדולה, באמרו כי פעם אחת קודם שנסע לעיר דיארמאט על שבת קודש; הפצירו בו בניו שילך למקוה בערב שבת קודש בשעה עשר לפני הצהרים מחמת איזו סיבה, ובאין ברירה הסכים לזה, וכל ימיו הצטער על כך, שעשה דבר שלא ראה אצל רבותיו, לילך בשעה מוקדמת כל כך להמקוה לכבוד שבת, ועכשיו ששמע שרבו הקדוש מבלאזשוב עשה כך, נתמלא שמחה. אחר סעודת סיום זו התפללו תפלת ערבית, וזקיני הקדוש סיפר ספירת העומר בהתעוררות נפלאה ובשמחה גדולה, והכרתי עליו שממש החיי נפשו בזה, כאילו נושע מאיזו צרה.

15. בספר הקדוש שלי"ה (שער האותיות אות קי) כתב: ומצאתי בכנפי יונה (חלק ג' סימן מ"ח) סוד הטבילה ערב שבת דוקא אחר חצות.

16. בספר ערוך השולחן (סימן ר"ס סעיף ז') וזה לשונו: ופשוט הוא דכל דברים אלו רחיצה וכו' טוב יותר לעשות אחר חצות דיותר ניכר שהוא לכבוד שבת וכו', ויש מאחרין הרבה המרחץ והמקוה, ואומרים שכן הוא על פי הקבלה, וטועים הם, ויש ליגער בהם, ואדרבה דאם רק אחר חצות מצוה להקדים.

17. בספר טל אורות (מנהגי בית אליק, סעיף ל"ד) וזה לשונו: בכל יום תמיד היי האדמו"ר מקפיד לטבול עצמו בבוקר השכם סמוך לקומו ממטתו, מלבד ביום הששי שהיתה הטבילה בחצות היום ממש אחר רחיצת חמין במרחץ. ובהערות שם (אות נ') מציין שכן מנהג הרב הקדוש המגיד מזלאטשוב זכותו יגן עלינו שטבל את עצמו בחצות היום ממש.

18. בספר בית ישראל (על קיצור שולחן ערוך סימן ע"ב סעיף י"ב אות א') וזה לשונו: בכל ערב שבת לאחר חצות הלך הגאון ר' שמעון חיים פלגר זכר צדיק לברכה (תלמיד מרן בעל תפארת אהרן זכותו יגן עלינו) לטבול במקוה, ומשם הלך להקיף את בית הקברות בעיר בעלעד, והי' מדבר ועושה תנועות בידי ולא נראה איש בסביבו, ואמרו הזקנים שהוא מדבר עם אליהו הנביא בכל ערב שבת.

19. בספר מטה משה (אות ת"י) וזה לשונו: ומפי מורי הגאון זכרונו לברכה שמעתי הטעם שיש לרחוץ סמוך לערב, כדי שתבא ההנאה בשבת עצמו, דרחיצה הנאה שלאחר שעה היא, כמו שכתוב הרמב"ן זכרונו לברכה הביאו הטור אורח חיים סימן תקנ"ג.

20. בשולחן ערוך (סימן רס"ב סעיף ג' ברמ"א): לא ירחץ לשבת אלא סמוך לערב וכו'.

21. במדרש תלפיות (אות ט' ענף טבילה בדיבור המתחיל בערב שבת שכתב) כתב: וטוב שיהי' הטבילה סמוך לשבת קודש.

22. בסידור ר' אשר (דף רכ"ה עמוד א'): וכל עוד שתהי' הטבילה יותר קרובה לליל שבת יתגלה יותר תוספת וכו'.

23. בספר של"ה (שער האותיות אות ק') וזה לשונו: ומשמע מכתבי האריז"ל שהטבילה סמוך לקבלת שבת.

24. בספר משנת חסידים (מסכת יום הששי, פרק ז' אות ט') כתב: ובצאתו מהטבילה שכבר נטהר וכו', ובפרט אם הוא אחר חצי יום שאז הוא עיקר גלוי הארה זו, וכל שכן יותר סמוך לשבת, מתגלה ההארה ההיא יותר ויותר.

25. בספר רמזי שבת (אות ס"א) כתב: שבת ראשי תיבות ת'רחוץ ב'סמוך ש'בת.

26. בספר דברי תורה (מונקאטש, מהדורא א' אות י"א) וזה לשונו: מבואר בשער הכוונות ובסידור כי הטבילה בערב שבת קודש, כל מה שהוא סמוך ללילה טוב יותר, כי אז מתגלה יותר אור תוספות שבת עיין שם.

וכן שמעתי שנהג רבינו הגאון הקדוש בעל דברי חיים זכותו יגן עלינו, מצאנו, שהלך לטבול בערב שבת קודש סמוך להדלקת נרות והכנסת כלה שבת קודש.

ומצאתי ראוי להדברים האלו בירושלמי (תרומות סוף פ"ה) במעשה דדיקטיאלנוס מלכא שהי' מקודם דיקלוט חזירא ששלח מפנוניס שהוא רחוקה מטבריא מקום רבי, ושלח כתבים ואמר אני רוצה דרבנן יהיו אצלי במוצאי שבת הזה, ואמר להשליח שאל ימסור להם הכתבים עד ערב שבת עם ביאת השמש, כדי שלא יוכלו לקיים ציווי שלו, ועל ידי כך יעליל עליהם לנקום מהם (עד כאן לשון הפני משה שם).

ואתא שלוחא גבהון בערובתא עם מטעמי בשתא והוי ר' יודן נשיאה ור' שמואל בר נחמן גחתין למיסחי בדימוסין דטבריא, אתא אנטיגרוס גבהון וכו', (פירוש הפני משה ששאל אותו השד מה רבנן ומה אתם שרוים בצער, וספרו לו המעשה, והשיב להם תרחצו עצמיכם לכבוד שבת והאי' הבורא יעשה לכם נסים, ובמוצאי שבת לקח אותם וכו'), עד כאן לשונו, עיין שם בירושלמי.

והרי מפורש שהלכו לדימוסין לטבריא לרחוץ ולטבול בערב שבת לכבוד שבת, בסמוך לשבת שהרי המלכה ציוה לבא, וכן אתא שלוחא גבהון סמוך לשקיעת החמה כנזכר לעיל, שהוא קודם בין השמשות, ואז הלכו הרבנן הנזכרים לעיל לרחוץ במרחץ בערב שבת, הרי דרכם הי' לרחוץ סמוך לכניסת שבת קודש, ואין לומר דרק אז עשו כן מפני המעשה ההוא, והלא לא ידעו בעת הלכו לרחוץ שיבא להם המכתב כזה, אלא ודאי בעל כרחך שכך הי' מנהגם לטבול בכל ערב שבת במרחץ חמין סמוך לשקיעת החמה כנזכר לעיל.

27. בספר ילקוט אברהם (סימן ר"ס אות נ"ט) וזה לשונו: זה רבות בשנים אשר הי' לו שיח דברים עם אדמו"ר הגאון הצדיק רצ"ש זצוק"ל, אב בית דין דקהילה קדושה

מונקאטש, מתי תתחיל הזמן לטבול את עצמו בערב שבת קודש או בערב יום טוב שיהי' יוצא בטבילה זו לכבוד, שבת קודש או לכבוד יום טוב, ואמר לי שעל פי האריז"ל אם טבל את עצמו שעה אחת קודם חצות היום יצא בזאת הטבילה לכבוד שבת קודש או לכבוד יום טוב, אבל מן המוטב שיטבול את עצמו סמוך לשבת קודש או ליום טוב, עד כאן לשונו הטהור.

28. בספר אוצר החיים (מנהגי צאנו, הוספות ותיקונים דף שני"ג) וזה לשונו: ומצאתי דבר חידוש בהגהות מנחת שבת לספר שומר שבת [להגאון ר' דוד לידא מאמסטרדם], מאת הגאון הצדיק ר' יקותיאל יודא הלברשטאם אב בית דין דולינא שיצא לאור בבילגוריי תרצ"ב שכתב (שם בדף ט' עמוד ב') בזה הלשון: מרן זקני עיר וקדיש מצאנו זכרוננו לברכה הקפיד שבבואו מהמקוה כבר יהיו נרות שבת דולקות, ופעם אחת בא מהמקוה וראה שלא הדליקו עדיין הנרות וחזר להמקוה, עד כאן לשונו.

29. בספר שיח זקנים (חלק ב' דף שס"ב) וזה לשונו: שהרב הקדוש רבי אליעזר דוד מראדישיץ זכותו יגן עלינו, הי' הולך בערב שבת קודש קרוב לשבת במקוה רותחת ממש.

פָּרָק ל"י

**בערב שבת קודש יטבול לכל הפחות שני טבילות -
הכוונה בב' הטבילות - כל המרבה בטבילות הרי זה
משובח**

1. בספר שער הכוונות (ענין טבילת ערב שבת אות צ"ו) וזה לשונו: **דע כי צריך האדם לטבול ב' טבילות זו אחר זו, והא' היא להפשיט בגדי חול של הנפש, והב' היא לכבוד שבת, לקבל התוספות וכו'.** גם צריך שיטבול ויכוין להסיר ולהפשיט מעליו הרוח שהי' שורה עליו בימי החול.
 2. בסידור ר' אשר (כוונת הטבילה לערב שבת קודש דף רכ"ו) וזה לשונו: **טבילה א' דערב שבת וכו' לפשוט בגדי חול, טבילה ב' לקבל תוספות שבת וכו'.**
 3. בספר סידורו של שבת (חלק א' שורש הראשון ענף ג' עלה ה') כתב: ועל הענין הזה של תשובה רמזו בטבילת המקוה בערב שבת קודש, דהקדוש מורנו הרב חיים ויטאל זכרונו לברכה כתב שצריך ב' טבילות, אחד לפשוט הבגדי חול והסטרא אחרא מעליו, ואחד למשוך עליו תוספת קדושת שבת וכו', וקודם שיטבול יתן את לבו ומחשבתו לשוב לפני בוראו כדי שיוכל לפשוט ולהסיר מעליו בגדי חול על ידי בושת והתשובה, ואז יוכל לסלק הסטרא אחרא וכו', ובא הטבילה השנית שיכוין בזה לזכך לבו בתשובה וכו'.
- כן צריך האדם בערב שבת קודש בטבילה אחת להעביר כל הסטרא אחרא מעליו וכו', ועל כרחך באה הטבילה השנית למשוך עליו קדושת שבת, מאחר שדעתו נכון לנקות ולזכך מקום שתוכל לשרות בו הקדושה, אבל לא

יועיל לו לעשות מעשה קוף ולטבול ולכוין במחשבתו להשליך ואינו משליך כלום, ושמצו וטנופו קבוע בלבו וכמסמורות נטועות במחשבתו ולבבו, ודאי שאין תועלת בעשייתו לבד, ולא מגרש וממילא לא מקדש.

4. בספר זוהר חי (חלק ד' דף ק"ע) וזה לשונו: **צריכין לטבילה שני טבילות, אחד להפשיט בגדי חול וכו', להסיר ממנו קליפות נגה ויצר הרע, וטבילה שניה יאמר בפה מלא לכבוד שבת.**

5. בסדר הנהגות של הרב הקדוש ר"ר שמעלקא מניקלשבורג זכותו יגן עלינו (הנהגות קדושות, בראש ספרו דברי שמואל, סעיף מ"ה מ"ו): **ירגיל עצמו בטבילה תמיד וכו', ובערב שבת ובערב יום טוב וכו', ולטהרה סגי ב' טבילות.**

6. בספר יסוד ושורש העבודה (שער ח' פרק א') כתב: כל המרבה בטבילה הרי זה משובח. שבכל טבילה שאדם טובל את עצמו יותר, ממשיך עליו קדושה ביותר הן בחול והן בשבת, ואדם מקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה יותר ויותר.

7. בסידור האריז"ל להרב ר' שבתאי (כונת ערב שבת) וזה לשונו: **יטבול עצמו ג' טבילות, אחד לאעברא זוהמא דחול, ופעם שני לקבל הארת שבת, ופעם שלישית לקבל נשמה יתירה.**

8. בספר של"ה (שער האותיות אות ק') כתב: אבל לענין תיקון שבת לבד, אף כי יאמר הוידוי הנזכר, אינו צריך כי אם שלוש טבילות, אי יטבול להעביר זוהמת עונו והשארית סטרא אחרא השולטת בימי החול, כי אין אדם שימלט ממצודתם. הב' הוא הכנה לקבל נצוצי מלבוש הנשמה, ובטבילה זו יכוין בשלושה שמות וכו', **הג' היא טהרה העיקרית וכו'.**

9. בספר יסוד ושורש העבודה (שער ח' פרק א'): **ויטבול על כל פנים לא פחות מג' טבילות**, ורוב העולם נוהגין לטבול ד' טבילות כנגד ד' אותיות הוי"ה ב"ה ונכון הוא.
10. בסידור כתר נהורא (בארדיטשוב, דף ס"ג) כתב: **יזהר לטבול בכל ערב שבת ג' או ד' טבילות.**

ה' טבילות

11. בספר בן איש חי (הלכות שנה שניי פרשת לך אות ט"ו) מובא: מה טוב ומה נעים על פי הסוד לטבול בערב שבת כדי לקבל תוספת נפש רוח ונשמה דליל שבת על ידי טבילה, טבילה ראשונה לטהרה מכל טומאה.
12. ושניי לתיקון עון הכעס, ושלישית להפשיט בגדי חול מעלין הנפש, ורביעית להסיר ולהפשיט מעליו הרוח שהי' שורה עליו בימי החול, כדי שישרה עליו עתה רוח מבריא, וחמישית היא לכבוד השבת לקבל תוספת והארה של קדושת השבת.
13. **ויש נוהגין לטבול שלש טבילות כנגד נר"ן.**
14. **ויש נוהגין חמשה כנגד נר"ן חי' יחידה.**

י' טבילות

15. בספר עבודת הקודש (להחיד"א, מורא באצבע סימן ד' אות קל"ז) וזה לשונו: אם אפשר יטבול בכל ערב שבת, וטוב לטבול טבילה אחת להעביר הזוהמא וכו'.
16. **וארבע טבילות, ויקבל ארבע מיתות וכו'.**
17. **ויטבול טבילה אחרת ליחד הכל.**
18. **ועוד יטבול לתקן מה שפגם בכעס וכו', ועוד יטבול להפשיט בגדי חול.**
19. **ועוד שני טבילות לקבל הארת וקדושת שבת.**
20. **נמצא שיטבול י' טבילות.**

21. בספר תומר דבורה (מנהגי חתם סופר פרק ד'): שמרן הגאון הקדוש החתם סופר זכותו יגן עלינו, **הי' נוהג לטבול בערב שבת קודש י' טבילות.**

י"ג טבילות

22. בספר כף החיים (סימן ר"ס אות ה') כתב: ומיהו **יש חסידים שנוהגין לטבול בערב שבת י"ג טבילות**, דהיינו:

23. תחלה טובלין אחת כדי לטהר מטמאתן שמא הוא טמא, ולכוין כי הוא טובל במקו"ה טהרה העולה קנ"א כמנין אהי"ה דגילוי ההי"ן כדי לטהר מטמאתו.

24. והבי לתיקון הכעס ולכוין כי כע"ס עם הכולל גי' מקו"ה וגם אהי"ה במילוי ההי"ן.

25. והגי' לטהר מה שפגם בשם ע"ב.

26. והדי' מה שפגם בשם ס"ג.

27. והי' מה שפגם בשם מ"ה.

28. והי' בשם ב"ן.

29. והזי' כדי להפשיט בגדי החול של הנפש.

30. והחי' **לכבוד שבת** כנזכר לעיל וכו', ועוד טובלין הי' טבילות כנגד נרנח"י דנר"ן שמקבלין בליל שבת על ידי התפלה כנזכר במקומו.

31. הרי י"ג כענין אח"ד ביום ההוא יהי' הי' אחד וכו'.

י"ד טבילות

32. בסידור לב שמח (אלעסק, סדר השכיבה דף קס"ד עמוד א') כתב:

ומי שטובל לשם תשובה באיזה יום מהימים צריך י"ד

טבילות ערב שבת ובשל"ה ההתנהגות בעל תשובה

במקוה מה שיאמר, ובסוף אם הוא בעל תשובה ובא

לטהר עצמו בערב שבת אף כי בכל ימי השבוע תקנו כן,

רק שאין אדם יכול לעמוד עליו, מכל מקום בערב שבת

שהוא עת רצון תיקון שבת מלכתא, צריך לכלול גם כן

טבילת ותיקון בעל תשובה וטבילת שבת, מחדא

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל עג

משתמע תרתי, אם הוא בריא יטבול י"ד טבילות לשלוט על י"ד עיתים הרעים, ולהפוך אותם לטובה וכו'.

33. כן בספר נזר הקודש (מנהגי מעליץ, דף פ"ה) וזה לשונו: רבינו הי' מנהגו לטבול במקוה בערב שבת קודש י"ד טבילות.

151 טבילות כמנין מקוה

34. בספר מעין גנים (עניני טבילה דף פ"ה) מובא מנהגו של הרב הקדוש רבי יעקב מוצפי זכרונו צדיק לברכה, שבערב שבת קודש ירד למקוה טהרה, בכוונות עצומות ויחודים מיוחדים במחשבתו, וטבל בקדושה ובטהרה מאה וחמשים ואחד טבילות כמנין מקו"ה וכו'.

פֶּרֶק ל"א

**כשיוצא מהמים יפסע לאחוריו כדרך שהולך מבית הכנסת,
ויאמר אם תשוב משבת רגלך**

1. בסידור האר"י להרב ר' שבתאי (כונת הטבילה בערב שבת, דף מ"ח) וזה לשונו: ותפסע לאחוריו בהעלותך ממים, ויאמר "אם תשיב משבת רגלך" ראשי תיבות שלו גימטריא תרי"ג הוי"ה עם ב' כוללים ששקולה שבת ככל התורה, ועוד יכוין לז' שמות דנחל שהם תרפ"ז וי"ה גימטריא שבת כנזכר לעיל שזו"ן עולין בשבת עד או"א הנקרא יה"ו כנזכר לעיל.

2. במדרש תלפיות (ערך טבילה) וזה לשונו: כשיוצא מהמקוה יצא לאחוריו כמו כשיוצא מבית כנסת.

תפילה אחר המקוה

3. בספר קיצור השל"ה (עניני ערב שבת) כתב: וכשהוא יוצא מן המים פוסע לאחוריו כמו היוצא מבית הכנסת, ויאמר "והי' הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים, אם רחץ ה' את צואת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח מקרבה ברוח משפט", ויאמר "אמר רבי עקיבה אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם, ואומר מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל".

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל עה

4. בספר השבת נועם הנשמות (סקולען, הנהגת יום הששי) מובא, שכן היי נוהג הגאון הקדוש מסקולען זכרונו צדיק לברכה, שבכל פעם כשעלה מן המקוה הפך את פניו נגד המים, וכך כשפניו מצוררים נגד המים עלה את מדריגות המקוה.

פֶּרֶק ל"ב

בו יבואר מנהגי הצדיקים הקדושים שלא לנגב אחר הטבילה בערב שבת קודש - בערב שבת קודש אחר הטבילה במקוה לא ינגב עצמו במטפחת, מכיון שהם מימי שבת, על כן ראוי להגוף שישאב אותם, וגם כדי שמלבושי שבת קודש ישאבו בתוכם המים, ומי שקשה עליו, ישאר על כל פנים מקום אחד בגופו בלי ניגוב - יש אומרים שלאחר הטבילה במקוה בערב שבת קודש לא יעסוק בעשיית מלאכה, ויש נהגו שלא לכתוב כלל אחר הטבילה

1. בספר פרי עץ חיים (שער השבת פרק ד') וזה לשונו: וכשהי עולה מורי זכרונו לברכה מן הטבילה, לא הי' מנגב עצמו במטפחת וכיוצא, כי הם מימי שבת, וראוי הגוף לשאוב אותן.

2. בספר קרבן שבת (פרק ז' סוד רחיצה בשבת ודינה סימן ו'), דף ל"ז עמוד ב') כתב: וכתב רבינו האר"י זלה"ה שהטבילה שטבל בערב שבת היא טוב ויפה לאדם, ותועלת גדול להשגות הרבה חכמות, ולא ינגב עצמו מטבילת ערב שבת, כדי שיכנסו המים תוך גופו, כי הם רומזים למים ואורות העליונים, עד כאן לשונו.

3. בספר משנת חסידים (מסכת יום הששי פרק ז' סעיף ח') וזה לשונו: ולא ינגב עצמו ממימי טבילה זו, כי מימי שבת הם, וראוי לגוף לשאבם.

4. בסידור האר"י להרב ר' שבתאי (כונת הטבילה בערב שבת דף מ"ה עמוד א') כתב: ותזהר שלא תנגב עצמך במטפחת, כי הם מימי מצוה, וראוי שישאב הגוף את קדושתו בתוכו.

5. בספר כף החיים (סימן ר"ס סימן קטן ח') כתב: **וכשתעלה מהטבילה אל תנגב עצמך במטפחת כי מימי שבת צריך הגוף שישאוב אותם, עד כאן דבריו. נראה דהיכא דמי אם טובל רק ב' טבילות וכו', אבל להטובלים אחר כך ח' טבילות כנגד נרנח"י כנזכר, אין צריך ליזהר בזה דכבר הלך אותו המים על ידי טבילות היתירות, ומכל מקום טוב ליזהר, משום דגם אותם הטבילות הם לכבוד שבת.**
6. בספר כף החיים (לר"ח פלאגי סימן כ"ז סעיף י"ט): **אחר הטבילה לא ינגב במטפחת, המים שעלו מהטבילה.**
7. ובספר משמרת שלום (קודינב, מנהגים אות כ"ט) וזה לשונו: **ואחר הטבילה לא ינגב עצמו במפה.**
8. בספר נזר הקודש (מנהגי בית ראפשיץ, דף פ"ה) וזה לשונו: והי' מדקדק [הרב הקדוש ממעליץ זכותו יגן עלינו] **שלא לנגב את עצמו במטפחת.**
9. בזמירות חיים ושלום (מונקאטש, דף ה') [מבעל מנחת אלעזר זכותו יגן עלינו] מובא: **ולא נגב עצמו באלונטית, כמבואר מהאר"י הקדוש כי הם מימי השבת ואין להעבירם.**
10. בספר בן איש חי (הלכות שנה שני' פרשת לך אות י"ז) כתב: לפי דברי רבינו האר"י ז"ל בשער הכוונות **צריך ליזהר שלא ינגב עצמו במטפחת כשיעלה מהטבילה, כי מימי שבת צריך שהגוף ישאב אותם. מיהו נראה לי כיון שדבר זה אינו מעכב בעיקר המצוה והתיקון של הטבילה, הנה כל אדם אשר יקשה עליו דבר הזה לעשותו מצד מזגו, אינו צריך להזהר בכך, דלא מבעיא בימות החורף אשר המה מוכרחים לנגב מחמת הקרירות, אלא אפילו בימות הקיץ יש בני אדם שאין יכולים להשאר בלי ניגוב, על כן נראה לי מי שדבר זה קשה עליו, ינגב כל גופו, ורק ישאר מקום אחד בגופו בלא ניגוב, וטוב שישאיר זרועותיו.**

11. בספר שיח זקנים (חלק ג' דף ר"י) וזה לשונו: פעם אחת במקוה הי' הרב הקדוש ר' שלום מאפט זצ"ל, בנו של הרב הקדוש מהרי"ד מבעלזא זצ"ל, מסתפג פניו וראשו באלונטית, וכשהרגיש באחד שמסתכל עליו, שאל אותו, מה אתה מסתכל? אתה מסתכל איך שאני מסתפג באלונטית, אבי זכרונו לברכה אמר, **שזה שחסידיים אין מסתפגים באלונטית, אין הפנים והראש בכלל.**

12. בספר ליקוטי מהרי"ח (סדר התנהגות ערב שבת) וזה לשונו: **והא זכה הגדול ביום הכפורים הי' מנגב עצמו אחר הטבילה כדאיתא פרק ג' דיומא, התם טעמו משום חציצה כמו שכתוב במשנה למלך.**

בו יבואר כי אחר שיטבול אסור לו לעסוק בעשיית מלאכה, אלא בתיקון צרכי שבת

13. בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק ו' אות ק"ו) וזה לשונו: ולפי דברי הזוהר נראה לי, כי אחר שיטבול אסור לו לעסוק בעשיית מלאכה, אלא בתיקון צרכי שבת.

14. בספר שלחן הטהור (קאמרנא, סימן ר"ס סעיף ו') כתב: תיכף אחר הרחיצה של חמין ילבש בגדי שבת, ולא יעשה שום מלאכת חול חלילה.

15. בספר אבקות רוכלים (פרק י') וזה לשונו: אדמו"ר מהר"ש [מסלאנים] זכרונו לברכה אמר לזקני הנזכר, בערב שבת אחר המקוה כדאי להסתפק כבר בלא עישון, מען מעג זיך שוין בעגעהן אהן א סיגייער, הכוונה שלא לעשן כבר עד השבת.

16. בספר נזר הקודש (מנהגי בית ראפשיץ, דף פ"ו) וזה לשונו: לאחר המקוה הי' ניכר על פני רבינו [הרב הקדוש ממעליץ זכותו יגן עלינו] ההכנה לשבת קודש שהי' שקוע במחשבותיו הטהורות, וכבר הי' מונע את עצמו מאז ממלאכת הכתיבה.

17. בספר בית היין (מעליץ, דף רי"ט) מובא מכתב שכתב הרב הקדוש רבי נפתלי ממעליץ זכותו יגן עלינו, לחתנו הגאון הקדוש רבי יחזקאל אב בית דין דקהלת אוסטרווצא זכרונו צדיק לברכה, וזה לשונו: ומחמת שהטלגרמא בא בצהרים אחר הטבילה לכבוד שבת מלכתא לא היי באפשרי לכתוב ולהודיע כי החיי את נפשינו וכו'.

18. בספר דרכי חיים ושלוש (מונקאטש, אות שני"ט) וזה לשונו: אחר הטבילה ערב שבת קודש היי נזהר ממלאכת הכתיבה בשום דבר כלל.

19. בספר אמרי פנחס (שער גי אות קע"ט): שהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ אמר: היי נזהר מאד שלא לשתות משקה מעד אחר המרחץ, והיי נזהר בזה מנעוריו, ואחר כך שמע בשם המגיד ממעזריטש דזה מועיל להנצל משריפה רחמנא לצלן, ואמר שזה הועיל בשעת השריפה דקהילה קדושה בערשיד.

פֶּרֶק ל"ג

בו יבואר איך שצדיקים הקדושים הרגישו לאחר הטבילה במקוה בערב שבת קודש ריחא דגן עדן, והזמן שלאחר הטבילה במקוה ערב שבת קודש הוא זמן נעלה ונשגב מאד - ראוי ונכון לנצל הזמן שלאחר הטבילה בערב שבת קודש בלימוד התורה, וכמה צדיקים נהגו ללמוד אז בספר הקדוש נועם אלימלך, והפליגו בגודל הבנת הספר הזה בזמן נעלה כזה. - פשט ידיו וגילה זרועותיו הקדושים והניחם על העצים והאש והגחלים שעל הכירה, והגחלים נתפזרו מאליהם ימין ושמאל, ולא הכוו ידיו וזרועות של הרבי, ובכה ואמר מיילך מיילך ראה והביט איזה רשע אתה, שאפילו הלהב אש והגחלים בורחים ממך ולא רוצים לשרפך! - מנהגי הצדיקים הקדושים בכל ערב שבת קודש אחר המקוה לברך את כל מי שבא להתברך. - סיפור נורא ונפלא מעולם האמת

1. בספר מעין גנים (עניני מקוה דף צ"ו) מובא, מעשה עם האר"י ז"ל שפעם אחת היו טובלים החברים בערב שבת, והריח אחד מהם ריח שדה אשר בירכו ה', ואמר לו הרב זלה"ה זה הריח מהארה הנשמה יתירה שיצאה מגן עדן, וקלטה ריח, וכשנתנוצצה בך הארתה, הרחת ריח של גן עדן.

2. בספר אהבת שלום (קאסוב, פרשת ויצא בדיבור המתחיל אי"י ע"ר) כתב: שמעתי מפה קדוש ישראל מורנו הרב ר' זכריי מענדל משענדישוב בזה הלשון: פעם אחת הייתי אצל אדמו"ר הקדוש ראש כל בני הגולה מורנו הרב אלימלך [מליזענסק] בעת בואו מטבילת המקוה של ערב שבת

קודש, והניח עצמו על מטתו ואמר בזה הלשון: מאן יכול למסבול ריחין דבוסמין דגן עדן.

3. כן מובא בספר זוהר ח"י (קאמרנא, חלק ד' דף קע"ב) וזה לשונו: רבינו אלימלך [מליזענסק] אמר שאינו יכול לסבול בערב שבת אחר הטבילה את בוסמין וריחין דגן עדן.

הצדיקים הקדושים בערב שבת אחר הטבילה במקוה מרגישים הארה נפלאה, ושערי חכמה פתוחים לפניהם באופן יותר מהרגיל, על כן נוהגים לא לבטל רגע מהזמן היקר הזה, ואז כותבים תשובותיהם על שאלות חמורות
שצריך סיעתא דשמיא מיוחדת לפסוק אותם

4. בספר דעת שלום (שאץ, דרכי שלום דף ח"ו) וזה לשונו: רבינו [הגאון הקדוש רבי שלום משאץ זצ"ל] סיפר מקדושת רבו, כי באחד מערבי שבתות כאשר נכנס אל רבו המהרש"ם ורצה לדבר אתו בדברי תורה כאשר נהג כל יום, ראה שרבו שקוע בכתיבת איזה תשובה, ואינו שם לבו אליו כלל, והדבר הייזר בעיניו כי הוא לא הייזר רגיל לזה, דכל אימת שהייזר נכנס הייזר רבו מפסיק ופונה אליו, ומה יום מיומייס, והיתה לו חלישת הדעת ויצא לחדר השני. כעבור בערך חצי שעה, שמע שרבו קורא לו להיכנס, הוא נכנס בפתד דאולי יש לרבו איזה קפידא עליו, אבל מה נשתומם לראות איך שרבו מראה לו פנים שוחקות ומפייסו על מה שהייזר צריך לחכות עד עכשיו, שמע נא ואספר לך - פנה רבו אליו בחיבה - כאשר אני הייתי צעיר לימים ושימשתי את רבי הגאון רבי שלמה קלוגער זכרונו צדיק לברכה, אירע לי כדבר הזה, שנכנסתי אל רבי כחצות יום ערב שבת קודש והוא לא פנה ולא שעה אלי, כמובן שדעתי חלשה ולא ידעתי פשר דבר, מה פשעי ומה חטאתי. כעבור זמן קצר קרא לי רבי שאכנס, ואמר לי "אשר בהיות שבערב שבת אחר הטבילה

במקוה הוא מרגיש הארה נפלאה, ושערי חכמה פתוחים לפניו באופן יותר מהרגיל", הוא נוהג לא לבטל רגע מהזמן היקר הזה, ואז כותב תשובותיו על שאלות חמורות שצריך סיעתא דשמיא מיוחדת לפסוק אותם, כה סיפר לי רבי המהרש"ם - אמר רבינו - ולא סיים את המובן מאליו שגם אצלו כן היי.

5. בספר קבוצת יעקב וזה לשונו: שאלתי את אבי (הרב הצדיק ר' משולם נתן מרגליות מבארדיטשוב) **אם אמת הדבר שהעולם אומרים שמן ערב שבת אחר הטבילה עד אחר שבת היי'** [הרב הקדוש הבאר מים חיים זכותו יגן עלינו] **גבוה עם ערך שני ראשים**. אמר לי: בני, אתה ידעת כי אין דרכי לגזם, וכי אני מדדתי קומתו, אך זאת אומר לך בעדות ברורה, ראיתי אותו בכל ערב שבת הולך למרחץ, ואחר כך ראיתי אותו בביאותו מן המרחץ, ונדמה איש אחר בתוארו ובקומתו, וכל תואר גופו הקדוש היי משונה מבראשונה.

התנהגות הרבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו, בערב שבת קודש אחר המקוה פשט ידיו וגילה זרועותיו הקדושים והניחם על העצים והאש והגחלים שעל הכירה, והגחלים נתפזרו מאליהם ימין ושמאל, ולא הכוו ידיו וזרועות של הרבי, ובכה ואמר מיילך מיילך ראה והביט איזה רשע אתה, שאפילו הלהב אש והגחלים בורחים ממך ולא רוצים לשרפך!

6. בספר שמועות אמת (בארניוב, דף ל"ו) וזה לשונו: שמעתי ממורנו ורבנו הרב מבארניב זכרונו צדיק וקדוש לברכה, שפעם אחת היי בדזיקוב אצל כבוד קדושת דודו בעל אמרי נועם זכרונו צדיק וקדוש לברכה, ונסע עם דודו על ברית מילה, שהוזמנו אותם באיזה עיר הסמוך לדזיקוב, ונודע להם כי בכפר הסמוך שם, יש

איש זקן שהי' משרת בחצר ובית הרבי ר' אלימלך בליזענסק, ונסע דודו עמו לאותו כפר לראות המשרת הזקן הלז, ובבואם שם מצאו לאותו זקן שוכב על מטתו, ואינו יכול לירד מהמטה, והוא חולה באפיסת הכוחות, וחושיו כבדים עליו מאד, ושאל לו דודו זכרונו צדיק וקדוש לברכה, האם זוכר את הרבי אלימלך מליזענסק, ושיספר לו איזה ענינים מה שראה וזוכר מליזענסק.

כששמע שאלתו, נפל עליו חרדה גדולה, וישב על המטה ועיניו זלגו דמעות ופתח ואמר: אני איש פשוט, משרת פשוט הייתי הרבה שנים בליזענסק, בבית ובחצר הרבי, מופתים נשמעו מבקר ועד ערב, ושכחתי הכל מחולשת הזקנה, וזאת שאני זוכר, שבכל יום הששי כשהרבי בא מהמקוה, פשט ידיו וגילה זרועותיו והניחם על העצים והאש והגחלים שעל הכירה, וכולם ראו וכן תמהו, איך שלהב האש והגחלים נתפזרו מאליהם ימין ושמאל, ולא הכוו ידיו וזרועות של הרבי, והרים הרבי קול רם בבכי ואנחה, ואמר: מיילעך, מיילעך, ראה והביט איזה רשע אתה, שאפילו הלהב אש והגחלים בורחים ממך ולא רוצים לשרפך, וכה עמד הרבי על יד הכירה וצעק, עד שקולו נשמע בכל הבתים והחצר, ונפל אימה ופחד גדול על כל אנשי הבית והחצר וכו', עד הדלקת נרות של שבת קודש, ומשהדליקו נרות של שבת, נפל שמחה רבה על כל אחד, וכולנו טעמנו שמחת שבת בשמחה גדולה מאד נעלה.

**מנהגי הצדיקים הקדושים בכל ערב שבת קודש אחר
המקוה לברך את כל מי שבא להתברך**

7. בספר שית זקנים (חלק ב' דף ב') וזה לשונו: סיפר הרב הקדוש בעל דברי ישראל ממאדזשיץ שמנהגו של הרב

הקדוש רבי ר' אלימלך [מליזענסק] הי' בכל ערב שבת קודש אחר המקוה לברך כל מי שבא להתברך, והגביי ידיו הקדושים באויר ואנשים וגם נשים עמדו תחת ידיו הקדושות, לא נגע רק למעלה מהם ובירך. פעם אחת התחתן מתנגד א' לא' מהאנשים שבעיר ליזשענסק, ואביו אמר לו מהמנהג הנזכר לעיל, והוסיף מיר האלטן נישט פון דעם [אנחנו לא אווזים מזה]. האברך הנזכר לעיל הלך לראות איך מתנהג הרב הקדוש, ראה שלפני שמברך הולך אצל אש ושורף את ידיו, ואמר אז הרב הקדוש בזה הלשון:

הענט וואס ווערן נישט פארברענט אין פייער מעגן בענטשן אידישע קינדער [ידיים שאינם נשרפים מן האש מותר להם לברך בני ישראל].

8. בספר שיח זקנים (חלק ב' דף רכ"ו) כתב: **שמנהגו של הרב הקדוש בעל תפארת שלמה מראדאמסק זכותו יגן עלינו (יודה"ל כ"ט אדר) היתה שבערב שבת כשהלך למקוה באו אנשים אליו להתברך בעשירות, והוא בירך לכל אחד.**

9. בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק ז' אות ק"ו) וזה לשונו: והנכון שאחר הטבילה יעסוק בתורה עד שיקבל שבת, **כי הטבילה הוא כמעט הקבלת שבת.**

סיפור נורא ונפלא מעולם האמת

10. בספר מסעות ירושלים (מונקאטש, מאמר סדר יום עשירי אות י' דף ר"ו) מובא הסיפור הידוע אשר סיפר הרב הקדוש בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זכותו יגן עלינו, אודות הקדוש בעל מחבר ספר מקדש מלך על הזוהר הקדוש זכותו יגן עלינו, שהגיע פעם בערב שבת קודש לגן עדן, ושבת שם שבתו, וכה מובא שם באותו דיבור: הנה זה עומד אחר כותלי הבית שהוא ארמון רם ונשא יפה עינים וטוב

ראוי, וכדפיקת לבב ניסה לפתוח פתח הבית, ובא חדר לפניו מחדר ואין שום איש שמה כי אם היכלי שן בגויים לתלפיות ומצויירים באבנים טובות ומרגליות, וגם הבריחים מצופים זהב וכלים מכלים שונים זהב וכסף כמו בבית המלכות אשר עין לא ראתה דוגמתן, וישתומם על המראה הגדול הזה ויתבונן על מעשי ה' כי נורא הוא, שהביאו עד הלום, ובצל כנפיו יחסה ויתלונן, ועתה אין לו מה לידאג כי הבין שהוא בגן עדן העליון, כי אם לזעוק עוד אל המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אודות שבת קודש, והתמרמר בינו לבין קונו ואמר: דרכי מעולם לטבול במקוה בערב שבת לכבוד שבת, עודו מדברו וישא עיניו וירא בחדר אחד שמה מקוה מים, וירד וטבל עלה ונסתפג ונטל ידיו, ושוב אמר: דרכי מעולם ללבוש ד' בגדי לבן לכבוד שבת קודש, הוא שח ויהי, וירא מונחים לפניו כרצונו ד' בגדי לבן, ועוד אמר: "דרכי מעולם ללמוד מסכת שבת בשבת, ולהתחיל בפניא דמעלי שבתא", ומיד ראה מוכנת לפניו גמרא מסכת שבת יפה ומהודרת [וכו'], והוא ישב את עצמו אל השלחן בלבוש הבדים לבושין דלעילא כמלאך ה' צבקות, ללמוד בהגמרא שבת, וחידושים רבים ונפלאים עלו ברעיונו ודעתו אז על המסכת שבת וכו', עיין שם כל הסיפור באריכות.

סדר הלימודים בערב שבת קודש אחר המקוה

11. בספר בית היין (מעליץ, דף מ"א) וזה לשונו: אמר פעם [הרב הקדוש רבי יהודא מעליץ זצ"ל] לחתנו הרב הקדוש ר' צבי אלימלך מבערטש זכרונו צדיק לברכה: "יונגערמאן, בוא ואלמדך חסידות, בערב שבת קודש לאחר המקוה תלמד שולחן ערוך יורה דעה עם פרי מגדים.

12. בספר יסוד ושורש העבודה (שער ח' פרק א') וזה לשונו: ובבואו מן הטבילה ילבש בגדי שבת, ויאמר שיר השירים בקול נעים ובמתון וכו'.

13. בספר אוהל אלימלך (ליזענסק, אות קצ"ב) וזה לשונו: רבינו הקדוש הרבי ר' מענדלי מרימנוב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמר, שבערב שבת קודש אחר המקוה יכול להבין היטב 'איין שטיקעל נועם אלימלך'.

14. בספר אבן שתיי (קאסוב, מערכת ג' פרק ה' עניני שבת): אחר המקוה הי' לו [להרב הקדוש בעל תורת חיים מקאסוב זכותו יגן עלינו] שיעור קבוע בספר הקדוש נועם אלימלך שאמר, שזמן זה מסוגל להבין אמרותיו הקדושות.

15. בספר שיח זקנים (חלק א' דף ז') וזה לשונו: צדיקים היו אומרים שערב שבת קודש אחר המקוה יכולין להבין תורה מספר הקדוש נועם אלימלך, כמו שכיוון בה הרב ר' אלימלך, וסיים הרב הקדוש [מבעלזא] שכן הוא באמת.

16. בספר אוהל אלימלך (אות רצ"ו) מובא, שהרב הקדוש רבי משה מקאזניץ זכותו יגן עלינו אמר: בטוח אני בהספר נועם אלימלך, אשר אבי זכרונו לברכה אמר שאיננו יכול ליכנס לקדושת שבת טרם יביט בהספר נועם אלימלך וכו'.

17. בקובץ נחלת צבי (גליון א' דף פ"ד) מובא בשם הרב הקדוש מראפשיץ זכותו יגן עלינו שאמר: בערב שבת אחרי טבילה במקוה טהרה, אם יש לי זכות וסייעתא דשמיא, אני זוכה לפעמים להבין מאמר בנועם אלימלך.

18. בזמירות שבת שבתון (ספינקא, סדר ערב שבת אות י"ז) וזה לשונו: בחזרו [בעל חקל יצחק] לביתו מבית המרחץ, הי' הלימוד הראשון בספר הקדוש נועם אלימלך.

פרק לד

בו יבואר מספר הקדוש ראשית חכמה בקוצר אמרים הלכות ואזהרות מיוחדות בגודל הזהירות בטבילת עזרא - גודל הנחיצות לטבול במקוה - היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום - היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר - אנו קרוצי חומר בודאי מן הדין שיהא נזהרין בטבילת המקוה בכל יום בהכנה דרבה, ולשוב בתשובה, כדברי הרמב"ם זכרונו לברכה לטהר נפשו מטומאת הנפשות, ולא יהא מן הכלל ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי וגו' - צריך שיהיה שמח בעשיית המצוה כמו ההולך להרויח ממון הרבה שהוא שמח בה, כן יהיה שמח במצות

וצריך לחשוב בעשיית המצוה הזאת יראה וצריך אהבה כדרך שצריך בכלל המצוות כדפי הרשב"י ע"ה. יראה שלא יתשל מעשייתה ויירא מהמלך העליון המצווה אותה וראוי שלא לעבור על רצונו ויחשוב אילו מלך בשר ודם היה מצוה אותה כיצד היה זהיר לעשותה שלא לעבור על מצות המלך. ומצד האהבה שיחשוק באהבת המלך שראוי מפני אהבתו שאפילו היה מצוה לו שיפיל עצמו לכבשן האש כאברהם היה משליך עצמו כל שכן כי כל מצות המלך הם לתועלתנו להנחילנו עולם שכולו ארוך, כאומרו (דברים ו, כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות, ואפילו בעולם הזה יש לו שכר טוב בעמלו, כמו שאמרו חכמינו זכרונו לברכה (ברכות פרק ג) שסגולתה לאריכות ימים, זה לשונם:

אמר רבי ינאי שמעתי שמחמירין בה ושמעתי שמקילין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין ימיו ושנותיו, עד כאן לשונו.

י) ובענין כל המחמיר בטבילת עזרא מאריכין ימיו ושנותיו ראה מסכת ברכות (דף כב עמוד א') וזה לשונו: דתניא רבי יהודה בן בתירא אומר אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעירי אמר בטלוח לטבילותא ואמרי לה בטלוח לנטילותא מאן דאמר בטלוח לטבילותא כרבי יהודה בן בתירא מאן דאמר בטלוח לנטילותא כי הא דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמיא בעידן צלותא.

תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי ובן עזאי יצא ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני לחשה שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה ושמעתי שמחמירין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו.

אמר רבי יהושע בן לוי מה טיבן של טובלי שחרין מה טיבן הא איהו דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה, אמר רבי חנינא גדר גדול גדרו בה, דתניא מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש, אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מזולזלין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרחצאות, אמר ליה רב חסדא וכי יש טבילה בחמין, אמר ליה רב אדא בר אהבה קאי כוותך רבי זירא הוה יתיב באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה זיל ואייתני לי תשעה קבין ושדי עלואי אמר ליה רבי חייא בר אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגווייהו אמר ליה כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה ולא בנתינה אף תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטרא אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל ארבעים סאה אמר רב יוסף אתבר חצביה דרב נחמן.

הטעם לאריכות ימים

והטעם מפני שסודה במקום אריכות החיים דהיינו על ה' כדפי' בזוהר ושלש ראשונות חשובות כאחת גם העושה המצוה בחשק כחשקו בחיים כי הוא במצוה שהוא ידו"ד והוא מקור החיים, והוא דבק בעילת העילות הדבק בידו"ד בודאי יאריך ימים בכוונתו זאת. וצריך שיהיה שמח בעשיית המצוה כמו ההולך להרויח ממון הרבה שהוא שמח בה, כן יהיה שמח במצות שהוא דבק בשמו הגדול ידו"ד ובחיים העליונים ומתקן נשמתו, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, קכד) שש אנכי על אמרתיך כמוצא שלל רב, ואומר (חבקוק ג, יז) ואני בידו"ד אעלוזה.

כי דבר ה' בזה וגו' זה הקורא דברי תורה במבואות

המטונפות

ובענין פשטי מאמר רבי ינאי פירש רש"י שמקילין בה במרחצאות או בנתינת ט' קבין שמחמירין בה במ' סאה, והתוספות כתבו דאף על פי שאמרו בגמרא בטלו לטבילותא כרבי יהודה בן בתירא היינו דוקא לתורה אבל לתפלה צריך. וכתבו תלמידי רבנו יונה בענין זה שאמרו שם בגמרא הביאו רב אלפס ע"ה, אין דברי תורה מקבלין טומאה, שנאמר הלא כה דברי כאש וגו', אמרו זכרונם לברכה יש מפרשים דלא שנא קריאת שמע ולא שנא קריאה אחרת לכל מילי אמרינן אין דברי תורה מקבלין טומאה, ואין זה נכון דבודאי לא אמרו אלא בקריאת שמע בלבד אבל בשאר דברי תורה אסור, דהא אמרו (במדבר טו, לא) כי דבר ה' בזה וגו' זה הקורא דברי תורה במבואות המטונפות", והחמירו בזה יותר" משאר

(יא) וצריך ליזהר מאוד בענין שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים, ראה מסכת עירובין (דף ד עמוד ב) וזה לשונו: חציצין דאורייתא בינהו! דכתיב ויקרא (טו) ורחץ את כל בשרו (במים) מסורת הש"ס: [ורחץ

במים את כל בשרו] - שלא יהא דבר חוּץ בין בשרו למים. במים - במי מקוה, כל בשרו - מים שכל גופו עולה בהן. וכמה הן - אמה על אמה ברום שלש אמות. ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה. כי איצטריך הילכתא - לשערו, וכדרבה בר רב הונא. דאמר רבה בר רב הונא: נימא אחת קשורה - חוצצת, שלש - אינן חוצצות, שתיים - איני יודע. שערו נמי דאורייתא הוא, דתניא: ורחץ את כל בשרו - את הטפל לבשרו, וזהו שער! - כי אתאי הילכתא - לרובו ולמיעוטו, ולמקפיד ולשאין מקפיד, וכדרבי יצחק. דאמר רבי יצחק: דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוץ, ושאינו מקפיד עליו - אינו חוץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד משום רובו המקפיד, ועל מיעוטו המקפיד משום רובו המקפיד. - וליגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד, אי נמי משום רובו שאינו מקפיד! היא גופה גזירה, ואנן ניקום וניגזור גזירה לגזירה? עכ"ל.

(ב) ובענין חומר הענין של ראיית קרי ראה ילקוט שמעוני (פרשת מצורע רמז תקסט) וזה לשונו: ראה האדם קרי חייב טבילה מן התורה אם אמר מי רואה אותי אין בכך כלום, העבירו מכנגד פניו שוב ראה קרי ואומר מי רואה אותי אין בכך כלום, וכן בפעם שלישית עובר על מה שכתוב בתורה ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב (ועבר על מה שכתוב) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר לסוף הוא נעשה זב מתוך דרכיו שנאמר איש איש כי יהיה זב מבשרו וגו' ומה תלמוד לומר איש איש אלא איש אחד לזב מבשרו ואיש אחד למקרה לילה, ואם חזר ועשה תשובה מרפאין אותו, ואם לאו הרי הוא זב עד יום מותו שנאמר וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו וגו'.

ראה עוד סדר אליהו רבה (פרשה טז ד"ה ראה אדם קרי) וזה לשונו: ראה אדם קרי חייב טבילה מן התורה, אמר, מי רואה אותי אין בכך כלום, העבירו מנגד פניו עד שלשה פעמים, ועבר על מה שכתוב בתורה, ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע וגו' (ויקרא ט"ו ט"ז), סוף שנעשה זב מתוך דרכיו, שנאמר וידבר ה' [וגו'] איש איש כי יהיה זב (שם ויקרא ט"ו א' וב'), מה תלמוד לומר איש איש, אלא איש לבשרו ואיש למקרה לילה, אם חזר ועשה תשובה מרפין אותו, ואם לאו הרי הוא בחזקתו עד יום מותו, שנאמר זאת תהיה וגו' (שם ויקרא ט"ו ג'), מיכן אמרו, הרואה דם כטיפה של חרדל ואמרה, מי רואה [אותי] אין בכך כלום, העבירתו מנגד פניה פעמים ושלש, עם זכר עד חמשה פעמים עברה על מה שכתוב בתורה, ואשה כי ישכב וגו' (שם ויקרא ט"ו י"ח), נעשה זבה מתוך זבה.

כריתות, דבכל שאר כריתות הכרת מכפר ובוזה אינו מכפר אלא אף על פי שנכרת עונה בה, עד כאן לשונו.

הרי שלדבריהם חמורה תורה מתפלה וחמור הקורא בתורה בטומאה בהיות גופו טמא מהקורא בתורה במבואות המטונפות שיש עליה עונש.

ירא שמים יצא ידי כלם

עוד כתבו לקמיה שכתב רב אלפס וכתב רבינו האי גאון זכרונו לברכה כיון דגמרא ליכא בהא מילתא נקוט מנהג כל ישראל שכל בעלי קריין אף על פי שאין להם מים אין מתפללין עד שירחצו. וכתבו שם שרחיצה זו אינה במי סאה אלא בטי' קבין וטי' קבין צריך להטילן עליו בכלי שיוכל להריקן עליו ממנו בלא שום הפסקה. וכן מוכיח במשניות של טהרות (מקואות פרק ג) מה שכתב הגאון זכרונו לברכה דאין מתפללין עד שירחצו אינו נראה למורי הרב נר"ו, ואם אין לו מים או אפילו יש לו מים ואינו טובל או אינו רוחץ אפילו הכי אינו מפסיד התפלה מפני זה, דודאי אף על פי שהתפלה יותר מקובלת עם הטבילה לדברי הכל אין לו להפסיד מפני זה תפלתו. וכן כתב רבינו משה זכרונו לברכה דכל ראשי ישיבות שבבבל תמהו עליו למה היה מקל כל כך בענין טבילות בעל קרי, והוא זכרונו לברכה השיב להם שמימיו לא בטל אותה אלא שלא היה יכול לכתוב בחבורו כי אם היוצא מן הדין על פי ההלכה, עיין שם. ודברי רבינו יונה בזה הוא כפי סברתו שכתב שדברי תורה חמורים יותר מן התפלה, ולכן תפלה לא יבטל כדי שלא יעבור זמנה, אבל דברי תורה לפי סברתו לא יקרא. ואני אומר דירא שמים יצא ידי כלם ובזמן שימצא גופו בריא יחמיר במי סאה" ואם גופו חלוש או בימי הצנה יתן עליו ט' קבין של מים חמין.

ג) בענין טהרת ישראל במקוה של ארבעים סאה: ראה בפסיקתא דרב כהנא - (פסקא ו אות ב') וזה לשונו: ד"א צדיק אוכל לשובע נפשו

ומכל מקום אם הוא אנוס ולא תזדמן לו הטבילה לא יבטל מפני זה לא תורה ולא תפלה, כי כדאי הם המקילים לסמוך עליהם בשעת הדחק. ובלילה בעוד שלא טבל לא יניח מלקום באשמורת מלעסוק בתורה מפני שהוא טמא, כי כדאי הם שאר הפוסקים לסמוך עליהם. ולא יהיה האדם בטל מדברי תורה ויחשוב אותם השעות כיום שהוא חולה שבודאי אז לא יבטל תורה ותפלה, ומי שיחמיר על עצמו שלא יעסוק בתורה ותפלה בלא טבילה אפילו כשהוא חולה סברה זרה היא ואין

(שם) זה חזקיה מלך יהודה אמרו עליו על חזקיה מלך יהודה שתי אגודות של ירק וליטרא אחת של בשר היו מעלים לפניו בכל יום והיו ישראל מליזים אחריו ואומר זה מלך ומשוש את רצין ובן רמליהו (ישעיה ח ו) ראויה מלכותיה לרצין ובן רמליהו הד"ה דכתיב יען כי מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט (שם) מהו לאט בר קפרא אמר חזרנו על כל המקרא ולא מצינו מקום ששמו לאט אלא זה חזקיהו מלך יהודה שהיה מטהר את ישראל במקוה של ארבעים סאה מיניין לאט אמר להם הקב"ה אוכלים אתון בעיי ולכן הנה ה' מעלה עליהם את מי הנהר וגומר (ישעיה ח' ז), ועיין עוד מקוה ישראל חלק א' ובהקדמה (שם).

ובענין שיעור מי מקוה: ראה מדרש תנחומא (פרשת קרח סימן יב) וזה לשונו: שיעור מי מקוה מ' סאה כנגד מי באר שכתוב בתורה, וכמה ביצים בשיעור המקוה חמשה אלפים ושת"ס והסאה קמ"ד ביצים, מ"ג ביצים וחומש ביצה שיעור החלה, ומנין למקוה שצריך ארבעים סאה דכתיב (ישעיה ח) יען כי מאס העם הזה את מי השלוח ההולכים לאט לא"ט בגימטריא ארבעים, הרי שיעור סאה טפח על טפח ברום טפח.

ובענין שיעור המקוה מ' סאה ראה בית יוסף (יורה דעה סימן רא אות א ד"ה צריכה שתטבול) וזה לשונו: צריכה שתטבול במי מקוה שיש בו מ' סאה. זה פשוט במסכת מקואות (פ"א מ"ז, פ"ה מ"ו) ובכמה מקומות בתלמוד מהם בסוף עבודה זרה (עה:): אך במי נדה יתחטא (במדבר לא כג) מים שהנדה טובלת בהם הוי אומר מ' סאה ובסוף פרק קמא דחגיגה (יא.) תניא ורחץ (את בשרו) במים (ויקרא טו טז) במי מקוה את כל בשרו מים שכל גופו עולה בהם וכמה הם אמה על אמה ברום שלש אמות ושיערו חכמים מי מקוה מ' סאה. ומשמע בפרק עושין פסין דהני אמה על אמה ברום שלש אמות במרובע הוא ולא בעיגול. וכו' עיי"ש.

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל צג

ראוי לסמוך עליה. וכמו שכתבתי היה נוהג מהר"ר יצחק די לוריא אשכנזי ע"ה.

(ראשית חכמה - שער האהבה - פרק אחד עשר)

פרק לו

- בו יבואר גודל סגולת המקוה המסוגלת לכל הענינים -
 - סגולה להבנת התורה - מקוה מסוגל להתחכם בתורה -
 - מהפך מדת הדין למדת הרחמים - מסוגל לרפואה שלמה -
 - רפואת הנפש ורפואת הגוף - מסוגל לבטל כשפים
 ולהמתקת הדינין - מסוגל לחן - מסוגל להצלחה אפילו
 במילי דעלמא - מסוגל להסיר טרדה - מסוגל לאמונה -
 מסוגל לפרנסה ולשמחה - מסוגל להשראת השכינה -
 הטבילה במקוה מעלה יסוד המים - אין שיעור וערך לגודל
 השכר - סגולה להינצל מכעס - התפלה יהא נשמעת - אם
 אינו טהור מעכב את התפלה - מצלת ממיתה בידי שמים -
 המקוה הוא עיקר גדול לטהרה, קדושה, שמחה, בריאות -
 הליכת מקוה אינו מזיק ומאריך ימים - טבילה מביא
 תועלת גם לחיי הגוף, אף אם הוא טובל במים קרים - על
 ידי הטבילה מכניע היצר - המקוה מביא ליראה - ש"י
 טבילות מסוגלים ליראה - מקוה מביא לחשק בלימוד
 התורה וקיום המצוות - הטבילה מחזקת את הלב בתורה
 ותפלה - המקוה מציל מכל רעה

מקוה מסוגל להתחכם בתורה

כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, אשר ישמעון את כל
 החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, סופי
 תיבות של החוקים האליה ואמריו ר'ק הוא מקו"ה, כי מקוה
 טהרה יעשה לו סגולה להתחכם בתורה.

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל צה

שמעתי מנהג צדיקים שבאם מעמיקים בלימוד ענין בתורה, ואין יכולים לבוא להבנה, הולכים וטובלים עצמם במקוה, והשם יתברך עוזר להם על ידי הוספת טהרה להשיג הענין אשר יגעו עליו ולא יכלו לבוא על תבונתו.

(אלף כתב, אות תשכ"א)

מהפך מדת הדין למדת הרחמים

ועל ידי הטבילה מהפך מדת הדין למדת הרחמים, שכל מנין הטפחים של מקוה עולות בגימטריא תרמ"ח אותיות תרחם.

(מעבר יבק, פי כ"ה)

מסוגל לרפואה שלמה

וכאשר באו אליו (להרב הקדוש מנאסאד זכרונו צדיק וקדוש לברכה) להתפלל עבור חולה רחמנא ליצלן, הלך מיד למקוה, ועין בעין ראו שתיכף ומיד הוטב לו, הגם שהרבה פעמים הי' אחר יאוש, כאשר באמת איתא בספרים הקדושים שטבילת המקוה היא סגולה להמתקת הדינים.

(הדרת קודש)

רפואת הנפש ורפואת הגוף

מקוה אותיות קומה, כלומר על ידי טהרה במקוה כשרה מטהרין את הקומה, את שלימות רמ"ח אבריו ושס"ה גידין של האדם בנפש רוח ונשמה, ומתרפאין על ידי כך ברפואת הנפש ורפואת הגוף ומכל המדות רעות.

(דברי יחזקאל, ליקוטים)

מסוגל לכישוף ולהמתקת הדינים

והזהיר בטבילת עזרא יהי' מובטח שלא ישלוט בו דבר כישוף וכל שונאיו יפלו תחתיו וכל הדינים נמתקין מעליו, וכל

האריכות הגלות^י וכל הצרות הבאות על הכלל ישראל חס
ושלום בדור הזה הוא על ידי שבטלו טבילת עזרא.

(סגולת ישראל, ערך טבילה)

מסוגל לבטל כשפים

מקוה מבטל כשפים.

(עמק יהושע, שער הטהרה אות ט"ו)

מסוגל לחן

טהרת המקוה הוא מסוגל לחן.

(יגל יעקב, פרשת וישלח)

מסוגל להצלחה אפילו במילי דעלמא

ידוע לכל מספרים הקדושים גודל מעלת טהרה בכל עת ובפרט
קודם התפלה, ולא נצרכה אלא להעדפה כי אפילו במילי
דעלמא קבלתי ונסיתי שאם הוא מסופק באיזה ענין אם ואיך
לעשותו, יטבול במקוה טהרה ואחר כך יחליט בדעתו ואז
יצליח אם ירצה השם, וכן אם חלם לו איזה חלום ונפשו
עגומה עליו יטבול במקוה.

(צדה לדרך, ערך טהרה)

מסוגל להסיר טרדה

בשם הרב הקדוש ר' פנחס מקאריץ זכרונו צדיק לברכה
דטבילה במקוה טוב להסיר טרדה.

(אמרי פנחס, אות קע"ב)

^י) ועיין לעיל משאלות ותשובות מן השמים לר"י מקורביל
בעל התוספות ז"ל ששאל על זה מן השמים והשיבו לו, שדבר זה
גורם אריכות הגלות, עיי"ש.

מסוגל לאמונה

מקוה הוא סגולה לאמונה, ובמדינות שממעטין במקוה נתרבה האפיקורסות, וכל שכן מי שלומד בספרי קבלה בלא מקוה, זה הלימוד הוא לאדם סם המות ממש שמתרבה אצלו האפיקורסות¹⁰ וקרוב להשתמד רחמנא ליצלן.

(דברי ישראל, פרשת בשלח)

סגולה לפרנסה ולשמחה

בשם הרב הקדוש מקאזמיר זכותו יגן עלינו דמקוה חמה מסוגל לפרנסה ולשמחה.

(נפלאות התפארת שלמה, אות א')

מסוגל להשראת השכינה

מקוה הוא מסוגל להשראת השכינה, דכתיב (בראשית א, ב) ורוח אלקים מרחפת על פני המים וכשטובל, הוא בתוך המים אם כן השכינה שורה על ראשו.

(מפי רבינו הקדוש מספינקא זצוקלה"ה)

ראינו אצל הצדיקים ואנשי מעשה כשרצו לפעול המתקת הדינים עבור מקשה לילד רחמנא ליצלן, הלכו אז אל המקוה בכדי לעורר בזה בחי' לידה לצאת מרחם אמו, וכמו שרמזתי בקרא את וה"ב בסופ"ה, היינו סופ"ה עולה מקו"ה א"ת וה"ב ר"ת בי"ט רס תיבוא איליהן הימילדת ויילדו.

(אמרי נועם, פרשת בשלח)

שמעתי מזקינים תלמידי חכמים מתלמידי הרב הקדוש מזידיטשוב בעל עטרת צבי זכותו יגן עלינו, כי בימי נערותו

¹⁰ ועיין לעיל מה שהבאנו מספר הקדוש מאור ושמשי פרשת אמור, ובליקוטי מהרי"ח, סוף ח"א, עיי"ש.

כאשר החל רוח ה' לפעמו והי' משכנו בבית אביו ואמו בכפר, והלך לטבול בימות החורף, בנהר תחת הקרח, ופעם אחת באו אליו להתפלל עבור מקשה לילד (בידעם כי הוא ת"ח ועובד ה', אם כי הי' צעיר לימים מאד), והלך במכוין אודות זה בלילה ותבר גזיזי וכו' את הקרח הנורא, וכאשר טבל בכונה זו והגבי ראשו לעלות מתוך הקרח והנה אבד הנקב אשר עשה בקרח ולא יכול למצוא המקום לעלות מתחת הקרח, ביקש העיקר אז שהמקשה לילך תושע במהרה ולא בעד עצמו, אם כי בהרגישו שאבד המקום פתוח לעלות מתוך הקרח הרי הוא בסכנת מות חניקה מיד, ולא התפלל בעד עצמו רק בעד הנזכר, ומיד מצא הפתח בהקרח ועלה מטבילתו ובא לביתו ושמע כי נפקדה המקשה לילד.

(דברי תורה, מהדורא קמא סימן קי"ט)

הטבילה במקוה מעלה יסוד המים

ויסוד המים הוא לח, וממנו נתעורר תאות רעות והתענוגים כמו ניאוף רחמנא ליצלן, ועל ידי הטבילה במקוה הוא מעלה יסוד המים שהוא לח.

(אוהב ישראל, פרשת ויצא)

אין שיעור וערך לגודל השכר

המגיד אמר להבית יוסף זכרונו לברכה, כי אין שיעור וערך לגודל השכר הנזהרים בטבילה זו.

(אור צדיקים)

סגולה להינצל מכעס

הזהיר במקוה אין לו כעס ולכך מקו"ה מספרו כע"ס עם הכולל.

(סידור לב שמח, בהקדמה)

התפלה היא נשמעת

אל יתפלל בלא נקיות כפים ובלא טהרה, כי תפלתך לא תהא נשמעת.

(אורחות חיים, להרא"ש ז"ל)

אם אינו טהור מעכב את התפלה

אחד מן הדברים המעכבים את התפלה שלא תהי' תפלתו נשמעת, הוא אם אינו טהור.

(ראשית חכמה בשם ספר חסידים, סימן תרי"ב)

מצלת ממיתה בידי שמים

וכמו ששמעתי ממורי זקני הגאון מוהרא"י האבד"ק קווי"ד, שאמר בשם דודו הרב הגאון הקדוש מורנו הרב נפתלי מראפשיץ זכותו יגן עלינו, הוא אמר **גודל מעלת טבילה במקוה שמצלת ממיתה בידי שמים ומכרת וכו'.**

(מאזני צדק, פרשת וילך)

המקוה הוא עיקר גדול לטהרה, קדושה, שמחה, בריאות

והמקוה הוא עיקר גדול לטהרה ולקדושה ולשמחה ולבריאות ולכל דבר טוב, ונתגלה לנו זאת מרבותינו הקדושים הבעל שם טוב ותלמידיו ותלמידי תלמידיו זכותם יגן עלינו, ובמסכת ברכות כ"ב ע"א אמר ר' ינאי כל המחמיר וכו' מאריכין לו ימיו ושנותיו עלה בדעתי עכשיו אולי אפשר כוונת חז"ל עפ"י מה שפירש רבינו החתם סופר ז"ל במסכת הנ"ל דף נ"ד סוף ע"ב, ג' דברים המאריך בהן מאריכין לו ימיו ושנותיו, המאריך בתפלה וכו' כי להאריך בתפלה וכו' יש חשש ביטול תורה, לזה אמר ר' ינאי שמאריכין לו ימיו ושנותיו ממילא לא יהי' לו היזק מביטול תורה כמו כן אני חושב לענין הליכה להמקוה.

(כתבי קודש פשעווארסק, מכתב ל"ו)

הליכת מקוה אינו מזיק ומאריך ימים

שמעתי ממורי חמי הרב הצדיק מורנו הרב ר' שלום מבעלזא זכורנו צדיק וקדוש לברכה שלכך מסיימת הגמרא (ברכות דף כ"ב) בענין טבילת עזרא, כל הנוהר בה מאריך ימים, **שדרך התלמיד חכם שיש לו מזג רך ויחשוב שאם ילך למקוה יזיק לו, ולכך איתא בגמרא שמאריך ימים, מבלי להזיק חלילה.**

(סידור לב שמה, בהקדמה)

שאין אדם יכול לזכות לקדושה כשאינו מטהר עצמו במקוה שאין אדם יכול לזכות לקדושה כשאינו מטהר עצמו במקוה, ויש בני אדם שאומרים אמתלא שאינם מטהרים את עצמן שחוששים שזיקו להם המים, וכתוב ונשמרתם מאד לנפשותיכם, אך טועים הם כי מי שמקיים מצוה זאת, בריא רמ"ח אבריו וגידיו, וראוי לזה מהגמרא (ברכות כ"ב ע"א) כי אתא זעירא אמר בטלוה לטבילותא וכו' אמר ר' ינאי שמעתי שמקילין בה, וכל המחמיר בה על עצמו מאריך לו ימיו ושנותיו.

ולכאורה למה לא מצינו שכר זה בשאר מצות דרבנן, אלא הוא לפי שיש מונעים עצמן מזה מטענה שיכולים לבא חס ושלום לידי היפך מאריכות ימים, וטענה בפיהם שמחוייבים לשמור נפשו, לכך קבעה הגמרא שכר אריכות ימים על זה להראות שטועים המה.

(מדבר קדש, פרשת בשלח)

טבילה מביא תועלת גם לחיי הגוף, והוא רפואה שלימה לכל המכאובים, אף אם הוא טובל במים קרים

ושמרתי מאיש אלקים אדוננו מורנו ורבנו הרב הגאון הקדוש המקובל האלקי מרן יהודה צבי זצוקללה"ה אב בית דין דקהלת ראזלע, שהדאקטער הגדול הודה לו שטבילת מקוה

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קא

אינו מזקת כלל וכלל, ובשם מורנו הרב נחמן הקדוש (ליקוטי מוהר"ן תנינא תורה קכ"ג) שמקוה אינו מזקת כלל ודאקטיר שיאמר לו כי המקוה מזקת אינו דאקטיר כלל וכלל ואינו יודע מאומה, כי אדרבה טבילה במקוה טובה היא מאוד לבריאת הגוף, והיא רפואה שלימה לכל מכאובים, כאשר יגיד הנסיון, כי יש נקבים קטנים ודקים מאוד הרבה בגוף האדם, והם נקבי הזיעה שדרך שם יוצא זיעת אדם, והם צריכים לפתוח, כי אם נסתמים נקבי הזיעה יוכל ליחלש וליפול לחולשה חס ושלוש, ועל ידי טבילה במים אפילו הם קרים מעט, נפתחין נקבי הזיעה, וזה טוב מאוד לבריאת הגוף.

וראיתי להצדיקים הגאונים הקדושים והטהורים נשמתם עדן, מורנו הרב ר' משה מאוהעל, מורנו הרב ר' אשר מראפשיטץ, מורנו הרב ר' צבי הירש מרימאנאב, מורנו הרב ר' מאיר מפרימשלאן, מורנו הרב ר' שמעון מיעריסלב, מהר"י מסאדיגורא, מורנו הרב ר' שלום מבעלזא זכותם יגן עלינו אשר מזגם הי' רך וטבלו במקוה, ובפרט בזמן הזה אשר בכל מקום תפוצות ישראל המקואות נעשים על ידי חימום מעט, בודאי אין שום תירוץ אפילו לגבר חלש רחמנא ליצלן.

(אברך על תהלים, מאמר מאיר לעולם)

על ידי הטבילה מכניע היצר

יזהר לטבול בעת הצורך כי זה עיקר הטהרה שלא ילך מזוהם, וזה שמירה גדולה להכנעת היצר.

(הנהגות ישראל)

המקוה מביא ליראה

ליראה, תלך למקוה דנאמר "נותן באוצרות תהומות יראו מה' כל הארץ" (תהלים לג, ז), נותן באוצרות תהומות פירש רש"י

קב מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל

זכרונו לברכה תחת הארץ, רמז נותן באוצרות תהומות על ידי המקוה שהיא תחת הארץ, יזכו ליראה.

(ספר המדות)

ש"י טבילות מסוגלים ליראה

גם ש"י טבילות מסוגלים ליראה, יובילו שי למורא, יובילי ש"י, ש"י טבילות מובילות ומסוגלים למורא, ליראה.

(ספר המדות)

מקוה מביא לחשק בלימוד התורה וקיום המצוות

אם יטבול האדם שבע טבילות ויכוין בהם ליטהר מצרעת הלב, כמו שאמר אלישע לנעמן (מלכים ב) שכן כתוב בתורה ומלתם את ערלת לבבכם (דברים י, טז) יועיל לו לטהר מצרעת הלב המונעת את הרגש והשמחה במצות, ויפתח לבו לחשק ולשמחה גדולה בלימוד התורה הקדושה וקיום המצוות.

(מנחת יהודה)

הטבילה מחזקת את הלב בתורה ותפלה

אחד הגאוניים מתלמידי הגאון המפורסם ר' שכנא מלובלין נשמתן עזן הנה בעת לימודו הי' פתאום מתבלבל מוחו ושכח או נתבלבל רעיונו ויעצו מורו הגאון ר' שכנא שישמור טבילת טהרה המוחזקת את המוח בתורה ומחזקת את הלב בתפלה, עד כאן.

(אוצר הסיפורים, בסופו)

המקוה מציל מכל רעה

והנה לזכות לבחינת הצדיק הוא נתעורר על ידי טהרת המקוה כנודע מספרים הקדושים, ועיין בזוהר בראשית דף ל"ג ע"א מקוה דא צדיק, וכן נרמז בקרא שאמר הכתוב "רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ה'", שסופי תיבות של צדיק ומכולם

יצילניו ה' הוא מקוה, שניצול הצדיק מכל רעות על ידי מקוה, וגם על ידי מקוה נקרא בשם צדיק.

(מגדיל ישועות מלכו)

פרק לו

בו יבואר סגולות נוראות ונפלאות להנזהרים בטבילת עזרא ובקדושת המקוואות - הנזהר בטבילה מעותיו מבורכין - הטבילה מועיל מאד לעבודת השם יתברך - נקיות הגוף יחדש נקיות הלב - מקוה מסוגל להכנעה - מקוה הוא אחד מתיקוני תשובה - מקוה מטהר ממחשבות רעות - סגולת המקוה לטהר מכל מילי דשטותא - מקוה מביא לטהרת הדעת

הנזהר בטבילה מעותיו מבורכין

בימי מהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו היי יהודי שדרכו היי להלוות גמילות חסד לאנשים ביומא דשוקא, ונתפרסם שלמי שנתן מעות היי הצלחה גדולה אף על פי שהיי איש פשוט ביותר, המהר"ל תמה על כך מאד אך כשחקר על כך נודע שהלה נזהר בטבילת המקוה ועל כן מעותיו מבורכין.

(מי הדעת)

הטבילה מועיל מאד לעבודת השם יתברך

הן רבים עתה (עם הארץ) הולכים למרחץ ומוציאין כמה ממין בתענוגות בני אדם, לרחוץ ולשפשף היטב רגליהם לנחושתיים הוגשו מליכנס לבית הטבילה, וחושבין הטובל לבעל יוהרא, כאילו לא ניתנה טבילה כי אם לחכמים ולחסידים, כי לא ידעו מה טובה ומה רב תועלת הנמשך ממנה, שאם ירחוץ בכל מימי עולם לא ישיג שום תועלת לנפשו כמו שמשיג מטבילה אחת

בתוך מקוה מ' סאה, אשר בו נפשו לו מיטהרה, והדברים עתיקין רזי דרזין ואף כי אין אתנו יודע בתעלומות חכמה מעשה ידינו וכו'.

והמצוות פועלים פעולתם ותועלתם אפילו בלי כונה ולו חכמו ישכילו כי דלונו מאד מלהשיג במושכלות וביראה ואהבה ודביקות בא-ל יתברך שמו, מחמת ביטול הטהרה ואוי מי יחי בלתי עזר משדי כי לולא ה' עזרתה לנו שכנה דומה נפשינו **וחובה מוטלת עלינו לרדוף אחר הטהרה עד מקום שידינו מגעת כולי האי ואולי, אם בזה נשיג מעט מזעיר ולהועיל לעבודת השם יתברך וכו'.**

(חסד לאלפים, הלי"ש סימן ר"ס)

נקיות הגוף יחדש נקיות הלב

ויהי גופו טהור ונקי מכל טומאה וירגיל לרחוץ ולטהר גופו בכל פעם אז ישכיל לעשות, כי נקיות הגוף יחדש נקיות הלב.

(ספר הישר לרבינו תם, שער י"ג)

מקוה מסוגל להכנעה

בשם הרב הקדוש מסקווירא זכרונו צדיק וקדוש לברכה שמקוה הוא מסוגל להכנעה, כשחושב אדם שמים כעורים אלו של המקוה מטהרים, יבא להכנעה.

(מפי רבינו הקדוש מספינקא זצוקלה"ה)

מקוה הוא אחד מתיקוני תשובה

אך במי נדה יתחטא, רצה לומר שילך למקוה ויטבול עצמו בכל פעם, כנודע מספרים הקדושים דאחד מתיקוני התשובה הוא לטבול כמה פעמים במקוה כשירה, וטהרה מביאה לידי פרישות.

(אמרי יוסף, פרשת מטות)

מקוה מטהר המחשבה

אנן בני אדם מגושמים דבוקים בתאוות עולם הזה, ודאי כל כמה דעושין הכנה קודם התפלה בדברים הגורמים טהרת המחשבה טפי מעלי, וכבר מבואר בכל ספרי מוסר כמה גדולה מעלת המקוה לטהר המחשבה.

(שאלות ותשובות ערוגת הבושם, אורת חיים סימן י"ט)

מטהר ממחשבות רעות

שמעתי מפה קדוש אדוני אבי זקני מורי ורבי (הגאון הקדוש ר' שלמה ממונקאטש זכרונו צדיק לברכה), מפה"ק זכותו יגן עלינו כי בימי עלומיו היי לו ויכוח עם אברך חו"ב אחד, מתנגד גדול לדרכי החסידות, ושאלו הנזכר היכן מצינו בדברי חכמינו זכרונם לברכה או בדברי הפוסקים שיהי מועיל טבילה לתוספות קדושה גם למי שהוא טהור, היינו בלא טומאת קרי וכו', מנין לכם חסידים לטבול בכל יום בבוקר כמו חוק ולא יעבור ובעל כרחך הוא גם למי שאין צריך לטהר מטומאת הנ"ל.

והשיב לו אדוני אבי זקני מורי ורבי זכותו יגן עלינו הנזכר לעיל על אתר, שהוא שורש ויסוד לדבריהם מלשון הרמב"ם זכרונו לברכה (סוף הלכות מקואות פרק י"א) וזה לשונו:

ברור וגלוי שהטומאה והטהרה גזירת הכתוב הן, ואף על פי כן רמז יש בדבר כשם שהמכוון לבו לטהר כיון שטבל טהור אף על פי שלא נתחדש בגופו דבר, כך המכוון לבו לטהר נפשו מטומאת הנפשות שהם המחשבת און ודעות הרעות, כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת הטהור עד כאן לשונו הקדוש.

הרי זהו הענין מפורש בלשון הרמב"ם זכרונו לברכה כי רמז יש בהמקוה לטהר נפשו מטומאות המחשבות רעות, ודיעות

נפסדות, ולהביא נפשו במי הדעת, על ידי הטבילה במקוה, כנזכר בקדושת לשונו. והרי שורש למה שכתבו תלמידי רבינו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו כי הטבילה במקוה מועלת לבטל המחשבות רעות הן וכיוצא בהן, ומי שיטבול במימי הדעת (המקוה כנזכר לעיל) יוסיף טהרה בדעתו אף על פי שאין צריך לטומאת גופו כנזכר רק לטהרת דעתו להוסיף קדושה וטהרה וכו'.

(דברי תורה, מהדורא תנינא אות כ')

סגולת המקוה לטהר מכל מילי דשטותא

אמר כ"ק הרבי מקאצק זכרונו צדיק לברכה: דמי שהולך למקוה בכל יום המקוה מקדש ומטהר אותו עד שאינו יכול לגשם עצמו בבורות כזה, כי סגולת המקוה הוא לטהר הרעיון מכל מילי דשטותא, וממשיך דעת, ויראת ה' מקדשו, והוא משנה מפורשת טהרה מביאה מביאה לידי פרישות.

(טהרת ישראל, וכן הוא בעמק יהושע אחרון)

מקוה מביא לטהרת הדעת

המקוה מביאה גם לטהרת הדעת שיוכל לפי זה להבדיל.

(דברי יחזקאל, החדש)

צדקה נחשב כמקוה

ושם אשתו מהטבאל בת מטרד בת מי זהב (בראשית לו, לט), שמעתי מזקני חסידים שיש להם בקבלה מהקדוש מלובלין זכרונו צדיק לברכה אשר בעת שרוצה איש מישראל לילך למקוה, ואין ביכולתו להלוך מחמת טרדות גדולות שיש לו, אזי העצה שיתן **צדקה**¹³ **ויהי נחשב לו כמקוה** ואמר הקדוש

¹³ הצדקה מועלת רק אם נותן למקום קדוש באמת, ראה באריכות בספר הקדוש תולדות יעקב יוסף פרשת נשא, וראה עוד

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קז

הנזכר לעיל רמז לזה מן התורה שנאמר מהיטבא"ל היינו בעת שצריך לטבול את עצמו אך בת מטר"ד שיש לו טרדות ואין ביכולתו לטבול את עצמו, אזי "בת מי זהב" יתן צדקה ויהי נחשב לו למ"י היינו למים.

(פתגמים קדישין, פרשת וישלח)

פרק לח

בו יבואר עניני כוונת המקוה - כוונת המקוה מהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו - במקוה יבקש טהרה למחשבתו ודיבורו - צריך לשבור לבו בקרבנו - "איך טיא מיך אויס איך טינק מיך אינטער אין טיא מיך אהן" - כשטובל את עצמו אינו, וכשיוצא הרי הוא אדם חדש - תחלת ברייתו של עולם הי' הכל מים - לכוון לעשות נחת רוח לקונו - אין שמחה לפניו יותר מכוונה לעשות נחת רוח להשם יתברך - כתינוק המתעלם בחיק אמו - נולד ברי' חדשה - לכוון לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא - עיקר הכוונה הוא דביקות בה' - ברי' בטילה בתתק"ס - שיהי' איזה כוונה - לצייר שם הוי"ה - לכוון שיוכל לקבל אור קדושתו יתברך - צריך לעשותו בכוונה - פניה וגדלות לא יזיק לכוונת המקוה - מכל מקום טהור הוא - מקוה טוב אפילו שלא לשמה - לא תכוין להנאת גופך - אדם נמשל כחרס וכלי חרס צריך שבירה - מקוה יש בה ר"מ קבין ומהפך מ"ר לר"ם - הכתוב יודע כל הכוונות - יטבול לשם איזה דבר טוב - הסרת מחשבות ודעות רעות - מקוה הוא יסוד עולם האחדות

סודות נפלאים בכוונת המקוה

כפי שמקובל ממרן הבעל שם טוב זצוקלה"ה בכוונת המקוה לכוין שגג המקוה הוא שם אהי"ה, ודי' דפנות המקוה הם די' אותיות הוי"ה, וקרקע המקוה הוא שם אדני"י, וגי' שמות אלו גימטריא יב"ק.

במקוה יבקש טהרה למחשבתו ודיבורו

ויכוין שיכנס למקוה בהיותו מכוסה במים לבקש מהשם יתברך טהרה וקדושה למחשבתו לקולו ולדיבורו.

(בעל שם טוב הקדוש, מובא בספר פיתוחי חותם סימן ר"ס)

צריך לשבור לבו בקרבו

והענין הוא קודם כניסתו למקוה צריך לשבור לבו בקרבו ולקבל עליו עול מלכות שמים ולעזוב פשעיו ומעתה מוכן לעבוד את ה' באהבה ויראה, וימסור את עצמו על קדושת שמו הקדוש.

(בעל שם טוב על התורה, פרשת יתרו)

צריך לפשוט את עצמו מבגדים הצואים ולהכניע את עצמו וללבוש בגדי קודש. - "איך טיא מיך אויס איך טינק מיך אינטער אין טיא מיך אהן"

שמעתי שרבינו הגאון הקדוש מצאנץ שאל להרב הקדוש מהר"א מדזיקוב זכרונו צדיק לברכה מה הוא מכוין תוך המקוה והשיב שאינו יודע כוונות "נאר איך טיא מיך אויס אין טינק מיך אונטער, און טיא מיך אהן" עכ"ל, וקלסי רבינו מצאנץ ובפשיטות יש לומר דכונתו על פי מה שנודע דכונת הטבילה היא לטהר נפשו ממחשבת האון ודיעות הרעות ומעשים הרעים, ולהכניע לבבו לפני השם יתברך ולקבל על עצמו לפרוש מהם ולדבק לבבו בתורה ובמצות, ונודע דממעשים רעים נעשים בגדים צואים לנפש רוח ונשמה וממעשים טובים נעשים בגדי קודש, על כן אמר: **דצריך לפשוט את עצמו מבגדים הצואים ולהכניע את עצמו וללבוש בגדי קודש.**

(חקל יצחק, בהקדמתו לספר הקדוש אמרי יוסף)

כשטובל את עצמו אינו, וכשיוצא הרי הוא אדם חדש

פעם הלך הרב הקדוש ר' יצחק מסקווירא זכרונו צדיק לברכה לטבול במקוה והלך עמו נכדו הרב הצדיק ר' משה זכרונו צדיק לברכה, ושאלו הרב הקדוש האתה יודע סוד המקוה והמשיך ואמר "מ'טינקט זיך איין איז מען נישט דאָ מער, ווען מ'קומט אַרויס איז מען אַ נייער מענטש".

(ילקוט מאורי אור)

תחלת ברייתו של עולם הי' הכל מים

דענין המקוה שמטהר את הטמאים מבואר ברא"ה בספר החינוך דהאדם צריך להפשיט מחשבותיו מכל גשמיות וחומריות שבו, ולראות בעצמו כאלו חוזר לתחילת ברייתו, כמו תחילת ברייתו של עולם הי' הכל מים, כדכתיב ורוח אלקים מרחפת על פני המים, וכדפירש רש"י (פרשת בראשית) דבריית המים קדמו לכל, עיין שם, ולקבל על עצמו דמכאן ואילך יהא נעשה כברי' חדשה לעבודת השם יתברך ביראה ואהבה ושמחה רבה, ורמז לדבר מקו"ה בגימטריא קנ"א כמספר שם אהי' במילוי ההי"ן, לרמז הנ"ל דעד השתא הוינא כמאן דליתא, ומכאן ואילך ברי' חדשה, והיינו מקוה ישראל, כמשמעו ומדרשו, הכל עולה בקנה אחד.

(ערוגת הבושם, פרשת לך)

ענין טהרת המקוה

אבל לעתיד יתמו חטאים דהם עצמם כשלג ילבינו שיחזור העולם לשרשו כמו שהי' בתחילה כולו מים שזהו ענין טהרת המקוה.

(תקנת השבין, דף פ"א)

לכוון לעשות נחת רוח לקונו

שמעתי מרבתי כי אף אם אדם הולך למקוה לקבל קדושה, גם כן אינו רשאי לכוין שיקבל קדושה בשבילו שרוצה שיתקדש ויטהר כי זה גם כן הוי לגרמי, אך הכוונה במקוה וכו' שהאדם מוכרח לטהר את עצמו כדי לעשות נחת רוח לקונו במה שיוכל לקבל שפעו כי דרכו הוא להיטב, ואיני צריך לגלות דברים כאלו כי לכל אחד ואחד איכא השגה בפני עצמו וכו'.

(עץ הדעת טוב, רמזי שיר השירים)

אין שמחה לפניו יותר מכוונה לעשות נחת רוח להשם יתברך

על פי דברי רש"י זכרונו לברכה (במדבר כח) בפסוק ריח ניחוח לה', נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני, עד כאן. שזהו יסוד ועיקר גדול בעבודת השם יתברך, שאין שמחה לפניו יתברך שמו יותר מכוונה זו שהאדם מקיים המצוה לעשות בזה נחת לפניו יתברך שמו, וכל שאר הכוונות והיחודים וכדומה אין האדם יוצא בהם ידי חובתו אלא אם כן כוונתו צלולה ברורה וחזקה בלבב שלם לעשות רצון השם יתברך.

(תפארת צבי, על הגדה של פסח)

כתינוק המתעלם בחיק אמו

העולם קודם התגלות היבשה הי' מים במים, וזה הענין טהרת המקוה במים שהוא כתינוק המתעלם בחיק אמו ואחר כך נולד בריה חדשה ומוציא ראשו מתחלה, כן מוציא אחר כך ראשו מהמים ונולד בריה חדשה בטהרה, ולכן ליב טיהור ב'רא ר"ת טבל כנזכר לעיל ורוח חדש שנולד ברי' חדשה ועל ידי זה ממשיך על עצמו טובות העליונות שיכולין עתה להשפיע עליו על ידי שנעשה בריה חדשה בטהרה.

(זרע קודש, לפסח)

נולד ברי' חדשה

וכשהאדם נכנס ונתעלם במקוה כעובר בבטן אמו נולד ברי' חדשה.

(עבודת ישראל, לפרשת פרה)

הטבילה צריך להיות בכוונות הראויות

כשעושה האדם טבילות משום תשובה יהי בכוונות הראויות, שיהי כקטן שנולד בהכנסו למקוה בהתקפל תלת גו תלת כבמיעי אמו ואחר כך יוולד ברי' חדשה על ידי תשובה כשורה.

(הוספות מהרצ"א, על סור מרע ועשה טוב)

ענין המקוה שנכנס בה הבעל תשובה, להורות כי נתבטל ממציאותו בעולם הזה על ידי שנתכסה במים, ואחר כך חוזר והוי כברי' חדשה, ומטעם הטבילה במים, מפני שתחלת ברייתו של עולם נתהווה הכל מתוך המים וכו', **ויראה את עצמו אחר הטבילה כאלו נברא באותה שעה** ויתן אל לבו בדמיון כי כמו שנתחדש בגופו, כך יחדש גם כן פעולותיו לטוב ויכשיר מעשיו בדרכי השם יתברך, וכן אחר מסירת נפש בדי דאחי"ד, והראיי מן הגר שבא לכלל ישראל על ידי טבילה במקוה דוקא, וכל שכן איש ישראל שהטבילה גורמת לו **טהרה וקדושה**.

(אור הגנוז, פרשת ואתחנן)

המקוה הוא בחינת אם הבנים

ועל ידי המקוה שהוא בחי' אם הבנים" ובא האדם בבחי' עיבור מחדש ומונח מים במים כמו בבטן אמו **ונעשה על ידי זה ברי'**

(י) המקוה נקראת "אם הבנים" ראה לקמן מספר מנחת שבת (סימן ע"ב סימן קנ"ד בשם ספר תולעת יעקב).

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קיג

חדשה קומה שלימה עם כל חלקי שרשי נשמתו והוא בחי לידה מחדש.

(אמרי נועם, פרשת בשלח)

על ידי המקוה נתקנו איבריו ונשמתו והרי הוא חדש, וניצוץ הנשמה חוזרת אליו

טעם הטבילה במקוה הוא כעין חזרת הכלים אל הכבשן, כדי שיטהרו ויתלבנו, וביציאתן מהכבשן הם חדשים, גם האדם בהכנסו אל המקוה הוא כדי להכלל ולחזור הנשמה הפגומה והאיברים הפגומים ממקום שיצאו, ושם מתעלמים כעובר המתעלם בבטן אמו, שאין עין החיצוני שולט בו, והוא שמור מכל פגע ומקרה, כדפירשו ז"ל כימי אלוה ישמרני על הולד שהוא בבטן אמו, וביציאת האדם מהמקוה הרי נתקנו איבריו ונשמתו והרי הוא חדש, ואין לחיצוני חלק בו, וירגיש האדם בעצמו רוח חדשה מניצוץ הנשמה שחזרה אליו.

(ראשית חכמה, שער האהבה פרק י"א)

על ידי המקוה יקבל מוחין חדשים והארה יתירה

וטהרה הוא ענין גדול לאנשי צורה וזכי הנפש, שכמעט שנעשין ברי' חדשה ומתחדש לו מוחין חדשים והארה יתירה בטבילה וטהרה.

(מעשי אורג)

לכוון לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ועל דעת הצדיקים הקודמים

היודעים בסוד ה' קבלו על עצמם, וכתבו (פרי עץ חיים, שער י"ח שער השבת פרק ג) **מי שיטבול מעתה בלי כוונה הוא ככופר חס ושלום, והוא כדי שידחקו עצמן תמיד בעת טבילה לנחת רוח לפניו יתברך שמו, ומזה יקח ראיי' מי שבא בסוד ה' לכוון כדקא יאות, ואותן שלא באו בסוד ה', טבילתן מטהרתן,**

ודי להם הכוונה לכבודו יתברך שמו, ועל דעת רבי שמעון בר יוחאי והאריז"ל, וזה אמת בסייעתא דשמיא.

(ישמח משה, ליקוטים, מאמר אבקת רוכל)

עיקר הכוונה הוא דביקות בה'

אבל צריך שכוונה זו (כוונת המקוה מבעל שם טוב הקדוש זכרונו לברכה) תלמוד ותחזור עם איזה חבר טוב כמה פעמים עד שיהי' שגור בלבך שתוכל לכוון בנקל, כי כן ענין כל הכוונות צריך שיהיו שגורים מאד בלב לכוון ברגע אחת כי לבינו קצר מהכיל כל כמה שצריך לכוון, ועיקר הכוונה הוא דביקות בהשם יתברך ואם נכוון כוונת השמות לא נוכל לכוון מה שצריך לעיקר, לזאת צריך שיהי' הכוונה שגורה מאד ברגע וכו', ובאמת עיקר הכוונה הוא שבירת הלב בהכנעה ודביקות להשי"ת כמ"ש בכתבים בשם ר' בער ז"ל משל על זה הענין שיש לכל מסגר מפתח שפותח בכוין ולפי המסגרת כן מכוין המפתח ויש גנבים שפותחין בלי מפתח דהיינו ששוברין המסגר, כן הענין יש לכל דבר נעלם מפתח והוא הכוונה המכוונת לאותו דבר אבל עיקר המפתח להיות כגנב ששובר הכל דהיינו לשבר הלב היטב בהכנעה גדולה ועל ידי זה נשבר המסך המבדיל למעלה שעל ידה הי' ההסגר לאדם, ובאמת אתה ידעת אף על פי שבילדותי למדתי קצת כוונות אבל איני מכוין בהם כלל רק עיקר הכוונה הוא שבירת הלב כנזכר לעיל.

(ליקוטי יקרים, דף לו:)

ברי' בטילה בתתק"ס - המקוה יש בה 40 סאה כנגד 40 יום של קבלת התורה, הלוחות הי' משקלם 40 סאה, נמצא ענין התורה והלוחות נרמז בשיעור מקוה

כוונת המקוה בפשוט, במקוה יש תתק"ס לוגין, ובירושלמי אמרינן ברי' בטילה בי"ו פעמים ששים, היינו תתק"ס, ועם הברי' שבטילה בו תתקס"א, והוא בכוונת המקוה לתקן

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קטו

הברית יסוד צדיק, הוא באופן זה, כי תתקס"א הוא י"ו פעמים ששים והנה יש באדם ד' יסודות, וכל יסוד כלול מכולם, הרי י"ו יסודות, וכל אחד צריך ששים לבטלו, שלא יהי בו בני"ט מהקליפה וכו', המקוה יש בה ארבעים סאה, וכן יצירת הולד בארבעים יום, שהם תתק"ס שעות, (הרי כשהאדם טובל במקוה נעשה כברי' חדשה הנולד במעי אמו, והנה כששוחה הוא תלת גו תלת כפנקס במעי אמו, ואחר כך בהתפשטו הוא כהולדה, התפשטות איברים) וכתב במגלה עמוקות הנה המקוה יש בה ארבעים סאה נגד ארבעים יום של קבלת התורה וכו', ועל שיעור הזה הי' גם כן הלוחות, שהי' משקלם ארבעים סאה, נמצא ענין התורה והלוחות, נרמז בשיעור מקוה, על כן מקוה מועיל להשגת התורה, כמו שכתוב מורנו ר' חיים וויטאל זכרונו לברכה, ולדעתי צריך לכוון זה הענין.

(הוספות מהרצ"א, על סור מרע ועשה טוב)

שיהי' איזה כוונה

והנה החכם עיניו בראשו לטהר את גופו בכל זמן ועידן, אך לא בשגעון, זולת באיזה כוונה, ודי בזה הערה למבין ורוצה באמת, נראה לי הקטן.

(הוספות מהרצ"א, על סור מרע ועשה טוב)

לצייר שם הוי"ה

קבלתי שצריך לצייר השם הוי"ה במחשבה בשעת הטבילה.

(הוספות מהרצ"א, על סור מרע ועשה טוב)

לכוון שיוכל לקבל אור קדושתו יתברך

וכן בטבילת מקוה נמי על ידי שאדם טובל את עצמו במקוה על ידי כך נטהרו האברים חיצונים של אדם, ממילא הנפש נמי נזדכך דהזדככות הגוף גורם טהרת הנפש, כי על ידי טבילת

קטז מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל

מקוה יסיר מעצמו מסך המבדיל, אלא צריך שיכוון בשעת הטבילה שטובל את עצמו כדי שיוכל לקבל על עצמו אור קדושתו יתברך ועל ידי כך מופיע עליו אור המקיף אחר כך, **ואם הוא אינו מכיין לא עשה ולא כלום כמו דאיתא בגמרא טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל משום דהכל תלוי בכוונת הלב של אדם.**

(קהלת יעקב, פרק ד' וה')

צריך לעשותו בכוונה

כי המקוה מטהר את הגוף והנפש, אבל צריך לעשות הכל בכוונה, לא חס ושלום מצות אנשים מלומדה, ואזי חס ושלום אינו נחשב לכלום, רק צריך להתיישב את עצמו ולכוין דעתו מקודם.

(בעל שם טוב הקדוש, מובא בספר ליקוטים יקרים סימן קע"ח)

פניה וגדלות לא יזיק לכוונת המקוה

קבלנו מפי רבותינו בשם הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אשר פניי וגדלות לא יזיק לכוונת המקוה מאחר שהמעשה גורמת בעצמה טהרה, וכן הדין בצדקה וכו', **אבל על כל פנים צריך לכוון לשם טהרה ולשם תשובה כי בלא זה המעשה בטלה.**

(פרי קודש הילולים, שער השבת דף י"ב)

מכל מקום טהור הוא

וכמה גדולים ויקרים דברי מרן הבעל שם טוב זכרונו צדיק לברכה זכותו יגן עלינו, שכתב, בצדקה וטבילה אפילו משום יוהרא נמי טוב הוא, בצדקה מכל מקום מחיי נפש העני, ובטבילה מכל מקום טהור הוא, **ואף על פי כן כוונת טהרה מיהא בעינן.**

(נהר יוצא מעדן, נהר א' אות י')

מקוה טוב אפילו שלא לשמה - אברהם אבינו עליו השלום קיים אכילה שתי' לינה ומקוה ביחד

בשם החסיד המפורסם מורנו הרב יוסקא מדעמביץ, שמעתי שאמר שיש בי מיני מצות היינו צדקה ומקוה שהמה טובים אפילו שלא לשמה, כי צדקה כשנותן אפילו שלא לשמה, אף על פי כן יטיב לזולתו ומהנהו, וכן טהרת המקוה הגם שכוונתו שלא לשמה אף על פי כן יטהר את עצמו, וזה שכתוב (בראשית רבה פרק נ"ד סעיף ו') **אשל, חז אמר פונדק וחד אמר עץ ותחתיו מעין ומקוה לטהר טמאים** (וכן הוא בזהר הקדוש וירא (דף קב:), ומעיינא דמיא הוה תחות ההוא אילנא, עיין שם) וקראם **אש"ל ראשי-תיבות אפילו שלא לשמה**.

(מגיד תהלות, פרשת וירא)

לא תכוין להנאת גופך, רק שתבא על ידי זה לטהרת הנפש

בני אהובי וחביבי לא תכוין לזה להנאת גופך ולבריאותך, רק שתבא על ידי זה לטהרת הנפש כי זה עיקר החיים שלנו בעולם הזה, ויאריכו ימך ושנותיך כמבואר בגמרא ברכות כ"ב אמר ר' ינאי וכו' וכל המחמיר בה מאריכין לו ימיו ושנותיו, ומי יהי' שוטה כזה שלא לשמוע דברי חכמים לטבול בארבעים סאה, ועל ידי זה יפסיד חס ושלום אריכות ימים ושנים טובים.

(אברך על תהלים, מאמר מאיר לעולם)

אדם נמשל כחרס וכלי חרס צריך שבירה, ושבירתו היא טהרתו

פעם נזדמן רבינו (הרב הקדוש מצאנו זכרונו צדיק לברכה) עם הרב הקדוש מהר"א מסטרעטין זכרונו צדיק וקדוש לברכה ושאלו איך מועיל טבילה במקוה הלא אדם נמשל כחרס האדמה, וכלי חרס אין לו טהרה במקוה, השיב לו רבינו, כי

בטבילה במקוה צריך להיות לו לב נשבר ושבירתו זו היא טהרתו, ורמז יש בדבר כי מי"ם בגימטריא ב"פ מ"ה לרמז על הא דתנן מא"ד מא"ד הוי שפל רוח, ומא"ד בגי' מ"ה, ושיעור מקוה מ' סאה, וצורך המקוה כמ"ם סתומה ומ' במילואה מי"ם להורות בזה שבשעת טבילה במקוה צריך להיות שפל בעיניו כנקודת היו"ד שהיא קטנה שבאותיות ואז היא מקוה כשרה ומטהרת, והנה התלמיד חכם מותר לו להשתמש בשמיני שבשמינית גאות לעת הצורך לדבר מצוה, אבל בבואו לטבול במקוה צריך שיהי' שפל בעיניו ובלב נשבר וכאין יחשב אז בפני עצמו, והשמיני שבשמינית שהוא קורטוב כמו שכתוב תוס' בראש השנה (דף י"ג עמוד א') **ישליך לתוך המי"ם דהיינו למא"ד מא"ד הוה שפל רוח, ואז תעלה טהרתו וזהו שאמרו מ' סאה חסר קורטוב פסולה, היינו אם במ' סאה מקוה חסר "קורטוב" זה השמיני שבשמינית גאות שלא השליכה לתוך המים של מא"ד מא"ד הוי שפל רוח, אין כאן התכלית המכוון של המקוה, ופסולה.**

(תהלות חיים)

מקוה יש בה ר"מ קבין ומהפך מ"ר לר"ם

יש קליפה המטמאת את האדם בלילות רחמנא ליצלן ושרשה הוא רל"י והוא בגי' מ"ר, ולעתיד לבא תתבטל קליפה זו ויתהפך מן מר לרם בבחינת רם על כל גוים ה', וזהו גם כן **כוונת המקוה כי מקוה יש בה ר"מ קבין, ועל פי כוונה זאת יטהר נפשו מטומאתו כאשר יבא אל תוך המים דהיינו החסדים העליונים ואז יתהפך מר לרם.**

(אוהב ישראל, ליקוטים)

הכתוב יודע כל הכוונות

רבינו הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו הלך למקוה ומצאה נעולה, אמר מעולם לא יצאתי ידי מקוה כמו עתה כי **חשב**

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קיט

לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, ואם עד כה טבלתי בכוונתי הפשוטות, הרי נחשבין לי הפעם כוונות הכתוב ואין לך כוונות נעלות וגבוהות מאלו.

(מעין גנים)

ראיתי בשם מרן הגאון האלקי מורנו הרב ר' מנחם מענדל מרימונאב זכרונו צדיק וקדוש לברכה, שפעם אחד הלך למקוה ונתקלקל המקוה והי' הכרח לחזור לביתו בלא מקוה, ואמר אחר כך היום הי' לי מקוה בכל הכוונות, כי תמיד שאני הולך, אין כח בשר ודם לכוון בכל כוונות המצוה, **אבל היום הוא בגדר חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, והנה הכתוב יודע כל הכוונות.**

(רצון ישראל)

יטבול לשם איזה דבר טוב

להיות טהור בכל עת, ושלא להתעצל לטבול במקוה בכוונה רצוי, כי הכל הולך אחר הכוונה, כדמצינו בחגיגה הוחזק למעשר לא הוחזק לתרומה, ושמעתי שמנהג החסידים האמתיים לכוון בכל דבר בשעת טבילה לשם איזה דבר טוב, כגון קודם קריאת המגילה, או קידוש לבנה, וכיוצא.

(רחמי האב, ערך טהרה)

הסרת מחשבות ודעות רעות

ענין הטבילה, הוא כוונת האדם בה עם טהרת הגוף, הסרת המחשבות הרעות והדעות נפסדות, ומפני זה אמרו זכרונם לברכה בקצת טבילות (חולין דף ל"א) **טבל ולא החזיק כאילו לא טבל.**

(ספר המדות, דף נ"ד)

כשבא למקוה הוא סוד שבא לעולם האחדות

אמרו רבותינו זכרונם לברכה הרוחץ ידיו לתפלה כאלו טבל כי נודע סוד המקוה הוא מלשון אסיפה והכנסה כי מקוה הוא סוד בחי' עולם האחדות עולם המחשבה כי נודע שעיקר האדם הוא המחשבה ובמקום שהאדם חושב שם הוא כולו וכשחושב אנה ואנה נקרא פיזור הנפש כי הנפש היא המחשבה כנודע וכשבא למקוה הוא סוד שבא לעולם האחדות ששם נאספים ונקווים כל המחשבות כי בתחילה הי' בעלמא דפרודא מקום השבירה וכשבא לעולם האחדות אין שם אחיזה לקליפות לכן הצדיק המקודש בעולם המחשבה נאמר עליו לא יאונה לצדיק כל און וכו'.

(מאור עינים, מסכת ברכות)

פרק ל"ט

בו יבואר טעם הטבילה במקוה - עיקר הטבילה לבעל תשובה הוא לטהר עצמו מעונותיו ולהחזיר לו הנשמה - אי אפשר להגיע לגופי תורה ומצוות, אלא אם כן נזהר בטבילת עזרא - על ידי הטבילה יעשה לבוש לנשמתו - יעסוק בתורה בטהרה בטובלו במים - יועיל לטהר מה שנתעצל במצות עשה

ועוד טעם הטבילה במקוה הוא כעין חזרת ועוד הכלים אל הכבשן כדי שיטהרו ויתלבנו וביציאתם מהכבשן הם חדשים גם האדם בהכנסו אל המקוה הוא כדי להכלל ולחזור הנשמה הפגומה והאיברים הפגומים ממקום שיצאו ושם מתעלמים כעובר המתעלם בבטן אמו שאין עין החיצוני שולט בו והוא שמור מכל פגע ומקרה כדפיי ז"ל (איוב כט, ב) כימי אלוה ישמרני על הוולד שהוא בבטן אמו, וביציאת האדם מהמקוה הרי נתקנו איבריו ונשמתו והרי הוא חדש ואין לחיצונים חלק בו, וירגיש האדם בעצמו רוח חדשה מניצוץ הנשמה שחזרה אליו, וראוי הוא שקודם שיכנס במקוה שיהרהר תשובה מעונותיו ואם אפשר גם כן שיתודה באופן שלא ישאר לחיצוני חלק בנשמה :

עיקר הטבילה לבעל תשובה הוא לטהר עצמו מעונותיו ולהחזיר לו הנשמה

והדבר ברור כי כמו שלטהר טומאה סתם והדבר מקריו וזוהו וכיוצא צריך שלא יהיה דבר חוצץ בינו ובין המים מהטעם שפירשתי גם כן לענין טהרת העון שהוא טומאה יותר רוחנית דבוקה בנשמה עד שתעשה בה פגם והחשיכה שצריך רחיצה להסירה בנדר ובורית על ידי התשובה ולא יהיה דבר חוצץ

מבפנים בנשמתו, כי כבר פיי כי עיקר הטבילה לבעל תשובה הוא לטהר עצמו מעונותיו ולהחזיר לו הנשמה אם כן לזה צריך לשים בלבם לשוב מעונותיו מכל וכל ולא יהא טובל ועדיין העונות מקצתם בידו כי לא יועיל לו הטבילה לטהרת עונותיו כדפי' עד שיעזוב אותם עזיבה גמורה מכל וכל. וזהו על דרך שיתבאר בעזרת ה' בענין התשובה שענין התפלה והבקשה על מחילת העון הוא שיתוקן בתחלה מעונותיו כל האפשר בידו, ואחר כך יתפלל עליהם, ולזה נכון שיתודה קודם שיכנס במקוה או לפחות בהרהור. ובספר החסידים כתבו שראוי לטבול ג' פעמים כנגד חטאת עון ופשע.

עולם הבא אינו מושג אלא על ידי יסורין שהוא אחד מג' מתנות טובות שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל והטבילה היא ברמז עולם הבא ולכן צריך ביסורין

ובהיות המקוה ממים קרים והוא מצטער, יכוין במה שאמרו ז"ל כי עולם הבא אינו מושג אלא על ידי יסורין שהוא אחד מג' מתנות טובות שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל והטבילה היא ברמז עולם הבא ולכן צריך ביסורין. **ובקבל עליו צד הקרירות שהוא הדין הנשפע בגבורה זוכה אל אור החיים טוב הצפון למעלה בעולם הבא**, והיינו (משלי ו, כג) דרך חיים תוכחות מוסר, והיינו איהי רחמי, וכן את מוצא שלא יכנסו הנשמות בגן עדן העליון עד שיטבלו בנהר די נור. **והזהיר לעשות הטבילה בזמנה בודאי לא ישיגהו שום מזיק כי שומר מצוה לא ידע דבר רע אלא אם יהיה אנוס אם יעבור זמנה ונתרשל במצוה בלי שום אונס אפשר שלא תגין המצוה עליו להנצל ממקרי הזמן, ואם נתרשל מלעשותה בזמנה יזדרז לשוב בתשובה ולא יניח לטומאה שתתישן בנפשו שאחר כך יהיה קשה להפרידה, על דרך מה שכתוב (ויקרא לט, יא) מפני שיבה תקום, קודם דיצר הרע יזקין ביה, ויבטח בה' כי הבא ליטהר מסייעין אותו ולא יאונה לו שום היזק מן הטעם שפיי**

כי בהטהר עצמו מטהר גם כן נפשו ורוחו שהם חלק עליון וכיון שהוא מטהר חלקי ניצוצי הקדושה מסייעין אותו ודאי.

(ספר ראשית חכמה - שער האהבה - פרק אחד עשר)

אי אפשר להגיע לגופי תורה ומצוות, אלא אם כן נזהר בטבילת עזרא

...נמצא למידין מכאן שאי אפשר לו לאדם שישגי תכלית יראת ה' אלא אם נזהר בטבילת עזרא. וכן פירש רש"י למעלה בדיבור המתחיל שאני ברכת המזון הביא רש"י לישנא אחרינא שאני תפלה דלית ביה קבלת מלכות שמים אבל קריאת שמע דאית ביה קבלת מלכות שמים שמקבל את הש"י לאדון ולמלך מיוחד אסור להרהר בו עד שיטבול, הרי שבלתי אפשר לידע מה היא יראה שילמוד ויתפלל ברתת ובזיע כי אם שיהיה נזהר בטבילת עזרא.

אם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא חלילה על ידי זה לידי אפיקורסות, והכת שבת ימח שמם שהיו אז בימים ההם ומזה נעשה אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף

ואם הוא לומד או מתפלל ואינו נזהר בטבילה זו אי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצוות. ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא חלילה על ידי זה לידי אפיקורסות. ובזמנים הקודמים שהיה דבר ה' יקר בימים ההם ולא היו יודעים מיראת הרוממות כלל זאת היה מחמת שהיו לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו והכת שבת ימח שמם שהיו אז בימים ההם ומזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף והיה העולם שמם עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם הבעל שם טוב הקדוש ואדמו"ר הרב רבינו אלימלך נשמתו בגנזי מרומים והם פתחו שער לה' צדיקים יבואו בו שלא יהרהר אדם שום הרהור

תורה עד שיטבול עצמו לקריו שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו.

**בלתי אפשרי ללמוד לתלמידים ולהכניס בלבם יראת ה'
אם אינו נזהר בטבילה זו**

ועוד זאת אנו למידין מסמיכת הכתובים והודעתם לבניך ולבני בניך וסמיך ליה יום אשר עמדת וגוי' שזאת גם כן בלתי אפשר ללמוד לתלמידים ולהכניס בלבם יראת ה' אם אינו נזהר בטבילה זו.

אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקודש הוא משיג יראת הרוממות והוא יכול לקרב את נשמות ישראל להבורא ב"ה ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדושתו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות.

הכלל העולה מזה מי שהוא לומד פשטות התורה בלתי טהור אזי אינו יכול להשיג בשום אופן מה היא יראה, ומי שהוא לומד ספרי קבלה ואינו זהיר בטבילה זו יוכל לבא חלילה לידי אפיקורסות והוא מטמא נפשות ישראל הנגררים אחריהם, אבל אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקודש הוא משיג יראת הרוממות והוא יכול לקרב את נשמות ישראל להבורא ב"ה ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדושתו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות. ועינינו הרואות אשר עדיין זורח בעולם אור קדושות שני המאורות הנ"ל.

וזהו פירוש המדרש הנ"ל הדא הוא דכתיב **יראת ה' טהורה עומדת לעד** רצה לומר כשיראת ה' טהורה רצה לומר שלומד

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קכה

בטהרה שהוא זהיר בטבילת עזרא כנ"ל היא עומדת לעד אמר ר' לוי מיראה שנתיירא אהרן מלפני הקב"ה זכה ונתנה לו הפרשה הזו שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף כל הדורות, פירוש על ידי שאהרן נהג עצמו בקדושה ובטהרה כל ימיו השיג פנימיות היראה כל כך שאור קדושתו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו עד סוף כל הדורות. וזה גם כן פירוש הפסוק אמור אל הכהנים בני אהרן פירוש שתאמר לעובדי השם שמכונים בשם כהן שיהיו תלמידי אהרן שגם הם יתנהגו על טהרת הקודש כמו אהרן ואז לנפש לא יטמא בעמיו רצה לומר שלא יטמא שום נפש מישראל המתקרבת אליו ואדרבה שיקרב נשמות ישראל להבורא יתברך ואור קדושתו יופיע עד סוף כל הדורות כנ"ל.

(ספר מאור ושמש - פרשת אמור ד"ה וזהו)

על ידי הטבילה יעשה לבוש לנשמתו

ורחץ בשרו במים רמז שלא ילמוד ויתפלל בגוף טמא אם צריך לטבילה יטביל עצמו ואז כשיטביל יקדש עצמו כל כך שגם מהטבילה יעשה ממנה לבוש לנשמתו שלא יבא לידי טומאת קרי חלילה ולא יצטרך לטבול בהכרחי. ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת פירוש על ידי שיתחבר עצמו עם בני אדם יזכה לבי מדרגות ושעירים לשון חשיבות כמו שמצינו וישלח ב' גדיי עזים. לחטאת רוצה לומר בשביל החטאת והחסרון הבלתי אפשרי לצדיק זולתו שאי אפשר שיהיה כל תפלתו זכה וצלולה מכל סיג ופסולת מחשבה זרה והוא מחמת ב' סיבות האחת מחמת שאדם אחר עושה איזה חטא חלילה מזה נמשך שיבא איזה הרהור לצדיק בתפלתו כדי שיעלה אותו הדבר לכפר עליו וסיבה הב' כי כל זמן שאנחנו בגלות המר צריך ליתן יניקה לסטרא אחרא כדי שיהיה להם חיות קצת עד שיבא משיח צדקינו ויעביר ממשלת זדון מן הארץ, וזה רמז והשעיר אשר עליו הגורל לדי דהיינו החלק שעולה לה'

ועשהו חטאת רוצה לומר שנעשה ביה חסרון מחמת הסיבה הנ"ל והשעיר אשר עלה עליו כו' דהיינו החלק המחשבה זרה הוא למען יעמד חי פירוש כנ"ל להעמיד הסטרא אחרא שיהיה להם חיות קצת ועל הסיבה הב' לכפר עליו כנ"ל והשם הטוב יכפר בעדנו ויצמיח קרן ישועה במהרה בימינו אמן סלה.

(נועם אלימלך - פרשת אחרי)

יעסוק בתורה בטהרה בטובלו במים

כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור וכו' ע"ד הרמז שהתורה הקדושה מרמזת על איש צדיק ההולך בדרכי השם יתברך אבל עדיין אינו טהור בכל מחשבותיו וזהו כי יהיה כו' מקרה לילה שאירע לו מקראות של שפלות וחטאים חלילה הנקראים לילה דהיינו שאין גופו טהור לגמרי שיהיה נשמר מטומאת קרי חס ושלום. ועיניו מלהסתכל הסתכלות לא טובות ומלראות ברע ואזניו משמוע ופיו מלדבר דבר שאינו צורך גבוה לעבודתו ויראתו יתברך שמו. ויצא אל מחוץ למחנה פירוש הכתוב משיאו עצה מאחר שיצא חוץ למחנת קדושים צריך לתקן עצמו במדרגת תחתונות שלא יאחוז בדרכי הצדיקים הקדושים האמתים העוסקים בסודות עליונים ביראתם ובאהבתם שלימה בלי שום סיג ונדנוד חטא והרהור עון כלל ולא כן הוא שמחשבתו פגומה ואינה צלולה בקדושה ואבריו אינם מתוקנים ואיך יכנוס בהיכלא דמלכא לחפש ולפשפש באוצרות המלך הם הסודות התורה הקדושים העליונים. ואדרבה חס ושלום קנאים פוגעים בו הם הקליפות החיצונים ומתאחזים בו להחטיאו ולהכשילו יותר חלילה. ולכן צריך לתקן את נפשו ואבריו באיזה ענינים שהם מחוץ למחנה הקדושה העליונה דהיינו שיסגף עצמו באיזה סיגוף ויתחרט וישוב ויזהר וישמר עצמו מהדברים המביאים אותו לידי חטאים הנ"ל ויראה להתאמץ ולהתחזק להצליל את מחשבותיו ולדקדק במעשיו ולהסתכל בהם אם הם עשויים

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קכז

באמת בלב שלם בלי שום תערובות חמץ וסיג ופסולת ושיהיה מעשיו בדרך אמת בלי שום ערבוב טוב ורע ולדבק עצמו בהתורה הקדושה ולעסוק בה בטהרה לטבול עצמו בעת שצריך טבילה ואז יתלהב לבו בקרבו לדבקות והתלהבות בהירות קדושה עליונה וזהו כונת הפסוק והיה לפנות ערב רוצה לומר כאשר יפנה את התערובות הרע שהיה בו כנ"ל ורחץ במים רמז להתורה הקדושה הנקרא מיסי וגם מים כפשוטו שיעסוק בתורה בטהרה בטובלו במים כנ"ל ואז וכבוא השמש רוצה לומר כשיבא לו הבהירות והתלהבות יבא אל תוך המחנה פירוש אז יבא אל פנימיות המחנה הם הסודות העליונים וק"ל.

(נועם אלימלך פרשת כי תצא)

יועיל לטהר מה שנתעצל במצות עשה

והעברה על מצות עשה הוא שיתעצל לקיים המצוות כענין מצה בפסח וכיוצא דהיינו ביטול המצוה מצד שישב ולא עשה, ותקנתו הוא הזריזות מכאן ואילך לקיים מה שביכלתו, והמים דהיינו מימי הכפרה העליונה יושפעו וירחצו הפגם ההוא שבנשמה שגם ביטול המצוה יעשה פגם בנפש אלא שאינו כל כך כעברת על לא תעשה, והטהרה במקוה מים יועיל לטהר מה שנתעצל במצוה.

(ראשית חכמה - שער האהבה - פרק י"א)

פרק מ**בו יבואר גודל הענין של תפלה קודם ולאחר המקוה
- לשם יחוד**

קודם התפלה הלך למקוה ואמר בזה הלשון הרינו רוצה לטהר גופי ונפשי ורוחי ונשמתי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו וגו'.

(הנהגות קדושות מבעל אמרי יוסף זצוקללה"ה)

תפלה קדושה:

כשנכנס למקוה יאמר זה: הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של וידוי ומצות עשה של תשובה כמו שכתוב דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעול מעל בה' ואשמה הנפש ההיא והתוודו את חטאתם אשר עשו, (ויאמר מעומק הלב) אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ה' בחטאים ועוונות ופשעים הרבה מאד, גדל עוני מנשוא, עצמו פשעי מספר בושתי וגם נכלמתי (ויפרש חטאתו באיזה יום באיזה שעה באיזה מקום חטא ויאמר) הרי נכלמתי ובושתי ממעשי הרעים, ולעולם אין אני חוזר לעשות כדבר הזה, והריני כגר שנתגייר וכקטן שנולד, אנא בשם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאתי ופשעתי לפניך למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא, ככתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, ואומר מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל, ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים.

פרק מב

אמירת תהלים

אמר, ששמע שבעל שם טוב הקדוש אמר תהלים בהיותו עומק במקוה.

(בית אהרן, ליקוטים)

= מספר הטבילות =

טבילה אחת אינו מזיק

קבלה בידינו מקודש הקדשים ורוח אפינו הבעל שם טוב זכרונו צדיק לברכה כי כשצריך למקוה וטובל את עצמו פעם אחת, לא יזיק לו בשום אופן.

(משמרת שלום, סימן ב' סק"א)

טבילה אחת אין בית מיחוש

בשם הרב הקדוש ר' דוד מטאלנא זכותו יגן עלינו, בשם הבעל שם טוב איתא שטבילה אחת אין בית מיחוש, ואני אומר שבי פעמים הוא טוב, וג' פעמים הוא רפואה.

(שפתי קודש)

לא יטבול הרבה ולא ימעט

אודות מספר הטבילות לא יטבול הרבה ולא ימעט, יטבול טבילה אחת להעביר הכוחות רעות, וטבילה אחת להשפיע עליו הכוחות הקדושה, וטבילה אחת לשם תשובה כמבואר דלתשובה צריכה טבילה, ובאם יש לו איזה צרה בבית וכדומה או שצריך לאיזה ישועה, יטבול עוד טבילה כמו שמובא בשם

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קלא

הזידיטשובער רבי דכשבא לפניו מקשה לילך היי הולך לטבול במקוה.

(מפי רבינו הקדוש מספינקא זצוקלה"ה)

ש"י טבילות בכל יום

הגאון הצדיק ר' יוסף חיים זאנענפעלד זכרונו צדיק לברכה מרא דארעא דישראל היי מרבה בטבילות ופעמים רבות מצאווהו שהוא טובל ש"י טבילות, וסיפר עליו הגאון ר' איסר זלמן מלצר זכרונו צדיק לברכה אב בית דין סלוצק, שכאשר עלה הוא לארץ ישראל, ונוכח בדרכו זו של הגאון ר' יוסף חיים זכרונו צדיק לברכה תמה על דבר זה, רבה של ירושלים שכל עתותיו מוקדשים לתורה ולתפלה, על מה ולמה ינהג כן, ואמנם בתוך זמן קצר כשנעשה ר' איסר זלמן לידידו של הרב זכרונו צדיק לברכה, והפנה את השאלה להרב זכרונו צדיק לברכה בעצמו, הוכיח לו את דרכו מהלכה מפורשת (רמב"ם פרק י"ג הלכה ו' מהלכות איסורי ביאה) מל ולא טבל כאילו לא מל, הרי אף על פי שמל כדי להתגייר ולקבל עול מצות, הרי יהודי נעשה רק בטבילתו, והרי קל וחומר ומה מנכרי ליהודי אפשר שתעשה הטבילה, הרי מיהודי ליהודי הגון יותר בודאי שתעשה, והיה ר' איסר זלמן מסיים, מאז גדלה בעיני ערכה של טבילה בכל יום.

(מרא דארעא דישראל)

להיות עושים עוצם ההשתדלות היותר, שיהיי בעירם מקוה טהרה של פושרין בכדי שכל אדם אפילו הוא חלוש יכול להיות מוחזק בטהרה מי מקוה בתמידות ואל תאמר ראה זה חדש הוא כבר היי לעולמים בכמה קהלות קדושות שהשתדלו בזה וגם הצליחו ועשו פרי טוב ואשרי חלקם כי זכות הרבים תלוי בהם ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

(יסוד ושורש העבודה, שער הכולל פרק ט')

**טבילה במקוה בכל יום -
צריך בכל יום לטבול משום תשובה**

פעם אחת בא לפני כבוד קדושת מרן זכרונו לברכה כשהי בראצפערט ישמרם צורם ויצילם, רב אחד מגליל העליון, בתערומות שהחסידיים בעירו רודפים אותו ברדיפות שונות, שאלו מרן זכרונו לברכה מפני מה רודפים אותו, והשיב הרב מפני שאינו הולך לטבול בכל יום במקוה, שאלו מרן, האם החסידיים דשם הולכים בכל יום לטבול, השיב: הן. אמר לו מרן זכרונו לברכה, אם כן הצדק עמהם למה אינו הולך גם כבוד תורתו בכל יום למקוה, שאל הרב היכן כתוב שצריכים לילך בכל יום למקוה, השיב לו מרן זכרונו לברכה קבלה בידינו שמי ששואל על דבר שבקדושה ומנהג ישראל "ווי שטייט דאָס" [איפא כתוב זאת] הרי זה מדת אפיקורסות והוסיף ואמר איתא במגן אברהם הלכות יום הכפורים בשם מהרי"ל דבערב יום הכפורים צריך לטבול במקוה כיון דתשובה היא מצות עשה ותשובה צריכה טבילה, ואיתא במסכת אבות (פרק ב') ושוב יום אחד לפני מיתתך ואמרו חכמינו זכרונם לברכה ישוב היום שמא ימות למחר, ואם כן בכל יום צריך לשוב בתשובה וצריך בכל יום לטבול במקוה.

(הגאון הקדוש מהרי"ד מבעלזא)

טבילה בכל יום הוא מדינא

בספר אור זרוע הגדול מסכת ברכות סימן קי"ב כתב, **דבעל תשובה צריך טבילה דכל מי שעבר עבירה הוי כאילו נטמא בטמא מת, וכן קבלתי ממורי שכל בעל תשובה צריך טבילה אפילו עבר על עשה, עיין שם.** ומכאן יש סמך על שהולכים למקוה לטבול בכל יום גם מדינא, כי בעונותינו הרבים אין מי שלא יכשל בדיבור לשון הרע שהוא בכלל לאו דלא תלך רכיל, וכן כעס וכדומה, וטרם שכבו הרי הוא מתוודה ומתחרט על

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קלג

עוונותיו ובקומו משינתו הרי הוא בעל תשובה, ולהאור זרוע צריך טבילה, ומכאן יסוד על פי הלכה למנהג החסידים לטבול בכל יום.

(לקט הקמח החדש, אורח חיים סימן נ"ג ס"יק מ"ו)

יש סמך למנהג של אנשי מעשה הנוהגים לטבול בכל יום בשחרית, כי בכל לילה עושין תשובה על מה דעבדין כל יומא כאשר נצטוונו מפי הזוהר הקדוש, והנה כתב באור זרוע (סימן קי"ב) שכל בעלי תשובה צריכין טבילה עיין שם, ועיין בש"י הקדוש (בהלכות תשובה), לכך בבוקר טובלין עצמן כדין כל בעלי תשובה.

(ליקוטי מהרי"ח, סוף חלק א')

ענין לטבול בכל יום

ומשמע מדברי הזוהר הקדוש שאפילו בחול צריך לטבול בצפרא, מחמת דבליה בעת שאדם ישן שורה עליו סטרא אחרא, ואם רוצה לקבל מאור קדישא בשחר צריך לטבול מקודם כמו שצריך לטבול בערב שבת.

(קהלת יעקב, פרק כ"ה)

הליכה למקוה בכל יום הוא בכלל מעשים טובים

ארבע מדות בהולכי בית המדרש וגוי עושה ואינו הולך, עושה, היינו מי שהוא עוסק במעשים טובים "הולך למקוה בכל יום" והולך לקבץ מעות עבור עניים והולך לבקר חולים וכדומה.

(חקל יצחק, פרשת מצורע)

הקדוש ברוך הוא שואג בקול ומרעיש העולם על שמקילין בטבילת המקוה

והנני להשיבך על מכתבך הראשון בקיצור גדול, על עניני טהרת הגוף והנפש במקוה ארבעים סאה, ובשורה טובה היא

קלד מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל

לי אשר תתחזק עצמך ולא תבטל יום אחד מטבילה במקוה, ואז ייטב לך והארכת ימים ושנים טובים אם את כל אמרי תצפון אתך ותעלה מעלה מעלה על במתי ההצלחה וכו', וראשית חכמת התורה ויראת ה' הקודמת, להיות טהור ונקי והיא על ידי טבילה במקוה מ' סאה, עיין בזוהר חדש והובא דבריו בספרים הקדושים ספרי תלמידי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, במשנה (ראש השנה דף ט"ז ע"א) **ובחג נידונין על המים, על שהם מבזים בנטילת ידים ועל שהם מזלזלים במקואות ובטהרות שהם מים, ועל כן נידונין על המים האנשים שלא טבלו את עצמם כל השנה במקוה מים, ובספר אחד כתב קול ה' על המים (תהלים כט, ג) שהקדוש ברוך הוא שואג בקול ומרעיש העולם על המים שמקילין בני אדם בטבילת המקוה.**

(אברך על תהלים, מאמר מאיר לעולם)

יראים ושלימים טובלים בכל יום

ועוד ישיבה אחת נקראת מדרש בית א-ל מספרדים, אשר יסדה הרב המקובל רבי שלום שרעבי זללה"ה (הרש"ש) ואחריו נכדו הרב החסיד ר' אברהם חסיד זכרונו לברכה ויש בה ארון הקודש וספר תורה, וכל חצות לילה הוגים בתורה וספרי קבלה והם נקראים קהל חסידים, גם מתפללים על פי כתבי האריז"ל ומאחרים מאוד את תפלתם והולכים כל יום לטבול, כולם יראים ושלמים חסידים ואנשי מעשה, מי יתן וישים חלקינו עמהם.

(שערי ירושלים, שבחי הארץ דף י"ט)

טבילה בכל פעם

צא ולמד קדושה מן העוף ששמה חסידה שבכל פעם שצריכה טובלת בים, ולכן נקראת שמה חסידה.

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קלה

(שבט מוסר, פרק כ"ב)

לא הי' פוחת מב' פעמים ביום

וכן היי דרכו של אדמו"ר הרב הקדוש ר' אליעזר דוד זכרונו צדיק לברכה מראדישיץ לעסוק במקואות תמיד, ובימי חורפו תבר גזיזי דברדא וטבל, ולעת זקנתו שחלש היי מחממין את המקוה שלו בכל ימי החול וצוה לכל הבאים אצלו שילכו מקודם למקוה, ולא רצה לקחת שלום מקודם כנודע, ולא פיחת בכל יום מב' פעמים קודם תפלת השחר, וקודם תפלת הערב, והרבה פעמים הזכיר בתורותיו גודל נחיצת טהרה שצריך כל ישראל ליזהר בה.

(נפלאות הסבא קדישא מראדישיץ)

אשרי אדם שמרגיל עצמו לטבול

ואשרי אדם שמרגיל את עצמו תמיד בטבילת המקוה שאז נטהר מכמה טומאות.

(שלי"ה הקדוש, שער האותיות אות ט')

כל המרבה בטבילות הרי זה משובח

וכל המרבה בטבילות הרי זה משובח, ופוק חזי כמה היו זהירין בטבילה הכהנים בעבודתן עד שאמרו ביומא פרק ג', זה הכלל כל המיסך את רגליו טעון טבילה, אך לא כאשר יחשבו הפתאים שזה עיקר העבודה, והרבה טובלין ושרץ בידם".

(רחמי האב, ערך טהרה)

(י) בספר אור ישראל השלם פ"ג אחר שמאריך בענין טהרת המקוואות מסיים שהאינו נזהר בחומרת כשרות המאכלים ובשמירת הברית לא רק שטובל ושרץ בידו, אלא טובל ושרץ בתורו, עכל"ק. ועיין ראשית חכמה שער האהבה פרק י"א.

טבילה במקוה בערב שבת

מצוה על כל אדם לרחוץ בכל ערב שבת, לפי שבימי חול שולט סיבה אחרת בעולם, וצריכים עם הקודש לצאת מתחת הרשות ההוא, ולנקות עצמו ממנו ליכנס בתוך האמונה הקדושה, ומזה הטעם צריכין לטבול את עצמן כדי שתשרה עליהם אם הבנים" (השראת השכינה), ואז יתעטרו בנפש יתירה.

(מנחת שבת, סימן ע"ב סימן קנ"ד בשם ספר תולעת יעקב)

הטבילה בערב שבת הוא קדוש מאד

הטבילה בערב שבת היא קדושה גדולה וטהרת הקודש כמו שיתבאר.

(שלי"ה הקדוש, מסכת שבת)

הטבילה בערב שבת יש בו סוד גדול

ע"ן בעניני שבת הנדפס בסידורים בשם ספר עבודת הקודש מהגאון החסיד הרב חיים יוסף דוד אזולאי וזה לשונו: ירחץ במים חמין בערב שבת ויש בו סוד גדול בכל אשר יעשה ביום השישי הן ברחיצה ומלבושים והכנה, עד כאן לשונו. וע"ן שם עוד בשם קרבן שבת וזה לשונו: לכן יהי אצל כל אדם חוב גמור לילך לבית המרחץ בערב שבת, ויכוון שעושה זה כדי שכל כתמי עונותיו וזוהמת רוח הטומאה יורחצו ויוטהרו ואחר כך יטבול במקוה ובפרט מי שנכשל בחטא ק' רחמנא ליצלן יזהר בזה, עד כאן לשונו.

(מנחת שבת, סימן קנ"ז)

ראיתי בשם האר"י זכרונו לברכה לבל יתירשל בטבילת מקוה ובפרט לכבוד שבת קודש ויזכור היטב כמה פעמים חימם את

ט) המקוה נקראת אם הבנים. ראה מה שהבאנו לעיל מסה"ק אמרי נועם פרשת בשלח.

מקוה פרקים י"ד - מ"ב ישראל קלז

עצמו לעבירה הן באכילה ושת"י ובפרט בזרע לבטלה רחמנא ליצלן וכיוצא, ויקרר עצמו כעת לכבוד ה'.

(מנחת שבת, סימן קנ"ט)

טבילת ערב שבת קודש במסירת נפש

להחמיר בטבילת ערב שבת קודש כמעט במסירת נפש והוא [הרב הקדוש ר' פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו] בעצמו היי מקיים אפילו בזקנותו שלא היי יכול להלוך ברגליו היי נושאת אותו לטבול² במקוה חמה.

(אמרי פנחס, מובא בספר מקדשי שביעי)

(2) וכן נהגו כל הצדיקים, ראה לעיל.

פרק מא

מקוה מטהר

ונסיים בדברי התנא אלקי רבי עקיבא^א, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם ששמים ואומר מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל.

על ידי המקוה נעשה קיבוץ נדחי ישראל

על ידי המקוה נעשה קיבוץ נדחי ישראל כמו שרמזנו "מקב"ץ נדח"י עמ"ו ישראל"ל עולה תתק"ס לוגין שבמקוה כי ישראל"ל נחשב בסי' למספר תק"מ. (אמרי נועם, פרשת בשלח).

בזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם - אביכם ששמים (סוף יומא), ובזכות זה יתקיים במהרה ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על הפסוק "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים (בראשית א' ב'), זו רוחו של מלך המשיח, היינו שבזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח, עד כאן. (הרב הקדוש החוזה מלובלין זצ"ל, ספר מעין גנים).

(כא) ראה במשנה מסכת יומא (פרק ח' משנה ט'), מסכת יומא (דף פה עמוד ב'), ירושלמי יומא (פרק ח' דף מ"ד טור ג').

**סיפור נורא מהרב הקדוש הרבי ר' זושא
מהאניפאלי זי"ע בערב שבת במקוה**

בספר מאמר מרדכי (סלאנים, דף סי) מביא סיפור נורא, מה שהי' עם הרב הקדוש הרבי ר' זושא מהאניפאלי זכותו יגן עלינו: בערב שבת הי' בא אל בית המרחץ ופושט את בגדיו, ומילא מחתה עם גחלים וישב עליהם, וקרא: קוקט וואס פאר א רשע זושא איש, אפילו די קוילן ווילן איהם נישט ברענען. [הסתכל איזה רשע זושא הוא, שאפילו הגחלים לא רוצים לשרוף אותו].

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרֵנוּ

במורת השם יתברך

ספר

בית עקד ספרים

האלמין

כשבעים אלפים ספרים קונטרסים וקול קודא/ת
מודעות ועלונים שחיבר והו"ל
כ"ק מרן האדמו"ר מהאלמין שליט"א
הגה"צ רבי שלום יהודה גראס [גרוס]

בו מובאים שמות הספרים שחיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א כולל אלו
שנדפסו בשפת המדינה במשך יובל שנים משנת תשכ"ה עד שנת
תשע"ה חלקם בארה"ב וחלקם בארץ ישראל שנות ההדפסה
ומספר העמודים ומפתח לפי המקצועות

בעריכת א. ג.

ד"ר ע"ר

מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים

0527-651911

הזוהר והמשיח

ספרים על הזוהר הקדוש
ועוד 1000-1 חלק א

יצא לאור על ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
ראש הדרים ארי"ל תשע"ו

בית עקד ספרים מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א

ספר בית עקד ספרים

האלמין

בשבועים אלפים ספרים קונטרסים וקול קורא/ת מודעות ועלונים שחיבר והו"ל
ב"ק מרן האדמו"ר מהאלמין שליט"א
הגה"צ רבי שלום יהודה גראס [גרוס]

מפעל ענק זה הקים האדמו"ר שליט"א בראותו את הדור פרוץ מרובה על העומד, ונלחם בעוז ותעצומות נגד כל הגזון, ובאדם יחיד שראה את שבר בת עמו עמד כצור איתן לגדוד גדר ולעמוד בפרץ.

ובכדי שיהיו דבריו מתקבלים על שומעיהם ראה לנגד עיניו דברי החכם מכל אדם עשיות ספרים הרבה אין קץ וכמו שפי' המצודות (ש) להזהיר בהם מכל מה שיש להזהר, ועל כל פירצה שנלחם עליה לתקנו דאח בזה צורך לכתוב עליו ספר, וכשנתברר לו שעל נושא זה כבר קדמוהו ראשונים, עמד והדפיס הספר הזה והוציאו לאור עולם, כך שבשנת תשכ"ה תקופת מה לאחד נישואיו, הוציא לאור עולם את הספר הראשון "ואמרו אמין" על קדושת בית המדרש, לאחר מכן הוציא לאור עוד ששה ספרים על תקון הדור, עד שהוציא את הספר "נפש ישועיהו" שעוסק בעניני כשרות ומאכלות אסורות ספר זה חיבר וכתב בעצמו, ונתקבל בחיבה אצל ידיא ה'.

מאז ועד עתה כעבוד יובל שנים הוציא לאור וחיבר רבבות ספרים חלקם בלי לפרסם את שמו עליהם, וחלקם בשם גדול זה או אחר, כמו"כ הדפיס קובצים, קונטרסים, ומודעות קול קורא, ועדיין ישנם תנ"י ספרים הרבה שהם בכתב יד, ובעושי"ת עוד חזון למועד, ספרי האדמו"ר שליט"א מפארים את כל ספריות היהדות בעולם, ואין לך ישיבה או בית דין או בית מדרש שספרים אלו אינם נמצאים שם ובכדי לזכות את כלל ישראל הפיצם בחינם ללא תמורה.

לקראת שנת חיובל שנים, אנו רואים לנכון להוציא לאור **ספר בית עקד הספרים** - האלמין תשכ"ה-תשע"ה (כפריסת א.א.) בו יפורטו רשימות של רוב הספרים ומהדורותיהם, שהאדמו"ר שליט"א חיבר הו"ל ערך והדפיס לפעמים בכמה לשונות, החל משנת תשכ"ה ועד תשע"ה ספר זה בודאי יהיה לעזר לכל מי שירצה לעיין וללמוד בספרים אלו ויהיה קל יותר להשיגו.

"הדפסת הספרים שקראוהו 'מלאכת הקודש', השתלשלה מדור לדור, ולפני מלחמת העולם השנייה כמעט ולא הייתה עיר בעלת ישוב ישראלי שלא הוקם בתוכה דפוס עברי, והם הם שדראנו להפצת הספר העברי בכל אפסי הארץ לאלפים ולרבבות. אולם עלובה ספרותנו העשירה, כי חסרה לה ביבליוגרפיה מעובדת כראוי, כמו שיש לכל עם וספרות, כדי להקל על כל דורש וחוקר בעבודתו הספרותית, באיזה סוג שהוא, לכל ימוש כעוד באפולה לתור אחרי המקורות הנחוצים לו להגל העבודה אשר לפניו, הביבליוגרפיה שהיא בסיס הספרות ועמודיה, ולמלאות חסרון מורגש זה בספרותנו - זוהי משרתנו, מוגמתו, תפקידו ועודו של הספר הזה. עבודת ימי חיי אנוש שהשקיע בו ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א, ויש לו העניג והכבוד למסרו בזה לכל אלה שיש להם עניין בספרותנו.

שקדתי ויזמם וילאה בלי הרף על דלתות פתחון, וזעיד שם חזעיד שם רשמתני אחו הערה בשוליו

ועלה בידי לתקן שגיאות שונות

אשר בטעות יסודן.

**הספר הזה
הציל את א"י**

והפיל את מעטור
הנאצי ימ"ש, וגרם
לסיום המלחמה

**סולם הזוהר
ומעלת הסולם**

המחנך והמיישם האמיתי
היה יתורה לייב אשלג יקרא

הרב יצחק פל האלולות
המפורסם מירושלים

בעל הסולם

ר' שמעון בן יוחאי

החידושים "ספרי" לבני ישראל
היו מלאי חוכמה ונבואה
אשר לא ידעו כל ימיהם
לעמוד על רגליהם

בשואה האיומה רח"ל נעשו לרבים
אלו שהיו רגילים לאמונה כל יום
בעל פה קודם התפלה

**"בספר הזוהר
נצא מהגלות ברחמים"
להצלת כל עם ישראל ולבטול הגזרות**

דע שמי שנשמתו טהורה וזכה. משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתייה)

להפצה התקשרו: 077-2269437

מחנה יהודה פתייה תלמידי אגודת חזונו העולמי (שיעורים לרפ"ט) והיו
עוזרים לנגיחה עם ישראל על ידי חזונו הדין המורחב ומיני ספרים
ועיתונים והספרים: WWW.HA-ZOHAR.INFO - 0827651911

למדתי זוהר ונושעתי!

הישיבות שלמטה, כלם מוכנים לשמע דברים אלו מפיה ואת הבאורים שלך, כי שמחה וגאולה תתעוררנה על ידיהם פהם למעלה ולמטה. אל תתנו דמי לא אתה ולא כל הדברים שלך. זוהר פרשת פנחס (דף ר"ט) אמר לון, רבנו דכל דרא הויתו בזמניהון, כל שכן בוצינא קדישא, דנהיר חקמתיא בכל דרין דהון אפתריה, אל תתנו דמי לקודשא בריך הוא באורייתא, עד יערה עלינו רוח קדשא (לבו שמעתי) דהא לא אית רשו לאשתמשא במטורו"ן שר הפנים אלא לה, דאתוון דיליה רמיון בשמך. - ומבאר הסקל זע"א: אמר להם, רבנו שפבל הדורות שקייטם ותהיו בזמנם, **כל שכן המאור הקדוש, שהוא רבי שמעון שהכמתו תאר בכל הדורות שהיו אחריו, אל תתנו דמי לקדוש - ברוך - הוא בתורה עד יערה עלינו רוח הקדש** (אל שמעתי), ע"כ. - מכאן רואים את גודל כוח לימוד זוהר הקדוש עד שמשנה רבנו ע"ה מוצה אותנו ללמוד זוהר הקדוש בלי הפסק עד שתבוא הגאולה הגדולה, ולכל אחד יהיה גאולה פרטית כמו שהיו מקובלים קדמונים היודעים קבלה מעשית ועשו ניסים, וידוע שבדורינו האר"י הקדוש אסר זאת בתכלית האיסור להשתמש בקבלה מעשית וגם שמויק, אבל השי"י גילה לנו ע"י משה רבינו שלא צריך ללכת לבעלי מופתים, אלא יקיים דברי משה רבינו והרשב"י ע"ה וילמד זוהר הקדוש למען הגאולה ויזכה לראות ניסים כהבטחת הרמ"ז (דף קע"ח), וז"ל: וכל מי שישפדל לקרא זוהר הקדוש אפילו בקריאה לבד... הרי הוא כהונה ומפרש את השם, ישיש מוח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה, וגן עליו בעולם הזה ובעולם הבא, עכ"ל.

אנו צריכים לסנגור גדול ומליץ יושר אמיתי, ואין לנו עצה אלא להידיבק ברשב"י שהבטיח יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדיו, ומי שזוכה להשתתף בלימוד של זוהר הקדוש יחד שבטי ישראל כל אחד במקומו, ידע שהרשב"י זי"ע יושב אתנו בלוקרנינו תורתו כמו שכתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א, בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשקנא" (דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום, אחר שנספטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" - בא רבי שמעון מן המטר למלך בעטותיו בראש, וישב בגונו, עכ"ל. ק. ובודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו. על כן ערו והתעוררו להעיר את העולם באור העליון, כי באורך נאצה אור למשך חסד על הכלל ועל הפרט, "אור חדש על ציון תאיר ונזכה במהרה לאורו" אמרנו. ענו בזכותיה דבר יוחאי עגנו!

זוהר פרשת פנחס (דף ר"ב): אמר ליה, בוצינא קדישא, אשלים מלולי דריון דחבונא קדמאה, לקדשא לון, דהא כל מארי מתבתאון דלעילא, ומארי מתבתאון דלתתא, קלהו מזומניו למשמע מלין אלין מפימך, ופירושו דילך. דהא חדנה ופוקנא, ותער בהון לעילא ותתא. אל תתנו דמי, לא אנת, וכל סיעתא דילך. (ע"כ רעיא מחבונא). - ומבאר הסקל זע"א: אמר לו, [משה רבינו רעיא מחבונא דכרי שמעון בן יוחאי] מאור הקדוש, השלם דברי הסודות של חבונ הראשון לפרש אותם, כי כל ראשי ישיבות שלמעלה, וראשי

אמר דבי שמעון... ובשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינקזת של העולם עתידים למצא נסתרות של חכמה ולדעת בו קצים וחסבונות

הציין וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזהר קימו וקבלו תהודים קהל עדת ישראל לתחזיק בלימוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות סהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאד מאד. (הרי"ח הטוב, הבן אש חן, פנתו, ויהא מניחו סתוריו צו): **אי נמי, עתה יש אנשים פרטיים לומדים קבלה, כל אחד בקרן זוית בסתר, אבל לעתיד, הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים, ותמצאם עדרים עדרים בבית המדרש. עכ"ל.ק.** וב"ה זכינו שרואים שנתקיימה נבואתו בדורנו ממש.

כתוב בפרשת נשא ברעיא מהיקנא (ספד) וז"ל: וגניו דעתידין ישראל למשעם מאילנא דחי דאיהו האי ספר הזהר ופקון ביה מן גלותא... עוד אמרו בספר הזהר (פסוק 1) וז"ל: וכמה בני נשא ותפרנסון לתתא מהאי חבונא דילך בדרא בתראא בסוף יומיא ובגיניה וקראתם דרוך בארץ. (פסוק 11). אמר לון רבי שמעון... וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמיניו לאשכחא טמירין דחקמתא ולמנדע ביה קצין וחושבניו, ובההוא זמנא אתגליא לכלא... אמר להם רבי שמעון... ובשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינקזת של העולם עתידים למצא נסתרות של חכמה ולדעת בו קצים וחסבונות, ובאותו זמן יתגלה לכל... (זוהר ורא קוח). - קיזמן אשר

ידוע שבעל הסולם זיע"א שזכה לעיבור נשמת האריז"ל, אמר שהזוהר הוא מכרית ומשבר את כל הקליפות, ושורף את כל הקוצים והברקנים, והוא תיקון גדול מאוד לעשות את כל יהודי לבעל תשובה אמיתי, [אמר המו"ל: והמעבכ את הבחורים מללמוד זוהר הקדוש - מעבכ אותם מלעשות תשובה] ובפרט להרים מזל ישראל למעלה שלא יוכלו הגויים והערב רב לשלוט עליהם.

שאלה: מהו הגורם למלחמת העולם הראשונה, השנייה, שזאת אירופה, ומלחמת עולם השלישית שהצדיקים מזהירים מפניה?

את התשובות לשאלות הללו מצא הגאון בעל הסולם זיע"א בספר הזוה"ק שאמר שבמניעת לימוד הזוהר, מוות וחורבן באים לעולם (תיקון"ו ת"ל מ"ג וראה זוהר תרומה קסא). וזעק ככולם על גזירת השואה, ודבריו נפלו על אוזניים אטומות... וכך היה המעשה, לפני פרוץ מלחמת עולם השנייה הזהיר הגאון מוהר"ל אשל"ג זיע"א את רבני קהילות אירופה שילמדו את הזוהר הקדוש, ולא שמעו בקולו ונחרבה אירופה. אזחרת בעל הסולם 20 שנה לפני השואה ללמוד זוהר וכך נבטל את הגזירה הנוראה המרחפת על אחבני:

בשנים תרע"ז-תרע"ט, לאחר מלחמת העולם הראשונה, רץ כ"ק הגה"ק רבינו יהודה לייב אשלג צוקלה"ה בעל "הסולם" זיע"ע, ופנה לגדולי ישראל באירופה, והתחנן בפניהם שיורו לתלמידיהם וחסידיהם ללמוד הזוה"ק, והוכיח הנכתב בספה"ק על החיוב בלימוד הזוה"ק, אך לצערנו דחו תחנוניו בתירוצים למיניהן.. בשנת תרע"ט צעק הגאון הק' הנ"ל שנגזרה הגזירה בשמים!!! והזהיר רבינו מ"העננים השחורים" שעולים על אירופה, ואמר שנותנים לנו 20 שנה לברוח לארץ ישראל ששם לא יהיה חורבן!!! ולא התייחסו לדבריו... והחליט לעלות לארץ ישראל, ועשה זאת בשנת תרפ"א!!! - ובאותו הזמן יצאו גדולי ישראל שבא"י בקריאה קדושה (בשנת תרפ"א) לכל אחד ואחד שיקבע שיעור ללמוד (ואף בירסא בעלמא) בזוהר הקדוש בכל יום, והמטרה הייתה להגיע ל-1000 סיומים על הזוהר. (בין התרומים היה מ"ר יוסף חיים זננפלד זצ"ל ובית דינו) ולא הגיעו רק לערך ל-600 סיומים. וכבר הסכימו וחזרו רבני הבד"ץ שליט"א (בשנת תשס"ב, תשס"ד) לקריאתם וחזרו וקראו שכל אחר ילמד דף זוהר הקדוש בכל יום. מי אשם על הריגתם של עשרה מיליון יהודים? -בהסכמת רבי מנחם מענדל על איפה שלימה:

וזל"ק: ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר (תקון ל'): "וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה וכו", כמה נפישא חילם של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפנים חדרי לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמננה שערתיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות ד ישראל והגזרות והמלחמות המשוסות וההריגות הוא בעצמו גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, או לנו מיום הדין והתוכחה!

ב"ה שגדולי ישראל האמיתיים בדור הזה צעקו וכתבו ובקשו שכל אחד ילמד דף זוהר ביום, ולדוגמא: כל גדולי של הביד"צ של העדה החרדית, תרפ"א-ג, תשס"ב-ג, ועוד, כ"ק מרן רבי עובדיה יוסף, הגר"ש ואזנר זיע"ע, ולהבחל"ה מרן הגר"ח קניבסקי, מרן הגרא"ל שטיינמן, מרן הגר"ש אירבך שליט"א, כ"ק מרן אדמו"ר מבעלזא, כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג, כ"ק מרן אדמו"ר ממחננובקא בעלזא, ועוד, שליט"א. ועוד יותר מאלף גדולי ישראל מדורות הקודמים (ראה אור הזוהר ב"ח) [ולדאבנעו ישנם עוד רבנים שלא שומעים בקולם של כל גדולי ישראל].

קול דמי אחיך צועקים - מי לא שומע את הקול, קול הקורא, ששה מיליון יהודים שצועקים למעלה בשמים על הרבנים שלא רצו ללמוד זוהר הקדוש, ולכן הרגו אותם!!! וכך צווח כמור קולו הגה"ק בעל הסולם זצ"ל בסוף הקדמתו להסולם שלו, עיי"ש. - כמו כן אנחנו צועקים את זעקת כל גדולי ישראל על חלק מהרבנים, מגידי שיעורים, בעלי דרשנים, שלא צועקים נורא שכל אחד ילמד דף או דקה זוהר ביום, לפני שיהרגו ח"ו את הבחורים ואברכים, ולפני שיסגרו את הישיבות!!! "אתם הרבנים שלא צועקים ללמוד זוהר הקדוש!!! אתם אשמים על הכל, ולא הכנסת ושריה ויעציה!!!" כמו שכתוב בעל הנפש חיים מוולאזין זיע"ע.

אבל אשמים אנחנו על אחינו! - נכון, אני גם אשם בכל זה שכל הוכחה מספיק!!! ולכן אני יוצא בקול חזק וכוותב את האמת כמו שכתבתי ב-43 ספרים על הערב רב (310 מראה מקומות 172 מוזהר הקדוש), תלמדו את הספרים ותבינו מי הם האשמים האמיתיים!!!

הידעת מי היה בעל הסולם?

הידעת? שבעל הסולם בא בשליחות

הקב"ה להציל שישה מליון יהודים?

הידעת? למה משיח לא בא בשנת ת"ש?

הידעת? שאם הרבנים היו אומרים ללמוד זוהר הקדוש,

לא היו נרצחים שישה מליון יהודים? ומשיח היה מגיע תיכף!!!

הידעת? מה שאמר בעל הסולם שכשיצא לאור הכרך

הראשון של זוהר הסולם מתורגם יהיה לרשע מפלה?

הידעת? איך שבעל הסולם הציל את ארץ ישראל

מהרשע הנאצי ימ"ש שלא יכנס לארץ ויהיה לו מפלה?

הידעת? שבזכות הדפסת הזוהר הקדוש, עצרנו 3

פעמים את המלחמות בארץ?

הידעת? שמשה רבנו ע"ה אומר שבזכות הזוהר הקדוש

נצא מהגלות ברחמים?

הידעת? שמשה רבנו אומר ללמוד הרבה זוהר ולא לתת

מנוחה להקב"ה עד שיגאלנו?

הידעת דברי הנש"ב" בתיקו"ז (תיקו ל', מג, הקד' עץ חיים, הגר"א): [ואלו שלא רוצים

ללמוד זוהר, ומפריעים ליהודים הצדיקים האמיתיים ללמוד זוהר, ומלעיגינם עליהם, - הם

משורש הערב רב וימחקון מהעולם הזה ומהעולם הבא, (ראה תיקו"ז תל' מג, זוהר פ' בראשית דף כ"ה:

כ"ו. ובזה תלוי כל הגאולה שנתעכב עד שיתמחו הערב רב, הגר"א, באל"ר) אוי לו, טוב לו שלא נברא בעולם...

הנש"ב... רומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים... עסקם

בתורה על מנת לקבל פָּרֶס וְהַסְפָּקוֹת יְתֵרוֹת, וְגַם לְהִיטֵם מְכַלל רְאֵשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי

סְנֵהֲרָאוֹת - לְהִיטֵם שְׂמֵם וְרִיחֵם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ. וְרוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלִגָּה

הַבּוֹנִים מְגִדֵל וְרֹאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם, וְעַקֵּר סִבְתַּי מַעֲשֵׂיהֶם הִיא... וְנִנְעֶשָׂה לָנוּ שָׁם! עכ"ל. - ראה

בתיקו"ז (תל' 20,21 ד' מט.) - הערב רב ימחקון מהעולם הזה ומהעולם הבא, [ראה תיקו"ז תל'

כא, מג, זוהר פ' בראשית כ"ה: כ"ו. ובזה תלוי כל הגאולה שנתעכב עד שיתמחו הערב

רב, גר"א], סימני הערב רב: מְדַבְּרִים לְשֵׁה"ר, מְכַנְּיִם שָׁם, מְבַזִּים גְּרָבִים, מוֹצִיאִים שָׁם

רַע, גְּאֹוֶה, מְכַשִּׁילִים אֶת הַרְבֵּים בְּעֵרִיוֹת. כמו שכתב הגאון הקדוש מזוילנא זיע"א, את

דברי הזוהר הקדוש (בראשית כ"ה) שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: א) בעלי מחלוקת

ובעלי לשון הרע, ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג) הרמאים שמראים

עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם

שם, ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים

"עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, ט): "תמחה

את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים). ראה ביצה (לב:): "הני מערב רב קא

אתו", (אלה מערב רב הגיעו, וכי יעיי"ש).

בית עקד ספרים

מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על ההזדמנות הקדושה ועוד

זוהר וספריו	1	הדרתו מן לנו	34	זוהר תהלים קמ	67
זוהר נקב	2	שפחת הרשב"י	35	גדולי ישראל והוזהר	68
זוהר ומטה	3	ברכי הוזהר	36	זוהר השבה	69
זוהר הנאילה	4	השפעת הרשב"י	37	זוהר הצדיקים	70
זוהר הפסוק	5	ספיקו הוזהר	38	כות הוזהר חלק 1	71
זוהר האולה	6	זכותא דבי יוחאי	39	עית ערש קודש	72
זוהר הוזהר	7	נשמת הרשב"י	40	זוהר ברכת	73
זוהר תשרית וזכות	8	זוהר איין ישראל א	41	זוהר חב"ד	74
סבת הוזהר	9	זוהר איין ישראל ב	42	גילוי פסלים האמת	75
אגלת הוזהר	10	זוהר איין ישראל ג	43	החלות דוד	76
דרשה ללילות תשע"ז	11	זוהר איין ישראל ד	44	מאמרי הרשב"י ביבתי - יומא	77
זוהר לבי מצות	12	זוהר איין ישראל ה	45	מאמרי הרשב"י סבה - חננה	78
זוהר דוד סעי	13	זוהר איין ישראל ו	46	מאמרי הרשב"י נבמות - קדושה	79
זוהר כי בר דוד יומא	14	זוהר איין ישראל ז	47	מסעות הוזהר כותב מא שמע א	80
סיום הוזהר	15	זוהר איין ישראל ח	48	מסעות הוזהר כותב מא שמע ב	81
ים הוזהר	16	זוהר איין ישראל ט	49	סוד התאולה - תקון 20	82
כות הוזהר הקמה	17	זוהר איין ישראל י	50	תקון מ"ה	83
זוהר כפי ונפלי	18	מרת נבוכים לזרד הנאילה ב	51	זוהר הכשרות	84
זוהר החסד	19	גדלי זוהר	52	מי אבולט בער	85
זוהר המשבה	20	הולוא הרשב"י	53	ערבתי מי למשהו	86
זוהר לאבירם	21	מכתב לעשרים	54	בעיר קראא	87
זוהר תשע"ט	22	מכתב חובבים בחלכות	55	מבול פסוקות	88
זוהר חסד	23	ערבתי על שעה	56	זוהר קראת שפת בלתימי - א	89
זוהר חסד	24	שפחת אבירם	57	זוהר קראת שפת בלתימי - ב	90
זוהר חסד	25	עבר הזעזעל שפחת ענינים	58	זוהר קראת שפת בלתימי - ג	91
זוהר חסד	26	זמן ישראל חלכות	59	זוהר קראת שפת בלתימי - ד	92
קול הוזהר	27	זוהר השבת והבית	60	זוהר קראת שפת בלתימי - ה	93
הרבי הרשב"י	28	הקדמה ללמוד עשר שפירות	61	זוהר קראת שפת בלתימי - ו	94
מקלות הוזהר	29	מאמר זמנה תורה	62	זוהר קראת שפת בלתימי - ז	95
שפחת הוזהר הדרש	30	אירא רשענא	63	זוהר קראת שפת בלתימי - ח	96
השפעות הוזהר	31	מרת נבוכים לזרד הנאילה	64	זוהר קראת שפת בלתימי - ט	97
תשרית הוזהר	32	זוהר חצות חלק א	65	זוהר קראת שפת בלתימי - י	98
אגרת הוזהר	33	זוהר חצות חלק ב	66	זוהר קראת שפת בלתימי - יא	99

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

זוהר קריאת שבע בלבתי-ג	100	הכנסת ומכתבי	133	משרת תפילין ומזוזות	166
זוהר קריאת שבע בלבתי-ג	101	הבעל שם טוב והמחשבה	134	סוד מלכותנו ונפנו	167
זוהר קריאת שבע בלבתי-ד	102	כות הוזהר הלך ב	135	סבא דמשפטים	168
זוהר קריאת שבע בלבתי-ט	103	הנשבה	136	נפש עובדיה	169
זוהר התקונים הלך א	104	כות הוזהר הלך א	137	דוד האולה	170
זוהר התקונים הלך ב	105	קטלוג חס	138	זוהר וסגולותיו	171
זוהר התקונים הלך ג	106	א דמצומא	139	זוהר הישיבה הלך א	172
זוהר התקונים הלך ד	107	זוהר השפחה	140	זוהר הישיבה הלך ב	173
זוהר התקונים הלך ה	108	זוהר וחסבה	141	פאר נבית	174
זוהר התקונים הלך ו	109	זוהר יום הכיפורים	142	סולם הזוהר	175
זוהר התקונים הלך ז	110	זוהר למוטב	143	זוהר הכנ	176
זוהר התקונים הלך ח	111	זוהר ראש השנה	144	זוהר התעוררות	177
זוהר התקונים הלך ט	112	זוהר לושעה	145	כצות הנבחה	178
זוהר התקונים הלך י	113	השפד ליומנות ע"ה	146	קול ושהושט	179
זוהר התקונים הלך א	114	השפד ליומנות ע"ה	147	צצות בלבתי	180
פתיחת זוהר	115	עבד דת הלך א	148	זוהר תהלים ספר	181
זוהר לעבים	116	עבד דת הלך ב	149	זוהר תהלים ספר	182
זוהר לפורים א	117	עבד דת הלך ג	150	זוהר תהלים איר	183
זוהר לפורים ב	118	עבד דת הלך ד	151	זוהר תהלים נפון	184
זוהר לפורים ג	119	עבד דת הלך ה	152	זוהר תהלים איר	185
זוהר לפורים ד	120	עבד דת הלך ו	153	זוהר תהלים ספר	186
זוהר לפורים ה	121	עון הזוהר טובה	154	זוהר תהלים ספר	187
זוהר לפורים ו	122	עון הזוהר ביבית	155	זוהר תהלים אב	188
זוהר לפורים ז	123	פר יחיד	156	זוהר תהלים אב	189
זוהר לפורים א	124	אז נבנו	157	זוהר תהלים אב	190
זוהר הפסח א	125	אצל בתלמי דתום הלך א	158	זוהר תהלים אב	191
זוהר הפסח ב	126	דבי תורה זכרבי	159	זוהר תהלים אב	192
זוהר הפסח ג	127	דבי תורה זכרבי	160	זוהר תהלים אב	193
זוהר הפסח ד	128	תקוני זוהר תלמן ע הפסחא	161	זוהר תהלים אב	194
זוהר הפסח ה	129	כות לום הזוהר	162	זוהר תהלים אב	195
זוהר הפסח ו	130	זוהר פטרס הקטורת הפסחא	163	זוהר תהלים אב	196
פנה איתו	131	זוהר פרה ארובה	164	זוהר תהלים אב	197
סגולת פנה איתו	132	מעלת ספרים	165	זוהר תהלים אב	198
נפשויות פנה איתו		סוד התשובה		זוהר תהלים אב	

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

תורת החוהר אלק ח	199	תורת החוהר אלק בא	232	שפיר החוהר כרך ב	265
תורת החוהר אלק ט	200	תורת החוהר אלק סב	233	שפיר החוהר כרך ג	266
תורת החוהר אלק י	201	תורת החוהר אלק סג	234	שפיר החוהר כרך ד	267
תורת החוהר אלק יא	202	תורת החוהר אלק סד	235	שפיר החוהר כרך ה	268
תורת החוהר אלק יב	203	תורת החוהר אלק סה	236	שפיר החוהר כרך ו	269
תורת החוהר אלק יג	204	דון תורה בבית דון של פעלה 01	237	שפיר החוהר כרך ז	270
תורת החוהר אלק יד	205	דון תורה בבית דון של פעלה 02	238	שפיר החוהר כרך ח	271
תורת החוהר אלק יו	206	דון תורה בבית דון של פעלה 03	239	שפיר החוהר כרך ט	272
תורת החוהר אלק יז	207	דון תורה בבית דון של פעלה 04	240	שפיר החוהר כרך י	273
תורת החוהר אלק יח	208	דון תורה בבית דון של פעלה 05	241	שפיר החוהר כרך יא	274
תורת החוהר אלק יט	209	דון תורה בבית דון של פעלה 06	242	שפיר החוהר כרך יב	275
תורת החוהר אלק כ	210	דון תורה בבית דון של פעלה 07	243	שפיר החוהר כרך יג	276
תורת החוהר אלק כ	211	דון תורה בבית דון של פעלה 08	244	שפיר החוהר כרך יד	277
תורת החוהר אלק כא	212	דון תורה בבית דון של פעלה 09	245	שפיר החוהר כרך טו	278
תורת החוהר אלק כב	213	דון תורה בבית דון של פעלה 10	246	שפיר החוהר כרך טז	279
תורת החוהר אלק כג	214	עצרת ה' ראשנה	247	שפיר החוהר כרך יז	280
תורת החוהר אלק כד	215	הוואה בעל דין	248	שפיר החוהר כרך יח	281
תורת החוהר אלק כה	216	שלשה ספרים נפרדים	249	שפיר החוהר כרך יט	282
תורת החוהר אלק כו	217	דון תורה בבית דון של פעלה 011	250	שפיר החוהר כרך כ	283
תורת החוהר אלק כז	218	דון תורה בבית דון של פעלה 012	251	שפיר החוהר כרך כא	284
תורת החוהר אלק כח	219	דון תורה בבית דון של פעלה 013	252	שפיר החוהר כרך כב	285
תורת החוהר אלק כט	220	דון תורה בבית דון של פעלה 014	253	שפיר החוהר כרך כג	286
תורת החוהר אלק ל	221	דון תורה בבית דון של פעלה 015	254	שפיר החוהר כרך כד	287
תורת החוהר אלק לא	222	דון תורה בבית דון של פעלה 016	255	שפיר החוהר כרך כה	288
תורת החוהר אלק לב	223	דון תורה בבית דון של פעלה 017	256	שפיר החוהר כרך כו	289
תורת החוהר אלק לג	224	דון תורה בבית דון של פעלה 018	257	ספרים נפרדים	290
תורת החוהר אלק לו	225	דון תורה בבית דון של פעלה 019	258	סר הנאלה ולימות באגמית	291
תורת החוהר אלק לז	226	צער בעלי חיים 2	259	זוהר ארבע ופרטים	292
תורת החוהר אלק לח	227	צער בעלי חיים 2	260	משכן הקדושה	293
תורת החוהר אלק לט	228	דון תורה בבית דון של פעלה 020	261	הקדמת החוהר לע"ס	294
תורת החוהר אלק לו	229	דון תורה בבית דון של פעלה 021	262	אמרו שלום תהלים לזלו לזלו לע"ס	295
תורת החוהר אלק לז	230	דון תורה בבית דון של פעלה 022	263	נפשיות החוהר אלק ב	296
תורת החוהר אלק פ	231	שפיר החוהר כרך א	264	נפשיות החוהר אלק ב	297

בית עקד ספרים

מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

331	אדרא וזמא תמילם - מלא ספרים	2%	מירוא דיצבוא
332	בן המולם הנא	29%	מטעות חוזהה ביבת פיק 1
333	תהלות חוזהה	30%	זוהר דף יפני יסודת דף פ"ג - ספרים כותב
334	נשפת חוזהה	30%	שכי וענש באשית
335	זוהר תשבת ביאשית	30%	שכי וענש שפות הלן א
336	זוהר תשבת שפות	30%	שכי וענש שפות הלן ב
337	זוהר תשבת יקרא	30%	שכי וענש במוכר
338	זוהר תשבת רבדים	30%	שכי וענש פרטות מפות הנכחה
340	זוהר תשבת רבדים	30%	זוהר תשבת מיעוט מפת ציבת המכנה
341	קדושת בני ישראל - חוקים מן תורתנו קוד	30%	הערב רב
342	כשרות - ספרים באגרות	30%	זוהר השמינה
343	אדרא וזמא תמילם - ועוד	31%	אנציקלופדיה ספרות הלל ע"ס
344	האדרא וזמא תמילם - ועוד	31%	סידר הקדש ע"פ
345	ספרות חוזהה תמילם - ע"ס תמילם	32%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
346	איצי שפתי זוהר תמילם	33%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
347	ספר עשירי תמילם - חוקים מן תורתנו קוד	34%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
348	ספרות חוזהה תמילם	34%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
349	ספרות חוזהה תמילם	34%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
350	קצויר כוננות ספרות המערב	34%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
351	איצי תשבת - ספר תמילם	34%	זוהר תורה - י"ג ספרות חוזהה תמילם
352	זוהר עשרה - ספר תמילם	34%	זוהר חק לישראל שפות
353	זוהר חוזהה - ספר תמילם	34%	זוהר חק לישראל וקרא
354	ספר חוזהה - ספר תמילם	34%	זוהר חק לישראל רבדים
355	ספרות חוזהה תמילם	34%	זוהר חק לישראל רבדים
356	ספרות חוזהה תמילם	34%	זוהר חק לישראל רבדים
357	קדושת בני ישראל - חוקים מן תורתנו קוד	34%	זוהר חק לישראל רבדים
358	זוהר תשבת ביאשית	34%	זוהר חק לישראל רבדים
359	זוהר תשבת שפות	34%	זוהר חק לישראל רבדים
360	זוהר תשבת יקרא	34%	זוהר חק לישראל רבדים
361	זוהר תשבת רבדים	34%	זוהר חק לישראל רבדים
362	זוהר תשבת רבדים	34%	זוהר חק לישראל רבדים
363	זוהר תשבת רבדים	34%	זוהר חק לישראל רבדים
364	הקדמות זוהר תורה	364	זוהר חק לישראל רבדים
365	מאמר תמילם - ספר תמילם	365	זוהר חק לישראל רבדים
366	ספרות חוזהה תמילם	366	זוהר חק לישראל רבדים
367	מאמר תמילם - ספר תמילם	367	זוהר חק לישראל רבדים
368	קדושת בני ישראל - חוקים מן תורתנו קוד	368	זוהר חק לישראל רבדים
369	קול חוזהה - ספר תמילם	369	זוהר חק לישראל רבדים
370	מאמר תמילם - ספר תמילם	370	זוהר חק לישראל רבדים
371	מאמר תמילם - ספר תמילם	371	זוהר חק לישראל רבדים
372	איצי שפתי זוהר תמילם	372	זוהר חק לישראל רבדים
373	זוהר תשבת ביאשית	373	זוהר חק לישראל רבדים
374	אדרא וזמא תמילם - ועוד	374	זוהר חק לישראל רבדים
375	התשבת ביאשית - ספר תמילם	375	זוהר חק לישראל רבדים
376	ספרות חוזהה - ספר תמילם	376	זוהר חק לישראל רבדים
377	לקושי זוהר ביאשית	377	זוהר חק לישראל רבדים
378	זוהר מנא ומנא	378	זוהר חק לישראל רבדים
379	חוזהה - ספר תמילם	379	זוהר חק לישראל רבדים
380	ביבת זוהר אדרא	380	זוהר חק לישראל רבדים
381	הדש - ספרות חוזהה	381	זוהר חק לישראל רבדים
382	לקושי זוהר - ספרות חוזהה	382	זוהר חק לישראל רבדים
383	לקושי זוהר - ספרות חוזהה	383	זוהר חק לישראל רבדים
384	לקושי זוהר - ספרות חוזהה	384	זוהר חק לישראל רבדים
385	לקושי זוהר - ספרות חוזהה	385	זוהר חק לישראל רבדים
386	לקושי זוהר - ספרות חוזהה	386	זוהר חק לישראל רבדים
387	האם אדרא מנא - ספר תמילם	387	זוהר חק לישראל רבדים
388	ספר תמילם A	388	זוהר חק לישראל רבדים
389	קדושת בני ישראל - חוקים מן תורתנו קוד	389	זוהר חק לישראל רבדים
390	קדושת בני ישראל - חוקים מן תורתנו קוד	390	זוהר חק לישראל רבדים
391	אוי חוזהה תמילם	391	זוהר חק לישראל רבדים
392	אוי חוזהה תמילם	392	זוהר חק לישראל רבדים
393	הכל על כל דבר	393	זוהר חק לישראל רבדים
394	הקדמות חוזהה תמילם	394	זוהר חק לישראל רבדים
395	תשבת חוזהה תמילם	395	זוהר חק לישראל רבדים
396	נפלאות חוזהה	396	זוהר חק לישראל רבדים

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

אנליה דרשני	397	הערת רב	430	הודו דרשני	463
כמונת הרשני	398	הערת רב	431	הודו דרשני	464
כפולות הודו	399	הערת רב	432	הודו דרשני	465
אור הרשני	400	הערת רב	433	הודו דרשני	466
הודו ועוד רב	401	הערת רב	434	הודו דרשני	467
זכור דרשני	402	הערת רב	435	הודו דרשני	468
שער התקנים	403	הערת רב	436	הודו דרשני	469
שדה זמורה רב זואי	404	הערת רב	437	הודו דרשני	470
תולדות הודו	405	הערת רב	438	הודו דרשני	471
הערת רב	406	הערת רב	439	הודו דרשני	472
הערת רב	407	הערת רב	440	הודו דרשני	473
הערת רב	408	הערת רב	441	הודו דרשני	474
הערת רב	409	הערת רב	442	הודו דרשני	475
הערת רב	410	הערת רב	443	הודו דרשני	476
הערת רב	411	הערת רב	444	הודו דרשני	477
הערת רב	412	הערת רב	445	הודו דרשני	478
הערת רב	413	הערת רב	446	הודו דרשני	479
הערת רב	414	הערת רב	447	הודו דרשני	480
הערת רב	415	הערת רב	448	הודו דרשני	481
הערת רב	416	הערת רב	449	הודו דרשני	482
הערת רב	417	הערת רב	450	הודו דרשני	483
הערת רב	418	הערת רב	451	הודו דרשני	484
הערת רב	419	הערת רב	452	הודו דרשני	485
הערת רב	420	הערת רב	453	הודו דרשני	486
הערת רב	421	הערת רב	454	הודו דרשני	487
הערת רב	422	הערת רב	455	הודו דרשני	488
הערת רב	423	הערת רב	456	הודו דרשני	489
הערת רב	424	הערת רב	457	הודו דרשני	490
הערת רב	425	הערת רב	458	הודו דרשני	491
הערת רב	426	הערת רב	459	הודו דרשני	492
הערת רב	427	הערת רב	460	הודו דרשני	493
הערת רב	428	הערת רב	461	הודו דרשני	494
הערת רב	429	הערת רב	462	הודו דרשני	495

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד והאחר ועוד

סדרך לבשרת	595	אבלה ובראת וזית	628	זאבד אמן (ב חלקים) גיל 7-10	661
סדרך לבשרת	596	בבאתי בשלום	629	זאבד אמן (דבשת במדבר) גיל 9-10	662
סדרך לבשרת	597	קול השוחטה	630	זאבד אמן (דבשת במדבר) גיל 9-10	663
סדרך לבשרת	598	מלוואת קודש	631	זאבד אמן (חל קדושים) גיל 9-10	664
סדרך לבשרת	599	חדיב' ו' והכשרות	632	מטב' חדיב' בולגריה גיל 9-10	665
סדרך לבשרת	600	מספרים נראים בענין כשרות	633	קומטש סדרך לזעל נפש החינע	666
סדרך לבשרת	601	קדושת ישראל	634	מקדש ישראל	667
סדרך לבשרת	602	אור הצניעות בישראל	635	מקדש ישראל במש"ס מקדש מעט	668
סדרך לבשרת	603	סדרך לצניעות	636	תבלת הדרך	669
סדרך לבשרת	604	צניעות עוראל בבלגיה	637	סדרך לצניעות אמן	670
סדרך לבשרת	605	מדריך לצניעות בישראל	638	ענינת אמן בולגריה	671
סדרך לבשרת	606	דעי פאר נבנית	639	זאבד אמן - צניעת לשוח	672
סדרך לבשרת	607	סדרך לעקוב הלך והפנימי	640	דביר יהיה - באשיות	673
סדרך לבשרת	608	עדי סונו	641	דביר יהיה - עשות	674
סדרך לבשרת	609	דביר יהיה	642	דביר יהיה - וקוא	675
סדרך לבשרת	610	בת השלך	643	דביר יהיה - במדבר	676
סדרך לבשרת	611	לחודות נקט - שחטה	644	דביר יהיה - דביר	677
סדרך לבשרת	612	מה בין כשר קוק לבשר בדבה	645	דביר יהיה - מועדים	678
פ"ל - מלכות השם	613	"ויבנית פאר ועקר"	646	דביר יהיה - הגדה על פסח	679
מ"ל - כשר גלאט כשר	614	אוספת מקום	647	דביר יהיה - דרשות הר"א	680
אן אפנעט בייק צו עשירים	615	תקנון ערובין בולגריה	648	דביר יהיה - דרשות הר"ב	681
בילות לאית החלבה	616	הספוט בישראל בולגריה (ד"ר)	649	דביר יהיה - זרשות הר"ג	682
חוקות הנפ"ס בולגריה	617	הוראת מעל דון	650	דביר יהיה - מלכות ישראל	683
גלוח שעות וצפירות במלכה	618	נשואי ישראל בולגריה	651	מכתבי התעוררות	684
תפארת יהודה	619	פנינת מקדים (ד"א)	652	עמיתת עמים	685
ספרים נפלאים בענין בליות	620	פנינת מקדים (ד"ב)	653	השחטה בארצות הבית	686
אין די עטאט קראא	621	מקדש מעט לשירין (גיל 9-10)	654	התקיעת ארץ כשרות	687
תפארת עמק	622	מקדש מעט אנגליש (גיל 9-10)	655	אש התענית	688
צנינת עמק	623	מקדש מעט אנגליש (גיל 9-10)	656	הגלה נפשית בארמניה	689
קיום הצעות בולגריה	624	מקדש מעט לשירין קו (גיל 9-10)	657	ראש דביר איתר על חתונה	690
נפש ישועי - נקור	625	מקדש מעט לשירין קו (גיל 9-10)	658	כדושת אחרות	691
נקודת הלך והפנימי	626	מקדש מעט לשירין קו (גיל 9-10)	659	עבודת מטה	692
מכתב הנקוד באר"י	627	מקדש מעט לשירין קו (גיל 9-10)	660	מטות התעוררה בולגריה	693

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד והאחר ועוד

727	זוהר תורה על דת	760	זוהר תורה על דת
728	זוהר תורה על החלום	761	זוהר תורה על החלום
729	זוהר תורה על שיר השירים	762	זוהר תורה על שיר השירים
730	זוהר תורה תהלים על התורה	763	זוהר תורה תהלים על התורה
731	זוהר תורה תהלים על התורה	764	זוהר תורה תהלים על התורה
732	קרא לשמש יחדיו אור הוזהר	765	קרא לשמש יחדיו אור הוזהר
733	אמיתות הוזהר בבלגיה	766	אמיתות הוזהר בבלגיה
734	שער התקומות	767	שער התקומות
735	זוהר לקנים פני נערים	768	זוהר לקנים פני נערים
736	שער הוזהר	769	שער הוזהר
737	שער איין ישראל	770	שער איין ישראל
738	בית הרשב"י	771	בית הרשב"י
739	בית הרשב"י	772	בית הרשב"י
740	בית הרשב"י	773	בית הרשב"י
741	תקון הכללי	774	תקון הכללי
742	זוהר תקון הכללי	775	זוהר תקון הכללי
743	זוהר תקון הכללי	776	זוהר תקון הכללי
744	קונטרס תורה	777	קונטרס תורה
745	קונטרס תורה	778	קונטרס תורה
746	קונטרס תורה	779	קונטרס תורה
747	קונטרס תורה	780	קונטרס תורה
748	קונטרס תורה	781	קונטרס תורה
749	קונטרס תורה	782	קונטרס תורה
750	קונטרס תורה	783	קונטרס תורה
751	קונטרס תורה	784	קונטרס תורה
752	קונטרס תורה	785	קונטרס תורה
753	קונטרס תורה	786	קונטרס תורה
754	קונטרס תורה	787	קונטרס תורה
755	קונטרס תורה	788	קונטרס תורה
756	קונטרס תורה	789	קונטרס תורה
757	קונטרס תורה	790	קונטרס תורה
758	קונטרס תורה	791	קונטרס תורה
759	קונטרס תורה	792	קונטרס תורה

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהדלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האזר הקדוש ועוד

את ליער אה	793	את ליער אה	826	זווה העבת פ' דרימה	859
את ליער אה	794	את ליער אה	827	זווה העבת פ' נפוח	860
את ליער אה	795	את ליער אה	828	זווה העבת פ' כי נשא	861
את ליער אה	796	את ליער אה	829	זווה העבת פ' וקח	862
את ליער אה	797	את ליער אה	830	זווה העבת פ' פתחו	863
את ליער אה	798	את ליער אה	831	זווה העבת פ' יקרא	864
את ליער אה	799	את ליער אה	832	זווה העבת פ' מי	865
את ליער אה	800	את ליער אה	833	זווה העבת פ' עשתי	866
את ליער אה	801	את ליער אה	834	זווה העבת פ' חרתי	867
את ליער אה	802	את ליער אה	835	זווה העבת פ' מצדע	868
את ליער אה	803	את ליער אה	836	זווה העבת פ' אהי מנת	869
את ליער אה	804	את ליער אה	837	זווה העבת פ' לדרוש	870
את ליער אה	805	את ליער אה	838	זווה העבת פ' אהוי	871
את ליער אה	806	את ליער אה	839	זווה העבת פ' בחימי	872
את ליער אה	807	את ליער אה	840	זווה העבת פ' בנתיבי	873
את ליער אה	808	את ליער אה	841	זווה העבת פ' מצד	874
את ליער אה	809	זווה העבת פ' כי יצאת	842	זווה העבת פ' נשא	875
את ליער אה	810	זווה העבת פ' כי	843	זווה העבת פ' ברחמי	876
את ליער אה	811	זווה העבת פ' ויא	844	זווה העבת פ' עור	877
את ליער אה	812	זווה העבת פ' ויהי עשה	845	זווה העבת פ' קדו	878
את ליער אה	813	זווה העבת פ' וקלות	846	זווה העבת פ' קדו	879
את ליער אה	814	זווה העבת פ' ונשא	847	זווה העבת פ' כחלו	880
את ליער אה	815	זווה העבת פ' ויחל	848	זווה העבת פ' פנימו	881
את ליער אה	816	זווה העבת פ' ויש	849	זווה העבת פ' פנימו	882
את ליער אה	817	זווה העבת פ' ויזע	850	זווה העבת פ' מני	883
את ליער אה	818	זווה העבת פ' ויהי	851	זווה העבת פ' ונאמנו	884
את ליער אה	819	זווה העבת פ' עשות	852	זווה העבת פ' ונא	885
את ליער אה	820	זווה העבת פ' ונא	853	זווה העבת פ' משפטים	886
את ליער אה	821	זווה העבת פ' נא	854	זווה העבת פ' ונא	887
את ליער אה	822	זווה העבת פ' נעלה	855	זווה העבת פ' ונא	888
את ליער אה	823	זווה העבת פ' כי יצאת	856	זווה העבת פ' ונא	889
את ליער אה	824	זווה העבת פ' כי יצאת	857	זווה העבת פ' ונא	890
את ליער אה	825	זווה העבת פ' כי יצאת	858	זווה העבת פ' ונא	891

בית עקד ספרים

מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

זוהי הענת פ וקד	892	את ליער א	925	את ליער א	958
זוהי הענת פ האוני	893	את ליער א	926	את ליער א	959
זוהי הענת פ זאת הבנה	894	את ליער א	927	את ליער א	960
את ליער א	895	את ליער א	928	את ליער א	961
את ליער א	896	את ליער א	929	את ליער א	962
את ליער א	897	את ליער א	930	את ליער א	963
את ליער א	898	את ליער א	931	את ליער א	964
את ליער א	899	את ליער א	932	את ליער א	965
את ליער א	900	את ליער א	933	את ליער א	966
את ליער א	901	את ליער א	934	את ליער א	967
את ליער א	902	את ליער א	935	את ליער א	968
את ליער א	903	את ליער א	936	את ליער א	969
את ליער א	904	את ליער א	937	את ליער א	970
את ליער א	905	את ליער א	938	את ליער א	971
את ליער א	906	את ליער א	939	את ליער א	972
את ליער א	907	את ליער א	940	את ליער א	973
את ליער א	908	את ליער א	941	את ליער א	974
את ליער א	909	את ליער א	942	את ליער א	975
את ליער א	910	את ליער א	943	את ליער א	976
את ליער א	911	את ליער א	944	את ליער א	977
את ליער א	912	את ליער א	945	את ליער א	978
את ליער א	913	את ליער א	946	את ליער א	979
את ליער א	914	את ליער א	947	את ליער א	980
את ליער א	915	את ליער א	948	את ליער א	981
את ליער א	916	את ליער א	949	את ליער א	982
את ליער א	917	את ליער א	950	את ליער א	983
את ליער א	918	את ליער א	951	את ליער א	984
את ליער א	919	את ליער א	952	את ליער א	985
את ליער א	920	את ליער א	953	את ליער א	986
את ליער א	921	את ליער א	954	את ליער א	987
את ליער א	922	את ליער א	955	את ליער א	988
את ליער א	923	את ליער א	956	את ליער א	989
את ליער א	924	את ליער א	957	את ליער א	990

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על הזדה והקדוש ועוד

קב הישר בלמוד ק פ ספני	991	קב הישר בארבע פ וקול	1024	עטמ מסר בארבע פ בראמית	1087
קב הישר בלמוד ק פ וביני	992	קב הישר בארבע פ פקדוי	1025	עטמ מסר בארבע פ נ	1088
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	993	קב הישר בארבע פ זקרא	1026	עטמ מסר בארבע פ קד לך	1089
קב הישר בלמוד ק פ עקב	994	קב הישר בארבע פ צ	1027	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1090
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	995	קב הישר בארבע פ חז סיה	1028	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1091
קב הישר בלמוד ק פ עשפטי	996	קב הישר בארבע פ חז סיה	1029	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1092
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	997	קב הישר בארבע פ חז סיה	1030	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1093
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	998	קב הישר בארבע פ חז סיה	1031	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1094
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	999	קב הישר בארבע פ חז סיה	1032	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1095
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	1000	קב הישר בארבע פ חז סיה	1033	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1096
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	1001	קב הישר בארבע פ חז סיה	1034	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1097
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	1002	קב הישר בארבע פ חז סיה	1035	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1098
קב הישר בלמוד ק פ זאחתי	1003	קב הישר בארבע פ חז סיה	1036	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1099
קב הישר בארבע פ נ	1004	קב הישר בארבע פ נכרבי	1037	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1100
קב הישר בארבע פ נ	1005	קב הישר בארבע פ נכרבי	1038	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1101
קב הישר בארבע פ נ	1006	קב הישר בארבע פ נכרבי	1039	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1102
קב הישר בארבע פ נ	1007	קב הישר בארבע פ נכרבי	1040	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1103
קב הישר בארבע פ נ	1008	קב הישר בארבע פ נכרבי	1041	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1104
קב הישר בארבע פ נ	1009	קב הישר בארבע פ נכרבי	1042	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1105
קב הישר בארבע פ נ	1010	קב הישר בארבע פ נכרבי	1043	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1106
קב הישר בארבע פ נ	1011	קב הישר בארבע פ נכרבי	1044	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1107
קב הישר בארבע פ נ	1012	קב הישר בארבע פ נכרבי	1045	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1108
קב הישר בארבע פ נ	1013	קב הישר בארבע פ נכרבי	1046	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1109
קב הישר בארבע פ נ	1014	קב הישר בארבע פ נכרבי	1047	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1110
קב הישר בארבע פ נ	1015	קב הישר בארבע פ נכרבי	1048	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1111
קב הישר בארבע פ נ	1016	קב הישר בארבע פ נכרבי	1049	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1112
קב הישר בארבע פ נ	1017	קב הישר בארבע פ נכרבי	1050	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1113
קב הישר בארבע פ נ	1018	קב הישר בארבע פ נכרבי	1051	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1114
קב הישר בארבע פ נ	1019	קב הישר בארבע פ נכרבי	1052	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1115
קב הישר בארבע פ נ	1020	קב הישר בארבע פ נכרבי	1053	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1116
קב הישר בארבע פ נ	1021	קב הישר בארבע פ נכרבי	1054	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1117
קב הישר בארבע פ נ	1022	קב הישר בארבע פ נכרבי	1055	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1118
קב הישר בארבע פ נ	1023	קב הישר בארבע פ נכרבי	1056	עטמ מסר בארבע פ חז סיה	1119

בית עקד ספרים

מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על ההזדמנות והקדוש ועוד

שבע מוסר בארבעה פ' בארבע	1090	דברי תורה על פ' שמות	1123	דברי תורה על פ' וקבל	1156
שבע מוסר בארבע פ' נשא	1091	דברי תורה על פ' וארא	1124	דברי תורה על פ' ראה	1157
שבע מוסר בארבע פ' בהעלותך	1092	דברי תורה על פ' בא	1125	דברי תורה על פ' ששפטים	1158
שבע מוסר בארבע פ' שלח	1093	דברי תורה על פ' בשלח	1126	דברי תורה על פ' כי תבוא	1159
שבע מוסר בארבע פ' קרח	1094	דברי תורה על פ' ויחזר	1127	דברי תורה על פ' כי תבוא	1160
שבע מוסר בארבע פ' וקח	1095	דברי תורה על פ' ששפטים	1128	דברי תורה על פ' בארבע	1161
שבע מוסר בארבע פ' בלק	1096	דברי תורה על פ' תועבה	1129	דברי תורה על פ' ויחזר	1162
שבע מוסר בארבע פ' פנחס	1097	דברי תורה על פ' תועבה	1130	דברי תורה על פ' ואמתי	1163
שבע מוסר בארבע פ' מטות	1098	דברי תורה על פ' תועבה	1131	דברי תורה על פ' תועבה	1164
שבע מוסר בארבע פ' מסעי	1099	דברי תורה על פ' כי תבוא	1132	דברי תורה על פ' תועבה	1165
שבע מוסר בארבע פ' ירידת	1100	דברי תורה על פ' מקול	1133	דברי תורה על פ' חודש אבול	1166
שבע מוסר בארבע פ' זמרת	1101	דברי תורה על פ' מקול	1134	דברי תורה על פ' ראש השנה	1167
שבע מוסר בארבע פ' ראה	1102	דברי תורה על פ' כי תבוא	1135	דברי תורה על פ' שבת שובה	1168
שבע מוסר בארבע פ' ראה	1103	דברי תורה על פ' ששפטים	1136	דברי תורה על פ' תועבה	1169
שבע מוסר בארבע פ' שופטים	1104	דברי תורה על פ' תועבה	1137	דברי תורה על פ' מות	1170
שבע מוסר בארבע פ' כי תבוא	1105	דברי תורה על פ' כי תבוא	1138	דברי תורה על פ' תועבה	1171
שבע מוסר בארבע פ' כי תבוא	1106	דברי תורה על פ' קדושים	1139	דברי תורה על פ' תועבה	1172
שבע מוסר בארבע פ' כי תבוא	1107	דברי תורה על פ' קדושים	1140	דברי תורה על פ' מות	1173
שבע מוסר בארבע פ' ואלך	1108	דברי תורה על פ' אביר	1141	דברי תורה על פ' תועבה	1174
שבע מוסר בארבע פ' ואמתי	1109	דברי תורה על פ' ביהר	1142	דברי תורה על פ' פסח	1175
שבע מוסר בארבע פ' ואתם	1110	דברי תורה על פ' ביהר	1143	דברי תורה על פ' תועבה	1176
דברי תורה על פ' בארבע	1111	דברי תורה על פ' ביהר	1144	דברי תורה על פ' ששפטים	1177
דברי תורה על פ' כי תבוא	1112	דברי תורה על פ' נשא	1145	דברי תורה על פ' מות	1178
דברי תורה על פ' כי תבוא	1113	דברי תורה על פ' ביהר	1146	דברי תורה על פ' מות	1179
דברי תורה על פ' כי תבוא	1114	דברי תורה על פ' כי תבוא	1147	דברי תורה על פ' מות	1180
דברי תורה על פ' כי תבוא	1115	דברי תורה על פ' כי תבוא	1148	דברי תורה על פ' מות	1181
דברי תורה על פ' כי תבוא	1116	דברי תורה על פ' כי תבוא	1149	דברי תורה על פ' מות	1182
דברי תורה על פ' כי תבוא	1117	דברי תורה על פ' כי תבוא	1150	דברי תורה על פ' מות	1183
דברי תורה על פ' כי תבוא	1118	דברי תורה על פ' כי תבוא	1151	דברי תורה על פ' מות	1184
דברי תורה על פ' כי תבוא	1119	דברי תורה על פ' כי תבוא	1152	דברי תורה על פ' מות	1185
דברי תורה על פ' כי תבוא	1120	דברי תורה על פ' כי תבוא	1153	דברי תורה על פ' מות	1186
דברי תורה על פ' כי תבוא	1121	דברי תורה על פ' כי תבוא	1154	דברי תורה על פ' מות	1187
דברי תורה על פ' כי תבוא	1122	דברי תורה על פ' כי תבוא	1155	דברי תורה על פ' מות	1188

בית עקד ספרים מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

1189	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' וזחי	1222	שכר ועונש פ' אהרמן	1255
1190	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' שמות	1223	שכר ועונש פ' עקב	1256
1191	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' וארא	1224	שכר ועונש פ' דהא	1257
1192	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' בא	1225	שכר ועונש פ' שושנים	1258
1193	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' בעלה	1226	שכר ועונש פ' כי וצא	1259
1194	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' חירו	1227	שכר ועונש פ' כי וצא	1260
1195	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' כעשבים	1228	שכר ועונש פ' נצבים	1261
1196	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' הדיסה	1229	שכר ועונש פ' אהל	1262
1197	כצוה אנציקלופדיה למסות חלק 1	שכר ועונש פ' הנה	1230	שכר ועונש פ' האוני	1263
1198	התשובה הקדמה	שכר ועונש פ' כי וצא	1231	שכר ועונש פ' זמאת הכביכה	1264
1199	התשובה פ' באשת	שכר ועונש פ' וקול	1232	הקול הברית פ' בראשת	1265
1200	התשובה פ' נו	שכר ועונש פ' מקודי	1233	הקול הברית פ' נו	1266
1201	התשובה פ' לך לך	שכר ועונש פ' וקרא	1234	הקול הברית פ' לך לך	1267
1202	התשובה פ' וזא	שכר ועונש פ' זו	1235	הקול הברית פ' וזא	1268
1203	התשובה פ' חיי שיה	שכר ועונש פ' שביעי	1236	הקול הברית פ' חיי שיה	1269
1204	התשובה פ' תולדות	שכר ועונש פ' הדיע	1237	הקול הברית פ' תולדות	1270
1205	התשובה פ' וזא	שכר ועונש פ' מצדע	1238	הקול הברית פ' וזא	1271
1206	התשובה פ' ויעלה	שכר ועונש פ' אהרן מות	1239	הקול הברית פ' ויעלה	1272
1207	התשובה פ' וזעב	שכר ועונש פ' קדושים	1240	הקול הברית פ' וזעב	1273
1208	התשובה פ' מקן	שכר ועונש פ' אפור	1241	הקול הברית פ' מקן	1274
1209	התשובה פ' וזעב	שכר ועונש פ' ביר	1242	הקול הברית פ' וזעב	1275
1210	התשובה פ' וזחי	שכר ועונש פ' בוחקי	1243	הקול הברית פ' וזחי	1276
1211	שכר ועונש פ' באשת	שכר ועונש פ' כבוד	1244	הקול הברית פ' שמות	1277
1212	שכר ועונש פ' נו	שכר ועונש פ' וצא	1245	הקול הברית פ' וצא	1278
1213	שכר ועונש פ' לך לך	שכר ועונש פ' בתעלה	1246	הקול הברית פ' בא	1279
1214	שכר ועונש פ' וזא	שכר ועונש פ' טלו	1247	הקול הברית פ' בעלה	1280
1215	שכר ועונש פ' חיי שיה	שכר ועונש פ' הקו	1248	הקול הברית פ' חירו	1281
1216	שכר ועונש פ' תולדות	שכר ועונש פ' כול	1249	הקול הברית פ' כעשבים	1282
1217	שכר ועונש פ' וצא	שכר ועונש פ' פנחס	1250	הקול הברית פ' הדיסה	1283
1218	שכר ועונש פ' ויעלה	שכר ועונש פ' שמות	1251	הקול הברית פ' הנה	1284
1219	שכר ועונש פ' וזעב	שכר ועונש פ' שבע	1252	הקול הברית פ' כי וצא	1285
1220	שכר ועונש פ' מקן	שכר ועונש פ' אהרן	1253	הקול הברית פ' וקול	1286
1221	שכר ועונש פ' וזעב	שכר ועונש פ' הדיס	1254	הקול הברית פ' מקודי	1287

בית עקד ספרים

מהדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד והאחר ועוד

1585	קול קורא' לזוג הנזון כבוד	1618	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1651	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1586	קול קורא' לזוג הנזון ב	1619	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1652	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1587	קול קורא' זכור הרבים כבוד א	1620	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1653	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1588	קול קורא' זכור הרבים כבוד ב	1621	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1654	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1589	קול קורא' זכור הרבים כבוד ג	1622	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1655	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1590	קול קורא' זכור הרבים כבוד ד	1623	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1656	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1591	קול קורא' זכור הרבים כבוד ה	1624	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1657	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1592	קול קורא' זכור הרבים כבוד ו	1625	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1658	זכר תולדות ליפת מצוות ברא
1593	קול קורא' זכור הרבים כבוד ז	1626	קול קורא' תא שנת תשס"ה	1659	קול קורא' ברא
1594	קול קורא' זכור הרבים כבוד ח	1627	הוב ברא	1660	קול קורא' ברא
1595	קול קורא' זכור הרבים כבוד ט	1628	הוב ברא	1661	בכרובים בשעריה
1596	קול קורא' זכור הרבים כבוד י	1629	הוב ברא	1662	בכרובים בשעריה
1597	קול קורא' זכור הרבים כבוד יא	1630	הוב ברא	1663	בכרובים בשעריה
1598	קול קורא' זכור הרבים כבוד יב	1631	אור וזבוב חלול ודבש	1664	בכרובים בשעריה
1599	קול קורא' זכור הרבים כבוד יג	1632	אור וזבוב חלול ודבש	1665	קול קורא' שנת תשס"ה
1600	קול קורא' זכור הרבים כבוד יד	1633	אור וזבוב חלול ודבש	1666	קול קורא' שנת תשס"ה
1601	קול קורא' זכור הרבים כבוד יה	1634	אור וזבוב חלול ודבש	1667	קול קורא' שנת תשס"ה
1602	קול קורא' זכור הרבים כבוד יז	1635	אור וזבוב חלול ודבש	1668	בכרובות ברא
1603	קול קורא' זכור הרבים כבוד יח	1636	אור וזבוב חלול ודבש	1669	קול קורא' על מלחמה על מלחמה ברא
1604	קול קורא' זכור הרבים כבוד יט	1637	אור וזבוב חלול ודבש	1670	קול קורא' על מלחמה על מלחמה ברא
1605	קול קורא' זכור הרבים כבוד כ	1638	אור וזבוב חלול ודבש	1671	קול קורא' קושית שנת ברא
1606	קול קורא' זכור הרבים כבוד כא	1639	אור וזבוב חלול ודבש	1672	קול קורא' קושית שנת ברא
1607	קול קורא' זכור הרבים כבוד כב	1640	אור וזבוב חלול ודבש	1673	קול קורא' קושית שנת ברא
1608	קול קורא' זכור הרבים כבוד כג	1641	אור וזבוב חלול ודבש	1674	קול קורא' קושית שנת ברא
1609	קול קורא' זכור הרבים כבוד כד	1642	אור וזבוב חלול ודבש	1675	קול קורא' קושית שנת ברא
1610	קול קורא' זכור הרבים כבוד כה	1643	אור וזבוב חלול ודבש	1676	קול קורא' קושית שנת ברא
1611	קול קורא' זכור הרבים כבוד כו	1644	אור וזבוב חלול ודבש	1677	קול קורא' קושית שנת ברא
1612	קול קורא' זכור הרבים כבוד כז	1645	אור וזבוב חלול ודבש	1678	קול קורא' קושית שנת ברא
1613	קול קורא' זכור הרבים כבוד כח	1646	אור וזבוב חלול ודבש	1679	קול קורא' קושית שנת ברא
1614	קול קורא' זכור הרבים כבוד כט	1647	אור וזבוב חלול ודבש	1680	קול קורא' קושית שנת ברא
1615	קול קורא' זכור הרבים כבוד כס	1648	אור וזבוב חלול ודבש	1681	קול קורא' קושית שנת ברא
1616	קול קורא' זכור הרבים כבוד כא	1649	אור וזבוב חלול ודבש	1682	קול קורא' קושית שנת ברא
1617	קול קורא' זכור הרבים כבוד כב	1650	אור וזבוב חלול ודבש	1683	קול קורא' קושית שנת ברא

בית עקד ספרים מהאדמו"ר מהאלמין

חלק משבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קוראת מודעות ועלונים על האחד הקדוש ועוד

תורת חזונו המבול כרך ז	1783	כה חזונו אלף ב	1816	ספרי נקודי המלו	1849
תורת חזונו המבול כרך ח	1784	כה חזונו אלף ג	1817	ספרי נקודי המלו	1850
תורת חזונו המבול כרך ט	1785	כה חזונו אלף ד	1818	ספרי נקודי המלו	1851
תורת חזונו המבול כרך י	1786	כה חזונו אלף ה	1819	ספרי נקודי המלו	1852
תורת חזונו המבול כרך יא	1787	כה חזונו אלף ו	1820	ספרי נקודי המלו	1853
תורת חזונו המבול כרך יב	1788	כה חזונו אלף ז	1821	ספרי נקודי המלו	1854
תורת חזונו המבול כרך יג	1789	כה חזונו אלף ח	1822	ספרי נקודי המלו	1855
תורת חזונו המבול כרך יד	1790	כה חזונו אלף ט	1823	ספרי נקודי המלו	1856
תורת חזונו המבול כרך טו	1791	כה חזונו אלף י	1824	ספרי נקודי המלו	1857
תורת חזונו המבול כרך טז	1792	כה חזונו אלף יא	1825	ספרי נקודי המלו	1858
תורת חזונו המבול כרך יז	1793	כה חזונו אלף יב	1826	ספרי נקודי המלו	1859
תורת חזונו המבול כרך יח	1794	כה חזונו אלף יג	1827	ספרי נקודי המלו	1860
כה חזונו אלף א	1795	כה חזונו אלף יד	1828	ספרי נקודי המלו	1861
כה חזונו אלף ב	1796	אצטונו אלף טו	1829	ספרי נקודי המלו	1862
כה חזונו אלף ג	1797	אצטונו אלף טז	1830	ספרי נקודי המלו	1863
כה חזונו אלף ד	1798	אצטונו אלף טז	1831	ספרי נקודי המלו	1864
כה חזונו אלף ה	1799	אצטונו אלף טז	1832	ספרי נקודי המלו	1865
כה חזונו אלף ו	1800	אצטונו אלף טז	1833	ספרי נקודי המלו	1866
כה חזונו אלף ז	1801	אצטונו אלף טז	1834	ספרי נקודי המלו	1867
כה חזונו אלף ח	1802	אצטונו אלף טז	1835	ספרי נקודי המלו	1868
כה חזונו אלף ט	1803	אצטונו אלף טז	1836	ספרי נקודי המלו	1869
כה חזונו אלף י	1804	אצטונו אלף טז	1837	ספרי נקודי המלו	1870
כה חזונו אלף יא	1805	אצטונו אלף טז	1838	ספרי נקודי המלו	1871
כה חזונו אלף יב	1806	אצטונו אלף טז	1839	ספרי נקודי המלו	1872
כה חזונו אלף יג	1807	אצטונו אלף טז	1840	ספרי נקודי המלו	1873
כה חזונו אלף יד	1808	אצטונו אלף טז	1841	ספרי נקודי המלו	1874
כה חזונו אלף טו	1809	אצטונו אלף טז	1842	ספרי נקודי המלו	1875
כה חזונו אלף טז	1810	אצטונו אלף טז	1843	ספרי נקודי המלו	1876
כה חזונו אלף יז	1811	אצטונו אלף טז	1844	ספרי נקודי המלו	1877
כה חזונו אלף יח	1812	אצטונו אלף טז	1845	ספרי נקודי המלו	1878
כה חזונו אלף יט	1813	אצטונו אלף טז	1846	ספרי נקודי המלו	1879
כה חזונו אלף כ	1814	אצטונו אלף טז	1847	ספרי נקודי המלו	1880
כה חזונו אלף כא	1815	אצטונו אלף טז	1848	ספרי נקודי המלו	1881

"בְּדֵא יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי"

דוד מלך ישראל חי וקיים

ספר זהר תהלים המחלק

התפילות כל עם ישראל ולבטול המגרות

בספר הזוהר הזה נצא מן הגלות ברחמים

כְּשֶׁהֲנָהּ מִקְדִּישׁ דְּקָה בְּלִבְד

ללמוד דף זהר תהלים ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר זהר תהלים!!! - ויתקבלו תפילותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפילות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוניו תקון מ"א).

על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמודו זוהר הקדוש - דקה אחת עם הצבור.

למודו בכל יום מדה זהר תהלים זו שבידכם, וקח תזכו לסים את כל ספר זהר תהלים

בְּדָקָה בְּלִבְד

הרשב"י קובע: בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים

מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר תהלים לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחנם. האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן.

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלֵיו וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלֵיו, לִיְחִידָא שֵׁם יוֹד ק"י בְּנֵי א"ו ק"י בְּיַחֲוּדָא שְׁלִים, עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂכִינַת עוֹגְנוֹ אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה. הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בַתְּפִלָּה הַזֹּאת וְלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת דּוּד הַמְלֶכֶה עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וּבְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים וְהַעֲדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשִׁים הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סַפְרָא סַפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקֹון יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּגִיָּהֶם. וַיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵהוּ. [ב' פעמים]. [סוד ה']

08-8524875 עונות

טעון גנייה

טעון גנייה

להפצה ולימוד התקשרו: 0772269437

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

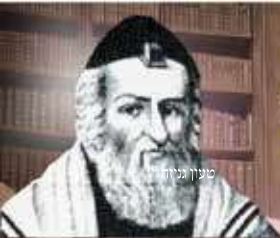

מחפשים להפצה כאלו סניפים

בית ארון 'מפעל הזוהר העולמי'

580454064 *7

מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחנם. האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן.

תקוני זוהר | עם באור הגר"א המחלק

בספר זוהר הזה נצא מן הגלות ברחמים

טעון גנייה + להצלת כל עם ישראל ולבטול הגזרות +

הידעת?

הידעת? ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה: (העשרת נדירים - העשרת פירושי מרבי יוסף זוסל מסאלמנט על פי הגר"א) הידעת? קבלנו מרבנו הגדול ז"ל (הגר"א), שחלילה לומר שהסוד האמיתי יסתור הדין המוסכם להלכה פסוקה, רק שהאחרונים לא ירדו לעומק החכמה הזאת. (עליית אליהו על הגר"א)

הידעת? רבינו הגר"א ז"ל אשר היה כאחד מן הראשונים... וכל רז לא אניס ליה... כתב פירושים על זוהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתיקוני זוהר, ובבאורים על השולחן ערוך מביא מקורות מדברי זוהר... וכל תמימי דרך הולכים בתורת זוהר ומאמינים בו. (הקדמת ספר זוהר הרקיע להארמ"ר מראדון זצ"ל)

הידעת? שהעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

הידעת? פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ה' אות כ"ו)

הידעת? הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

הידעת? העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

הידעת? מה שכתב בבאיור הגר"א, שכיום הכפורים חלונות התיבה והוא תשובה אימא עיילא פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חודש אלול ור"מ איתא על התיקוני זוהר דאיהי כגוונא דתיבת נח וכו' כידוע. (הקדמת הטורל לתיקוני זוהר מהגר"א). ומפרש הגר"א ששילוב הפרדים היינו סתרי תורה.

הידעת? באבן שלמה פ' י"א אות ג' כתב הגאולה הזאת לא תהי' רק ע"י לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה, ע"כ. והרמ"מ משקלוב כתב בפי' הגר"א על משלי (ב ט) ששמע מהגר"א כמה פעמים שכאשר מבין הסוד, יהיה לו הכל אצלו על ברזי כל הפרד"ס, אבל כל זמן שלא יבין הסוד - אפי' הפשט אינו ברור בידו, כממ"כ בזה"ק משפטים. עכ"ל.

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְי תִּיה, בְּדַחִילו וְרַחֲמו, וְרַחֲמו וְדַחִילו, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד קַ"י בְּנֵא"ו קַ"י בְּיַחְדָּא שְׁלִים, עַל יְדֵי הוּא טְמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפְרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂכִינְת עוֹזְנָא אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. הַרְנִי מַקְשֵׁר עֲצָמִי בַתְּפִלָּה הַזֹּאת וְלִימוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת רַבְּנֵי הַגָּאֹן הַחַסִּיד רַבֵּי אֱלִיהוּ מוֹלִינָא וּבְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים וְהַצְדִּיקִים הַתְּנַאִים הָאֱלוֹקִי בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנַא הָאֱלוֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סַפְרָא סַפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יְרֵאָה אֵל עַבְדֵיךָ פְּעֻלְךָ וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיֵהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דֵינֵנו כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דֵינֵנו כּוֹנְנָה.

[ב פעמים]. (סוד ה')

למדו בכל יום סוף תיקוני זוהר מהגר"א שכתבם, וקד תוכנו לסיים את כל ספר תיקוני זוהר

בְּדָקָה בְּלִבְד

הַרְשִׁב"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּהִלּוֹת בְּרַחֲמֵים

מחפשים תורמים לתדפיס מיליוני דפי תיקוני זוהר מהגר"א לחלקם ל-15 מיליון יהודים פתוחים. האם יש מושב שיוכל לחשוב את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן

על ידי לימוד הזוהר נצא מן הגלות ברחמים

בסוף הימים, ועל ידי זה יקויים וקראתם דרוור בארץ, וכתב שם הגר"א בביאורו, "שיגאלו על ידי לימוד הזוהר", עכ"ל.

מעלות לימוד הזוהר רבות הן על כן לקטנו פירוטן זעירין ממה שאמר רבינו הגר"א על לימוד הזוהר הקדוש.

✦ שלומי אמוני ישראל המאמינים בד' ובתורתו, קבלו את התורה הכתובה ביד משה ואת התורה המסורה על פה ביד משה, תורת הנגלה. וקבלו את תורת הקבלה והסוד מאת התנא רבי שמעון בר יוחאי, בכך נשלם פרד"ס התורה שהוא פשט רמז דרש סוד. וכך כתב הרמ"מ משקלוב בפי' הגר"א על משלי (ב. ט) ששמעו מהגר"א כמה פעמים, שכאשר מבין הסוד – ירכוש את כל פרד"ס התורה על בוריו, אבל כל עוד שלא יבין הסוד גם פשט התורה לא יבין כבורו. (מקדש מלך זוהר משפטים)

✦ כך מובא גם בסידור הגאון מוילנא: "ההשגה מתחילה מתורת הנסתר ורק אחר כך משיגים יתר חלקי התורה. ולבסוף משיגים את התורה הנגלית". כתוב בהקדמת הספר זוהר הרקיע: "ורבינו הגר"א ז"ל אשר היה כאחד מן הראשונים... וכל רז לא אניס ליה... כתב פירושים על הזוהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתיקוני זוהר, ובביאורים על השולחן ערוך מביא מקורות מדברי הזוהר... וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזוהר ומאמינים בו".

לשם כך התגייסו להדפיס את ספרי הגר"א זיע"א, שכל יהודי יהיה לו חלק בלימוד תורתו של משיח במטרה להקל על הלומדים ולצרף עוד ועוד יהודים למעגל הלומדים הקבועים בזוהר הקדוש. לאחר עבודה מאומצת הצלחנו לחלק את תיקוני זוהר וזוהר חדש להגר"א לשמונה מאות חלקים. שכל אחד ללימוד את לימוד היומי, כך שבלימוד של לערך דקה בכל יום יסיימו כל 800 מאות אנשים בכל יום את ספר תיקוני זוהר וזוהר חדש להגר"א זצ"ל.

ביהמ"ד, ישיבות וכוללים המקבלים על עצמם את הלימוד היומי יכולים לקבל חינם את הזוהר ע"פ הלימוד היומי לזיכוי הרבים

נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני' הנמצאים בכל אתר ואתר עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון, בואו וטלו חלק בקירוב הגאולה. הצטרפו ללימוד היומי מתוך הזוהר הקדוש.

וזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי גן עליכם ועלינו להוושע בתשועת עולמים בב"א.

אלפיים שנות יסורים ומכאוב עברו על עמינו, אלפיים שנות גלות ברוחניות ובגשמיות, בני" נעים ונדים, בעניים מתנדנדים, בין חושך לאור, בין יאוש לתקווה, נופלים וקמים, בנסיונות מזדככים, בסבל נצרפים, מאוה"ע נרדפים וראשם מכופפים, עד מתי?

ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה – כשמגיע העת למסור דין וחשבון, מן השאלות שנשאלת הנשמה "צפית לישועה?" (שבת ל"א ע"א). ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא, האם פועמת בנו התקווה, שהנה עוד היום נתבשר – משיח בא? האם היכינו לישועת הכלל? האם פעלנו לקירוב הגאולה השלימה?

עד מתי ניכזה ומה נעשה להביא את משיח צדקינו במהרה בימינו?

הבה נתבונן בדברי רבינו הגדול הגר"א ז"ל. הגר"א שהיה כאחד מן הראשונים וכל רז לא אניס ליה, עד שגדולי ישראל העידו עליו שהיה נהורא דמשיח בן יוסף, וכך כותב עליו בעל ה"מגלה עמוקות" ומביא את דברי האר"י אשר "אחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור הוא לגלות רזי התורה למי שראוי לזה, וליבי אומר לי בבירור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש משמיא נחית הה"ג הגר"א ז"ל לגלות לנו את התורה נגלה ובנסתר" (תולדות יצחק על ביאור הגר"א לספר יצירה חלק ב' תרבי"ד ק"מ ע"ב – קמ"א ע"א)

ובחיבורי הקדושים של רבינו הגר"א מוצאים אנו את הדרך בה נלך לאורו עד עצם היום הזה.

והוא היה אומר: כיצד נקרב את ביאת המשיח?

ומביא בספרו אבן שלמה פרק י"א אות ג': "הגאולה הזאת לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה". ככתוב בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכ"ד ע"ב) אמר משה רבינו לרבי שמעון בר יוחאי "המשכילים יהיו כזוהר הרקיע בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר ואילין לא צריך נסיון [רצונו לומר: כי הלומד בספר הזוהר לא יסבול חבלי משיח] ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי. [תרגום: משום שעתידיים ישראל למטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים].

כאן המקום לצטט מתיקוני זוהר (סוף תקון שיש): "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך, כד איתגליא לתתא בדרא בתראה, בסוף יומיא, ובגינייה וקראתם דרוור בארץ", ע"כ. תרגום בלשון ק: וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, ר"ל יעסקו ויחיו, מזה החיבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדרוור האחרון,

אור הזוהר 835 • כסלו תשע"ה

בנושאות כ"ק אדמו"ר מהאלמ"ק שליט"א
מחבר למעכה מאלף ספרים טל' 0527651911

סניף בית שמש

בהנהלת ר' אבישי כהן טל: 052-717-9613

זוהר אבות ובנים - במוצאי שבת קודש פרשת וישלח בע"ה

בית המדרש בית הרשב"י - עטרת ישעיה רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש 7:15-8:15

זוהר אבות ובנים

המבדיל בין קודש לחול ... זרעינו וכספינו ירבה כחול

פעמי משיה!

במסגרת הכנת הילדים לגאולה השלימה
ולביאת משיח ששפת הזוהר תשלוט אז
בקרב העם

מבשרים אנו בזה כי בשעה טובה ומוצלחת נפתחו

השבוע - במוצש"ק - בכמה מקומות לימוד "זוהר אבות ובנים"

בבית שמש, רואים את הסנונית הראשונה. בקרית שמונה השתתפו כ-60

אבות עם בניהם בלימוד זוהר אבות ובנים (התמונות יפורסמו בעד"ה בשבוע הבא).

הכוננו לקבוצות "זוהר אבות ובנים" בצפת, בבתי ים, ובחולון,

ובקרוב גם קבוצות לאמירת זוהר לנשים וילדות.

אשרינו שזכינו לקיים את דברי רשב"י (וירא) שלפני ביאת המשיח ילדים

קטנים ילמדו זוהר, וידעו סודות תורה

וכותו של פעוט בן 6 שלומד במוצש"ק זוהר אבות ובנים תיקון ל, ס"ג, תיקון מה, פתח אליהו ז"ל בע"כ, היא
לאין שיעור ואין ערך, שמקיים את בקשת רבי שמעון בר יוחאי שכל אנשים ושים ילדים וילדות ילמדו זוהר
הקדוש לפחות דקה אחת עד שלוש בכל יום.

זוהר אבות ובנים - לימוד ואמירת

זוהר הקדוש תיקון ל, ס"ג, תיקון מה, פתח
אליהו ז"ל, בעל פה של ילדים במוצאי שבת
בבית שמש - מפעל הזוהר העולמי

יהודים יקרים!

הלומד דף אחד בזוהר הקדוש מביא גאולה

לעולם (זוהר נשא)

דעו נא, ששעת זוהר אבות ובנים זו של מוצש"ק,

שוה יותר מלימוד תורת הכשט לבד של 26 שנים לימוד תורה של כל היהודים בכל העולם כולו, (תיקוני זוהר תיקון ל וס"ג).

כמילא זכות עצומה היא לתרום למען זוהר אבות ובנים, כי לימוד זוהר אבות ובנים במוצש"ק של כל ילד, שקול

כנגד יותר מטורליין כפול 1000 שנה תורת הנגלה.

אין אנו מבקשים לתרום שום סכום כספי, אלא אנו מבקשים מכל תורם לארגן בבית הכנסת שבו הוא מתפלל,

קבוצה של "זוהר אבות ובנים" בכל מוצאי שבת קודש, ויקרא זוהר, ויקרא זוהר, (תיקון ל ס"ג וס"ד פתח אליהו בעל פה), ואנו נספק

להם את כל ספרי הזוהר, ומתנות בחינם, וכל מה שידרש.

לפרטים נא לפנות לגבריא'ל 052-7651911

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

תיקוני זוהר תינינא לרמח"ל

הידעת?

הידעת שפקד ה' את עמו והרמח"ל חיבר על פי מלאכי מעלה (אליהו, מט' טרון...) והנשמות הקדושות (אדם הראשון, אברהם אבינו, יעקב אבינו, משה רבינו מהדימונא רב המנונא סכא...) את ספר הזוהר השני (זוהר תניינא)?

הידעת שבלב ליבו של זוהר תניינא, נמצא הספר ע' תיקונים על הפסוק האחרון בתורה "לכל היד החזקה וגו'" ובו האידרא קדישא (בתיקון ס"ט)?

הידעת שבספר ע' תיקוני זוהר תניינא תלוי עניין הופעת מלכותו וגילוי ייחודו יתברך לעני כל חי וכן הכנת ע' אומות העולם ושריהם תחת רגלי השכינה?

הידעת שרק רשב"י ורמח"ל הם בעלי הזוהר המתקנים השכינה בשבעים תיקונים ככתוב: "קם משה הרועה הנאמן פתח ואמר: ר' א' אשרי חלקך שכתוב בך: סו"ד ה' ליראיו ובריתו להודיעם, אלו שבועים פנים לתורה שנמסרו להתגלות ע"י שנים, ליראיו" ודאי, אחד רשב"י בוצינא קדישא ואחד אתה חסידיא קדישא" (תיקון ט')

"לתיקון השכינה הקדושה ולתיקון כל ישראל"

לשם יחוד קודשא

ברוך הוא ושכינתיה (יאהרונה"י) ברחילו ורחימו (יאהרונה"ה) ורחימו ורחילו (יאהרונה"ה). ליחדא שם יו"ד ה"א ב- ואז"ו ה"א ביחודא שלים (יהו"ה) ע"י ההוא טמיר ונעלם (א"ס ב"ה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לעסוק בתיקון השכינה הקדושה ע"י לימוד בספר ע' תיקוני זוהר תניינא לרבינו הרמח"ל ד'אינון מושח רבו דנגיד מוחקמה סתיקמא (ע"פ סוף תיקון ע', עמוד תקל"ד)

שבהם יזכו ישראל לגאולה שלמה ולשכירת ולהכנת ע' שרי אומות העולם תחת השכינה ולגירוש ולביטול הסטרא אחרא מן העולם ותחזור העטרה ליושנה - "אבן דסלקין לה עד אין סוף" ויתגלה היחוד העליון הקדוש בביאת משיח צדקנו לעיני כל חי

יראו עינינו וישמח ליבנו במהרה בימינו אמן.

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד"

"גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"
"כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה",
"ויהי נועם וגו'".

"רבים הם שיתאספו להתקרב למלך ע"י חיבור זה בזמן שיתגלה להם ואז הס"א תברח ותתחבא עד שתעבור לגמרי מהעולם!" (אלהינו הנביא, תיקון מ')

הורידו יקח! למד דף זה שבידך בכל יום במשך דקה והצטרף לאלפי לומדים נוספים המסיימים ביחד את תיקוני זוהר תניינא של הרמח"ל בכל יום

מחפשים תורמים להדפיס מיליוני ספרים ועלונים של תיקוני זוהר תניינא של הרמח"ל - זוהר הגאולה! ולחלקם למיליוני יהודים בחינם. אין מחשב שיכול לחשב את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן.

"טעמו וראו כי טוב ה' - הדש: אתר ואפליקציה "זוהר לישראל" קריאה משותפת בכל העולם של זוהר של רשב"י וגם של תיקוני זוהר תניינא של הרמח"ל.

הורידו את האפליקציה "זוהר לישראל" / או כנסו לאתר: www.zohar-israel.com

מוקד הפצה של הספר: מכוון רמח"ל רח' קנצלנבולג 73, הר נוף, ירושלים
טל': 02-6535101 פקס: 02-6510821 אימייל: www.ramhal.com

מכון
רמח"ל

להפצה התקשרו:
077-2269437

התקשרו

לימוד בעלון מוקדש לעילוי השכינה ולרפואה שלימה במהרה של שולמית בת סולטנה תח'. העלון מוקדש לעילוי נשמת אליהו הרצל בן מול-טוב ויהודה כהן ז"ל

חלום הרמח"ל

עם ספר פתח אליהו

החלום של כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין
רבי **שלום יהודה גראס** שליט"א
החלום שהלמתי בשבת פרשת ויגש

תחילת 08-8524875

יושלים (התיקון) לחבר כל ישראל, ומהשעה שהזוהר הראשון נשלם, עלתה השכינה להתחבר עם בעלה, מכאן והלאה, סדרים עליונים מסתדרים בתיקון שלם, הכול בגילוי של זה הזוהר שנגלה, וכאשר יושלמו הסדרים להתקן בתיקון הראוי, יגאלו ישראל גאולה שלמה.

וזוהר זה (השני) לא יפסק מהעולם. שהוא בכל יום יתווסף ויתרבה בו, וממנו יתפרנסו כל ישראל, ואפילו מלאכים עליונים יתפרנסו ממנו למעלה ולמטה, ובשעה שתתרבה החכמה בעולם, כמו שכתוב: "כי מלאה הארץ דעה" וגו', יהיו כל ישראל טועמים ממנו כל אחד לפי כוחו וכו'.

זאת ועוד, וזוהר זה יהיה כלול משישים ריבוא נשמות ישראל ודאי. וכל אחד ואחד ימצא חלקו, ואתה (הרמח"ל) תהיה הכולל (לצורך) כולם. וכך (הזוהר הזה השני) יתחדש בכל יום וכו' וכו', אשרי חלקם של ישראל בזכותך בעולם הזה.

והנה אברהם סבא הסידיא בא, פתח ואמר, רבי רבי, אשרי חלקך, שעליך כתוב: "מקימי מעפר דל" וכו' וכו'. ואתה הוא המקימ לה (לשכינה) מהעפר בשעה שנמצאת בחיבור שלך, חיבור זה הוא (מכוח) הזוהר הקדוש השני וכו' וכו'. והכל נעשה על ידך בכוח הזוהר הזה שלך, ימשיח בן יוסף שהוא בצדק וכו' וכו', והמשכילים יזהירו וכו'. רשב"י בתחילה ואתה בסוף, שניכם צריכים לחזק וכו' וכו' (את השכינה) אשרי חלקיכם בעולם הזה. והנה רעיא מהימנא בא, פתח ואמר: רבי רבי וכו'. במלך המשיח כתוב: "ונחה עליו" וכו' וכו', רשב"י בתחילה ואתה בסוף, תתחזק ביותר זה לפי הכח שיתווסף למעלה, שהיה בהתחלה, הזוהר (של רשב"י) נעשה לפי הגלות, ובזמן הזה (הזוהר שלך) לפי הגאולה. וכפי שיתחזק הזוהר למעלה, כך יתחזק הזוהר שלכם למטה, לכך: יזהיר וכו' וכו'.

(הצרת הרב שריקו למאמר זה - במאמר זה ישנם ארבע נשאים עיקריים: רשב"י הוא בשירותא הרמח"ל הוא הסיניא; חכמת הקבלה היא סתומה לרוב; זוהר הרישב"י הוא לא נשלם, והשלמתו על ידי זוהר הרמח"ל; זוהר הרמח"ל נעשה ע"פ הגאולה (לפום פורקנא), והוא בחינת רוחו של משיח.)

וכבר יצא לאור כעת 100.000 דפי הזוהר - התיקונים החדשים לרמח"ל" המחולק, שכל עם ישראל ילמדו ויסיימו בכל יום עשרות סיומי תיקונים חדשים להרמח"ל.

ראיתי את המלאך הקדוש הרמח"ל זיע"א,
ובידו הקדושה ספר זוהר וכתוב שם פתח אליהו והסתכלתי בוזה ואמר לי שאם ילמדו הספר הזה יבוא משיח, ונענית לו נעבוד ביחד תיכף ומיד ממש, אסור לחכות. ונעלם. והנה סיפורי לאחד ממזכיר הרבים הגדולים של מפעל הזוהר העולמי שלומד בבית רמח"ל בירושלים ואמר שיש ספר שנקרא "תיקונים החדשים לרמח"ל" מתוך ספר זוהר "תניינא" של הרמח"ל שעדיין לא התגלה.

(באחד הפרשיות המעטות שנמצאו מתוך "זוהר תניינא" פרשת "ויצא" מתוך הספר החדש של הרב מרדכי שריקו - מכון רמח"ל "זוהר תניינא" חלק א' לרמח"ל - עמוד 61/5)

"והא אליהו נביאה מהימנא אתי, פתח ואמר, רבי רבי, זכאה הולקך דכלהו רזין עלאין מתגלין לך... (המשך בארמית)

תרגום בלשון קודש: והנה אליהו הנביא מהימנא בא, פתח ואמר, רבי רבי, אשרי חלקך שכל הסודות העליונים מתגלים לך, ואין נגזר ממך, שכל השערים נפתחים לפניך, ודאי. אשרי חלקך שהאיילה - (השכינה) לא נכנסה לפני המלך מיום שנחרב בית המקדש כמו שהיא נכנסה עכשיו בזכותך, חרץ מזמן אחר בימי רשב"י - בוצינא קדישא. "המשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" - אלו רשב"י וחבריו. אבל "המשכילים" שניים, אחד רשב"י המאור הקדוש, ואחד - אתה החסיד הקדוש. לרבות שאר החברים, יזהירו כזוהר הרקיע - בשני ה"זוהרים" האלו. כל אחד ואחד בוורה שלו, הכול עניין אחד, אחד-ורשב"י, (סוד ההתחלה ואחד - הרמח"ל, סוד) הסוף. רשב"י פתח השערים בזמן שהיו סתומים, שעד אז, החכמה הייתה סתומה בעולם ולא נתגלתה אלא לאחד או לשניים בכיסוי (היינו בדרך משל), ורשב"י פתח שערים, באלו שערים מדובר? של הרקיע בודאי, משם יצא הזוהר שלך שהוא נקרא "זוהר הרקיע", ושם נמצאים סודות עליונים מכח אותו האור העליון, ובו נעשה הזוהר שלו - הזוהר הראשון, וזוהר זה לא נשלם, אלא יצא מה שיצא, ובו הוא העולם עד עכשיו שנשלם גילוי הזוהר, ועל ידו נעשה זוהר זה. - השני, שבו

להפצה התקשרו:
077-2269437

מרא דארעא, דישראל

החלום עם מרן הבית יוסף ומרן עובדיה יוסף זיע"א:

שחיטת בית יוסף - הבדצי"ם והסכינים בו יבואר: סוד הקשר הנעלם - שחיטה פגומה וטבח יהודים

1. הידעת? שמרן הבית יוסף היה מרה דאתרא ("אדון המקום") של ארץ ישראל, וכולם נהגו ע"פ פסיקותיו?
2. הידעת? שכל ארץ ישראל נהגו לפי פסק מרן הבית יוסף?
3. הידעת? שבארץ ישראל חתמו מאתיים גדולי ישראל שצריכים לשמוע לפסק מרן הבית יוסף.
4. הידעת? שיצאה בת קול מן השמים, שכל בני ארץ ישראל ילכו לפי הפסק של מרן הבית יוסף?
5. הידעת? שלפי פסקו של הבית יוסף הריאה של הבהמה צריכה להיות חלקה בלי שום סרכה?
6. הידעת? שלפי פסקו של הבית יוסף [ושאר פוסקים] הסכינים צריכה להיות בלי שום פגם?
7. הידעת? שנוהגים עמכם בערמה, נאומרים לכם שהולכים לפי הבית יוסף, ולא היה ולא נברא! ורק משתמשים בשם של הצדיק הקדוש, לעשות כסף, כמו שהשתמשו בארצות הברית בשם של רבינו הקדוש מסאטמאר זיע"א, אע"פ שלא נתן שום הכשר!
8. הידעת? מה היה עונשם של האשכנזים בשנת תרפ"ז? שיצאו עם שחיטה חדשה, נגד פסק הבית יוסף, והכשירו הסרכות, ולבסוף כל ירושלים אכלו בשר גמלים? הידעת למה?
9. הידעת? למה יש בתל אביב יותר מ-10,000 יהודים חרדים שעזבו את הדת? וכמה יש בירושלים ובבני ברק, ועוד?
10. הידעת? מה שכתוב בשו"ת דברי חיים (יו"ד חלק א' סי' י') שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה - שלוש וחצי מיליון איש ועזבו את דרך היהדות רח"ל? בלי האינטרנט.
11. הידעת? שכל כוחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות! שהיו שוחטים קלים, ומוזה נולד עמלק הגרמני, שהיה בבחינת מדה כנגד מדה, מפני שלא השחיתו הסכינים נבדעי - דבר שגרם להסתלקות של הקדושה ונפילה אל הס"א והקליפה, ובכך חידד והשחית את החרב של הבעל דבר, שהוא שר של עמלק. ועל ידי זה היה בכוחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל (דרשות הגר"ש בשם כ"ק מרן האדמו"ר מהר"א מבעלזא זיע"א), בלי האינטרנט.
12. הידעת? שהגר"א בנסיעתו לארץ ישראל, לפתע עצר, ולא בא לארץ ישראל, מדוע?
13. הידעת? שמלחמת העולם השנייה פרצה, בגלל שיצאו נגד הבית יוסף בארץ ישראל, והאכילו סרכות נבילות וטריפות וזה נמשך עד היום הזה? - זאת אומרת, על פי שני עדים יקום דבר 1. מרן הבית יוסף 2. כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א מבעלזא זיע"א, [ראה סעיף 11].

08-8524875

מחבר: הרב יוסף יוסף זיע"א

הרה"ק אב"ד ישיבת חסידי חסידי

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח"ב יהודה 50, בת ים

ט"ו 580454064

33 תרמו אל מפעל הזוהר העולמי והיו שותפים לחלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים כחינם

www.ha-zohar.info - 0527651911, 70

מרא דארעא דישראל

סיפור החלום:

ראיתי בחלום את מרן הבית יוסף רבי יוסף קארו עם מרן עובדיה יוסף זיע"א.

מרן הבית יוסף אומר לי, כי כל מלחמת העולם השנייה, הייתה בגלל שבארץ ישראל פסקו (כפי שיפורט בהמשך) כמו מרן, ותתמו על זה מאתיים גדולי ישראל, והייתה גם בת קול, וכל בני ארץ ישראל הלכו לפי הבית יוסף, (יפורט להלן)

כי מרן הבית יוסף היה קרא" (מאָרְאָ מִתּוֹ אֲדוֹן הַמְּקוֹם) של ארץ ישראל, וכולם נהגו לפי פסקיו, ולפי פסקו של מרן הבית יוסף צריכה להיות הבהמה גלאט כשר, בלי שום סרכה"י

א) ראה מסכת שבת קל. עירובין צד. פסחים ל. שו"ת הרשב"א א, רנג.

ב) [ראה ספר "סדר קליפת הסריכות" בספר הבד"ץ והסנינים דף 206 - ראה עוד שם דף 211], ונסיים בדברי הגאון שר התורה מוה"ר שלמה קלוגער זצ"ל, שכתב בספרו "טוב טעם ודעת" חלק א' בפתחי שערים, אודות השוחט רע מעללים מק"מ בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו מהשחיטה, וזה לשון קדשו: "ללמד דעת לדורות אולי יודמן עוד למעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תח"י בעליה בשני עולמות. והואי כד שכיבנא יפוק לקרמנא זכות זה מיום שביערת הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויבך ה', ועלינו יערה רוח ממרום", עד כאן לשונו. ובדאי אם היו ממשולים תחת מלכות בית דוד, בזמן שצדיקים היו שולטים ולא היה עולם של הפקר, ואם נמצאו ממשולים של חלב תחת הנהגתו של המהרש"ל ז"ל ושאר גדולים שבימינו, וכן בדורות שאחר כך תחת הנהגת גדולי עולם, וכל ההמון חרד בלי הפקרות, למה לא יוכלו להימצא ממשולות גם בימינו בעולם של הפקר מקום זייפנים ורמאים וקלים וריקים אשר אין לשום אדם שליטה עליהם, ומי יאמר להם מה תעשה.

ועל כן להנצל מהם צריכים להיות מאד זהירים שלא לאכול חלב ודם. ולכן עדיף מאד לא לאכול כלל בשר בהמה. (פלא יועץ ערך בשר, טרף, שוחט). והגאון הריב"ז אמר שלא יהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח. ואי אפשר לאכול בשר בהמה כשר עד ביאת משיח צדקנו. (כ"ק האדמו"ר מקאשוי זצ"ל).

מודה כנגד מודה לא בטלה
(מוד"ר בראשית ט' יא)

הצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע:
כל כוחו של הרשע הגרמני ימח שמו
בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות
שהיו שוחטים קלים ומצה נולד עמלק
הגרמני, והיה במדה פנגד מדה מפני
שלא השחיתו הספינים פדבעי, השחיתו
את החרב של הבעל דבר, שהוא שר
של עמלק, ועל ידי זה היה בלחו לשחוט
מיליוני יהודים רח"ל. ובאותם הרפכות
שהובילו את הבהמות הלא פגולים,
להאכיל את כלל ישראל פגולים, פעבור
עשרות שנים - הובילו בהם את אחינו
בני ישראל, למחנה ההשפמה
אושוויץ, ובאותו המקום שהיו
השחיתות של הבהמות היה אחר פג
מחנה ההשפמה.

מרא דארעא דישראל

בשר גמלים] ראיתי השנים תרפ"ז בחלום [מה שנדפס בספרי - וכשמצאתי נזכרתי מה שראיתי בחלום]. ומה השייכות למלחמת העולם, שבגלל זה נגזרה גזירת העונש ששחטן 6 מיליון יהודים, כי כל ישראל ערבים זה לזה. [ואכמ"ל].

בנוסף לכך הראו לי בחלום, שאפילו אם השחיטה הייתה כשירה, אז היא גם טריפה, מטעם השגת גבול, והראו לי מה שכתבתי כבר בספרי נפש ישעיה, [והעתקתי בתוך הספר]. כמו כן, גם התגלה לי שהגר"א בנסיעתו לעלות לארץ ישראל, פתאום התעכב בגלל שנוכר שבאיזה שהיא הלכה מהלכות התלויות בארץ, שסובר לא כמו מרן הבית יוסף, ולא יכול להיות בארץ ישראל וינהג שלא כהבית יוסף, כי הבית יוסף מרא דאתרא, לכן החליט לא לבוא לארץ ישראל. [הבה נתבונן בדברי רבינו הגדול הגר"א ז"ל. הגר"א שהיה כאחד מן הראשונים וכל רז לא אניס ליה, עד שגדולי ישראל העידו עליו שהיה נהורא דמשיח בן יוסף, וכך כותב עליו בעל ה"מנגלה עמוקות" ומביא את דברי הראי"ה אשר "אחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור הוא לגלות רזי התורה למי שראוי ליה, וליכי אומר לי בבירור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש משמיא נחית הה"ג הגר"א ז"ל לגלות לנו את התורה מנגלה ומנסתר" (תולדות יצחק על ביאור הגר"א לספר ציריה חלק ב' תרבי"ד דף ק"מ ע"ב - קמ"א ע"א), אף על פי כן לא היה יכול לבא לארץ, ולנהוג בשונה מפסקו של מרן הבית יוסף].

חקרתי רבות, על מנת לדעת מה בדיוק ארע לפני כ-90 שנה, כשעשנו את השחיטה האשכנזית, נזית, ולא מצאתי עד ששמצאתי מקום אחד, וגם להבחיל"ח מרן עובדיה יוסף זיע"א כתב והאר"ך הרבה בזה, והעתקתי מה שכתוב בזה, ושם מבוואר הדיק היטב כל הענין. גם הועתקתי קונטרסים מרה שהדפסתי מזמן על גודל המכשולות שבארצות.

כלל, ובאו האשכנזים ועשו בית דין חדש, ועשו שחיטה אשכנזית, והדבר הראשון שהתירו הוא את הסרכות, [ראה ספר "סדר קליפת הסרכות" בספר הבד"ץ והסכנינים דף 206 - ראה עוד שם דף 211] והתחילו להאכיל נבילות וטריפות. [וכמו כן בסכנינים].

והרבה גדולי ישראל יצאו נגדם, אבל השטן נצח, והאשכנזים התירו תיכף אחוזים גדולים, כי אצלם עשו הכל גלאט, עד שהערבים לא רצו לתת לשחוט לספרדים שהלכו לפי שיטת הבית יוסף. [כי מובן מאליו שאם הספרדים הכשירו אחוז אחד, או שתיים, והאשכנזים התירו 60-80 אחוז בודאי לא רצו לשחוט לספרדים, וכמוכח, שאם כן שחטו, עלה להם הון תועפות]

ובמקומות, שהקחזיר לספרדים, למשל עלה עשר לירות, לקילו, עלה הבשר של האשכנזים חצי לירה לקילו, וכולם התחילו לקנות אצל האשכנזים, ורק יחידים שאחוזו עוד בפסקו של מרן ז"ע. [חשבון הכסף לא מדויק, רק על דרך משל- להבנה]

הערבים לא רצו לשחוט לספרדים, אלא רק אם משלמים להם הרבה כסף, וכך השטן נצח, ויצא העגל הזה.

גדולי הרבנים אז הרעישו מאוד על זה, וצעקו בקול רעש גדול ובתשובות נגדם, אבל מי יאכילנו בשר [טרף] - ניצח.

סך הכול התירו נבילות וטריפות לפי מרן הבית יוסף זיע"א. [ראה ספר "סדר קליפת הסרכות" בספר הבד"ץ והסכנינים דף 206 - ראה עוד שם דף 211].

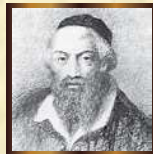
וראיתי בחלום, איך שנענשו ואכלו בשר גמלים וחמורים זמן רב, ונדפס אז בספרים כל זה, וגם הועתקתי את הסיפורים האלה, בספרי נפש ישעיה, מספר גבול ראשונים מזכרת משה, [ראה בספר הבד"ץ והסכנינים (דף קס"ב), איך שבשנת תרפ"ז נמשלו האשכנזים ואכלו בירושלים

מרא דארעא דישראל

שחיטת הבית יוסף

הספר נכתב בהשראת חלום בו התגלה אלי מרן הבית יוסף, בעל שולחן ערוך רבי יוסף קארו ז"ע א, עם מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, בו הם פונים אלי עם הוראות להדפסת חיבור זה, ומושיטים לי שטרות כסף ביד למימון הדפסתו. חיבור זה, עוסק בתוצאות הקשות, מידה כנגד מידה של טבח יהודים, בעקבות שימוש בסכיני שחיטה פגומים, ומכשולות בהסכמות. - מאחר והוי הרבה מניעות להוציאו לאור, הדפסת החיבור התעכבה, [ולא נגמרה בשלמות - ואקוה בע"ה לגמרו בקרוב בחלק ב], ואני רוצה לעכב יותר הדפוס. ואני תקווה שהיבור זה יהיה כמסר נוקב המצריך לשינוי עמוק ומהותי בעניין כשרות השחיטה בארץ, ובעולם כולו.

רבי משה איסרליש
הרמ"א - חיבורו ההלכתי "המפה",
(ה'ד"צ - ה'של"ב)

רבי יוסף קארו הרמ"ח - ה'של"ה
השולחן ערוך, הבית יוסף, מרן
והמחבר. עסק גם בקבלה

לעניין מיעוד ומשמוש בסכירות הריאה, מוחלפת השיטה, מרן המחבר מחמיר, והרמ"א מקיל

וזה לשון מרן עובדיה יוסף ז"ע ביביע אומר (חלק ה' יו"ד סי' ג' ע"מ קנז-קסא): ... והנה ידוע מה שכתב בתשובה מאהבה [רבי אלעזר פלקש (1754-1826), תלמוד הנודע ביהודה] חלק ג (סי' ש"ב) בשם רבינו הגאון מהר"י לנדא [מהר"י לנדא - רבי יחזקאל לנדא (1713-1793)], מגדולי הפוסקים האשכנזים בדורות האחרונים, חיבר שו"ת נודע ביהודה], בעל נודע ביהודה זצ"ל, כי הנה ברוב השולחן ערוך דעת מרן המחבר להקל, והרמ"א מן המחמירים, ולעניין מיעוד ומשמוש בסכירות הריאה, מוחלפת השיטה, מרן המחבר מחמיר, והרמ"א מקיל, והלוואי שהיו חכמי ישראל מסכימים להיפך (כלומר: שיסכימו לפסוק בכל מקום כדין מרן המחבר). כי רבו המכשולים בעונותינו הרבים ע"י קולא זו, מה שאין כן בכל הקולות שזכר מרן המחבר השולחן ערוך, אלא שכבר קבלנו הוראות הרמ"א. עד כאן. [וראה בספר שחיטת בית יוסף הבה"ץ והסכינים דף 216].

נתן אדלער ז"ע, אמר "למה משיח לא בא
שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח
ישראל בנבילות וטרפות רח"ל. - ובספר
בגולה... ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה
אדלער רצה לפסל השוחטים דפראנקפור
לשורה על שוחטים פסולים בסוד על
משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו
אברהם כתב: וזה היה סוד ירידת הבעל שם
ב"ע"ם" תצדד אר"ץ, ראשי תבות: זביחה

בספר דרך הנשר כתב שהצדיק הקדוש רבי
בשנת הפתח"י שהיה פידוע שנת הגאולה,
בנדאי יבא, בגלל השחיטה שמיאכילים את
"האבי"ב" [ראשי תבות אחינו בני ישראל
סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן
רט דמיין, ולהכניע אותם בסטרא אחרא
הרבה תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא
רודפים מצבים והוצרך לברוח. ובס' ברפת
טוב הקדוש לעלמא הדין ורמזו על זה
ערויבו מקנאות.

בדא יפקון מגלותא ברחמי

להצלחת כל עם ישראל ולביטול הגזירות

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

יחד כל שבטי ישראל

מפעל הזוהר העולמי

050-4134669

צניעות וקדושה

050-4133475

גילויים מדהימים בעניני

הכשרות - כל מה שלא רוצים שתדע

050-4119623

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:

לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י בנא"ו ק"י לאקמא שכינתה מעפרא, ולעלוי שכינת עינא עם הבנים שמחה, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם פל ישראל. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה לנשמת פל התנאים הצדיקים המתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי. יראה אל עבדיך פעלך ותדרך על בגייתם.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהָנָהּ מְקַדֵּשׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד
תַּקוּן ל' וּמְצַטְרֵף ל' - מִלְיוֹן לִוְמֵדֵי
הַדָּף הַזֶּה נִחְשָׁב כְּאִלוּ לְמִדַּת

1.5E+26= (1,500,000,000,000,000,000,000,000)

דפי זוהר הקדוש!!!

ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, פי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזהר כל יום (תיקון מ"א).

על פן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שיעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמוד זוהר הקדוש - דקה אחת עם הצבור.

למדו בכל יום מדף הזה תקונו ל' וקח תזכו בדקה אחת לשמח את השכינה הקדושה ולזכות לזכיות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתך"

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ט"ו 580454064

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם, וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בדקה בלבד
לע"נ האדמו"ר הקדוש ציס"ע רבי שלום איפרגאן זצוק"ל לע"נ הרבנית אשת חבר טורא אסתר בת פרחא ע"ה

37 תרמו אל מפעל הזוהר העולמי והיו שותפים לחלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים כחינם

טל: 0527651911- www.ha-zohar.info

באור רי"ם נחום) * זוהר בלשון הקודש א. מ-ל"ב נתיבות חכמה. ב. ורוח היא השכינה המנשבת על אותם שמתעסקים בתורה. והקול זה קוב"ה המצטער על שכינתו. ג. שסתומות עיני שכליהם; ד. וגם אטומים לבם מלהתבונן!

ה. עשב השדה, מאכל בהמה, וכתב הגר"א, רוצה לומר דאין מי שיענה לה (למשכניה)... בעקבות משיחא... "ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך". ו. לטובת נפשם ולהנאתם, ואינם מתכוננים לכונה השלמה הזאת, ולא מבקשים על עלוי הכבוד וגאולתן של ישראל. שהרי אי אפשר לכבוד העליון להתרבות אלא בגאולתן של ישראל וברבוי כבודם שזה תלוי בזה באמת! (רס"ז). ז. ובאילנא דתני ע"פ הגר"א שאלו הם שעושים את התורה 'ב'פשה' שרצונו לומר 'ב'פשה'. ועל ידי זה 'ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו וכו'" דהיינו שבהתרשלותם מלעסק בחכמת הקבלה הם פוגמים בכבוד התורה, ולכן מעלה הקדוש ברוך הוא עליהם בחינה של בטול תורה דבגיניה כל הצרות הללו באים. כמו

שאמרו בשבת (לג): 'בעוון כטול תורה חרב ובזה רבה, ודבר ובצרת בא, ובני אדם אוכלין ואינן שבעין... דכתיב: 'והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית' ואין ברית אלא תורה שנאמר: "אם לא בריתי יומם ולילה". ה. כתב בפסא מלך (שם),

כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענישם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה, מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה. ט. באר לחי ראי, עקר תקון השכינה על ידי עסק התורה הוא בלמוד חכמת הקבלה, נמצא אם כן שאלו שלומדים רק פשטי התורה נראים שאין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה! ובבאור הגר"א פונת המאמר לרמז שהשכינה כפיכול 'ישנה' בזמן הגלות כאשר התורה שב'על פה שלומדים למטה היא בלא דוין דאורייתא. י. הבאורים מס' באור הגר"א, פסא מלך, באל"ר, הסלם בהקדמה לספר הזוהר, מתוק מדבש, אילנא דתני.

סוד המשיית - תקון ל'

הנתיב השני *^א, ורוח אלהים^ב מרחפת על פני המים (בראשית א ב), מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח הוא נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הוא נעשית קול, ותאמר כך: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי תלבי, קומו והתעוררו אל השכינה שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא ביניכם. וסוד הדבר - קול אומר קרא, (ישעיה טו ה), כמו קרא נא ה'ש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הכשר חצירי, תכל הם ככהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו בציין השדה, כל החסד

שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים! באותו זמן ויזכר כי כשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעני החכמה, שהיא 'ממנה, ונשארת ב' יבשה', אוי להם שגורמים עניות וחרב ובהו והנין ואכזר בעולם, והרוח הוא שמשתלקת היא רוח המשיית, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת וראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

סוגיה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקון ל', שהוא אחד משבעים התקונים שכתב אור העולם המנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה. - ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה: ירום מזלו, יצליח בכל דרכיו. שלום בית, זיווגים הגונים. יזכה לשפע רוחני וגשמי. כל אויביו יפלו תחתיו. זוכה ומתקן נפשו ורוחו ונשמתו. יזכה ליראת שמים. יזכה לאריכות ימים ושנים עם בניו. יזכה לעולם הבא, ועל ידו תבוא הגאולה ברחמים גדולים (סו"ה).

תקון ארבעים ושלש

קרא לו מקוה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מפסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד כראוי (כל אחד הוציא למינו).

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתבטל מפריה ורביה, כאלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה פרכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחרב ויבש, (שם ה), באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צוחים הננים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב (משלי א כח) אז יקראגני ולא אענה.

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחקמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בנדאי כאלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר ומאותו גן. אוי לו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנחשב לו כאלו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עני בעולם וארץ הגלות.

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא וכו' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר: אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש

אנחנו רוצים בדחיפות להדפיס מיליוני עותקים תיקון מ"ח לל"ג בעומר, המעוניין להשתתף ולזכות לזכויות עצמות "עין לא ראתה אלוקים זולתיך. טל: 0527651911. **התיקון מ"ח נחלק בחינם - בקשת התורם:** שילמוד לכל הפחות פעם אחד במירון בציון רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. ומי שזוכה להיות במירון בל"ג בעומר - מתבקש ללמוד את התיקון בל"ג בעומר. **השכר שמקבל כל אחד ואחד מהחצי מיליון לומדי התיקון בל"ג בעומר במירון (0)**, זמן אמירה עם הביאור 5 דקות - מכיון ששעה לימוד זוהר [בחול] עולה לשנה לימוד פשט, 5 דקות לימוד זוהר עולה לחודש לימוד פשט. - **זכור! שעה זוהר בשבת = מאה מיליון שנה תורה.** (פּסָא מְלָךְ, הַר"ם הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אָבוֹת דְר' נֶתָן), **כפול 1000 שרי נפתלי (זוה"ק), כפול מנין עוד אלף (זוה"ק יוצא), במירון כפול אלף (תיקו"א, הה"ש), יוצא בשעה - 50,000,000,000,000,000,000,000,000** יוצא 50 קוואדריליון שנה תורה לימוד פשט, ולפי הבאמ"ח יוצא עוד 50 קוואדריליון 50,000,000,000,000,000,000,000,000 כפול 50 קוואדריליון 50,000,000,000,000,000,000,000,000. ולפי הס"ח עוד כפול 15 מיליון כנגד 15 מיליון יהודים שיש בעולם.

החשבון הזה אם לומדים זוהר שעה במירון חצי מיליון אנשים. ואם לומדים 5 דקות תיקון מ"ח יוצא אותו חשבון בחודשים, כלומר, שעה בשנים, 51 דקות בחודשים. - חמשה הראשונים שיאמרו לנו את השם למספר הזה, יקבל מתנות ספרים על הזוהר בסך 360 ₪. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בעלונים 50-91]. - **זכור! הרשב"י נקרא שבת,** (אידרך) וביום ההילולא שלו נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, בואו כולנו ונעשה רצונו ונלמד תורתו, (גיטין סז). הרשב"י ימליץ עליך זכות, ותעלה תפילותך ברצון לפני הקדוש ברוך הוא.

קריאה קדושה לאחינו בני ישראל

אנא חושו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפילה, ולימדו זוהר הקדוש [ברוך שמיה - ויהא רעוא וכדומה], בציבור, ואחר כך תאמרו קדיש על ישראל, כי הלימוד המועט הזה עתה חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שבית המקדש היה קים (זהר ח"ב לח).

זכור! דקה אחת לימוד זוהר הקדוש (בחול) בציבור הוא כמו ששה ימים במנין (זוה"ק יוצא) כפול אלף = 6000 ימים לימוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600.000 ימים ובשמחה כפול 1000 = 600 מאות מיליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלף. 600 מיליארד ימים תורת הפשט. (פּסָא מְלָךְ, הַר"ם הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אָבוֹת דְר' נֶתָן). ואם זה בירושלים כפול 10 יוצא 6,000,000,000,000,000 = שש טריליארד ימים תורת הפשט. ואם זה בכותל המערבי כפול 1000 (זוהר יוצא). זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר כנגד כולם. כל מי שיש לו מוח בקדקדו יתפוס להיות הראשון לארגן המנין ויקבל שכר כנגד כולם. היעלה על דעתך שבדקה של לימוד הזוהר אחרי התפילה אתה יכול לזכות לעולמות נצח עין לא ראתה.

**הדיסקים להשיג
אצל הרב ברדה
054-4577956**

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ"ח מספר תיקוני הזוהר, שהוא אחד משבעים התיקונים שכתב אור העולם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלל: ירום מזלו ולא יחמוטט. נצליח בכל דרכיו. לא יבוא לידי חסרון מים וצניעות. כל אויביו יפלו תחתיו. לא יראה מיסת בניו. וזכה וימסכן נפשו ורחו וינשמתו. בחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל המדות והפגיות) מתרחקים מסונו. יצבל מוקפה לא טהור. מועיל מאד למסן את עיניו פנים הפניות. ובפרט באותו היום. לא תחלה במחלות הנפילות. יזכה לדיעות שמיים. יזכה לאריכות ימים ושנים. יזכה לעולם הבא.

לזן בבת אחת, מאן דאעקר חפין מאתריה ואנח ליה
לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דמיני
דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכרה, מאן
דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח
לה ברשו אהרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרים
לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו
בארעא נוכרה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן
דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכרה,
שבתא" איהו טחול, חמ"ה אתתא בישא מרה,
שבתא" עליה אתמר והבור רק אין בו מים, מים אין
בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו דעב וצמאון
וגניח והספד וחשוכא וקבלא, ואיהי גלוהא
לישראל. וצריכינן לישראל למעבד לה שנוי בכלא והא
אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכר
לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברכת, כגוונא
דשפחה דאכרהם דאתמר בה מפני שרי גברתי אנכי
ברחת. טחול עלה אתמר של נעליה מעל ורגליה, נעל
מטונף דמפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא, דא שבת, ועליה אמרת
שכינתא פשטתי את בתנתי איכבה אלכשנה,
רתיאתי את רגלי איכבה אטנפם, וגנין דא צרוד פר
נש בשבת לשנווי בלבושין בשרנא במאכלין, וצרוד
למהו מוסיה מחול על תקדש, וכל המוסיה מוסיפין
ליה נפש ויתרה בשבת. וכל הגורע גורעים לו אותה
נפש ויתרה חס ושלום, וכל המוסיה מוסיפם לו נפש
ויתרה בשבת.

בראשית, תמן תר"י תמן שב"ת, כגוונא דא
בראשית ב"רא שנת": ואינון תרי
שבתות, עליהו אתמר ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת וגומר, תרין זמנין ארברי הכא
שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מאי
לדרתם, אלא ופאה איהו מאן דעביד לזן דירה
בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע
דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין
תרוייהו עליה, חר לאמלאה ליה וחד לאתמלא
מיניה. בני ישראל אינון תרין בליין נצח והוד, בני
דישראל סכא עמודא דאמצעותא, תלת שביעי
שביעי שביעי אליון תלת אבהו, ענג שבת ונ"הר יוצא
מעד"ן להשקות את הג' ונהר, אית נהר ואית נהר,
אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל
קרומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה
אלהים וולתה, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה
דאיהו א', ואעבר בין אפא ואימא, ואזיל חמש מאות
שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא
דאיהי שכינתא תתאה. וכפאה איהו מאן דנטיר דירה
לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן ציבוי דטחול,
וכעם דמרה דאיהו נירא דניהפם, דעלה אתמר לא
תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא
ודאי דכל מאן דבעים באלו אוקיר נירא דניהפם,
ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים
מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם
ועשרה לחנה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, וגנין
דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאליון
מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.
יצאית השבת שמים. אינון עוקרה ותנחה, דעביד

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:
(דברים י"ט) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תסת וישאל כי הניני מושעך
ברחוק ואת ורעה מארץ שלום (כח של נשמת השבויים שבואה, תהיו לקדושה) ושב
יעקוב ושבט ושאנו ואין מתרדי: (תהלים י"א) תאל תמים ורבו אמרת (כח
שמחלה ה-מארת שגוריה בעניונית, תהפך לאצרת) ה' צרופה מן הבל תחסיס בו:

סדר פתח אליהו

(תיקוני זהר דף י"ז ע"א)

הקדמה: ישוראל ה'קדושים ו'בלם ה'מה יודעים כי בלי למוד האוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. - ובשואה האימה רחמנא ליצלן שררו לחיים אלו שהיו רגילים לאמרו כל יום בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שפחו גדול מאד, (עדות ג'עקב). - ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע מדברי האריז"ל. וכל אחר יעורר את חברו שיאמר תפלות אלו, וזה רק כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל רכיבי ה' יתברך שמו, ויזכה לישבר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד תפלות אלו, שהלומד זוהר הקדוש שעשה אחת בחול כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליין שנה תורה, (כפיא מלך, הרי"ם הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), כי אמירתו לגבוה, ובלמוד בעשר דקות יעלה לו: בחול כמו כשבע עשרה אלף שנה תורה, ובשבת: יזכה ל-כשבע עשרה מליין שנה תורה. וברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" על ידי שתזכה לחברה, כל השובר הולך גם אליה. וכאשר כל ישוראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכותיך ובפרט שבזהר הקדוש (פ' וצא קס"א). כתוב: כל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד בידוע על עשרה ביה שכינה שריא, ובכך מחשבים לה כל מנין יהודים כמו אלף. ומי יוכל לחשב את גודל השובר הנצחי שיש לה מקד בן דארות! ובדאי תזכה לאריכות ימים.

טוב לומר תפילת אליהו הנביא זכור לטוב הנזכר בריש תיקוני הזוהר

(ס' ר' שבי מראשקוב בשם הרמ"ק). בכניסתו לבית הכנסת הלא מראש יביע אומר פתיחת אליהו הנביא

זכור לטוב מתיקונו, אשר קיבלו רבנן קדישי שהיא מסוגלת לקבלת התפילה (הזוה"א במורה באצבע)

באלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן אינון אזלין בסדרן, חד אריה, וחד קצר, וחד בינוני, ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לה, לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סטרא, לבושין תקינת לון, דמנייהו פרוזין נשמתין לבני נשא, ובמה גופין תקינת לון, דאתקוראו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון, ואתקוראו בתקונא דא, חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, תפארת גופא, נצח והוד תרין שוקין, ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה. חכמה מזוחא איהו מחשבה מלגן, בינה

ויהי נעם ארני אליהו עלינו. ומעשה דינו כוננה עלינו. ומעשה דינו כוננהו, [ב' פעמים]

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר: רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן, אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא בך כלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרינן לון עשר ספירן, לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין, ועלמין דאתגליין, ובהון אתכסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון, ומיחד לון, ובגין דאנת מלגאן, כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר, אתחשיב ליה

לְבָא וּבָה הֵלֵב מְבִין, וְעַל אֵלֶיךָ תִּרְיָן
בְּתִיב (דברים כט כח) הַנִּסְתָּרוֹת לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ, כְּתוּב עֲלֵינוּ אִיהוּ כְּתוּב מִלְכוּת,
וְעַלֶּיהָ אֲתָמֹר (שעפיה מו י) מְגִיד מִרְאשִׁית
אֲחֵרִית, וְאִיהוּ קוֹרְקִפְתָּא וְתַפְלִי, מִלְּגוֹ
אִיהוּ יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח
אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִיּוֹ דְּאֵילְנָא בְּרוּעוּי
וְעִנְפוּי, כְּמִיָּא דְּאֲשָׁקִי לְאֵילְנָא, וְאֲתֵרְבִּי
בְּהֵהוּא שְׁקִיּוֹ. רַבּוֹן עֲלֵמִין, אֲנִתָּה הוּא
עֲלֵת הַעֲלוֹת, סַפְתָּ הַסְּבוֹת, דְּאֲשָׁקִי
לְאֵילְנָא בְּהֵהוּא נְבִיעוּ, וְהֵהוּא נְבִיעוּ
אִיהוּ כְּנַשְׁמָתָא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
לְגוּפָא, וּבְדָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא
מִכָּל מַה דְּלֵגוּ וּלְבָר, וּבְרָאתָ שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא, וְאַפִּיקְתָּ מִנְהוֹן שְׁמִשְׁא וְסִיְהָרָא
וּכְכַבְיָא וּמְזֹלִי, וּבְאַרְעָא אֲלֵמִין וְדִשְׁאִין
וּגְנִתָּא דְּעֵדוּ וְעִשְׂבִּין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְנוֹיָן
וּבְנֵי נֶשָׂא, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלֵמִין,
וְאִיד וְיִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלֵמִין וְתַתְּאִין, וְאִיד
אַשְׁתַּמוּדְעָאן מִעֲלָי וְתַתְּאִי, וְלִית
דְּיַדְעָ בְּדָ כֻּלָּ. וּבַר מִיָּדָ לִית יַחֲיִדָא
בְּעֲלָי וְתַתְּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתַּמוּדְעָ אֲרוֹן
עַל כֻּלָּא, וְכָל סְפִירָן כָּל חוּד אִית לֵיהָ שֵׁם
יְדִיעָ, וּבְהוֹן אֲתַקְרִיאוּ מְלֹאכְיָא, וְאַנְתָּ
לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעָ, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא
כָּל שְׁמָהוּ, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכֻלְהוּ,
וְכַד אֲנִתָּ תִּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשׁוּתְאַרוּ
כֻּלְהוּ שְׁמָהוּן כְּגוּפָא כֻּלָּא נִשְׁמָתָא. אֲנִתָּ
חַפְיִים וְכֻלָּא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא, אֲנִתָּ הוּא
מְבִין וְכֻלָּא מְבִינָה יְדִיעָא, לִית לָךְ אֲתֵר
יְדִיעָא אֲלָא לְאַשְׁתַּמוּדְעָא תוֹקְפֹד
וְחִילָךְ לְבְנֵי נֶשָׂא, וְלֹא חֻזְאָה לֹון אִיד
אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא בְּרִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹן
צָדֵק וּמְשֻׁפֵּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי
נֶשָׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מְשֻׁפֵּט עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, צָדֵק מְלְכוּתָא קוּדִישָׁא,
מֵאֲנִי צָדֵק תִּרְיָן סְמִכֵי קֶשׁוּט, הִין צָדֵק
אוֹת בְּרִית, כֻּלָּא לְאַחֲזָאָה אִיד אֲתַנְהִיג
עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא
דְּאִיהוּ דִּין, וְלֹא מְשֻׁפֵּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ

רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֵלֶיךָ מִדּוֹת כֻּלָּ.
קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוֹן מִלְּךָ
עַל יְדֵךְ, דְּהָא רְשׁוּתָא אֲתַהֲיִב לָךְ
לְגַלְעָה רִזְוִן טְמִירִין עַל יְדֵךְ, מַה דְּלֹא
אֲתַיְהִיב רְשׁוּ לְגַלְעָה לְשׁוּם בַּר נֶשָׂא
עַד כְּעַן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאַמַּר,
לָךְ יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְכו' (ד"ה א כט
א), עֲלֵמִין שְׁמַעוּ אֵינֹן דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן,
וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְכוֹן,
הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עִפְרָא (שעפיה כו יט),
דְּהֵהוּא דְּאֲתַמַּר בְּהָ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה
וְלִבִּי עָר, וְלֹא אֵינֹן מֵתִים, וּבְגִין דָּא
אֲתַמַּר בְּהוֹן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ וְכו', הַקִּיצוּ
אֲנִתָּה וְאַבְהוֹן, רַעֲיָא מְהֵימְנָא אֲתַעַר אֲנִתָּה
וְאַבְהוֹן לְאַתַּעְרוּתָא דְּשְׁכִינְתָּא דְּאִהִי
יִשְׁנָה בְּגִלְוָתָא, דְּעַד כְּעַן צְדִיקֵיָא
כֻּלְהוּ דְּמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן.
מִיד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קִלְיִן לְגַבֵּי
רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְיִמָּא לֵיהָ קוּם רַעֲיָא
מְהֵימְנָא, דְּהָא עֲלָךְ אֲתַמַּר (שיר ה ב) קוּל
דְּוִדִי דּוֹפֵק לְגַבְאֵי בְּאַרְבַּע אֲתוּן דִּילֵיהָ,
וְיִמָּא בְּהוֹן, פִּתְחִי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי
יִזְנִתִּי תַמְתִּי, דְּהָא תָם עֲנֹדָ בַת צִיּוֹן,
לֹא יוֹסִיף לְהַגְּלוֹתְךָ (איכה ד כב). שְׂרָאשִׁי
נְמַלָּא טַל (שיר ה ב), מֵאִי נְמַלָּא טַל אֲלָא
אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִידָ הוּא, אֲנִתָּ חֲשִׁיבַת
דְּמִיּוּמָא דְּאֲתַחֲרַב בִּי מְקוּדְשָׁא דְּעֵאלְנָא
בְּבִיתָא דִּילִי, וְעֵאלְנָא בִישׁוּבָא, לֹא
הֲבִי, דְּלֹא עֵאלְנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ
בְּגִלְוָתָא, הֲרִי לָךְ סִימְנָא שְׂרָאשִׁי נְמַלָּא
טַל, ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגִלְוָתָא, שְׁלִימוּ
דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל, וְדָא אִיהוּ
יו"ד ה"א וא"ו, וְה"א אִהִי שְׁכִינְתָּא
דְּלֹא מְחוּשְׁבָן ט"ל, אֲלָא יו"ד ה"א
וא"ו, דְּסִלְקִיָּו אֲתוּן לְחֻשְׁבָן ט"ל,
דְּאִיהוּ מְלִיָּא לְשְׁכִינְתָּא מְנַבְּיעוּ דְּכָל
מְקוּרִין עֲלֵמִין, מִיד קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא,
וְאַבְהוֹן קוּדִישִׁין עֲמִיָּה, עַד כֵּן רָזָא
דִּיחֻדָּא. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן.

אור הזוהר

גליון 570 שבט תשע"ד

שמע ישראל

קומו והתעוררו אל השכינה

זהו לשון המהרה"ו [רבי חיים וויטאל – תלמיד הא"י הקדוש] בהקדמתו לספר עץ חיים: ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי בוי, ממאמר אחד הובא בספר התקונים תיקון ל' (תיקוני זוהר דף ע"ג: ע"ד). בלשון הקודש, וז"ל: הנתיב השני, ורוח אלהים מרחפת על פני המים. מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר כך:

אותם ישנים ישונה בהקריאתם, סתומי העינים ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא ביניכם. חסד שעושים, עושים לעצמם:

1) "שמע ישראל" בגימטריה 951 = ספר תורה = קדוש ישראל = "גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה". מי שלומד זהר הקדוש שומעים את השמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקון תי' מ"ג – בראשית תמן את"ר ב"ש ודא איהו וגר יחרב ויבש, דאפילו ישראל מתפללין ואומרים שמע ישראל, דאיהו קודשא בריך הוא אין עונה אותם וכו'), וזה ה-תעודת זהות בשמים, ראשי תבות "תהלים זוהר" שמי שלומד זהר שומעים את התהלים, ואם לא חבל על הזמן, לא שומעים בשמים התפלות וגם השמע ישראל, (הגר"א בתיקון מ"ג). וכשאין עוסקין ברוי תורה צועקים שמע ישראל, הודיע בכות קריאת שמע, מלכות ישראל תפארת ליחדם, [שמע רומז לשכינה מלכות, וישראל לתפארת, וצריך ליחדם. ויש לרמוז כי שמע גימטריה 410 והוא גימטריה שכינה – כה, שכנוי השכינה הוא כה, וגם הוא מספר כל אותיות הפסוק שמע ישראל, וכן גימטריה קדוש, כלומר שהשכינה היא שוכנת בתוך כל אחד ואחד מישראל, (ישעיה י"ב ו), "כי גדול בקרבך קדוש ישראל", וישראל רומז לתפארת פגודע, וגם יעקב אבינו ששמו ישראל אהו בתפארת, וזה ענין קריאת שמע ליחד תפארת ומלכות, וכגודע (בא"ח) הפגוע במילה אחד, ליחד הו"ה ואדנות "איהדוהו".

יהודים יקרים, שימו לב! – היתכן: שאנו נצטק לאבינו שבשמים, ולא נענה? היתכן, שהבנים יצטקו והאב לא ישמע? האם סדרי טבע נהפכו? לא! אנו הופכים סדרי הטבע מה הפלא שאנו עדין בגלות? ומשיח לא בא?

ב"ח הארמו"ר
רבי שלום יהודה טראס מהאלמני
נשיא ארגון "יחפלו חבור תולדות"
מחברם של למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים ע"ר 580454064

וכל מי רואה שכל לקרא את הזוהר הקדוש אפילו בפרוץ לבד ובינונים,
לדור הוא מוניה ונפיש את השם, שיש בו כו צעקות נסים אפילו
בלא ידיעה, ונא עליו בעולם הזה ובעולם הבא (החתם סודי"ל וזוהר אפילו)

בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח היו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר כף: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים וטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא בניכם.

וזה לשון המהרש"ו וויטאל - תלמיד האר"י הקדוש] בהקדמתו לספר עץ חיים: ומצאתי און לו ואנינה בקרבי ולבי דין, ממאמר אחד הובא בספר התקונים תיקון ל' (תיקוני זוהר דף ע"א, ע"ב), בלשון הקדוש, ונ"ל: הנתתי השני, ורוח אלהים מרחפת על פני המים. מה זה רוח? אלא בודאי

🌸 **החסד שעושים, עושים לעצמם**

שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשמדתלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשך המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, זוהי רוחו של משיח.

ויסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא ה'ש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כציון השדה, כל החסד

🌸 **אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואכזו בעולם**

שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואכזו בעולם, והרוח הזו שמשמלתקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה".

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה נבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמשמלתק מעין החכמה, שהיא 'ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם

🌸 **דומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים**

ודיני סנהדראות - להיות שמם וריהם נודף בכל הארץ. ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שקמב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם! עכ"ל.

והמהרש"ו ממשיך לכתוב על פי דברי הרשב"י בתקון ל': ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות ותרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות,

🌸 **הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכבו בנין בית מקדשנו ותפארתנו!**

לחרכן בית מקדשנו, הנחורב זה היום אלף ותק"ו שנים (4051 שנה לחרכן). אוי לנו כי פנה היום - יום אחד של הקדוש ברוך הוא שהוא אלף שנים, וגם נטו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים - יותר מחצי היום השני. וכלו כל הקצין, ויעזין בן דוד לא בא! ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצנו וגלותנו, ומדוע לא בא בן ישי!

אחר שרבענו מהרח"ו פתח הקדמתו בדברי רבותינו זכרונם לברכה ש'כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו', ובהמשך הקדמתו התריע והצריך מהרח"ו ש'יחל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכבו בנין בית מקדשנו ותפארתנו!' ועוד כתב: 'וכאשר נשוב בתשובה לעסק מאהבה בחכמה הזאת יגאלו ישראל במהרה בימינו, אמן!'

ורבי חיים ויטאל ממשיך בזה הלשון: ואנינה בקרבי, ולבי דין... ומבאר בספר אילנות דחיי, לכאורה פנת מהרח"ו בהני מילי לומר שאף על פי שמצד אחד היה לו לשמוח במה שאמר מצאתי און לי - לדלאורה מצאת סבת אורך הגלות הוא בדיוק מה שבשך כל-כך לדעת, והרי עכשו מצא לו אוין

אמר הצעיר מעיר, הדל באלפי - חיים ויטאל, בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא: בהיותו בן שלשים לכת תשש כחי - ישבתי משתומם, ומחשבותי תמהים. כי עבר קציר, קלה קיץ - ואנחנו לא נושענו, רפואה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לכשרנו, ולא עלתה ארובה למכתנו!

המשך ההערה: עוד לפני 2000 שנה התנא האלילי רבי שמעון בר יוחאי ז"ע"א הזהיר וכתב, בתקון מ"ג, שעצעת שמע ישראל, לא תשמע ואין מול ואין עונה, בדומה לנהר שנישבו בימיו, ונראשית, שם את"ר ב"ש וזהו הנהר החרב ויבש, באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, זווחים הבנים למטה ואומרים שמע ישראל, ואין מול ואין עונה. זהו שכונת (משלי א, כח), אז יקראני ולא אענהו. - מדוע זה קורה? האם תס ושלום מתאכזר לבנים! לא! הבנים מתאכזרים לעצמם. כוחותי ח"ו את הקוף שעליו הם יושבים. אנו בני תלכים ומשליכים ארצה את היהלום שבכפתר. מה זה היהלום? זה הבהר הקדוש, הוא פנימיות העולמות, זה מהות נשמתנו. איך יתכן שנשליך האמת ארצה? איך יתכן שנחט שהשפחה תירש את הגביה? הערב רב, עוד מיציאת מצרים, צרים וחומסים את נשמתנו הטהורה. הבהר הוא בריח התיכון של העולמות, הכל עומד וסובב סביבה. אם בודור האחרון של הגאולה, אנו לא לומדים את הבהר הקדוש, שהוא פנימיות התורה, ובמקום כך רב לומדים חיצוניות התורה, אנו מתקדים רב את חיצוניות העולמות, במקום את פנימיותם. חיצוניות זה רב חצי, רב חצי דבר, זו הקלפה ששומרת על הפרי, ומה עם הפרי? מה עם העקר? האם יכולים להיות רב מהקליפות? ולא מהפרי? על דרך משל, שבכדי להחיות נפש האדם, הוא זקוק לאכל מיים, ומה יהיה עליו, שבמקום לקבל מזון, רב לקיבשו אותו כל הזמן מכל מיני בגדים יפים ויקרים, ויתעסקו רב בזה? זה תשוב להתבלש, הבגדים שומרים על האדם, מגנים עליו, מכבדים אותו, אבל איזה חיים יש לאדם בלי מזון לגופו? כך זהו הקדוש, הוא פשוטו כמשמעו חיים לנשמה, חיים לכל העולמות, חיים ליהודי, חיים של גאולה, רב כזות הבהר הקדוש יצא עם ישראל מהגלות ברחמים.

– דְּהִינּוּ רְאִי'הוּ 'וְכַח' לְמַה אֲכֵן נִתְאַרְכָּה גְלוּתְנוּ מִמֶּרָה. אַבְל דָּא עָקָא ! שְׂדוּקָא הִיא הַנּוֹתֵנָת שְׂבִמְקוּם שִׁישְׁמַח בְּמִצִּיאֹתוֹ וְרָאֵנוּ וְאָבְלוּ' (שְׁעִיָּה ג: טו).

🌸 **עַד כִּמָּה גְדוֹל הַבְּלוּל בְּקִרְבּ רַב לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה** 🌸

לְכֵן נֶאֱנַח מִמֶּרְח"ו וְהִתְבַּטַּא שְׁאֲנִינָה בְּקִרְבֵי וְלִבֵי דְרַי – מִשׁוּם שְׁעָתָה שֶׁהֵבִיחַ בְּדִיּוּק מַה הַסִּבָּה לְאוֹרֵךְ הַגְּלוּת (דְּהִינּוּ) מִשׁוּם הַתְּשׁוּלוֹת לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה לְעַסֵּק בִּסְתֵרֵי תּוֹרָה – כְּמוּ שִׁפְרָשׁ הוּא עֲצִמּוּ בְּהַקְדָּמָה זוֹ) הַשִּׁיג מִמֶּרְח"ו מִיַּד עַד כִּמָּה גְדוֹל הַבְּלוּל בְּקִרְבּ רַב לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה – וְעַד כִּמָּה קָשָׁה יְהִיָּה לְיִשָּׁם וְלִהְפָּנִים נְחִיצוֹת

🌸 **הַגְּבָעוֹת הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים הַבְּחוּרִים הַנִּקְרָאִים גְּבָעוֹת - הַגְּבָעוֹת אֵלוּ נִתְקַלְקְלוּ לְגַמְרֵי** 🌸

וּמִמְשִׁיף רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל ז"ע, מַה שְּׂאֵמֶר הַנִּבְיָא יִמְרִיְהוּ (ד' כ"ד): "וְכָל הַגְּבָעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ", כִּי הַגְּבָעוֹת הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים הַבְּחוּרִים הַנִּקְרָאִים גְּבָעוֹת אֲצֵל בְּחִינּוֹת הַהָרִים הַנִּזְכָּר, הֵנָּה הַגְּבָעוֹת אֵלוּ נִתְקַלְקְלוּ לְגַמְרֵי, כִּי בְּרִאוֹת הַתְּלִמִּידִים הַקְּטָנִים אֵת הַגְּדוּלִים הַהָרִים הָרַמִּים וְרִדְפִים יוֹמֵם וְלַיְלָה אַחֲרֵי הַפְּשָׁטִים וְאִינֵם עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת וְאִינֵם יוֹדְעִים, כִּי מִדְּרָאֵתם לְכַסֵּם בַּהֵם הֵם נִמְנָעִים מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהּ בַּנִּזְכָּר, וְעַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלוּ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבַם שֶׁרֶשׁ פּוֹרָה יִאֲכְלוּ וְאֵתָם תִּרְעִבוּ" וְגו'.

🌸 **מִנִּיעַתְנוּ מִלְּהִתְעַסֵּק בְּהַ גּוֹרְמַת אַחוֹר וְעוֹבֵב בְּנֵי בַיִת מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֵרְתֵנוּ** 🌸

וְהֵנָּה הַכְּתוּב מֵעִיד (שְׁעִיָּה נט טו): "וַיִּרְאֵה כִּי אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוּמֵם כִּי אֵין מִפְגִּיעַ", בְּלִשׁוֹן שְׁלִיָּה, אוֹי לְאֲזַנִּים שְׂכָף שׁוֹמְעוֹת וְאוֹי לְעִינַיִם שְׂכָף רֹאוֹת, עֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ עֲלֵינוּ, וְאֵין לָנוּ לֵב לְדַעַת לְחֹרֵר וְלִהֲתַעַסֵּק בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, לְהַחֲזִיק וַיִּתְבָּרֵךְ, כְּמוּ שְׂכָתוֹב (שְׁעִיָּה סג ט): "וְאֲבִיט וְאֵין עֹזֵר וְאִשְׁתּוּמֵם וְאֵין סוּמְךָ". וְהוּא בְּהִיתּוֹנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, כִּי עַל יְדֵה תִתְקַרֵּב

🌸 **כְּשִׁיְהִיָּה קְרוֹב לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲפֵלוּ נְעָרִים עֲתִידִים לְמַצָּא נִסְתָּרוֹת הַחֻכְמָה** 🌸

בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ פִּרְשֵׁת וַיִּרְאֵה (דף קיח): [הַמְּרַגְּמֵם לְלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ]: אֲמַר לְהֵם רַבֵּי שְׂמַעוֹן אֵין רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהַ שִׁתְּגַלֶּה לְעוֹלָם כָּל כֶּךָ, וְכִשְׁיְהִיָּה קְרוֹב לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ

🌸 **"אֲתַעֲטֵר" בָּא רַבֵּי שְׂמַעוֹן מְעַטֵּר בְּמִלָּךְ בְּעִטְרוֹתָיו בְּרֹאשׁ, וַיּוֹשֵׁב בְּגוּוֹן** 🌸

הַרְשָׁב י" ז' ע"ע יוֹשֵׁב אֲתַנּוּ בְּלוֹמְדֵינוּ תּוֹרְתוֹ: אֲפִילוּ עוֹד הַיּוֹם אַחַר שְׂנַפְטֵר רִשְׁב"י מִבִּינּוֹנוּ, כָּל זְמַן שְׂאֲנוּ עוֹסְקִים בְּדַבְרֵי הָאֲדָרָא, "אֲתַעֲטֵר" בָּא רַבֵּי שְׂמַעוֹן

מְחַפְּשִׁים מִפִּיצִים לְמִלּוּיָי דְפִי הַזּוֹהַר בְּכָל הָעוֹלָם - מְחַפְּשִׁים תּוֹרְמִים לְהַדְפִּיס מִלּוּיָי דְפִי הַזּוֹהַר לְחֻלְקֵם ל־15 מִלּוּיוֹן יְהוּדִים בְּחִנָּם.
הָאֵם יֵשׁ מְחַשֵּׁב שַׂיכּוּל לְחַשְׁבֵּן אֵת הַזְכוּת הַגְּדוּלָּה שַׂיכּוּלִים לְזוֹת בְּכִסְף הַטָּוִ?

כָּל אֲדוּמ"רֵי חִב"ד וְתַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב הַגַּר"א וְהַחֲפֵץ חַיִּים הַחֲזוֹן אִישׁ ז"ע פִּסְקוּ שְׂצִיר לְלַמּוֹד זוֹהַר בְּכָל יוֹם.
לְקַבֵּל כָּל סִפְרֵי זֵהר בְּחִנָּם, תְּקוּן מ"ג, מ"ח, פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ וְעוֹז, בְּחִנָּם - לַיְחִידִים וְלַבַּיִת מְדֻרְשִׁים וְכוּלָּיִם, הַתְּקַשְׁרוּ - 052-765-1911

כְּשֶׁהֲנָה מִקְדָּשֵׁי דְקָה בְּלִבָּד לְלַמּוֹד דְּזֵהר וּמִצְטָרֵף ל־250.000 לּוֹמְדֵי הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ נִחְשָׁב כְּאֵלוֹ אֲתַם מִסִּים 250.000 פְּעֻמִּים כָּל סִפְרֵי הַזֵּהר!!! עַל כֵּן כָּל אֲדוּמ"ר, רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל, רַב עִיר, רַב שְׂכִנְיָה, רַב בֵּית מְדֻרָּשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד תֵּינוּ-קוֹת שֶׁל בֵּית רַבְּן שְׁתּוּרִים, יִקַּח בְּחִשְׁבוֹן אִזְוָה נַחַת רוּחַ הוּא יְכוּל לְעִשׂוֹת לְהַקְפִּי"ה, וְלִהְצִיל אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמְדוֹ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ - דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבֹר, וְכָךְ, כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִפְנְסוּ בְּתַבַּת נַח, וְיִנְצְלוּ מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּג, כְּמוֹ שְׂכָתָה הַזֹּהר"ק, רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל, וְהַרְמַח"ל ז"ע, וְעַיִן עוֹד אֹר הַזֵּהר.

הגענו לשנת הגאולה: "קול הרשב"י"

36 ד'קסים תורת הנהר הקדש 1062 שעורים - הנהר היומי 20 דקות - 33 ד'קסים 2710 שעורים ב'דף היומי - כל הנהר הקדוש.
 22 ד'קסים זהר ללא הפסקה - כל ד'קס 14 שעות - 378 שעורים יומיים, 5 ד'קסים - זהר היומי חק ל'ש'אל - לראשונה בשפת
 לשון הקדש 8 שעות, אדרא וז'א קד'שא - 1000 שעות האג'נה של ג'ן ע'דן ע'ולם הנה - כל ספר הקדוש קב הישר ב'דיסקים - להק'מות
 ד'קסים, טל: 054-4577956 - השיעורים נק'סים על ג'י הגה"צ רבי א'ר'ה ב'ר'דה ש'ליט"א - ב'שתוף עם "מק'פל הנהר העולמי"
להק'מות ד'קסים, טל: - 054-4577956

עוד אנו קוראים כזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבר מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע. (ויודפס בחוכמה מיוחדת, כאו'חיות מאירות עינים, ומלווה בפירו'ש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר החנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין היכור'א דא יפקון ישראל מגלותא.

וגם זאה נכקש להרבות בקריאת הקטורת בכונה ובשמחה בכל הזדמנות (כנוסף על מה שאומרים בסדר החפלה) כמקומות הקדושים ובקברי צדיקים. ומפורש כזהר הקדוש גודל מעלת אמירת הקטורת, שהיא מבטלת הגזרות הרעות, וממתקת הדינים, ומהפכת מוד' הדין למדת הרחמים. ואלו הן סגולות ידועות ומנוסות.

בב"א.

המפגשים לישועה ה' ברחמים.

			
הרב עובדיה יוסף פון בערי ישראל סוכה הדר הרצל רח' מספלה הנהר פנת חושי ורע' פנת חושי הנהר	הרב חיים חנוך בית חיים חנוך לנעורים בגני' ירושלים ג'ר	הרב חיים חנוך רח' ישיבה הפקולים ב'ר שול בני'ס ירושלים ח'ר	הרב חיים חנוך רח' ישיבה הפקולים ב'ר שול בני'ס ירושלים ח'ר
			
הרב אברהם חי רח' חיים שטרן ב'ר ברק	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר
			
הרב אברהם חי רח' חיים שטרן ב'ר ברק	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר
			
הרב אברהם חי רח' חיים שטרן ב'ר ברק	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר	הרב אברהם חי רח' ישיבה פ'ר בני'ס ירושלים ח'ר

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, (תשס"ב-תשס"ד) לקב'ע ש'עור בקוש' בספר הז'הר, עמוד א'חד בכל יום, ש'הוא פ'תרים בפ'י הפרע'נות לבט'ל ג'זרות ק'שות וח'ללים רעים, ולה'שפיע ש'פ'ע ק'דוש ב'ר'כה ר'בה ופ'אות וישועות עד ג'לי ד'י.

הגה"צ הכרי' בית דין צ'דק העדה החרדית, ועוד: הגה"צ רבי משה א'ר'ה פריינד, רבי ישראל משה דזשינסקי, רבי ישראל יעקב פישר, רבי בנימין ראבינאוויטש, רבי מאיר בראנדסארפער, רבי משה הל'ב'רשטאם, רבי יחיאל פישל אייזנבאך, רבי דניאל פריש, זיעוכי"א - ולהכ'דיל בין מ'י'ם לת'מים הגה"צ: הגה"צ רבי יצחק טוב'יה ווייס גא'ב"ד ורוש'לים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליברמן, רבי יעקב מאיר ש'כט'ר ש'ליט"א, ועוד, (אור הזוהר).

על ג'די לימוד תורת הסוד - שהוא מסוד ע'ן תמיים - בשבת קודש, וזכה לעלות ל'גן העד'יון "עיו לא ר'אתה אלוקים וז'לתי", וכמו שהביא המהר"ח "את דברי הוזה"ק, שפ'רי לזכות ל'גן עדן העליון אי אפשר בלתי לימוד תורת הסוד, וכן אומר מ'רו שר המורה הגה"צ רבי מ'י'ם ק'נ'קסמי ש'ליט"א ל'א'ב'ר'כים הלומדים רק ג'לה, ש'לימדו ז'וס"ק אם רוצים לזכות ל'גן עדן העליון - ב'חור ישיבה נכנס אל מעונו של הגאון הגדול מ'רו ר"י רבי א'הר' וז'דה ל'וב ש'טיינמן ש'ליט"א, שא'לאתו בפ'יו: "תאם ב'חור ישיבה יכול ללמוד ז'זהר?" והשיב כ'זה הלשון: "כן, העקר ש'תבין". (יש מ'זה הקל'ת) עב"ל. ולהבין ד'ב'ת"ס נעתיק לשון ה'פ'סא מ'ר"י (מקו'ן א"י): כי למוד ז'הר הקדוש ג'יר'אם בעלמא ב'ונה עולמות, וכל ש'בו א'ם יזכה ללמד ולהבין אפ'לו פ'רש מאמר א'חר, יעשה בו תמ'ון למעלה ב'שעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפ'ש'ט ש'נה תמימה, (והובא פסקו ב'פה תמי'ם (סימן ק'ה"ס פ'ר"ג)). ימקט'ת לו שהוא ל' עולם ת'א מ'בני ת'קל'א ומל'א, וז'תה מ'רואי פ'ני המל'ר ה'יש'בים ראשונה במלכות'א דר'קיעא - הגה"צ רבי מ'י'ם ק'נ'קסמי ש'ליט"א א'מר: מק'בלני מ'ס'רו ח'זון איש ז'ל שאין ספר מ'ס'ר מעורר ומתק'ן כמו הז'הר הקדוש, וחזקה קוד'ש פ'שר לבני תורת לעסק בו עב"ל. וכן הורה מ'רו הארמו"ל מ'צאנו ש'ליט"א ל'ספ'ל חסידיו ללמוד כל יום וז'הר ובשבת קודש תמשה ר'פי וז'הר, וכן הורה מ'רו הארמו"ר מ'ק'עולא ש'ליט"א ל'עשות ש'טיבל מ'ת'ר בבנין בית המדר'ש ש'שם לומדים כל היום וז'הר וספ'רי מ'בלת. וישנם פ'מה שעורים ש'ם וכן ב'תמי'ם פ'רטיים ש'לומדים מ'בלת. ובזכות ז'ה יע'נם ש'עות א'ב'רים ש'שוקיים על למוד הז'הר, וז'וציא כ'כר עשרות ספ'רים על הז'הר.

איזה פטנהו אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התרומים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא תמורת תרומה של ₪ 2500 ₪ בעבור 50 סמים של זוהר הערב רב, לחלקם בחינם בבתי כנסיות וישיבות - כל חיך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה! צא וחשוב איזה דירה תחיה לך בגן עדן, לנצח נצחים, רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!! - כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו - זמור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה!

ולא כשנגיעים לשם!

אין חינם! סטרא אדרא היא בחינם! - כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.

החכם עיניו בראשו - צא וחשוב! - המעוניין להתקשר לטל: 052-7651911

מפעל הזוהר העולמי מחלקים כעת לבתי מדרשים וישיבות בחינם:

סמים: זוהר תורה 5 כרכים - שכר ועונש 5 כרכים - זוהר השבת 5 כרכים - זוהר חק לישראל 5 כרכים - סט זוהר 45 כרכים פומט כיס לחלק לכל הבית הכנסת - ספר אור הזוהר המחולק לשנה - עלוני אור הזוהר 1-34 בצבע - זוהר השבת המחולק - זוהר שיר השירים - זוהר קהלת - זוהר משלי - ספר בן עולם הבא על שו"ע 12 חלקים - זוהר תהלים - תיקוני זוהר בלשון הקודש המחולק לשנה 2 כרכים תיקוני זוהר מחולק ל 550 דפים לבתי כנסת - אדרא רבא וזוטא - זוהר נשמת כל חי - ספרא דצניעותא המחולק לבתי כנסת- פתח אליהו הנביא זכ"ל - תיקון ל' תיקון מ"ג - תיקון מ"ח - תיקון משה רבנו ואליהו הנביא זכ"ל, דיסקים על כל הזוהר הקדוש היומני, זוהר תורה, זוהר משלי, זוהר שיר השירים, קב הישר, אור הזוהר מחולק ליומני, הערב רב וכל המסתעף, זוהר קהלת, סך הכל 240 דיסקים, מהצדיק הרב אריה ברדה שליט"א ועוד - כל זה בחינם.

המעוניין יתקשר לטלפון: 0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה' כי לא ידח ממנו נידח.

מי לה' אלי!

משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמיים? כל המשותף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שייכולים לזכות בכסף קטן?

התורם משלם ישר לדפוס!!!